

೨೧ 75

ನಂ. ೩೯೬

ಆದಿ ಶಾಹಿ ಪುರಾಣಮ್

ಆದಿಶೆಟ್ಟಿ ಪುರಾಣವು.

Q25:22
33E1P

ಜೋ. ಶಿ. ಪಾಟೀಲ.

C. 41.

Q25:22.

524

33ELP

Patil, C S

Adishatti puranavu

524

33 ELP

**SHRI JAGADGURU VISHWARADHYA JNANAMANDIR
(LIBRARY)
JANGAMAWADIMATH, VARANASI**

● ● ● ● ●

Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.

[illegible]

ಶ್ರೀ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಸೋಮನಾಥಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವಾಂಕ ಮಹಾಕವಿವಿರಚಿತಮಾದ

ಸೋಮನಾಥಚರಿತ್ರೆ

ರೂಪವಾಗಿರುವ

ಆದಿಶೃಂಗಪುರಾಣವು.

—+—

ಇದು ಬೆಂಗಳೂರು ಚಿಫ್ಟ್‌ಕೋಟೀಸ ಡೆಪ್ಟಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿರುವ
ವೆಲ್|| ಬಿ. ಬಸವಾಚಾರ್ಯರು ಬಿ. ಎ., ಬಿ. ಎಲ್.

ಇವರಿಂದ ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು

—+—

ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಅಥಣಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಯಲಿಹಡಲಗಿ ಗ್ರಾಮದ ವತಂದಾರ್ ಪಾಟೀಲ
ಜೋತೆಪ್ಪಗೌಡರು, ಶಿದ್ದನಗೌಡರು.

ಇವರಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು.

ಬೆಂಗಳೂರು,

ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸಂಘದ ಮುದ್ರಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

1911

Registered Copy Right.]

[All Rights Reserved.]

Q25:22

33ELP

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY.

Jangamwadi Math, VARANASI,

Acc. No.~~Q25~~....

524

ಓಂ

ಶ್ರೀ ವೋಲಗಿ ವಿರಕ್ತ ಮಠಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ,
ಶ್ರೀ ಮತ್ಸ್ಯಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದ,
ಶ್ರೀ ಮುರಿಗೇಂದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು
ಕಸಬಾ ಅಧಣಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೆಳಗಾವಿ,

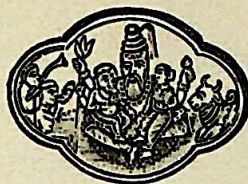
ಇವರುಗಳ

ಶ್ರೀ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಿಗೆ, ಈ ಮಹನೀಯರ ಭಕ್ತವೃಂದರ ಮೇಲಿರುವ ಅಸ್ತ
ಲಿತವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಮೊದಲಾದ ವಿರಗುಣಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥ
ವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಪಾದಸೇವಾನಿರತ,

ಜೋ. ಶಿ. ಪಾಟೀಲ.

ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥಾಯನಮಃ.

ಪೀಠಿಕೆ.

ವೀರಶೈವ ಮಹನೀಯರೇ ! ಈ ಮಾನವಜನ್ಮವನ್ನೆತ್ತಿ ಸಂಣವರಿರುವಾಗ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಹಾಗೂ ಗುರುಹಿರಿಯರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ದೊಡ್ಡವರಾದಮೇಲೆ—ನೀರೊಳಗೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಬಿಸಾಡಲು ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ತರಂಗಪಂಗಡಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಪಸರಿಸಲನುವಾಗುವಂತೆ—ಸ್ವಾಮಿ-ಶೇವಕ, ಶ್ರೇಷ್ಠ-ಕನಿಷ್ಠ, ರಾಜ-ಪ್ರಜ, ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಸಂಬಂಧಗಳುಂಟಾದಮೇರೆಗೆ ಆಯಾಯ ಅವಸ್ಥೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಕರ್ಮದ ಮರ್ಯಾದೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬಂಧುಗಳಾದ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಬಂಧವಾದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಗೂ, ದೇವರ ಸಂಬಂಧವಾದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ನಿಕಟಸಂಬಂಧವಿರುವದರಿಂದ ಈ ನಮ್ಮ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಆದ್ಯಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಮನದಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸವಾಚಾರಸಂಪನ್ನರಾಗಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡೇತೀರಿದಂ ತಾಯಿತು. ಅದಾಗಬೇಕಾದರೆ ಗುರುಹಿರಿಯರನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಪುರಾತನರು ಬರೆದಿಟ್ಟ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ರೀತಿ ನಡತೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಣ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾದ ಕಂದಿಲಿನ ಬೆಳಕಿನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಲ್ಲವರಾಗಬೇಕು. ಇಂಥ ಸತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ಸಾವಿರಾರು ಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರಾದ ಘನಪಂಡಿತರು ಹಗಲಿರಳು ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು,—ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಮಾಡುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಜಿಕ್ಕಮಗುವು ತಾನೊಕೂಡ ಮಾಡಲನುವಾಗುವಂತೆ—ನಾನಾದರೂ ಒಂದು

ಅಲ್ಪಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ ಈ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಅಜ್ಜುಹಾಕದೆ ಇದ್ದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬೈಲಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿದೆನು.

ಭೌತಿಕಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಳಸಕ್ಕೇರಿದವರು ಋಣ, ಧನ, ವಿದ್ಯುತ್ತುಗಳನ್ನು ಅಗಲಿಸಿಟ್ಟು ಅದರಿಂದುಂಟಾಗತಕ್ಕ ಅತ್ಯಗಾಧವಾದ ಜಮತ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿನೋಡಿ ಪುನಃ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಡಲು ಆ ಆಟಗಳು ನಡಿಯುವವೋ ? ಇಲ್ಲಾ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಜಮತ್ಕಾರವನ್ನು ಬೀರಿದ ಆ ಋಣ, ಧನ ವಿದ್ಯುತ್ಗಳೆರಡೂ ಇಲ್ಲದಂತಾದವೋ ? ಇಲ್ಲಾ. ಅವು ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಏಕೈಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದವು. ಪುನಃ ಅಗಲಿಸಿಡಲು ಮತ್ತೆ ಆಟವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವದು. ಇದೇರೀತಿಯಾಗಿ ಜಗದೀಶನು ಈ ಜೀವಶಿವಗಳನ್ನು ಅಗಲಿಸಿಟ್ಟು ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ ಸೃಷ್ಟಿಜಮತ್ಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಪುನಃ ಜೀವಶಿವೈಕೈಕವೆಂಬ ಪರಂಧಾಮಪದವಿಯನ್ನೀಯುವನು. ಅಂಥ ಪದವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿರುವ ಈ ಆಲ್ಪಾಯುಗಳಾದ ಮಾನವರ ಹೃತ್ಪಟಲದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸುಲಭವಾದ ಮತ್ತು ಊರುಗೋಲಿನಂತಿರುವ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ವೀರಶೈವಮತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಗ್ಲಾನಿಯನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿಬರುವದಕ್ಕೆ ತನ್ನಂಶವನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಆದಯ್ಯಗಳೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಈ ಭೂತಲದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಅವತಾರಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಧೀರನೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿಧೀರನೆನಿಸಿಕೊಂಡಂಥ ಶ್ರೀ ಆದಯ್ಯಗಳೆಂಬ ಶಿವಶರಣರ ಭಕ್ತಿಯೋಗವರ್ಣನಾತ್ಮಕವಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವಾಂಕ ಮಹಾಕವಿವಿರಚಿತ ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅಜ್ಜುಹಾಕಿಸಿ ಪ್ರಚುರಗೊಳಿಸಿರುವೆನು. ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲು ಈ ಪುರಾಣದ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣಮಾಡುವದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಾ:—

* ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ರಾಘವಾಂಕಕವಿಗಳು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೬೦ ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಂತಳದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಪಂಪಾಪುರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರ ತಂದೆ ಮಹಾದೇವ ಭಟ್ಟನು. ತಾಯಿರುದ್ರಾಣಿ. ಹಂಪೆಯ ಹರೀಶ್ವರದೇವರು ಇವರ ಸೋದರಮಾವನು ಮತ್ತು ಗುರು. ಇವರು ತಮಗೆ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಲು ಪಂಪಾಪುರದ ದೇವರಾಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಲ್ಲರು ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಓದಿದರು. ಹೀಗೆ ನರಸುತಿ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿತಕ್ಕೆ ಹರೀಶ್ವ

* Karnatic Kavicharita by S. G. Narasimhacharya and R. Narasimhacharya ; Raghavanka Charita by Chikkananjeshu ; Chaunabasava Purana by Virupaxha Pandita.

ರರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಇವರ ೫ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಅವರ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ೧ ಸೋಮ ನಾಥಚರಿತೆ, ೨ ಸಿದ್ಧರಾಮಪುರಾಣ, ೩ ವೀರಶೈವಚರಿತೆ, ೪ ಶರಭಚಾರಿತ್ರ, ೫ ಹರಿಹರ ಮಹತ್ವವೆಂಬ ೫ ವೀರಶೈವ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಮರಳಿ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಇವರು ಹೊಯ್ಸಳ ನಗರದ ನರಸಿಂಹಬಲ್ಲಾಳ (೧೧೫೯-೬೯) ನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಕರೆಯ ಪದ್ಮರಸರನ್ನು ಕಂಡು, ಓರುಗಲ್ಲಿನ ರುದ್ರಪ್ರತಾಪರಾಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏಕದ್ವಿತ್ರ ಸಂಧಾಗ್ರಾಹಿಗಳೆಂಬ ಏಕದಂಡಿ, ದ್ವಿದಂಡಿ, ತ್ರಿದಂಡಿಯೆಂಬ ಕುಕವಿಗಳನ್ನು ಕವಿಮುಖಕವಾಟವೆಂಬ ಪದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮತ್ತು ವೀರಶೈವಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಸೋಮನಾಥನ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕುವರವ್ಯಾಸನನ್ನು ಗೆದ್ದು ಗುರುವಿನಾಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಬೇಲೂರಲ್ಲಿ ಬೈಲಾದರು. ಇವರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಪಟ್ಟದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇವರೇ ಈ ಹೊಸರೀತಿಯ ಛಂದಸ್ಸನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು. ಇವರಿಗೆ ಉಭಯ ಕವಿಶರಭಃಪೇರುಂಡ ಮೊದಲಾದ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳಿದ್ದು, ಇವರಬಂಧವು ಪ್ರೌಢವಾಗಿದ್ದು ಅರ್ಥಗಾಂಭೀರ್ಯವುಳ್ಳದ್ದು ದಾಗಿಯೂ, ದೇಶ್ಯಪದಘೂಯಿಷ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವದಾಗಿ ಅನೇಕ ವೀರಶೈವಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ.

ಕಳಕೊಂಡ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮರಳಿಪಡೆಯಲು ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥ ಜರಿತ್ರೆಯನ್ನೇ ಮೊದಲು ಬರೆದರು. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಹುಲಿಗೇರೆಯ ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥನ ಜರಿತ್ರರೂಪವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಕಥಾಗರ್ಭವು :—

ನಾರದನ ಮುಖದಿಂದ ಕಲಿಕಾಲದನುವ ಮದ |

ನಾರಿ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಗಣನಾಥನಂ ಕಳುಹಿದೊಡೆ |

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದೊಳಗಾತನಾದಯ್ಯವೆಸರಿಂದ ಒನಿಸಿ ಹುಲಿಗೇರಿಗೆಬಂದೂ ||

ವೈರಿಗಳ ಮೂದಲಿಗೆ ಹಿರಿಯಬಸದಿಯೊಳು ಶಶಿ |

ಧಾರಿ ಸೋಮಯ್ಯನಂ ನಿಲಿಸಿ ತನ್ನಂ ಮುತ್ತಿ |

ದಾರುಹತರಂ ಗೆಲ್ಲನೆಂಬುದು ಕಥಾಗರ್ಭವಿದ ಬೆಳೆಸಿ ಕೃತಿಮಾಳ್ವೆನೂ ||

ಯಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಈ ಜರಿತ್ರನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಆದಿಶೆಟ್ಟಿಗಳವರ ಮಹಿಮೆಯು ನಡೆದಂಥ ಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಥಾನವಾವದು ? ಕಾಲವ್ಯಾವದೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಿಸುವಾ:—

‡ ಬುದ್ಧನಸಮಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಧಮಾನನೆಂಬವನು, ಮಹಾವೀರಪಾರ್ಶ್ವನಾಥನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಧರಿಸಿ ಜಿನಮತವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಈ ಜಿನನು ಸತ್ತು ೨೦೦ ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಮಗಧದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬರಬಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನು ಆ ದೇಶವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದನು.

‡ Indian history by E. I. Marsden and sketch history of India by V. C. Hooli.

ಆಗ ಎಷ್ಟೋ ಜೈನರು ಉತ್ತರ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಭದ್ರಬಾಹುಯೆಂಬವನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೪ ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳದಲ್ಲಿ ಜಿನಮತವನ್ನು ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸಿದನು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (೧) ಬಿಳಿವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸುವ ಶ್ರೇತಾಂಬರರು, (೨) ವಸ್ತ್ರ ಹೀನರಾದ ದಿಗಂಬರರು (ಮೂಲಸಂಘ) ಅಂತಾ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳಿದ್ದವು.

¶ ಕ್ರಿ. ಶ. ೫ ನೇ ೬ ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಬಾದಾಮಿ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜಿನ ಮತವು ಫಕ್ತಕರ್ನಾಟದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅತಿಘನತೆಗೇರಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದು, ೬ ನೇ ೭ ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವೈದಿಕಧರ್ಮದ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಿ ಜಿನಧರ್ಮದ ಅಳಿಗಾಲಕ್ಕೆ ಮುಳುವಾಯಿತು.

? ಇಂಥೀತಮಯದಲ್ಲಿ ಬಾದಾಮಿ ಚಾಲುಕ್ಯ ಅರಸನಾದ ೨ ನೇ ಪುಲಿಕೇಶಿಯ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೬೦೯-೪೨) ಹಿರೇಮುಗನಾದ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೬೫೫-೫೯) ಪುಲಿಕರನಗರದಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಿರಿಯಮುಗನಾದ ೧ ನೇ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನು ಪುಲಿಕೇಶಿಯ ಪ್ರಿಯ ತನಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾದಾಮಿ ಸಾರ್ವಭೌಮಾಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆಗ ಆದಿಗಣಸಾಧನು ಆದಯ್ಯನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ (ಗುಜರಾತ್) ದಲ್ಲಿ ಘೋರದತ್ತನೆಂಬ ವೀರಶೈವ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಮಗನಾಗಿ ಜನನಿ ವಂಶಪರಂಪರೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದ ವಾಣಿಜ್ಯರೂಪಿನಿಂದ ಜೈನರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ ಈ ಪುಲಿಕರನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವಕಾರಕಾರ್ಯವನ್ನು ತೀರಿಸುವಾಗ "ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯನು" ಜೈನರಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ದಂಡೆತ್ತಿಹೋಗಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಮುತ್ತಲು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಖಡ್ಗಗಳನ್ನು ದೇವನಿಕೇತನದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕಿರುವ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ತೊಳೆದರಾದಕಾರಣ ಈಗಲೂ ಖಡ್ಗತೀರ್ಥವಾಗಿ ಪುಲಿಕರನಗರ (ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರ)ದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. "ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ"ನು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಶೇರಿದನಂತ್ರ ಆತನ ತಮ್ಮನ ಮಗನಾದ ವಿನಯಾದಿತ್ಯನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೬೮೦-೯೬) ಆದಯ್ಯಗಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ ರಕ್ತಮಯವಾದ ಪುಲಿಕರನಗರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಜಯ ಶೀಲವಾದ ಮುಕ್ಕಾಂ "ರಕ್ತಪುರ" ನೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟನು. ವಿನಯಾದಿತ್ಯನ ಮಗನಾದ ವಿಜಯಾದಿತ್ಯನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೬೯೬-೭೩೩-೪) ಮತ್ತು ಆತನತಂಗಿಯಾದ ಕುಂಕುಮ ಮಹಾದೇವಿಯು ಅನೇಕಜಯ ಮೊದಲಾದ ಹಾಳಾದಬಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ೨ ನೇ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೭೩೩-೩೪ ರಿಂದ ೭೪೬-೪೭) ಶಂಖಾಕೃತಿಯಾದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ಜಿನಬಿಂಬವುಳ್ಳ, ಈಗಲೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಶಂಖಜನೇಂದ್ರ ಬಸದಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಶಂಖಜನೇಂದ್ರನು ಇಲ್ಲಾ ಎರಡನೇ ದಿಗಂಬರಮೂರ್ತಿಯು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಈ "ರಕ್ತಪುರ" ವೆಂಬಹೆಸರು ಬಾದಾಮಿ ಮನೆತನದ ಉಳಿದ ಯಾವತ್ತೂ ಅರಸರಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂತು. ಇದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಕೋಶ್ವ (ರತ್ನಾಂಗಿ), ನೆರೂರ (ಸಾವಂತವಾಡಿ) ಮೊದಲಾದ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ

¶ Early history of the Deccan by R. G. Bhandarker, M.A., Ph. D., C.I.E.

? Genealogy of the Western Chalukyas of Badami one of the Dynasties of the Kanarese Districts by John Faithfull Fleet. Ph. D., C.I.E., Ind. Anti. Vol. VII p.p. 101-106-110-112-161-163-197; Vol. VIII p.p. 26-44; Vol. IX p.p. 126-180; Vol. XVIII p. 38; Vol. XIX p.p. 16-149; Vol. XX p. 8; and Id. Vol. VII p. 112.

ಸೋಮನಾಥನ ದೇವಾಲಯವು ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ಮೂಲಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ೨ ನೇ ಪುಲಿಕೇಶಿಯ ಕಿರಿಯತಮ್ಮನ ಮಗನಾದ ನಾಗವರ್ಧನನು ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಶ್ರೀ ಕಪಾಲಿಕೇಶ್ವರನಿಗೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಇನಾಂ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನಾಸಿಕದ ಶಾಸನದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವತ್ತೂ ಧರ್ಮದವರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಪಾಡುವ ರಾಜನೀತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತವರಿದ್ದರೆಂದು, ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶನ ಮಹಿಮೆಯು ಅಗಾಧವಾದದ್ದೆಂದು ಸಹಜ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

* ಆ ಮೇಲೆ ಸಾರ್ವಭೌಮಾಧಿಕಾರವು ಮಳಬೇಡದ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟದರಸರ ಕಡೆಗೆಹೋಗಿ (ಕ್ರಿ.ಶ. ೭೭೪-೯೭೨) ಪುಲಿಕರನಗರವನ್ನು ಆಳಿದರೆಂಬದಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರ, ನಡಗುಂದಿ, ಹತ್ತೀಮತ್ತೂರ, ಕಳಸಾಪುರ, ಹೆಬ್ಬಾಳ, ಅದರಗುಂಜಿ, ಗುಂಡೂರ, ಮೊದಲಾದ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥನ ದೇವಾಲಯಗಳು ಕರ್ನಾಟಕಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಳಸಾಪುರ (ಗದಗತಾಲೂಕು) ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟದ ೪ ನೇ ಗೋವಿಂದನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೯೦೮-೯೩೩) ದೇಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು.

‡ ಆ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಯಾಣಪುರದ ಚಾಲುಕ್ಯರು ಪುನಃ ತಮ್ಮ ಸಾರ್ವಭೌಮಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಕೊಂಡು, ಪುಲಿಕರನಗರವನ್ನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೯೭೩-೧೦೦೮) ಆಳಿದರೆಂದು, ಮುಳಗುಂದ, ಗದಗ, ಹೊಟ್ಟೂರು, ನವಲೂರು, ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ, ಗಾರವಾಡ, ಹುಲುಗೂರ, ಗಳಗನಾಥ, ಹಾನಗಲ್ಲ, ಹಿರೇವಡವಟ್ಟ ಕಲಕೇರಿ, ಅಬ್ಬುರು, ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲಾ ಶಿಂದಿಗಿತಾಲೂಕು ಹಿಪ್ಪರಿಗಿ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಗಳಾವವೆಂದರೆ :—

ತನ್ನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಸುಗ್ಗಲಾದೇವಿಯು ತನ್ನ ಗುರುವಾದ ದೇವರದಾಸಿಮಯ್ಯನಕಡೆಯಿಂದ ಸಂದುಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಒಂದು ಘಟಸರ್ಪವನ್ನು ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಯ ಲಿಂಗವನ್ನಾಗಿಮಾಡಿ ತೋರಿಸಲು ವೀರಶೈವದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ೨ನೇ ಜಯಸಿಂಹ—ಜಗದೇಕಮಲ್ಲನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೧೮-೪೨) ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥದೇವರಿಗೆ ಒಂದು ಸುವರ್ಣದ ಕಳಶವನ್ನು ೧೦೦ ಮಾರು ಭೂಮಿಯನ್ನು, ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮಲ್ಲನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೪೪-೬೮) ನರೇಗಲ್ಲ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ದೇವರ ನಂದಾದೀಪಕ್ಕೆ ೫೦೦ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯು "ಹಾಣ" ವೆಂಬ ನಾಡ್ಯದ ಸುಂಕವನ್ನು ; ತ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೫೫ ಮುತ್ತು ೧೦೭೬-೧೧೨೬) ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೯೯ ರಲ್ಲಿ ನಂದಾದೀಪದ ಹಕ್ಕನ್ನೂ, ೧೧೦೨ ರಲ್ಲಿ ಪನ್ನಾಪಾ ವನದ ಹಕ್ಕನ್ನೂ, ೧೧೧೦ರಲ್ಲಿ ಸೇವಾನಿರತರಾದ ಪಾತರದವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ, ಭೂಲೋಕಮಲ್ಲನು (೧೧೨೬-೧೧೩೮-೩೯) ನಿಟ್ಟೂರಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಗೆ ನಡೀತಕ್ಕ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವನ್ನೂ, ೧೪ ಮಾರುಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟುಬೆಳ್ಳಿ ಪುರಾಣೀತಿಹಾಸಗಳಿಂದ, ಹಿಪ್ಪರಿಗಿ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರ ಮೊದಲಾದ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

* Ind. Anti. Vol. VII p. 101; Vol. XI p. 156; Vol. XII p.p. 170-217, and Note 23; 224-255-270. Epi. Indi. Vol. II p. 167. Bom. Gaz. Vol. I Part II p. 417.

‡ Ind. Anti. Vol. II p. 297 Note 3; Vol. XIX p. 162 Vol. XXI p. 282. Carn. Desa. Ins. Vol. I. p.p. 39-216-287-410-412-732-812; Vol. II p.p. 1-605. Ibid. p.p. 223-299. Bom. Gaz. Vol. I Part II p.p. 432-433-437-440-501-502.

¶ ಮುಂದೆ ಕಲ್ಯಾಣಪುರದ ಕಲಚೂರ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುಂತಲದೇಶದ ಆಲಂದೆಯಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂಬ ಶ್ರೀವತ್ಸಗೋತ್ರೀಧರನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ " ಏಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನು " ಶ್ರೀವೀರಭದ್ರನಂದಿಂದ ಜನಿಸಿ, ಶಿವಶ್ವೇತಗಿಳಿಗೆ ಯಾತ್ರಾ ಹೊರಟು ಪುಲಿಗೆರೆಗೆಬಂದು, ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಆ ಕುಶನಾಜ್ಞಾನಸಾರವಾಗಿ ಕೋಡ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜೈನಭೂಯಿಷ್ಯವಾದ ಅಬ್ಬಿರುಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜೈನರೊಡನೆ ವಾದಮಾಡಿ, ಬ್ರಹ್ಮೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಟ್ಟು ೭ ದಿವಸದನಂತರ ಮರಳಿ ಪಡಕೊಂಡು, ಓಲೆಪತ್ರ ಬರಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಜೈನರು ಮಾಡದಿರುವ ಅಲ್ಲಿಯ ಜಿನಬಿಂಬವನ್ನು ಒಡೆದು ಜೈನರ ಸೇನೆಯನ್ನು ಬಡಿದಟ್ಟು ಶ್ರೀ ವೀರಸೋಮನಾಥನನ್ನು ನಿಲಿಸಿ, ಜೈನರ ದೂರನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಿಜ್ಜಳನು. (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೫೬-೬೭) ಏಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಲು ಆನೆಸಜ್ಜೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ೭೦೦ ಬಸದಿಗಳನ್ನು ಒದ್ದುವದಾದರೆ ತನ್ನ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ತಲೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟ ಬಳಕೆ ಮರಳಿ ಪಡೆವೆನೆನಲು, ಜೈನರು ಹೆದರಿ ಒಲಿದರು. ಬಿಜ್ಜಳನು ಏಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಜಯಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೇವರ ಅಂಗಭೋಗಾದಿಗಳಿಗೆ ಬನವಾಸಿಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಗೋಗಾವೆಯಂಬ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ, ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಾಲುಕ್ಯರಾಜನಾದ ತ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲ ಸೋಮೇಶ್ವರನು (೧೧೮೩-೮೯) ಬನವಾಸಿಪ್ರಾಂತದ ನಗರಖಂಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದುಗ್ರಾಮವನ್ನೂ, ಕದಂಬರಾಜನಾದ ಕಾಮರಸನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೮೧-೧೨೦೩) ಮುಂಡಗೋಡದ ಹತ್ತರ ಮಲವಳ್ಳಿಯಂಬ ಗ್ರಾಮವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಂತೆ, ಏಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನು ಅರಲ್ಲಿಯೂ ಯಾಚಿಸದೆ ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ತವನಿಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದಂತೆ ಅದೇ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವರಾಜ ಚಮುಡಿ ನೆಂಬವನ (೧೧೯೫) H ಶಾಸನದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

§ ದ್ವಾರಸಮುದ್ರ ಬಲ್ಲಾಳರಾಜನಾದ ೨ನೇ ವೀರಬಲ್ಲಾಳನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೭೩-೧೨೧೨) ಪುಲಿಕರನಗರದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹಿರೇವಡವಟ್ಟಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಸೋಮೇಶ್ವರದೇವರಿಗೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ರೆಮ್ಮಿದೇವಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಈಗಿನ ಹೈದ್ರಾಬಾದ ನಜಾಮ ಸರಕಾರದ ಹದ್ದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕವಲೂರಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇನಾಂ ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ಅದೇ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಸನದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

* ಯಾದವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ರಾಮಚಂದ್ರನು (೧೨೭೧-೧೩೧೦) ಹುಲಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಮುಂಡಶಿಂಗ ಶೇನಾಧಿಪತಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಧಾರಾತೀರ್ಥ (ಖಡ್ಗತೀರ್ಥ) ದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಹುಲಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದನು; ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೪೩೨ (ಶಕ ೧೩೫೪ ವಿರೋಧಿಕ್ಕೃತ ಸಂವತ್ಸರದ ವಾಘ್ ಬ. ೩೦ ಸೋಮವಾರ ದಿವಸ) ರಲ್ಲಿ ದೇವರ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಶಿಕ್ಷೆ ತು, ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೬೮ ರಲ್ಲಿ

¶ Esigraphia Indica Vol. V p. 245; Carn. Desa. Ins. Vol. II p. 121; Bom. Gaz. Vol. I Part II p. 502;

§ Bom. Gaz. Vol. I Part II p.p. 501-502.

* Stone tablets at Laxmeshwar Fort in the Navaranga Hall.

ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶ್ವರ ದೇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಧ್ವಜ, ಪತಾಕೆಗಳು ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಜೈನರು ಜಯಪತ್ರವನ್ನು ಬರಕೊಟ್ಟರು ಅಂತಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರದ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ದೇವಗಿರಿಯ ಯಾವರ ನಂತರ ಈ ಹುಲಿಗೆರೆಯನಾದ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಆಳಿಕೆಗೆ ಶೇರಿ ಮುಂದೆ ಸವಣೂರಿ, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಮುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೈದರ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂಗದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮಿರಜಕಿಲ್ಲೆ ದಾರರಾದ ಗೋವಿಂದಪರಿ ಪಟವರ್ಧನರಿಗೆ ಸವಣೂರಿ, ಬಂಕಾಪುರ ಮೊದಲಾದ ೨೫೦೦೦೦ ರು. ಸರಂಜಾಮವನ್ನು ಪುಣೆಯ ಬಾಳಾಜಿ ಬಾಜೀರಾವ ಪೇಶ್ವಾನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟನು. ಅವು ಸತಾರೆಯ ಒಪ್ಪಂದವಮೇರೆಗೆ ಈಗಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಹದ್ದಿಯನ್ನು ಹೊರ್ತುಪಡಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರ ಮೊದಲಾದ ಸಂಣಪುಟ್ಟ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಈಗಲೂ ಪಟವರ್ಧನ ಮನೆತನಗಳಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಮಿರಜ ಕಿಲ್ಲೆ ದಾರರಾದ ಶ್ರೀಮಂತಬಾಳಾಸಾಹೇಬ ಸರಕಾರದಿಂದ ಶ್ರೀಸೋಮನಾಥ ದೇವರಿಗೆ ಇನಾಮುಗಳು ಒಪ್ಪಾಸನಗಳು ಈಗಲೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಈ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ನನ್ನ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರಕ್ಕೆ ಪೋಗಲು ರಾ. ರಾ. ತಟ್ಟಿ ದೊಡ್ಡ ಬಸಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶಸೇವಾನಿರತರಾದ ರಾ. ರಾ. ಬಾಳಪ್ಪಾ ಜಿವಪ್ಪಾ ವಕೀಲ ಮೊದಲಾದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಸಾರ್ವನಿರತರಾದ ಸದ್ಗುಣಸ್ಥರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಅಂದವಾದ ದೇವನಿಕೇತನವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಶಾಸನಗಳ ಒಕ್ಕಣೆಯನ್ನು ಕರ್ಣಾಕರ್ಣಿಕೆಯಿಂದ ಬಂದ ಐತಿಹ್ಯವನ್ನು, ಮತ್ತು ತದನುಸಾರವಾಗಿರುವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲು, ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭಾವದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಶಾಂತವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಭಕ್ತಿಶ್ರದ್ಧಾನಂದಗಳುಳ್ಳವನು ಒಂದುವರೆ ನಿಮಿಷ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕೇವಲ ಸಾಮ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಂತಾಯಿತು. ವೃಷಭಾದೊಡನಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶನ ದರಶನ ತಕ್ಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಆದಯ್ಯಗಳು ಐಕ್ಯವಾದ ಲಿಂಗವು ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಒಳಬಾಗಿಲದ ಬಲಕ್ಕೆ ನಿಲಿಸಿದ್ದು, ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾದ ಯಾವತ್ತು ಸಂಗತಿಗಳ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು. ಖಡ್ಗ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಳಸಂಕೋಚದ ಮೂಲಕ ಸರಕಾರದವರು ೨೦-೩೦ ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಹೂಳಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಜೈತ್ರ ಶು. ೧೪ ದಿವಸ ನಿಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮಾರನೇ (ದವನದ ಹುಣ್ಣಿವಿ) ದಿವಸ ದವನ ಮುಡಿಯುವದರ ಸಲುವಾಗಿ ಅತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಯಾವದಾ ದರೊಂದು ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಈಗಲೂ ಒಯ್ಯತಕ್ಕ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವಿದ್ದು, ವೈಶಾಖ ಶು|| ೧೦ ದಿವಸ ದೊಡ್ಡ ಜಾತ್ರೆಕೂಡಿ ರಥೋತ್ಸವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪುರದ ವಿಸ್ತಾರವು, ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯಗಳಾಗಿ ತೋರುವ ಭವ್ಯವಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಪೂಜ್ಯ ಪೂಜಕಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸದಿರಲಿಲ್ಲ. “ ಗೂಳಿಬಿದ್ದರೆ ಆಳಿಗೊಂದುಕಲ್ಲು ” ಯೆಂಬಂತೆ ದೇಶಕಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ದೇವಾಲಯಗಳು, ಧರ್ಮಭತ್ತಗಳು, ತೀರ್ಥಗಳು, ನೆಲಸಮವಾಗುತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದು, “ ಹೂ ಮಾರುತ್ತಲಿದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಮಾರುತ್ತಲಿದೆಂಬಂತೆ ” ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಮನಸ್ಸು ಖತಿಗೊಂಡಿತು. ಕ್ಷಣಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಘಡಿಯಾರದೊಳಗೆ ಲೋಲಾಡತಕ್ಕ ಆಂದೋಲಕದಂತೆ ಒಂದು ಮಗ್ಗಲು ಆನಂದವು ಮತ್ತೊಂದು ಮಗ್ಗಲು ದುಃಖವು ನಿಸರ್ಗದತ್ತವಾದವುಗಳಿದ್ದು ಆ ಜಗದೀಶನಲೀಲೆಯನ್ನು ಶಾಂತವಾಗಿ ಸಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಇಂಥೀ ಜರಿತ್ರವನ್ನು ಸಕಲವೀರಶೈವರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಪುಲಿಕರಪುರಾಧೀಶನೋಮೇಶಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಆದಯ್ಯಗಳ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕರಾದ ಆದಿವಾಣಿಜ್ಯ (ಆದಿಪಂಜಮ)ರೆಂಬ ವೀರಶೈವ ಉಪಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಜನಪರವಾಗಿ ರಾ. ಸಾ. ಶೆಟ್ಟಿ ನೂರಂದಪ್ಪನವರು, ಮಹಾಜನ ರೇವಪ್ಪನವರು, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ರಾಮಪ್ಪನವರು, ಸುಗಂಧಿ ರೇವಪ್ಪನವರು, ಗೊಟ್ಟಿ ಶಿಧ್ಧಲಿಂಗಪ್ಪನವರು, ಅಥಣಿ ತಾಲೂಕು ಬಾಡಗಿ ನ್ಯಾಮಗವಡರಾದ ತಿ. ರಾ. ರಾ. ಶಿದಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ಮೊದಲಾದ ಭಕ್ತವೃಂದರ ಕೈನೇರಿವಿಂದ ಕ. ಅಥಣಿ ಗ್ರಾಮದ ಶ್ರೀ ಮೋಟಗಿ ವೀರಕ್ರಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಮುರಿಗೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಗುಂತಗಲ್ಲ ಶಿಖಾಮಣಿಮಠದ ವೇ. ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಜ್ಜಗದ್ದುರು ತೋಂಟದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಸ್ಥಾನ ಪಂಡಿತರಾದ ವೇ. ಕಲ್ಲಪ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮುಖಾಂತರದಿಂದ ಶ್ರೀ ಆದಿಶೆಟ್ಟಿಗಳ ಭಕ್ತಿತತಿಯನ್ನು ಶಕೆ ೧೮೧೫ ನೇ ವಿಜಯನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ಕೃತಿಪಡಿಸಿ, ಕಲ್ಯಾಣಪುರದ ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶನು ವೀರಶೈವ ಮತಸ್ಥಾಪಕನೆಂಬ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಇವತ್ತಿಗೆ ೧೦೦ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕಿದ ವಯಸ್ಕರಾದ ಮತ್ತು ಸತ್ಕೀರ್ತಿಪಂಪನ್ನರಾದ ಈ ಶ್ರೀಮಠಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಪ್ರಚುರಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡೆನು. ಕ್ಷಿತಿಜವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಹೋದಹಾಗೆಲ್ಲ ಅದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಿಸಿಟಿ ಹೋಗುವಂತೆ ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ವಿಚಾರತರಂಗಗಳು ಯಾವ ಧಡಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುವವೋ ಏನೋ ಯೆಂಬಂ

ತಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ-ಹುಡುಕಾದಿದರೆ ಸಿಗದಂಥ ಬಳ್ಳಿಯು ತಾನಾಗಿಯೇ ಕೈದೊಡಕಿ-
 ತೆಂಬಂತೆ-ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿರುವಂಥ ಜೀಫ್ ಕೋರ್ಟ್ ಡೆಪ್ಪಿ ರಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ವೇ. ಬಿ. ಬಸ
 ವಾರಾಧ್ಯರುಗಳ, ನಮ್ಮ ಯೋಗವು ಈಶಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಕೂಡಿತು. ಅವರುಗಳು ತಾವು
 ಮೈಸೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮಂಡ್ಯದ ತಾಲೂಕು ಸರ್ವಮಾನ್ಯ ಬೇಲೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ
 ರುವ ವೇ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟ (ಬ) ತಾಳವೋಲೆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು, ಮತ್ತು
 ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಜಗದ್ಗುರು ಮುರಘರಾಜೇಂದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂಸ್ಥಾನದ
 ಬೃಹನ್ನತದಲ್ಲಿದ್ದ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರದೊಳಗಿಂದ (ಸ) ತಾಳವೋಲೆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸರಿ
 ನೋಡಿ ಪ್ರಜುರಗೊಳಿಸಲು ತಯಾರಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಾ. ರಾ. ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ರಾಮು.
 ಪುನನರು ಬಹು ದಿನಸದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟ ಕೈಬರಹದ ಮೂಲ ಪುಸ್ತಕದ (ವಾ)
 ನಕಲನ್ನೂ ಮತ್ತು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ತಾಲೂಕು ಮಲ್ಲಿಗಿವಾಡ ಗ್ರಾಮದ ವೇ|| ಮತಪತಿ ವೀರ
 ಯ್ಯನವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮೂಲ ಪುಸ್ತಕದ (ಝ) ನಕಲನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸಹಾಯವಾ
 ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಶ್ವರನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಈಗಿನ ಕಾಲ
 ಕ್ಕೂ ಮಹದಂತರವಿದ್ದು, ಈಗಿನ ಸುಧಾರಿಸಿದ ದೇಶಕಾಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ
 ಸರಿಯಾಗಿ, ಮೂಲಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿದ್ದ ೫ ನೇ ಸಂಧಿಯೊಳಗಿನ ೭-೮ ಅನವಶ್ಯಕವಾದ
 ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. * ಗುರ್ತುಹಾಕಿದ ೬೭ ಶ್ಲೋಕಗಳು (ಸ) ಪ್ರತಿ
 ಯಲ್ಲಿ + ಗುರ್ತುಹಾಕಿದ ೫ ಶ್ಲೋಕಗಳು (ವಾ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಗಿದ್ದು ಉಳಿದವು
 ಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಾ. (ವಾ) ಮತ್ತು (ಝ) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ “ ಇದು ಸಮಸ್ತ ಕಮಳಾ
 ಧವ × × × × ” ಅಂತಾ ಇದ್ದ ವಚನವನ್ನು ಗ್ರಂಥಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.
 ಮತ್ತು ಮೂಲಪ್ರತಿಗಳು ತಿಕ್ಕರೆ ಕವಿವಾಣಿಯನ್ನೇ ತೇರಿಸುವದುಕ್ತವಾದ್ದರಿಂದ ೫ ನೇ
 ಸಂಧಿ ೮ ನೇ ಮತ್ತು ೬ ನೇ ಸಂಧಿ ೬೯ ನೇ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳೇ ಅಕ್ಷರಗಳು
 ಹಾರಿಹೋದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ * * * * ಈ ಗುರ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಶ್ಲೋಕ ಭರ್ತಿಮಾಡಿರು
 ತ್ತದೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅರ್ಧಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಕಡೆಗೂ
 ಛಂದಸ್ಸಿನ ಕಡೆಗೂ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟು ಅಗಮ್ಯವಾದ ಒಂದರ್ಧ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸತತ ಹಾಕಿ
 ತಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಆದಿಶೆಟ್ಟಿಗಳವರ ಭಕ್ತಿಮಹಿಮೆಯೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ
 ವಾಗಿದ್ದು, ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಶ್ವರ ಕವಿಗಳೆಂದುಕ್ತವಾದ “ ಸೋಮನಾಥಚರಿತ್ರ ” ಅಂ
 ತಾ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಸರನ್ನು ಕಾಯಮವಾಗಿಟ್ಟು ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ “ ಸೋಮನಾಥಚರಿತ್ರ ರೂ
 ಪವಾಗಿರುವ ಆದಿಶೆಟ್ಟಿ ಪುರಾಣಂ ” ಅಂತಾ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ವೇ. ಬಿ. ಬಸವಾರಾಧ್ಯರುಗಳು ತಾವು ಮೊದಲೇ ಅಜ್ಞಾಹಾಕಿಸಲು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕೇವಲ ಹೆಸರುವಾಸಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿರಪೇಕ್ಷಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಮುಂದಿಟ್ಟು, “ಗ್ರಹೀತ ಇವ ಕೇಶೇಷು ಮೃತ್ಯುನಾ ಧರ್ಮಮಾಜರೇತ್” ಎಂಬ ಸದ್ವೋದ್ಧೇಯವನ್ನು, ನಿನ್ನ ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಜಗತ್ತಿನವಲಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆ” ಎಂದು ಹರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೃತಕೃತ್ಯ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ, ಈ ಮಹನೀಯರು ಡಿಪ್ಟಿರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಹಾಗೂ, ಆರ್ಟ್ಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ಮತ್ತು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್, ಮೊದಲಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಿಕಿರುವಂಥ ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವೇಳೆಯನ್ನು ಈ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಜಗದೀಶನು ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಧನಸಂಪದವನ್ನೀಯಲೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಈ ಯಾವತ್ತೂ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವಾದ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರನ್ನೂ ಮತ್ತು ನಾನು ಒಂದೇಪ್ರತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದುಗಾಣದಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾದ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಮೇಳದೊಡತಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದವರಾದ ರಾ. ಸಾ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ, ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ರೈನಾ ಪೂರ್, ಬಿ.ಎ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೆಳಗಾವಿ ಇವರನ್ನು ಪುನಃಪುನಃ ನೆನಿಸಿ, ಸಕಲ ವೀರಶೈವ ಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನೆಯುಂಟಾಗಿ ನನ್ನಿಂದ ಇಂಥ ಸಮಾಜಕಾರ್ಯಗಳು ಪುನಃಪುನಃ ಸಂಘಟಿಸಲೆಂದು ಶ್ರೀ ಪುಲಿಕರಪುರಾಧೀಶ ಸೋಮೇಶನನ್ನು ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು, }
೨೦ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೧೧. }

ಜೋತಪ್ಪ ಗವ್ವಡರು, ಶಿವ್ ನಗವ್ವಡರು, ವತನದಾರ ಪಾಟೀಲ,
ಸಾ. ಯಲಿಹಡಲಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸ್, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೆಳಗಾವಿ.

ಶ್ರೀ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಸೋಮನಾಥಾಯನಮಃ.

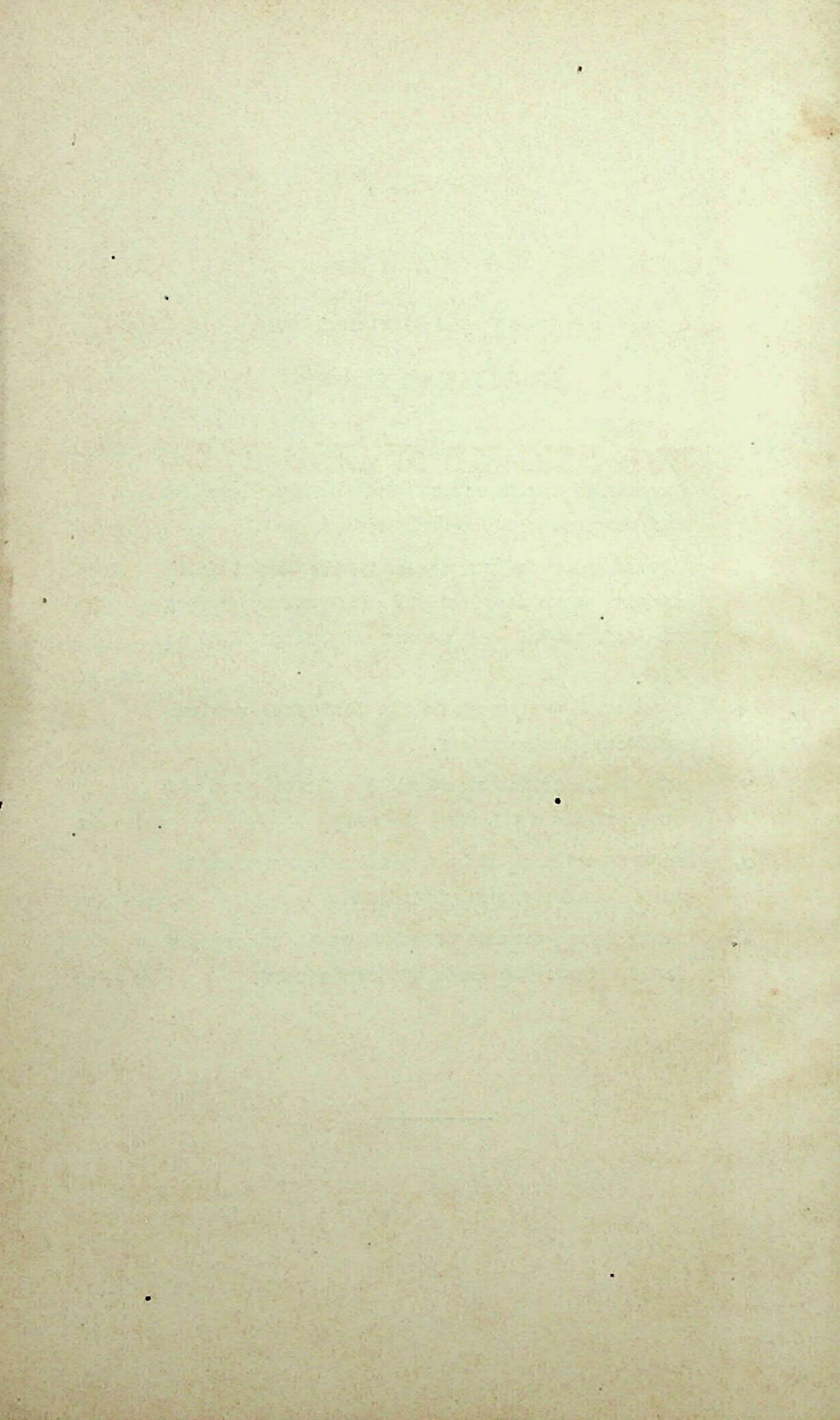
ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಸಂಧಿ.

ವಿಷಯ.

ಪುಟ.

೧. ಕೈಲಾಸಪರ್ವತಕ್ಕೆ ನಾರದರ ಆಗಮನ; ಶಿವನಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಆಡಯ್ಯಗಳ ಜನನ; ವೆವಹಾರರೂಪಿನಿಂದ ತಂಕಜನಾಡಿಗೆ ತರಳುವಿಕೆ. ೧-೨೮.
೨. ಪುಲಿಕರನಗರದ ವಿಸ್ತಾರವು; ಪದ್ಮಾವತಿಯುಲಗ್ನವು; ಜಂಗಮರುಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿಟ್ಟ ಬೋನವನ್ನು ಜೈನರು ಮುಟ್ಟಿ ಒಯ್ಯುವಿಕೆ; ಆದಿಶೆಟ್ಟಿಗಳು ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶನನ್ನು ತಂದು ಸುರಹೊನ್ನೆ ಎಂಬ ಬಸದಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸುವನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವಿಕೆ. ೨೯-೬೭
೩. ಜೈನರು ಆದಿಶೆಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹಳಿಯುವಿಕೆ; ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶನನ್ನು ತಂದಿರಿಸದು ಊರೇನೆಂದು ಹೊರಟುಹೋಗುವಿಕೆ. ೬೮-೮೫.
೪. ಜಗದೀಶನಾಟ, ಆದಿಶೆಟ್ಟಿಗಳ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟ; ಶ್ರೀ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಸೋಮೇಶನು ಆದಿಶೆಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ೮೬-೧೦೫.
೫. ಆದಿಶೆಟ್ಟಿಗಳ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಬಸದಿಯ ಜನಬಿಂಬವನ್ನೊಡೆದು ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶನು ಬಂದು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ೧೦೬-೧೨೩.
೬. ದೇವನಿಕೇಶನವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದ ಹಗೆಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಶರಣುಜನರನ್ನು ಕನಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶನಲ್ಲಿ ಆದಿಶೆಟ್ಟಿಗಳು ಐಕ್ಯಹೊಂದುವಿಕೆ. ೧೨೪-೧೪೪.

ಶ್ರೀ

ಅಂಬಿಕಾವಿಲಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

(ನಂಬರು ೨)

ಸೋಮನಾಥ ಚರಿತ್ರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸೋಮನಾಥಾಯ ನಮಃ.

|| ಸೂಚನೆ || ॥ ದೇವಸಂಭವೋಳಗಿಂದುಧರನ ಬೆಸನಂಪಡೆದು |
ಭೂವಳಯಕೆಸವ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರದೊಳು ಜನಿಸಿ ಬಳೆ |
ದಾವಗಂ ವ್ಯವಹಾರರೂಪಿಸಿಂ ಹುಲಿಗೆರೆಗೆ ನಡೆತಂದನಾದಯ್ಯನೊ ||
ಶ್ರೀಮದಗಜಾಹರ್ಷರತ್ನಾಕರೇಂದು ಗೌ |
ರೀಮನೋವನವಸಂತಂ ಭವಾನೀವದನ |
ತಾಮರಸದಿನಕರ ನುಮಾಕಲ್ಪಲತಿಕಾವೃತಪ್ರಬಲಸುರಭೂರುಹಂ ||
ಭೂಮಿಭೃತ್ತನಯಾಕ್ಷಿಕುಮುದನುತಚಂದ್ರಿಕಾ |
ನಾಮನಂನಂಸಲಹುಗನುದಿನಂ ಹುಲಿಗೆರೆಯ |
ಸೋಮನಾಥಂ ಸೋಮಶೇಖರಂ ಸೋಮಂ ದಯಾಳುಮೂರ್ತಿವಿಲಾಸನೊ ||

॥ “ವಾ” ಮತ್ತು “ಧ್ಯ” ಗುರುತುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗ್ರಂಥಾದಿಯಲ್ಲಿ
ಈ ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿರುವ ವಚನವು ಇದೆ:—

ಇದು ಸಮಸ್ತ ಕಮಳಾಧವಕಮಲವಿಷ್ಣುರಸಂಕ್ರಂದನಾದಿಸುರನಿಕರಮಣಿಮ
ಕುಟಮಯೂಖಮಾಲಾಮಂಜುರಂಜಿತ ಚರಣಸರಸೀರುಹ ಕಿಂಜಲ್ಕಮಂಜರಿಪಿಂಜರಿ
ತದಿಕಾವಲಯಂ ಸಕಲದೈವದೀಕ್ಷಾಕರ್ತೃ ನಿಖಿಲದೈವರಕ್ಷಾದಕ್ಷ ದೈನ್ಯದೈವಕರಣಾಗತ
ವಜ್ರಪಂಜರ ದರ್ಪಿಷ್ಯದೈವಸರ್ಪಮಯೂರ ಗರ್ವಿತದೈವಸರ್ಪಸ್ವಪಹರಣ ಸಮಸ್ತ

ಶ್ರೀಮದುಜ್ವಲತರುಣಘನಿದಾಮಸೋಮಯ್ಯ |
 ಭೀಮತರದುರಿತವಿಘಟನನಾಮಸೋಮಯ್ಯ |
 ಹೈಮವತಿಯಪ್ರೇಮನವಧಾರುಸೋಮಯ್ಯವೃತಸೋಮಸೋಮಯ್ಯನೇ ||
 ಪೋಮಗಂಗಾವೃತಜಟಾರಾಮಸೋಮಯ್ಯ |
 ರಾಮಣೀಯಕಸದ್ಗುಣಸ್ತೋಮಸೋಮಯ್ಯ |
 ಕೋಮಲಾಲಾಪಮಂ ಕರುಣಿಸೆನ್ನಯಮತಿಗೆ ಜಿತಕಾಮಸೋಮಯ್ಯನೇ || ೨ ||

ಶ್ರೀಯುಮಾವರನಿಂದುಧರ ನಭಯಕರನುಗ್ರ |
 ಮಾಯಾರಿ ಭಕ್ತ ಭಯಹಾರಿ ಗಂಗಾವಾರಿ |
 ವಾಯುಭುಗ್ಭೂಷ ನುತ್ತು ಮವೇಷ ನಘತಿಮಿರಪೂಷ ನತಿವಿಗತದೋಷ ||
 ಸ್ವಾಯತಾಖಿಳಲೋಕ ನಾನತವ್ರಜಪುಣ್ಯ |
 ದಾಯಕಂ ಹರಿವಿರಿಂಚೇಂದ್ರಪ್ರಮುಖದಿವಿಜ |
 ಗೇಯ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಮೈರಾಗ್ಯಮಂಕೊಡುಗೆಪಂಪಾಪುರಾಧೀಶ್ವರಂ || ೩ ||

* ನುತಕಾಯಜಿತಮಾಯ ಪುರಮಥನವರಕಥನ |
 ಧೃತಸೋಮಗತಕಾಮ ಚಿರಲಿಂಗವರಸಂಗ |
 ಶ್ರುತಿದೂರಮತಿಸಾರ ಗಿರಿಜೇಶಸ್ತುರನಾಶ ದುರಿತಹರಕರುಣಾಕರಾ ||
 ಪ್ರತಿರಹಿತನುತಿವಿಹಿತ ಶರಣಚಯಭರಣಜಯ |
 ವಿತತಗಣಚತುರಗುಣ ಸುರರಾಜವರತೇಜ |
 ಸಿತಗಳನೆಯತಿಬಳನೆ ಶರಣಾಗುಗುರುಮೂರ್ತಿಹುಲಿಕರಪುರಾಧೀಶ್ವರಾ || ೪ ||

ದೈವಸಾರ್ವಭೌಮನೆನಿಪ್ಪ ಪುಲಿಕರಪುರಾಧೀಶ್ವರ ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥವರ್ಣನಮಾಗಿ ಸರಸ
 ಕವಿಸಾರ್ವಭೌಮಂ ಚತುರಕವಿಚತುರ್ಮುಖಂ ಭಾವಕಕವಿಭಾಳಲೋಚನಂ ವರ್ಣ
 ಕಕವಿಕರ್ಣವತಂಸಂ ವಸ್ತುಕಕವಿಮಸ್ತುಕನ್ಯಸ್ತಂ ಅಧಟಕವಿಮಾನಮರ್ಧನಗರ್ವಿತ
 ಕವಿಗಿರಿವಜ್ರದಂಡಂ ಉಭಯಕವಿಶರಭಫೇರಂಂಡಂ ವರ್ತಮಾನಕವಿವೇಶ್ಯಾಭುಜಂಗಂ
 ಕರ್ಣಾಟಕಕಾವ್ಯಲಕ್ಷಣದೀಕ್ಷಾಚಾರ್ಯಂ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಸ್ತುತಿಪರಾಯಣಂ ಶಿವಯೋಗಿಚಕ್ರೇ
 ಶ್ವರಂ ಲೋಕಾರಾಧ್ಯಂ ಸಾಕಾರಸುರದ್ರೂಪಂ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಮಹಾದೇವನೆನಿಪ್ಪ
 ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರದೇವರ ವರಕುಮಾರ ಹಂಪೆಯ ರಾಘವಾಂಕಂ ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥ
 ಚರಿತ್ರಯೋಳಾಧ್ಯಯಗಳಜನನಮಂ ಪೇಳ್ವಂ ||

‡ ಶ್ರೀಪತಿಗೆಸೊಬಗ ನುಡುಪತಿಗಶಾಂತಿಯಂ ವಾ |
 ಣೀಪತಿಗೆಚಾತುರ್ಯಮಂ ದಿವಸ್ಪತಿಗಂಪ್ರ |
 ತಾಪಮಂ ಸುರಪತಿಗೆಭೋಗಮಂ ರತಿಪತಿಗೆಮೂಲೋಕವಾವರಿಸುವಾ ||
 ರೂಪಂ ಸರಿತ್ವತಿಗೆ ಗಂಭೀರತೆಯಂ ಸ್ವಾ |
 ಹಾಪತಿಗೆತೇಜಮಂ ಕೊಟ್ಟುಗುರುಮೂರ್ತಿಪಂ |
 ಪಾಪತಿವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಮಗಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಮಾಳ್ಕೆಸಂತೋಷದಿಂದಾ || ೫ ||

‡ ಜಡೆಯಿಡುಕುರೆಡೆಯಡೆಯೊಳುಡಿಯಿಡುವ ಕಡಲತಡಿ |
 ವಿಡುಡುಗಡಣದೊಡೆಯನೊಡಲೊಡಕು ನಡುನಡುಗಿ |
 ಪೊಡಕರಿಸಿ ಮಿಡುಮಿಡುಕಲಡಿಗಡಿಗಿಜಡಿಜಡಿದುಪಡುಪಡುವನಡುನಯನದಾ ||
 ಮಡುವಿಡುವ ಜಡಧಿಯಂಕಡೆವಕಡೆಯೊಳ್ಳೂಡಿ |
 ಘಡಿಘಡಿಸಿ ಪಡೆಯಪಡಲಿಡೆಕೆಡಪುವುದತುಡುಕಿ |
 ಪಿಡಿದೊಡನೆಹೊಸದುಕೊರಳೊಳ್ತೊಡೆದಹಂಪೆಯಮೃಡಂಬಿಡದೆಸಲಹು
 ಗೆನ್ನಾ || ೬ ||

‡ ವಾಣಿಯರಿವಿನಬೆಳಗು ಮುಕ್ತಿವನಿತೆಯಮುಡಿಯ |
 ಮಾಣಿಕವು ಸರ್ವಮಂತ್ರಾದಿಪಂಚಾಕ್ಷರೀ |
 ಪ್ರಾಣ ಮಂಗಳದಮನೆ ದೇವಲೋಕದಜನ್ಮಭೂಮಿ ತಾವರೆಗಣ್ಣನಾ ||
 ರಾಣಿಯೆಸೆವೋಲೆಭಾಗ್ಯಂ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಯ |
 ತ್ರಾಣಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನುನ್ನತೈಶ್ವರ್ಯದ |
 ಜ್ಞೋಣಿ ಪಂಪಾಂಬಿಕೆ ಮದೀಯಮತಿಗೀಗೆ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನುತ್ಸವದಲೀ || ೭ ||

* ಸೋಮ ಸೋಮವಿಭೂಷ ಸುರರಾಜರಾಜರಿಪು |
 ಭೀಮಭೀಮಪ್ರಥುಳಭುಜ ಶಮನಶಮನ ಜಿತ |
 ಕಾಮಕಾಮವಿದೂರಗುಣಗಾತ್ರಗಾತ್ರಪಿಂಗಳಜಟಾರಾಮರಾಮಾ ||
 ನಾಮನಾಮಯಗರಳಧರಧರಸ್ಥಿರಪುಣ್ಯ |
 ಧಾಮಧಾಮಪ್ರಬಲಬಲವಂತಶ್ರುತಿಸಕಲ |
 ಸಾಮಸಾಮಸ್ತುತ್ಯಪಂಪಾಧಿಪತಿವಿರೂಪಾಕ್ಷರಕ್ಷಿಸುಗಮ್ಮನೂ || ೮ ||

* ನಿರುಪಮ ನಿರಾಲಂಬ ನಿತ್ಯನಿರ್ಭಯ ನಿರಾ |
 ವರಣ ನಿರ್ಮಾಯ ನಿರವಯವ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಕ |
 ನಿರಸೂಯ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿರ್ಲೇಪ ನಿರ್ಗುಣ ನಿರಾಧಾರ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತ ||
 ನಿರವದ್ಯ ನಿರ್ಭಿನ್ನನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿಷ್ಕಾಮ |
 ನಿರಪೇಕ್ಷ ನಿಷ್ಕಳ ನಿರಂಜನ ನಿರಾಕಾರ |
 ನಿರಜ ನಿರಹಂಕಾರ ನಿರ್ಮಳನೆನಿಸುವ ಪುಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶರಣಾ || ೯ ||

+ ತರುಣಶಶಿ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ ಕಂಜೆಡೆ ತುರುಬು |
 ವುರಿಗಣ್ಣು ಕತ್ತರಿಯಬೊಟ್ಟು ಕಪಿಲಾಕ್ಷಿಸರ |
 ಸಿರುಹನಯನಂ ನಾಗಕುಂಡಲಂ ಪೊನ್ನೋಲೆ ಯೆಸವಕರೆ ರನ್ನದಾಳೀ ||
 ಸುರುಚಿರಸ್ಪಟಕಹಾರಂ ಹಾರ ಮಬ್ಬಕುಚ |
 ವರಪಯೋಧರ ಮಜಿನವಸನಂ ದುಕೂಲವಾ |
 ಕರಶೂಲಮಬ್ಬ ತೊಡರುಂನೇವುರಂ ಮೆರೆವದೇವನಮ್ಮಂ ಸಲಹಲೀ || ೧೦ ||

ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷದೊಳು ನಿತ್ಯನಭಿನವಮಹಾ |
 ದೇವಂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಂ ನಿಷ್ಕಾಮಿ ದೇಹಗುಣ |
 ವಾವರಿಸದತುಳನಿರ್ಲೇಪ ನಾರೂಢಲೌಕಿಕವಂಟದಪ್ರತಿಮನೂ ||
 ಭೂವಂದಿತಂ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಂ ಸಹಸ್ರಮುಖ |
 ಜೀವಾನುಕಂಪಿ ಯೆಂದೆನಿಸಿ ರಾಜಿಪಸುಕೃತ |
 ಭಾವಿ ಹಂಪೆಯಶಂಕರಪ್ರಭು ಮದೀಯಮತಿಗೀಗೆ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನೂ || ೧೧ ||

ಸಕಲಾಗಮಾಚಾರ್ಯ ನಪ್ರತಿಮ ನನಸೂಯ |
 ನಕಳಂಕ ನುತ್ತು ಮನನಂತವೇದಾರ್ಥಸಾ |
 ಧಕನವಿದ್ಯಾತೀತನಾನಂದಮಯನು ಶಾಪಾನುಗ್ರಹಸಮರ್ಥನೂ ||
 ಪ್ರಕಟಿತಯಶೋಮಯಂ ಗುಪ್ತಲಿಂಗಪ್ರೀಮಿ |
 ಸುಕವಿ ಹಂಪೆಯವಾದಿರಾಜ ಸುಜ್ಞಾನದೀ |
 ಪಕೇಕವಿವಮಾಯಾತಮಂದವಳಿವಂತೆನ್ನಹೃದಯದೊಳು ಬೆಳೆಬೆಳಗುಗೇ

ಭವಿಭಕ್ತ ರಲ್ಲೆಂದು ಕೈಯಾನದುದು ತಂನ |
 ಯುವತಿಗಲ್ಲದೆಮನದೊಳೆಳಸದುದು ಕರಣದಿ |
 ಜ್ಞೆ ವಿಡಿಯದುದನ್ಯನಿಂದೆಯನಾಡದಿಹುದು ಪರದೈವವಂ ಬಗೆಯದಿಹುದೂ ||
 ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯಂಮಾಡಿಹಿಂಗದುದು ದೇ |
 ಹವಿಕಾರವಾದಪಡ್ವರ್ಗವರಿಯದುದು ನೇ |
 ಘನವಿದೆಂದು ನಡೆವ ಹಾಪೆನುಹಾದೇವಗುರುರಾಯ ರಕ್ಷಿಸುಗೊಮನೂ ||೧೩||

ಆಮಹಾದೇವರುದರದೊಳು ಗುರುಭಕ್ತಿ ನಿ |
 ಪ್ಲಾಮ ವರಿವಾಚಾರ ನೀತಿ ದಯೆ ಜಂಗಮ |
 ಪ್ರೇಮ ಶಮದಮೆಶಾಂತಿದಾಂತಿ ಚಾತುರ್ಯ ಸತ್ಯದಾರ್ಯವೇಕನಿಷ್ಠೆ ||
 ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಕಲಾಪ್ರಾಥಿ ಸದ್ಗುಣ |
 ಸ್ತೋಮವೆಲ್ಲಂಕೂಡಿ ರೂಪಾದುದೆನಿಸುವ ಮ |
 ಹಾಮಹಿಮಹಂಪೆಯಹರೇಶ್ವರನ ಮೂರ್ತಿ ನೆಲನಿರ್ಕೃಷ್ಣಚಿತ್ತ ದೊಳಗೆ ||೧೪||

ಮನವಚನಕಾಯದೊಳಗೊಮ್ಮೆಯುಂ ಭಾಳಲೋ |
 ಚನನನಲ್ಲದೆ ಹೊಗಳದುದ್ಭಟನನಾ ಮಯೂ |
 ರನ ಕಾಳಿದಾಸನ ಹಲಾಯುಧನ ಕೇಶಿರಾಜನ ಮಲಹಣನ ಬಾಣನಾ ||
 ವಿನುತಭೋಜನ ಭಲ್ಲಟನ ಭಾರವಿಯ ಪದವ |
 ನೆನೆದು ಬಲಗೊಂಡು ತೊಡಗಿದೆನೀಮಹಾಕೃತಿಯ |
 ನೆನಗೆನೆರವಕ್ಕೆ ನಡಸುಗೆ ರಸಂಗೊಡುಗೆ ತಿದ್ದುಗೆ ಸುನಿರ್ವಿಘ್ನವಿಂದಾ ||೧೫||

ರಸದೊಳರ್ಥದೊಳಲಂಕಾರದೊಳು ಭಾವದೊಳು |
 ಹೊಸರೀತಿಯೊಳು ಬಂಧದೊಳು ಲಕ್ಷಣದೊಳುಪದ |
 ವಿಸರದೊಳು ಕಾವ್ಯದೊಳು ತಪ್ಪುಳ್ಳೊಡಿದರೊಳಗೆ ಪರರುಕ್ಮೆಯಿಕ್ಕದಂತೆ ||
 ಸಸಿನೆಮಾಡುವುದು ತಿದ್ದುವುದು ಕೈಕೊಂಡು ಲಾ |
 ಲಿಸಿ ಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲಾ ಶಿವಾರ್ಚಕರು ನಾ ನಿಮ್ಮ |
 ಶಿಶುವೆನಗೆ ಕುಂದಿಲ್ಲವೇತರಿಂದೆನಲೆನ್ನ ಭರಭಾರ ನಿಮ್ಮದಾಗಿ ||೧೬||

* ನೆರೆದುನೆರೆದೀಕೃತಿಯೊಳುಳ್ಳ ಲೇಸುಗಳ ನಾ |
 ದರಿಸಿ ಮೇಲುಳ್ಳ ತಪ್ಪಂ ಹಿಡಿದೆನೆಂಬ ನಿ |
 ಪ್ಪೂರದುರ್ಜನಂಗೆ ವಂದಿಸುವೆ ನೆನ್ನಂ ಜನಂ ನಗಲಾಗದೇಕೆಂದೆನೇ ||
 ವರಮುಕುರವಂ ತೊಳೆವರಾರಂಗಳವನು ಬೋ |
 ಹರಿಪರಾರ್ಮಲಿನಾಂಬರವ ನೊಗೆವರಾರಿದಂ |
 ಪರಿಕಿವೊಡೆ ಸುಜನರಾಗಿದರ್ವೀಕೃತಿಗವರು ಕೂದ ಕಾಣಿಸಲರಿಯರೂ

|| ೧೩ ||

* ನಡೆವರೆಡಹದೆ ಬರುಬರೆಡಹುವರೆ ಕಾವ್ಯವಂ |
 ನಡೆಸುವಾತಂ ರಸಾವೇಷ್ಟಿ ಮರಹಾಲಸ್ಯ |
 ವೆಡೆಗೊಳಲು ತಪ್ಪುಗಲ್ಲದೆ ಕಾವ್ಯಕರ್ತೃತಪ್ಪುವನೆ ಬಂದೆರಡೆಡೆಯೊಳೂ ||
 ಎಡೆವಾಯ್ದು ಬಂದ ತಪ್ಪಂ ಹಿಡಿದು ಸಾಧಿಸದೆ |
 ಕಡೆತನಕ ಬಂದಲೇಸಿಂಗೆ ತಲೆದೂಗೆ ತಲೆ |
 ಯೊಡೆವುದೇ ಬೇನೆಯರಿಯದ ನಿರಸರನೇಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನೋ ಬೊಮ್ಮನೂ

|| ೧೪ ||

* ವ್ಯಾಕರಣಪರಿಣತ ನಲಂಕಾರಪರಿಚಿತ ನ |
 ನೇಕರಸನಿಪುಣ ನಭಿದಾಸಪ್ರವೀಣ ನೆ |
 ಲ್ಲಾ ಕಳಾಕುಶಲನೆನಿಸಾತಂ ಕವೀಶ ನವನಿದಿರೊಳ್ಳೇನುವನರಿಯದಾ ||
 ಕಾಕುದುರ್ಭೋಧಕಂ ಕವಿಯೆನಿಸಿ ಕೊಂಡೊಡೆ ಮ |
 ಹಾಕವಿಗೆ ಕುಂದೆ ಜಲಶಯನವಿಷ್ಣು ಹರಿಯೆನೆ |
 ಭೇಕನುಂ ನೀರೊಳಗೆ ಹರಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡೊಡೆ ಕೊಂದನೇ ಚಕ್ರಧರನೂ

|| ೧೫ ||

* ಕವಿಯುಧಿಕನಿರ್ದೋಷೇಂ ಕೇಳ್ವರಿಲ್ಲದೊಡೆ ಗಾ |
 ನವನೋದಿಯಿದೋಷೇಂ ಜಾಣರಿಲ್ಲದೊಡೆ ಜಾ |
 ತಿವಿದಗ್ಧೆ ಯಿದ್ದೋಷೇಂ ಸುವಿಟರಿಲ್ಲದೊಡೆ ಹೊಸಹೂಮಾಲೆಯಿದೋಷೇನೂ ||
 ತವೆಮುಡಿವರಿಲ್ಲದೊಡೆ ನಾನಾಕಳಾಸ್ವಿತರ |
 ಸಿವಹವಿದೇನೋ ಕಳಾಘ್ರಾಡರಿಲ್ಲದೊಡೆ |
 ಮಿವನೆಯ್ದೆ ಬಲ್ಲವನಪೂರ್ವ ಮೇಣುಳ್ಳೊಡವ ದೇವನಲ್ಲದೆ ಮನುಜನೇ || ೨೦ ||

* ಬಗೆವೆರಸಿ ಬಂದಡ್ಡ ವಾಯ್ದೊಡರಿಯೆನು ಪರೋ |
 ಕ್ತಿಗಳರ್ಥಮಂ ಕಳ್ಳುದಧಮತನ ವದನಳುಪಿ |
 ತೆಗೆದೊಡೊಡೆ ಬಳಕ್ಕವರಮೈನೀರ್ಗೆ ಮುಡಿಯಿಂತೆಗೆದಪೊಮಾಲೆಗೆ ||
 ಉಗುಳ್ಳ ತಂಬುಲಕುಟ್ಟುಕಳೆದ ಮೈಲಿಗೆಗೆ ಸವಿ |
 ದೊಗಡಿಸಿದ ಕೊಳ್ಳೆ ಕೈಯ್ಯಾಂತವನು ಬೇರೆ ಸಂ |
 ದೆಗವಿಲ್ಲೆನಿಸ್ವಾಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಹಂಪೆಯರಾಘವಾಂಕ ನಿನಗಲ್ಲವಹುದೇ || ೨೦ ||

* ಮುಂತೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದುಪೊಗಳ್ಳವರು ಪೊರಮಟ್ಟ |
 ಪಿಂತವನ ಕವಿತೆ ಯೇನೆಂದು ನಿಂದಿಸಿ ತಮ್ಮ |
 ತೊಂತಗವಿತೆಯ ತುಂಬನುರ್ಚಿ ನೆರೆದೊರುಗರ ಮುಂದೆ ನಿಜನಿಳಯದೊ
 ಮಂತಣಂಗೆೊಂಡು ಕಾಳ್ಗೆಡದೊಳ್ಳ ಕವಿಗೆದೆಯ | [ಳಗೆ ||
 ಕೊಂತ ಮೂಗಿನಕತ್ತಿ ಯಧಟುಕವಿನಿಕರಚ್ಚಾ |
 ದಂತ ಹಂಪೆಯರಾಘವಾಂಕಪಂಡಿತ ನುಭಯಕವಿತರಭಭೇರುಂಡನೂ || ೨೧ ||

* ಕೆಳೆತನದನಂಟುವಿಷಯದ ಬಂಧುಬಳಗಗಳ |
 ಬಲದೊಳಾಂ ಕವಿಯೆಂದು ಕವಿರಾಯನೆಂದು ವೆ |
 ಗ್ಗಳಿಸಿ ಕಾಳ್ಗೆಡದೊಡದ ಸೈರಿಸುವ ನಲ್ಲದಾನಂಟನೀಡಾಡಿ ಮಲತೂ ||
 ಬಳಿಕ ನಾಂ ಕವಿಯೆಂದು ಭೈರವಾಕಾರದಿಂ |
 ಗಳಹಿ ದನಿಗೆಯ್ಯುದುಪ್ಪವಿಯ ಗರ್ವದ ಮೂಗ |
 ನಿಳುಹದಿರನುಭಯಕವಿತರಭಭೇರುಂಡ ಹಂಪೆಯರಾಘವಂ ಸಭೆಯೊಳೊ
 || ೨೨ ||

ರಸಜೀವ ಭಾವವಡಲರ್ಥವವಯವ ಶಬ್ದ |
 ವಿಸರನುಡಿ ಯಲಂಕಾರವೇ ತೊಡಿಗೆ ಲಕ್ಷಣ |
 ವೆಸುಲಕ್ಷಣಂ ವಿಪುಳಪದದವಿನ್ಯಾಸನಡೆ ಯತಿರೀತಿ ಸುಕುಮಾರತೇ ||
 ರಸಿಕರಮನಂ ಸುಳಿವಸುಖನಿಳಯ ವಿಂತಪ್ಪ |
 ಹೊಸಕಾವ್ಯಕನ್ಯಕೆಯನುರೆಪಡೆದು ಹುಲಿಗೆರೆಯ |
 ರಸಸೋಮನಾಥಂಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಂಪೆಯರಾಘವಾಂಕನೊಕ್ಕೃತಪುಣ್ಯ
 ನೋ || ೨೩ ||

ಕೃತಿವೆಸರು ಸೋಮನಾಥಚರಿತ್ರ ವೀಕ್ಯತಿಗೆ |
 ಪತಿಸೋಮನಾಥ ನಿದಕೆಸಹಾಯಿಗಳು ಭಕ್ತ |
 ತತಿ ಯಿದಂಪೇಳ್ವ ಕವಿಹಂಪೆಯಹರೀಶ್ವರನಸುತರಾಘವಾಂಕನೆನಲೂ ||
 ಹ್ಲಿತಿಯೊಳಂನೀಕಾವ್ಯಮಂ ಮಹಾಕವಿಗಳೊಳು |
 ಚತುರರೊಳು ರಸಿಕರೊಳು ಬುಧರೊಳತ್ಯಧಿಕಪಂ |
 ಡಿತರೊಳಾರೋದರಾರ್ಕೇಳರಾರ್ವೆಚ್ಚ ದವರಾರೆಂದೊಡೇಪೊಗಳೈನೂ

|| ೨೫ ||

+ ಎನಿತುಸಿರಿ ಸಾರ್ಥೋಡಂ ಮಾಣೊಡಂ ನಿತ್ಯತ್ವ |
 ವನುವಪ್ಪೊಡಂ ಸಾಪೊಡಂ ಮೆಚ್ಚೆ ಹಂಪೆಯರ |
 ಸನಪೊಗಳ್ವನಾಲಗೆಯೊಳನ್ಯದೈವವಭವಿಗಳಂಕೀರ್ತಿ ಸಿದನಾದೊಡೇ ||
 ಮನಸಿಜಾರಿಯ ಭಕ್ತನಲ್ಲ ನಾನೆಂಬ ಬಿರು |
 ದಿನಕವಿಯೆನಿಪ್ಪ ಹಂಪೆಯ ರಾಘವಾಂಕನೊ |
 ಯ್ಯನೆ ಪೇಳ್ವನೆಂಬಾಗಳೀಕೃತಿಯ ನಾವಸಜ್ಜನರು ಕೊಂಡಾಡದಿಹರೂ

|| ೨೬ ||

ಅಮರರುಂ ಮನುಗಳುಂ ಮುನಿಗಳುಂ ಕವಿಸಮೂ |
 ಹಮುಮತ್ಯತಿಷ್ಠೆದ್ದ ಶಾಂಗುಲಮೆನಿಪ್ಪ ಚಕಿ |
 ತಮಭಿಧತ್ತೇ ಶ್ರುತಿರಪಿಪ್ರಕಟವೆನಿಸುವನ ನಾವೆಂತು ಪೊಗಳೈವೆಂದೂ ||
 ತಮತಮಗೆ ಪೊಗಳಲಂಜುವರಂಜುತಿರ್ಕೆ ಬಿ |
 ಟ್ಟಮನಾನೆಯೇರಲಾರದೊಡಿರುಹೆಯೇರದೇ |
 ವಿಮಲಹುಲಿಗೆರೆಯೆಸೋಮೇಶನಂಬಣ್ಣಿ ಸುವೆನೆನ್ನ ಸದ್ವ್ಯಾಕೃದಿಂವ || ೨೭ ||

ನುಡಿಲಕ್ಷಣಾರ್ಥರಸಭಾವಜ್ಞರೆನಿಪ್ಪು |
 ಘ್ನೊಡದ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯದಿರಲೇಕೋ ತಂನ |
 ಬಡಮತಿಯೊಳೇಶನಂ ಬಣ್ಣಿ ಸುವನೆಂದೆನ್ನ ನಗಲಾಗದೇಕೆಂದೊಡೇ ||
 ಬಡವರ ಮನೆಯ ಸೊಡರು ಕಂದುವುದೆ ಗುಡ್ಡಿ ಪತು |
 ಬಿಡದೆಕರೆದಾಹಾಲು ಕಹಿಯಹುದೆ ಯೆಂನಕೃತಿ |
 ಪೊಡವಿಯೊಳುಸಲುವುದಕ್ಕೇನುಸಂಶಯಬೇಡನಂಬುನೀಡಿದೆಕ್ಕೆಯನೂ|| ೨೮ ||

ಇಳೆಯೊಳೊಂದೂರೊಳಂತಕ್ಕೆ ಪುಣ್ಯಾಭೀನ |
 ದೊಳು ಸಮಂತೊಬ್ಬಿಬ್ಬರಂ ಮೆಚ್ಚೆ ಸುವನಲ್ಲ |
 ತಿಳಿದುಕೇಳದೊಡರಿಯೆ ಕೇಳೆನ್ನ ಕಾವ್ಯಾರ್ಥಮಂ ಕಿವಿಯಸೆರಗುಗಳಲೀ ||
 ತಳೆದ ಕವಿಗಳ ಗಮಕಿಗಳ ವಾದಿಗಳ ವಾಗ್ವಿ |
 ಗಳ ರಸಾನೆಪ್ಪಿಗಳ ತಲೆದೂಗಿಸುವೆನೆಂದೊ |
 ಡುಳಿದ ದುರ್ಜನರು ಮೆಚ್ಚೆ ದೊಡಂತೆನಲ್ಲದಕೆ ಕೇಳು ಮೋಲುತ್ತು ರವನೊ ||
 || ೨೯ ||

ರೋಗಿ ಹಳದೊಡೆ ಹಾಲು ಹುಳಿಯಪ್ಪುದೇ ಹಗಲು |
 ಗೂಗೆ ಕಾಣದೊಡೆ ರವಿ ಕುಂದುವನೆ ಕಣ್ಗುರುಡ |
 ನೇಗೈದುವುಂ ಕಾಣದಿರೆ ಮುಕುರ ಕೆಡುವುದೇ ದುರ್ಜನರುಮೆಚ್ಚೆ ದಿರಲೂ ||
 ನಾಗಭೂಷಣನ ಕಾವ್ಯಂ ಕೆಡುವುದೇ ಮರುಳೆ |
 ಹೋಗಲಾಮಾತದೇಕಂತಿರಲಿ ಕಡೆತನಕ |
 ಮೋಗುತ್ತ ರೋತ್ತ ರವನೀವಭಾಷೆಗಳ ನವಧರಿಸುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯರೂ ||೩೦||

ನಾರದನ ಮುಖದಿಂದ ಕಲಿಕಾಲದನುವ ಮದ |
 ನಾರಿ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಗಣನಾಥನಂ ಕಳುಹಿದೊಡೆ |
 ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ದೊಳಗಾತನಾದಯ್ಯವೆಸರಿಂದ ಜನಿಸಿ ಹುಲಿಗೆರೆಗೆ ಬಂದೂ ||
 ಮೈರಿಗಳ ಮೂದಲೆಗೆ ಹಿರಿಯಬಸತಿಯೊಳುಕಳಿ |
 ಧಾರಿಸೋಮಯ್ಯನಂ ನಿಲಿಸಿ ತನ್ನಂ ಮುತ್ತಿ |
 ದಾರುಹತರಂ ಗೆಲ್ಲನೆಂಬುದು ಕಥಾಗರ್ಭವಿದಬೆಳಸಿ ಕೃತಿಮಾಳ್ವೆನೊ||೩೧||

ಈಕಥೆಗೆ ಪೂರ್ವಪ್ರಸಂಗವೆಂತೆನಲು ಪು |
 ನ್ಯಾಕಾರದಂತಿರ್ಪ ಸಕಲಲೋಕದ ಭಾಗ್ಯ |
 ನೇಕ ಕಾಲದೊಳು ಗೂಳೆಯದೆಗೆದತೆರದೊಳೆವುದು ದೇವಲೋಕವದಕೇ ||
 ನಾಕಾಣ ಪಡಿಯನದರ ಶಿರೋರತುನವೆನು |
 ನೇಕವಿಧದಿಂದೊಪ್ಪುವಮರಾವತಿಯೊಳರಿವು |
 ಸಾಕಾರವಾದಂತೆ ನಾರದಮುನೀಂದ್ರನಸದಿರ್ಪನೇವಂ ಸುನೊ || ೩೨ ||

ಎಸೆವ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯ ವೊಡಲಾಯ್ತು |
 ಮಸೆದು ಪುಟವಿಟ್ಟ ಪುಣ್ಯಂ ಪುರುಷನಾಯ್ತು ಶೋ |
 ಧಿಸಿದ ಬೆಳುದಿಂಗಳಂಗಂಬಡೆದುದೋ ಶಿವನ ಸೋಲಿಸುವ ರಾಗಂಗಳಾ ||
 ರಸ ಬಲಿದು ಮುನಿಯಾಯ್ತು ಸರ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯಂಗೆ |
 ಳೊಸೆದು ಜಡೆವೊತ್ತುದೋ ಕೌತುಕವಿದೆನಲು ರಾ |
 ಜಿಸುವನಾರದಮುನಿಯ ಚರಿತಮಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೊಡೊಂದುನಾಲಿಗೆಯೈದದೂ
 || ೪೪ ||

ಮುಂತುಗೊಂಡೆಲ್ಲಿ ಜಗಳವ ಹತ್ತಿ ಸುವೆನೆಂದು |
 ಚೌತಿಸುವ ಮನ ಕೊಂಡೆಯಕ್ಕಳಿಸಿ ಗದಗದನೆ |
 ತಿಂತೆಮಸಗುವಬಾಯಿ ಪರರ ಕಾಳಗದಲಗೆ ಯಕೇಳಲೆಳಸುವಕಿವಿ ||
 ಸಂತಸುಖವಿಪ್ಪವರ ಕಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಿಸು |
 ರಾಂತುಗುರಮಸೆವಕ್ಕೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ ಕುತ್ತಿ ಹಲ |
 ರಂತರಿವಸನುರಮಂ ನೋಡಲೆಳಸುವಕಣ್ಣು ಸಿಂಗರಂ ನಾರದಂಗೆ || ೪೫ ||

ಬದೆವ ಸುರಭಿಯತೆರದಿ ಮುಳ್ಳುಳ್ಳ ಕಲ್ಪವೃ |
 ಹ್ವದತೆರದಿ ವರವೇಷದಿಂ ದುಶ್ಚರಿತ್ರಮಂ |
 ಹುದುಗೊಳಿಸಿ ನಡೆಸುವಮಹಾಪುರುಷನೊಂದುದಿನವಲಸಿಕೆಯೊಳೊಕ್ಕಾ
 ಕದನವಿಲ್ಲದೆ ಹೊತ್ತು ಹೋಗದಿಂನೆಲ್ಲಿ ಬೆಳ |
 ಸಿದವೆನೆಂದುವ್ಮುಳಸುತಿದ್ದಿ ದ್ದು ನೆನೆದೆದ್ದು |
 ಮದನಹರನೋಲಗಕೆ ಹೋಗಿನೋಡುವೆನೆಂದು ಪೊರಮಟ್ಟು ನಿಜಗೃಹವ
 ನೂ || ೪೬ ||

ಉರವಣಿಸಿ ಬರವರಲು ಹರನೋಲಗಂ ಹರೆದು |
 ಕರಿ ತಗರು ಕೋಣಂ ನರಂ ಮಕರಯೆರಳೆಬಲು |
 ತುರಗವೃಷಭಂಗಳಂಬಿಗಿದೇರಿಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬೀಡಿಗೆ ಮರಳಬವ್ವಾ ||
 ಸುರಪತಿಯನಗ್ನಿಯಂ ಶಮನನಂ ನಿರುತಿಯಂ |
 ವರುಣನಂ ಮರುತನಂ ಧನದನಂ ರುದ್ರನಂ |
 ಭರದೊಳೀಕ್ಷಿಸುತ ಪರಮನ ಸಮಯಮಂ ಕೇಳುತಂ ಮುನೀಶ್ವರ ನಡೆ
 ದನೂ || ೪೭ ||

ನೆರೆನೆರೆದು ತರತರದೊಳ್ಳೊತ್ತೊತ್ತೆ ಯಾಗಿ ಬಿ |
 ತ್ತರದಿ ಬರುತಿಪ್ಪ ಕಿಂಪುರುಷರಂ ಖಚರರಂ |
 ಗರುಡರಂ ಗಂಧರ್ವರಂ ಯಕ್ಷರಂ ಮಯೂರನುರಗಸಂತಾನಮಂ ||
 ಸುರರ ವಿದ್ಯಾಧರರ ನಖಿಳಸಿದ್ಧರಂ ಖೇ |
 ಚರರನೀಕ್ಷಿಸುತ ಬೆಸಗೊಳುತ ನಡೆತಂದನೊ |
 ತ್ತರಿಸಿ ಮಂದಿಯನು ಬಗಿದುಕ್ಕಿಹರಿತಪ್ಪ ಕಡುಗಡಲನಿರೀರುವಂತೇ||೩೩||

ಹರಿಯು ವಿರಿಂಚಿಯು ಮನುಗಳಂ ಮುನಿಗಳಂ |
 ವರಗಣೇಶ್ವರರಂ ನವಗ್ರಹಗಳ ನಧಿಕ |
 ತರನವಬ್ರಹ್ಮರಂ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೇಕಾದಶಮಹಾರುದ್ರರಂ ||
 ಸಿರಿ ಸರಸ್ವತಿ ರಂಭೆ ಮೊದಲಾದ ಸುರವನಿತೆ |
 ಯರ ನಂದಿನಾಕಾಳರಂ ಚಂಡಕೀರ್ತಿಯಂ |
 ಹರುಷದಿನೋಡುತ್ತ ಬುದೊಳಗೆಹೊಕ್ಕ ನಡೆಗೋಲಿಲ್ಲದಪ್ರತಿಮನೊ||೩೪||

ದಿಟ್ಟವಾರಿಯ ಮೊಳದಾಳೋಚನೆಗಳೊಳಳ |
 ವಟ್ಟ ಹತ್ತೈದುಗಣನಾಥವೊರಸಿ ತನ್ನ |
 ಪಟ್ಟದಗನೆಸಹಿತ ಸುಖದಸುಗ್ಗಿ ಯಮೋಲೆ ಸೂಲಿ ಪರಿಮಿತದೊಳರಲೂ||
 ಕಟ್ಟಿಗೆಯಕಲಿಗಳಾಜ್ಞೆ ಗಳು ಸಮಯಾಸಮಯ |
 ನಟ್ಟರುಳು ಹಗಲೆಂಬ ನೇನುವಿಲ್ಲದೆ ಬಲದ |
 ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ್ಳುತಂದು ನಿಂದನಪ್ರತಿಮಮುನಿ ಸಲುಗೆಗಳ ಸಾವಂತನೊ||೩೫||

ಶಶಿಧರನು ತನ್ನನಚ್ಚ ನವಲ್ಲಭೆಯನು ಭಾ |
 ವಿಸುವ ನಿಟ್ಟಸುವ ತಕ್ಕಿ ಸುವ ಮುದ್ದಿ ಸುವ ಬೋ |
 ಧಿಸುವ ಲಾಲಿಸುವ ಪಾಲಿಸುವ ಪಾಟಿಸುವ ಪರಿಕಿಸುವ ನೆಗಿಸುವ ನುಡಿಸು
 ಬೆಸನೆದೆಸಕಕ್ಕೆ ಪರವಶನಾಗಿ ಸುಖದಿ ಯೇ |
 ಸ್ಥೆ ಸೆಗಾಣದಿರೆ ವೀಣೆಯಂ ಜಾಣ್ಣೆಯಿಂದ ಬಾ |
 ಜಿಸಿ ಸೆರಂದೋರಿ ಕೈಮುಗಿದು ಶಿರದೊಳು ಹೊರುವನು ತಿರುಗಿ ಹರ ಕಂಡ
 ನೊ|| ೩೬ ||

ಎಸೆವ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯ ವೊಡಲಾಯ್ತೊ |
 ಮಸೆದು ಪುಟವಿಟ್ಟು ಪುಣ್ಯಂ ಪುರುಷನಾಯ್ತೊ ಶೋ |
 ಧಿಸಿದ ಬೆಳುದಿಂಗಳಂಗಂಬಡೆದುದೋ ಶಿವನ ಸೋಲಿಸುವ ರಾಗಂಗಳಾ ||
 ರಸ ಬಲಿದು ಮುನಿಯಾಯ್ತೊ ಸರ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯಂಗ |
 ಳೊಸೆದು ಜಡವೊತ್ತುದೋ ಕೌತುಕವಿದೆನಲು ರಾ |
 ಜಿಸುವನಾರದಮುನಿಯ ಚರಿತಮಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೊಡೊಂದುನಾಲಿಗೆಯೈದದೂ
 || ೪೭ ||

ಮುಂತುಗೊಂಡೆಲ್ಲಿ ಜಗಳವ ಹತ್ತಿ ಸುವೆನೆಂದು |
 ಚೌತಿಸುವ ಮನ ಕೊಂಡೆಯಕ್ಕೆಳಸಿ ಗದಗದನೆ |
 ತಿಂತೆಮಸಗುವಬಾಯಿ ಪರರ ಕಾಳಗದಲಗೆ ಯಕೇಳಲೆಳಸುವಕಿವಿ ||
 ಸಂತಸುಖವಿಪ್ಪವರ ಕಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಿಸು |
 ರಾಂತುಗುರಮಸೆವಕ್ಕೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ ಕುತ್ತಿಹಲ |
 ರಂತರಿವಸಮರಮಂ ನೋಡಲೆಳಸುವಕಣ್ಣು ಸಿಂಗರಂ ನಾರದಗೆ || ೪೮ ||

ಬದೆವ ಸುರಭಿಯತೆರದಿ ಮುಳ್ಳುಳ್ಳ ಕಲ್ಪವೈ |
 ಜ್ವದತೆರದಿ ವರವೇಷದಿ ದುಶ್ಚರಿತ್ರಮಂ |
 ಹದುಗೊಳಸಿ ನಡೆಸುವಮಹಾಪುರುಷನೊಂದುದಿನವಲಸಿಕೆಯೊಳೊಕ್ಕಾ
 ಕದನವಿಲ್ಲದೆ ಹೊತ್ತು ಹೋಗದಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ಬೆಳ |
 ಸಿದವೆನೆಂದುಮೃಳಸುತಿದ್ದಿ ದ್ದುನೆನೆದಿದ್ದು |
 ಮದನಹರನೋಲಗಕೆ ಹೋಗಿನೋಡುವೆನೆಂದು ಪೊರಮಟ್ಟು ನಿಜಗೃಹವ
 ನೂ || ೪೯ ||

ಉರವಣಿಸಿ ಬರವರಲು ಹರನೋಲಗಂ ಹರೆದು |
 ಕರಿ ತಗರು ಕೋಣಂ ನರಂ ಮಕರಯೆರಳೆಬಲು |
 ತುರಗವೃಷಭಂಗಳಂಬಿಗಿದೇರಿಬೀಳ್ತೊಂಡು ಬೀಡಿಗೆ ಮರಳಬವ್ವಾ ||
 ಸುರಪತಿಯನಗ್ನಿಯಂ ಶಮನನಂ ನಿರುತಿಯಂ |
 ವರುಣನಂ ಮರುತನಂ ಧನದನಂ ರುದ್ರನಂ |
 ಭರದೊಳೀಕ್ಷಿಸುತ ಪರಮಾನ ಸಮಯಮಂ ಕೇಳುತಂ ಮುನೀಶ್ವರ ನಡೆ
 ದನೂ || ೫೦ ||

ನೆರೆನೆರೆದು ತರತರದೊಳ್ಳೊತ್ತೊತ್ತೆ ಯಾಗಿ ಬಿ |
 ತ್ತುರದಿ ಬರುತಿಪ್ಪ ಕಿಂಪುರುಷರಂ ಖಚರರಂ |
 ಗರುಡರಂ ಗಂಧರ್ವರಂ ಯಕ್ಷರಂ ಮಯೂರರನುರಗಸಂತಾನಮಂ ||
 ಸುರರ ವಿದ್ಯಾಧರರ ಸಖಿಳಸಿದ್ಧರಂ ಚೇ |
 ಚರರನೀಕ್ಷಿಸುತ ಬೆಸಗೊಳುತ ನಡೆತಂದನೊ |
 ತ್ತುರಿಸಿ ಮಂದಿಯನು ಬಗಿದುಕ್ಕಿಹರಿತಪ್ಪ ಕಡುಗಡಲನಿರೀರುವಂತೇ||೪೩||

ಹರಿಯಂ ವಿರಿಂಚಿಯಂ ಮನುಗಳಂ ಮುನಿಗಳಂ |
 ವರಗಣೇಶ್ವರರಂ ನವಗ್ರಹಗಳ ನಧಿಕ |
 ತರನವಬ್ರಹ್ಮರಂ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೇಕಾದಶಮಹಾರುದ್ರರಂ ||
 ಸಿರಿ ಸರಸ್ವತಿ ರಂಭೆ ಮೊದಲಾದ ಸುರವನಿತೆ |
 ಯರ ನಂದಿನಾಕಾಳರಂ ಚಂಡಕೀರ್ತಿಯಂ |
 ಹರುಷದಿನೋಡುತ್ತ ಬಂದೊಳಗೆಹೊಕ್ಕ ನಡೆಗೋಲಿಲ್ಲವಪ್ರತಿಮನೊ||೪೪||

ದಿಟ್ಟವಾರಿಯ ಮೇಳದಾಳೋಚನೆಗಳೊಳಳ |
 ವಟ್ಟು ಹತ್ತೈದುಗಣನಾಥವೆರಸಿ ತನ್ನ |
 ಪಟ್ಟದಗನೆಸಹಿತ ಸುಖದಸುಗ್ಗಿ ಯಮೇಲೆ ಸೂಲಿ ಪರಿಮಿತದೊಳರಲೂ||
 ಕಟ್ಟಗೆಯಕಲಿಗಳಾಜ್ಞೆ ಗಳು ಸಮಯಾಸಮಯ |
 ನಟ್ಟರುಳು ಹಗಲೆಂಬ ನೇಮವಿಲ್ಲದೆ ಬಲದ |
 ಕಟ್ಟದಿರೊಳ್ಳುತಂದು ನಿಂದನಪ್ರತಿಮಮುನಿ ಸಲುಗೆಗಳ ಸಾವಂತನೊ||೪೫||

ಶಶಿಧರನು ತನ್ನನಚ್ಚಿ ನವಲ್ಲಭಿಯನು ಭಾ |
 ವಿಸುವ ನಿಟ್ಟಸುವ ತಕ್ಕಿಸುವ ಮುದ್ದಿಸುವ ಬೋ |
 ಧಿಸುವ ಲಾಲಿಸುವ ಪಾಲಿಸುವ ಪಾಟಿಸುವ ಪರಿಕಿಸುವ ನೆಗಿಸುವ ನುಡಿಸು
 ಬೆಸನದೆಸಕಕ್ಕೆ ಪರವಶನಾಗಿ ಸುಖದಿ ಯೇ |
 ಸ್ಥೆ ಸೆಗಾಣದಿರೆ ವೀಣೆಯಂ ಜಾಣ್ಣೆಯಿಂದ ಬಾ |
 ಜಿಸಿ ಸೆರಂದೋರಿ ಕೈಮುಗಿದು ತಿರದೊಳು ಹೊರುವನು ತಿರುಗಿ ಹರ ಕಂಡ
 ನೊ|| ೪೬ ||

ದೇವ! ಕುಪಿತಾಂಧಕಾಸುರಕಂದಕುದ್ಧಾಲ! |

ದೇವ! ಕರ್ಕಶಕಾಲತೂಲವಿಲಯೋಜ್ವಲನ! |

ದೇವ! ಮದನಮದೇಭವಿದುವಿದಳನಪ್ರಬಲಬಲವಂತಪಂಚಾನನಾ! ||

ದೇವ! ದಾನವಪುರತ್ರಯಗಹನದಹನ! ಜಯ!

ದೇವ! ಜಯಜಯಯೆಂಬ ನಾರದಮುನೀಂದ್ರನಂ |

ಭೇವರಾಯಂ ದೇವರಾದಿತ್ಯನಿತ್ತ ಬಾ ಯಿತ್ತ ಬಾಯೆನುತಿರ್ದನೂ || ೪೧ ||

ಇನಿತುಮನ್ನಣೆಯಮೋಲಿಡುಗಿಚ್ಚ ನಿಕ್ಕಬೇ |

ಕೆನುತ ಬಹುದೂರದಿಂ ಬಂದಂತೆ ಮೆಲ್ಲವೆ |

ಲ್ಲನೆ ತೊಡೆಯನೊತ್ತಿ ಕೊಳುತಡಿಯಿಟ್ಟು ಬಳಲ್ಗಂತೆ ಬಸುರುಬ್ಬ ಬಸುರಿಕ್ಕು
ತನುಬೆಮರ್ದಂತೆ ಹಸ್ತದ ಕಮಂಡಲಜಲವ | ತಾ ||

ನನುವಾಗಿ ಪೂಸಿಕೊಂಡೆಯನೂದಿಕೊಳುತ್ತ |

ಮನದೊಳಗೆ ನೊಂದಂತೆ ಮೋರೆಯಂ ಮುರುಕಿಸುತ ಬಂದು ಧೂರದೆ ನಿಂ
ದನೂ || ೪೨ ||

ಇತ್ತ ಬಾ ಬಳಲ್ದೆ ಯೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ ಹುಸಿಯದಿರು |

ಚಿತ್ತದನುಮಾನ ಮೊಗದೊಳು ತೋರುತಿದೆ ಮುಖಂ |

ಕಿತ್ತಡವನಾಲಿಂಗಿಸುತ್ತಿದೆ ದಿಟಂಹೇಳು ಹೇಳೆಂದು ಹರ ನೇಮಿಸಿ ||

ಹತ್ತೆಕರೆದೋವಿ ಶಶಿಮಾಳ ನಾರದನ ಕೇ |

ಳುತ್ತಿರಲು ಕೈಮುಗಿದು ನರಲೋಕದೊಳಗೆಲ್ಲ |

ಸುತ್ತಿ ಬಳಲಿದೆನೆಂದು ನುಡಿದೊಡಲಿಗೆ ಹೋದ ಕಾರಣವದೇನೆಂದನೂ || ೪೩ ||

ಗುರುನಿಷ್ಠರಾರು ಲಿಂಗಾರೂಢರಾರು ಸ |

ತ್ವರುಷರಾರಸೃತವರಿಯದವರಾರತಿವಿಮ |

ತ್ವರರಾರು ಪರಸತಿಯ ತಾಯ ಸರಿಯೆಂದು ಕಾಣ್ಣವರದಾರೂ ||

ಕರುಣಿಗಳದಾರು ವಿದ್ಯಾನಿಜಯನಿಪುಣಗುಣ |

ಪರಿಣತರದಾರು ದಾನಿಗಳಾರು ಧರ್ಮತ |

ತ್ವರರಾರು ಧರಣೀತಳಾಗ್ರದೊಳಗೆಂದು ನೋಡಲುಹೋದೆ ನಾನೆಂದನೂ ||

|| ೪೪ ||

ಉನ್ನತಾಶ್ಚ ರೈಂಗಳೇನೇನ ಕಂಡೆಯೆನೆ |
 ನಿನ್ನ ನಚ್ಚೆ ನಚುಪಿಯಗಸ್ತ್ಯನಾಶ್ರಮವಾತ |
 ತನ್ನ ಕಯ್ಯರೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರಂ ರಾಮನನುಜನಂದೂ ||
 ಚೆನ್ನಿಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇಶ್ವರನವಕೆ |
 ಮುನ್ನ ನಿಂತವಹರುದ್ರರಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ |
 ಹನ್ನೊಂದುತೀರ್ಥವಂ ಕಳೆದು ಪುಲಿಗೆರೆನಗರಿಯು ಕಂಡೆನಾನಂದನೂ || ೪೫ ||

ಮೂಲೋಕದೊಳಗಿಲ್ಲ ಶಿವಶಿವಾ! ಏವೊಗಳೈ |
 ನಾಲಿಂಗ ವಾತೀರ್ಥ ವಾಕ್ಷೇತ್ರವಾಸ್ಥಾನ |
 ವಾಲೋಕಿಪರ ಕಂಠ ಪುಣ್ಯ ನೆನೆವರಮನೋಹರ ವಿಹರ ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿ ||
 ಲೀಲೆಯಿಂ ಪೊಗಳೈ ಬಾಯ್ವನವಸಂತವದೆನಿಸಿ |
 ಸೋಲವಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದೊಪ್ಪುತ್ತಿದೆ ಯೆನಲು |
 ನೀಲಕಂಠರನದರಭೋಗದಾಗಂ ಪೂಜೆಯೋಜೆಯುಂ ಬೆಸಗೊಂಡನೂ || ೪೬ ||

ಅದರ ಮಾತೆಲ್ಲಿಯದು ಹೊಗಲಂತಹ ಶಿವಾಲ |
 ಯದ ಬಾಗಿಲೆಂತಕ್ಕೆ ತೆಗೆವುದೇ ಯೆಂದು ಕೇ |
 ಳದೆ ಪೂಜೆಯುಂ ಕೇಳೈರೇ ಯೆನಲು ತೆಗೆಯಲೀಯದರಾರು ಹೇಳಂದೆನೇ ||
 ಪದೆದು ಜೈನರು ಹೆಚ್ಚೆ ಸೊಕ್ಕಿ ಕಂಗಾಣದತಿ |
 ಮದದಲಂತಹ ಕದವ ಕೆತ್ತು ಭೋಗವ ಕೆಡಿಸಿ |
 ಸದೆಸೊಪ್ಪನೊಟ್ಟ ತೀರ್ಥವಹೂಳ್ಳು ದುರ್ನೀತಿಯಲಿ ನಡೆವುತಿಹರೆಂದನೂ ||
 || ೪೭ ||

ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲರಿವುಹುಗದಾಚಾರವಡಿಯಿಡದು |
 ದಾನಧರ್ಮಂ ದೂರ ನೀತಿಯತ್ತತ್ತಲಭಿ |
 ಮಾನವಂ ಕಂಡರಾಭೂತದಯೆ ಯೆಲ್ಲಿಯದು ಭಕ್ತಿಯೆದ್ದೆ ರಗದಲ್ಲೀ ||
 ದೀನರುಂ ದುಷ್ಟರುಂ ಧೂರ್ತರುಂ ನೆರೆಪುಣ್ಯ |
 ಘನರುಂ ಭವಿಗಳುಂ ನೀಚರುಂ ಪಾತಕ |
 ಧ್ಯಾನರುಂ ನೆರೆಧು ಹುಲಿಗೆರೆ ಹುಲಿಯಗುಹೆಯಂತಿರದೆ ದೇವ ಕೇಳೆಂದನೂ ||
 || ೪೮ ||

ಶಿವನೊಬದೈವವಿಲ್ಲಂಬರಲೆದೇವ!ನಿಂ |
 ನವಿನೋದಸಾಮರ್ಥ್ಯಾಶಾಸನವೆನಿಪ್ಪ ವೇ |
 ದವನು ಹುಸಿಯೆಂಬರಜ್ಞಾ ನನಿರ್ಹರಣಪಾರಾಣಮಂಕಾಕೆಂಬರೂ||
 ವಿವಿಧಲೋಕಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥಾಗಮಾದಿಶಾ |
 ಸ್ತವನೇಳಿಪರು ಪಾಪಹರವೆನಿಸಿಪ-ಪುಣ್ಯನದಿ |
 ಸಿವಹಮಂ ನಿಂದಿಸುವರಾಜೈನರೆಂದಾಡಿದನು ಬಾಯಬರವುಡುಗಲೂ ||೪೯||

ದೇವ!ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಜಿಗಳನೊಲಿದೀವಯಾ |
 ಗಾವಳಿಯನಲ್ಲೆಂಬರದುವಿಡಿದು ನಡೆವನಾ |
 ನಾವಿಪುರಾಪಾಸನಾಗ್ನಿಹೋತ್ರಂ ದೇವಪುಷ್ಪಿತೃಸಮರ್ಪಿತವನೂ ||
 ಸಾವಿತ್ರಿಗಾಯತ್ರಿಸಾರಸ್ವತಪ್ರಭೃತಿ |
 ದೇವಿಯರುಪಾಸನಂಮೊದಲಾದನುಷ್ಠಾನ |
 ವೇದವ್ರವವು ಬಯಲುಬಯಲೆಂದೆಂಬರಾಜೈನರೆಂದನಾಯತಿರಾಯನೂ ||೫೦||

ಅಂತದಂ ಕಂಡು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಲುಮರಣಾಗಿ |
 ಚಿಂತೆನೊಳೆತರಿವರತು ಮನನೊಂದು ಮತಿಯುಡುಗಿ |
 ಸಂತಸಂಗುಂದಿ ಬರುತಿಂತು ಬಳಲಿದೆನಿಂತು ಬೆಂಡಾದೆನದರದೆಸೆಯಿಂ||
 ಮುಂತಿನ್ನಿದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದನು ನೀವೇ ಬಲ್ಲಿ |
 ರಂತಕಾಂತಕ ಯೆನಲು ಕುಪಿತನಾಗುತ್ತ ತಿರುಗಿ |
 ಪಿಂತೆ ನಿಂದಾದಿಗಣನಾರ್ಥನಂ ಕರೆದೆಲವೊ ಹೋಗು ನೀನಲ್ಲಿಗೆನಲೂ ||೫೧||

ಕಾಲನೊಕ್ಕಲು ಕಾಮನೊಳಗೆ ಮಹಾರೋಗ |
 ಮಾಲೆಯೊತ್ತೊತ್ತೆ ಮಾರಿಯಮಸಕ ಮೃತ್ಯುವಿನ |
 ನಾಲಗೆಯ ಹೊಯಿಲು ಮಾಯಾಭಯಂಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸೆಗಳ ಹೊಳದಹೊಯ್ಯ
 ಮೇಲೆ ಕೋಪದ ಕಿಚ್ಚು ಲೋಭದಂಡಲೆ ಮೋಹ |
 ಜ್ವಾಲೆ ಮದಮೃತ್ಪರದ ಬೇಗೆ ಘನವಾಗಿ ಕಲಿ |
 ಕಾಲುಕ್ಕೆ ಟೆಂಟಣಿಸದಾನರರೊಳೆಂತು ಜನಿಸುವೆ ದೇವ ಕರುಣಿಸೆನಲೂ||೫೨||

ಕಲಿಕಾಲದುಗ್ರತ್ವ ಸಿಂಹ ಮಾಡುವುದೇನು |

ಜಲಜ ಕೆಸರೊಳು ಮೆರೆವ ಹಾಲು ಗೋವುಗಳ ಕೆ |

ಜ್ವಲ ಮಾಂಸದೊಳು ಭಾರುಮಧು ನೋಣವಿನೊಳು ಸುಕಸ್ತುರಿ ಮೃಗತತಿ
ನಲದೊಳಿಂನು ವಿಶೇಷವಸ್ತುಗಳನಂತ ವೆ | [ಯೊಡಲೊಳೂ ||

ಗ್ಗಲಿ ಹುಟ್ಟುವೆ? ಹುಟ್ಟಿ ಕುಂದಾಯಿತೇ? ಹೇಳು ನಾ |

ನೊಲವಿನಿ ಕಳುಹುತಿರ ಸಿನಗೇಕೆ ಚಿಂತೆ ಸುವ್ರತ ಜನಿಸು ಹೋಗಂದನೂ
|| ೫೩ ||

ಮೇದಿನಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ನುಡಿದು ಸುಖ |

ಯಾದ ಬಾಯಿಂದಾರ ನುಡಿಸುವೆ ನೋಡಿಸುಖ |

ಯಾದ ಕಣ್ಣಿಂದಾರ ನೋಡುವೆ ಪುರಹರನೆ! ನಿನ್ನನು ನಿಮಿಷವಗಲದೇ ||

ಆದಿತೊಡಗಿದ್ದಾ ದಿಗಣವಾಘನೆಂಬ ಹೆಸ |

ರಾದೆನೊಂದೇದಿವಸ ವಗಲಿರಲ್ಪಲ್ಲ ನೆ ಯು |

ಮಾದೇವಿಯರಸ ಹೇಳೆಂದು ಚರಣದ ಮೇಲೆಹೊಡೆಗೆಡೆದು ಬಿನ್ನೈಸಲೂ

|| ೫೪ ||

ಹಲವುಮಾತೇನಲವೊ ತನ್ನಿಮಿತ್ತಂ ಬಂದು |

ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಬಸತಿಯೊಳು ನಿಂದು ನೀನೆನೆದುದಂ |

ಸಲಿಸುವೆನೆನಲು ಲಿಂಗ ನುಡಿವುದೇ ನೋಡುವುದೆ ಬೇಡಬೇಡಿಹುಸಿಗಳೂ ||

ನಿಲುವೆನಾಂ ಜಂಗಮಾಕಾರದಿಂದಂ ಬಂದು |

ನಲಸಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವೆ ಬೇಡಿತಂ |

ಸಲಿಸುವೆ ಸಲಹುವೆ ಚಿಂತಿಸದಿರೆಂದಾದಿಮಯ್ಯನು ಬೋಳ್ಳಿಸಲೂ || ೫೫ ||

ಬಸೆದು ಹರಿಯಜರು ಸೇವಿಸುವ ವೇದಾಳಿಕೇ |

ರ್ತಿಸುವ ಮುನಿಕರಂಗಳರ್ಚಿಸುವ ರಂಭವೋ |

ಹಿಸುವ ತುಂಬುರರುಕೇಳಿಸುವ ಭೃಂಗೀಶನರ್ತಿಸುವ ನಾನಾಮುಖದಲೀ ||

ಮಸಗಿ ಗಣವೃಂದಲಾಲಿಸುವ ಸುರನಿಕರಭಾ |

ವಿಸುವ ದೇವಿಯರು ಸಾಗಿಸುವ ಸುಖದೊಳಗೆ ಸು |

ತಸದೊಳಿಹ ನಿನ್ನನಾನೆತು ಸುತೈಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿರಲಿ ಹೇಳೆಂದನೂ || ೫೬ ||

ಸುರಸಿಂಧುವಡಕುವಗ್ಗಣಿಯ ನಗ್ಗದಮಂದ |
 ಮರುತನಡಕುವ ಪರಿಮಳಪ್ರಸೂನವನು ಯ |
 ಹೈರು ನೀಡುವನುಲೇಪನವನು ಧನದಂ ನೀಡುವಾಭರಣಸಂದೋಹಮಂ ||
 ಧರಿಸಿ ಸುಖವಿಪ್ಪ ನೀವೆನ್ನೊಡನೆ ಬಂದು ಸಾ |
 ದರದಿ ಕೊಡುವೊಕ್ಕುಡಿತೆಯಗ್ಗಣಿಯೊಳೊಂದುಹರಿ |
 ದರಳಿನಲಿ ತನೆಯಲಾಪ್ತೆ ತಂದೆ ಹೇಳೆದೊಡ್ಡನೊಲಿದಿಂತೆದನೂ ||೫೭||

ಇನಿತರ್ಕೆ ನೀನಂಜಲೇಕೆಲವೊ ನಾನೆನ್ನ |
 ಮನವರಿವ ಚುಕ್ಕಿಗಳಂ ಹೈತ್ರವಾಸಿತನಕ್ಕೆ |
 ಮನುಗಳೊಳಗುತ್ತ ಮರನೆಸೆವಬೇಹಾರಕ್ಕೆ ಗಣಾಧಿಪರೊಳು ಕೆಲಬರಾ ||
 ಘನದೇವಪುತ್ರಕತನಕ್ಕೆ ತುಳಬಲಕುಮಾ |
 ರನ ಕುಮಾರಿಕೆಗೆ ಸತತಂ ಕುಬೇರನನು ನ |
 ಬೈನ ಕೊಟಾರಿಕೆಗೆ ಪರುಟವಿಸಿಕೊಂಡಾಂ ಬರುತ್ತೊಡಗೊಂಡು ಬಹೆನೆಂ
 ದನೂ || ೫೮ ||

ಲಸಿತವರುಣನು ಮಜ್ಜನಕೆ ವಾಯುವನು ಸ |
 ತ್ಕುಸುಮಪ್ರತಾನಸಾರಂಭಕ್ಕೆ ರಂಭೆಯೂ |
 ವರ್ತಿಸಿಲೋತ್ತಮಮಂಜುಳೋಷೇಮೇನಕಿಯರೊಳಗಾದ ನಾನಾಸತಿಯರಾ ||
 ಅಸಮಲಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ತುಂಬುರನಾರದರನು ರಾ |
 ಗಸಮೂಹದಾಳಾಪಿಕೆಗೆ ನಂದಿಮಾಕಾಳ |
 ರಸೆವವಾದ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವೆನಂಜವೇಡೆಂದನೂ || ೫೯ ||

ಹರಿಯಜರನೆಲ್ಲಾಧುರಂಧುರಿಕ್ಕೆಗೆ ಗಣೇ |
 ಶ್ವರರ ಬಾಹತ್ತರ ನಿಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೆಸಸಿ ಪುಲಿ |
 ಕರನಗರಿ ಗಯೆಗೆ ಹೊಯ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಶಿಗೆಕ್ಕೆ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರಪುರದಕೂಡೇ ||
 ಸರಿದೊರೆಗೆ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷದೊಪಾದಿಯೂ |
 ಗಿರೆ ಸಲಿಸಿ ಮೇದಿನಿಯೊಳತುಳಕ್ಕೆಲಾಸವಾ |
 ಗಿರುತಿಹೆಂ ಬಲ್ಲಹಂ ಬಿಟ್ಟುದೇ ಕಟಕ ವಂಜದೆ ಹೋಗುಹೋಗೆಂದನೂ ||
 || ೬೦ ||

ನೀನಿನ್ನದೊತಕ್ಕೆ ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಭಕ್ತಿ |

ಹೀನಪುರದೊಳೆ ಜನಿಸಿ ಬೆಳೆಯಲಾರ್ಪೆನ? ಮದನ |

ಮಾನಮರ್ದನ! ಕರುಣಿಸೆಂದಾಡಿದಾತನ ಭಯಕ್ಕೆ ಮನದೊಳಗೆಮೆಚ್ಚೋ ||

ನಾನೊಲಿದು ನೆಲಸಿಪ್ಪ ಸಾರಾಪ್ಪ ವೆಂಬ ಸು |

ಸ್ಥಾನವುಂಟದರೊಳಗೆ ಜನಿಸು ಹೋಗನೆ ಕಿವ |

ಜ್ಞಾನಿಯೆನಿಸಾದಿಗಣನಾಥನಂತಕದರ್ಪದಲ್ಲಣ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನೂ || ೬೧ ||

ಧರಣೀತಳಕ್ಕಾದಿಗಣನಾಥನೈತರು |

ತ್ತಿರೆ ಮುಂದೆ ಮೆರೆದುದತಿಕೌತುಕಂ ಕಡಲಿಡಲು |

ಮೆರೆವ ವೇದಂಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಪಾರಾಣತತಿಗಾಗಮಪ್ರತತಿಗೇ ||

ಸಿರಿಗೆ ಸಂಪದಕೆ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಗಾಚಾರ |

ದುರವಣಿಗೆ ಶಮದಮೆಗೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯು |

ಬ್ಬರಕೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಪುರುಷಾರ್ಥಕ್ಕೆ ನಲವೀಡಿದೆಂದೆನಿಸಿ ಸಾರಾಪ್ಪ ವೊ||೬೨||

ಅನಿಯರದೊಳೆರೆದರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಂ ಸುಕೃತಸಂ |

ದನೆಯಂ ಮನೋರಾಗಮಂ ಸೌಖ್ಯಮಂ ತತ್ |

ಜ್ಞಾನದೊಳೊಲಿದೀವಗುಣದಿಂದಿಂದುಧರೆಯೊಳತರತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದಾ ||

ಎಣಿಸುವೊಡೆ ದ್ವಿಗುಣತ್ರಿಗುಣಚತುರ್ಗುಣಪಂಚ |

ಗುಣವಡ್ಗುಣಂ ಸಪ್ತಗುಣ ವಪ್ಪಗುಣಂ ನವ |

ಗುಣದಶಗುಣಂ ಮಿಗಿಲು ಸಾರಾಪ್ಪ ವೆಂಬಾಗಳಿನ್ನದಂ ಪೊಗಳ್ವರಾರೂ ||

|| ೬೩ ||

ಕಣ್ಣೆ ಬೆಳತಿಗೆ ಬೆಳಗನನವರತವೀವ ಬೆಳು |

ದಿಂಗಳ ನಡುವೆ ಪೂರ್ಣಶಶಿ ಪೊಪ್ಪುವಂದದಿಂ |

ಮಂಗಳಾಕಾರಸಾರಾಪ್ಪ ದೊಳು ಸೋಮನಾಥಂ ಮೆರೆವನಂತಲ್ಲಿಯಾ ||

ಸಿಂಗರದ ಪೂಜೆಗಳ ವಿವಿಧೋಪಚಾರಭೋ |

ಗಂಗಳ ವಿಳಾಸಮಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೊಡುರಗರಾ |

ಜಂಗರಿದೆನಲು ತೋರ್ಪುದಾ ಶಿವಾಲಯದ ಹಿಂದಣವೈಯ್ಯೊಳವೊಗಳ್ವನೂ

|| ೬೪ ||

ಇಡುಕುದೆರೆಯಟ್ಟುದೆರೆಕಟ್ಟುದೆರೆ |

ಯಡಕಿಲ್ಲೆ ರೆಗಳುಲಿದು ಹಳಚಲು ಮರಹು ಮರುಗಿ |

ಕಡದುಪುಲ್ಲಣಿಗಡಲನೊಡೆಗಲಸಿ ಕುಡಿದು ಮೊರೆದಡಸಿ ಗುಳುಗುಳಿಪ ಸುಳಿ
ಸಡಗರದ ಹೊಯ್ಲುಗಳ ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕಹವಳ | ಯಾ ||

ಗಡಿ ತಿವಿಂಗಿಲಮತ್ಸ್ಯಕಚ್ಚ ಪಕರಿಮಕರಂಗ |

ಳಡಸಿ ತುಂಬಿಡ ಹಗೆನೆನಿಸಿ ಮಹಿಮೆಯೊ ಮೆರೆದುದರರೆಪಚ್ಚಿ ಮವನನಿಧೀ

|| ೬೩ ||

ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಂಡಲೆಗೆ ಮುಂನೊಬ್ಬಮುನಿ ಮೊಗೆದು |

ಕುಡಿದ ಕೋಟಲೆಗಂಜಿ ಶಿವನ ಮರೆವೊಕ್ಕು ಹಿಂ |

ದಡಗಿದಂತೆಸದಿದುರ್ದೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಧರೆಯರಿಯಲ್ಕೆತನ್ನೊಳುಳ್ಳಾ ||

ಜಡನೆಸರ ಸಾರತ್ವದಘತತಿಗಳೆಲ್ಲ ನೆರೆ |

ಕೆಡಲು ಲಿಂಗಾರ್ಚನಂಗೈವಂತೆ ಸಾರಾಪ್ಪ |

ದೊಡೆಯನ ನಿವಾಸದೊತ್ತಿ ನೊಳಬ್ಬಿ ಮೆರೆದುದಾಪೂಜೆಯಂತನೆ ಪೇಳ್ವೆನೊ

|| ೬೪ ||

ತಡಿಗೆಧೀಂಕಿಡುವತೆರೆ ಯರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಂ ಬೆಳ್ಳು |

ವಿಡಿದನೊರೆ ಕುಸುಮ ಮೊರೆಹಿನಹೊಯ್ಲು ಹೋರಟೆಯ |

ನಡುವೊಗೆದಮಂಜು ಧೂಪಂ ಕಡಲಕಡದಿನೊಳುನೆಗೆದಮಾಣಿಕ ವಾರತೀ ||

ಕಡುಗಿ ಗುಳಿಗುಳಿಲೆಂಬ ದನಿ ಗೀತವಾದ್ಯ ಸಂ |

ಗಡವಾಗಿ ಮೆರೆವ ವನಸಿಧಿ ಬಂದು ಸಾರಾಪ್ಪ |

ದೊಡೆಯನು ಪೂಜಿಸಲ್ಪಿದಪುದೊ ಪೇಳೆಂಬ ಬಗೆಯನನುಕರಿಸಿದುದೊ

|| ೬೫ ||

ಆರುಚೆರಸಾರಾಪ್ಪ ಪುರದೊಳಗೆ ಧನದಿಂ ಕು |

ಬೇರನೊಲು ಕುಲದಿ ದಿವಾಕರನೊಲೊಪ್ಪುವಾ |

ಚಾರದಿಂಬ್ರಹ್ಮನೊಲು ಚಾರಿತ್ರದಿಂಗಂಗೆಯೊಲು ಸತ್ಕಲಾಪ್ರಾಥಿಯಾ ||

ಭಾರತಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೊಯ್ಕೆಯನಿಸಿ ಮದನ |

ವೈರಿಸೋಮಯ್ಯನೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆನಲ್ಕೆ |

ದೊರದತ್ತ ನನಿಪ್ಪ ಸೆಟ್ಟೆಯಿಪ್ಪಂ ಪುಣ್ಯಲಾಭಕ್ಕೆ ಹರದಾಡುತಾ || ೬೬ ||

ಆತನುಗನೆ ಪುಣ್ಯವತಿ ಯೆಂಬವನಿತೆರೂ |
 ಪಾತಿಶಯದೊಳು ಪುರುಷಭಕ್ತಿಯೊಳು ಯುಕ್ತಿಯೊಳು |
 ನೀತಿಯೊಳು ಸರ್ವಾಭಿಮಾನದೊಳು ಸಾಭಾಗ್ಯದೊಳು ಶಂಕರಾರ್ಚನೆ
 ಭೂತಳದೊಳೆನ್ನು ಸರಿಯಿಲ್ಲೆನಿಪ ವಿಮಳವಿ | [ಯೊಳು ||
 ಖ್ಯಾತಿಗೆ ತವರ್ಮನೆ ಯೆನಿಸಿ ಬಾಳುತ್ತಿದುರ್ಮನ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತನಯರ್ಕಳಂಬಯಸುತಿರ್ಪಜಾತುರೈವಂ | ಪೊಗಳ್ಳರಾರೂ
 || ೬೯ ||

ಮೊಲೆಯುಂಬ ಮುದ್ದಿಸುವ ನಗುವ ಮೊಗನೋಡಿ ಕುಂ |
 ಡಲಗಳಬುಗಲು ಪರಿದು ಬಂದಪ್ಪಿ ನಿರಿವಿಡಿದು |
 ಗಿಲಿಬಿಲೆಂದೆರಗಿ ನಡೆನೋಡಿ ದಾದಾಯೆಂದು ನೆರೆ ಬೆಳೆದುಮದುವೆಯಾಗಿ ||
 ಅಸದೊದಗಿಪ್ಪ ಧನಕೊಡೆಯನಾಗಿದುರ್ಮ ಭುಜ |
 ಬಲವಂತನಾಗಿ ತಂದೆಯ ಸಂತಸದ ಸಿರಿಯ |
 ಸಲಹುವ ಕುಮಾರನಂ ಬಯಸಿ ಬಾಯೊರೆವೃತ್ತಿದಾರ್ವವನಿತೆಯೊಂದುದಿವಸಾ
 || ೭೦ ||

ಬಿಡದೆ ಹಿರಿಯರ ತಲಹುವಿಡಿದೊದಗಿದೀವೊಡನೆ |
 ಗೊಡೆಯನಪ್ಪೊಬ್ಬ ಮಗನಂ ಬೇಡಿ ಶಿವನಲ್ಲಿ |
 ಪಡೆನೆವಾವೆಂದೊಡಾಸತಿಗೆ ಪತಿ ಕೆರಳ ಕೇಳೆಲೆ ಮರುಳೆ ಕಾಣೆಗಾಡಿ ||
 ಕಡವರವ ನಂಬಿದ ಹುಳಗಾಡಿ ಯವೃತವಂ |
 ಬಿಡುವರೆ? ಸುತಂಗಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಮಂ |
 ಕೆಡಿಸುವೆನೆ? ಭಕ್ತಿಗಂಕೂಲಿಬೇಡುವವ ಭಕ್ತನೇ? ಎನುತಂತೆಂದನೂ || ೭೧ ||
 ಹಾಡಿ ಹಡೆದಾಡಿ ಹೋಗಾಡಿದಂ ಕಡೆಗೊಬ |
 ನಾಡನುಡಿಯಂತೆ ಸುತನಂ ಬೇಡಿ ನಾಂ ಹಿಂದೆ |
 ಮಾಡಿದ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ಫಲವನಳವೆನೆ ಯದಂತಿರ್ಕೆ ಕೇಳಿನ್ನು ಮೇತೇ ||
 ಬೇಡಿ ದಾನದಿ ಹಡೆದ ಪುತ್ರನುಂ ತನಗೆಂದು |
 ಕೂಡಿದ ಧನಂ ಕೆಡುವುದದಕೆ ಪರಮಂ ನೀಗ |
 ಬೇಡಳುಪಿ ಬೇಡಿದೊಡೆ ಕೈಯ್ಯ ಶಿಶು ಸತ್ತು ಬಸುರಿಕದಕಥೆಯಂತಪ್ಪುದೂ
 || ೭೨ ||

ಪತಿಯಾಜ್ಞೆ ಗಂಜಿ ಸಂತತಿಯ ನೆನಹಂ ಪುಣ್ಯ |
 ವತಿ ಮರೆದು ಸುತಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೂಜೆಯಂ ಧರ್ಮ |
 ತತಿಯನತಿಸಂತೋಷದಿಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಲಸದಿಹ ಪುಣ್ಯದಂಪತಿಗಳಾ ||
 ಮತಿಯ ನಿಷ್ಠೆಯ ನಿಮಿರ್ಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಂತತಂ |
 ಹಿತಿಯೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟಲಿಪಾರ್ಥದಿಗಣನಾರ್ಥನಂ |
 ಸತಿಯುದರದೊಳಗಂದು ಮಡಗಿದಂ ಕರುಣದಿಂ ಸಾರಾಪ್ಪ ಪುರದರಸನೂ
 || ೨೪ ||

ಜಗದ ಭರಭಾರಮಂ ಹೊತ್ತು ನಿತ್ತರಿಸಲೆಂ |
 ದೊಗೆವವನಲ್ಲರೋಪಾದಿಯಿಂದಾವಸಿತೆ |
 ಬಗೆದೆಂದಿನಂತೆ ನಡೆಯಲು ಬಸುರ ಭಾರದಿಂ ಭೂಮಿಯೊಳಗದ್ದ ಕಾಲಂ ||
 ತೆಗೆದೊಯ್ಯನಿಟ್ಟುಡಿಗಡಿಗೆ ಮುಳುಗೆ ಮೆಲ್ಲಮೆ |
 ಲ್ಲಗೆ ಕಿತ್ತು ಕಿತ್ತೆತ್ತಿ ನಡೆದಪಳೊ ಯೆಂಬಂತೆ |
 ಮೃಗವಿಲೋಚನೆಯ ನಡೆ ಮಾಂಧ್ಯದೊಳೆರಸಿದುದು ಹಂಸೆಗಳು ಹುರುಡಿ
 ಸುತರೇ || ೨೫ ||

ಕಂತುವುಂ ಮಾಯೆಯುಂ ವಿಧಿಯುಂ ವಿಧಾತ್ರನುಂ |
 ಸಂತತಂ ಸೂತ್ರಿಸಿದ ದುಷ್ಕರ್ಮರೇಖೆಗಳ |
 ನಿಂತಳವಳಿಂನೀಕೆ ಯೆಂದು ಪೇಳ್ವಂದದೆ ವಳತ್ರಯಂ ಮೈದೆಗೆದವೊ ||
 ಎಂತಧಿಕರಾದೊಡಂ ಪುತ್ರನುದಯಿಸನೆಂಬ |
 ಚಿಂತೆಯಿಂ ಬಡವಾದ ತೆಳ್ಳಸುರು ಸುತನಾದ |
 ಸಂತಸದಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಪುಟನೆಗೆದುದಂಬಿನ್ನಯಿಸುವಂತೆ ಗರ್ಭಂ ನೂಕಿತೂ
 || ೨೬ ||

ಬಳಗುದೋರದನಾಭಿ ಯೆಂಬ ಹುತ್ತದ ಹೊರಂ |
 ಗುಳಿ ಗರ್ಭದಿಂ ಹೊಳ್ಳೊಡೆಗೆಟ್ಟು ಕಾಳಾಹಿ |
 ತಳದುರ್ ಮೊಲೆವೆಟ್ಟಂಗಳಿರುಬಿನೊಳು ಪೊಕ್ಕಪುದೊ ಎನೆಬಾಸದಳವೇ
 ಮುಳಿದು ಕತ್ತಲೆಯನರಗಚ್ಚಿ ಮುಗಿದಬ್ಬಕು |
 ಟ್ಪಳಯುಗಳದಂದದಿಂ ಮೆರೆವ ವಿಮಳಕ್ಷೀರ |
 ಜಳಭರಿತಪೀನಕುಚಚೂಳುಕಂ ಕಪ್ಪನಾಲಿಂಗಿಸಿದವೇವೊಗಳೊನೂ || ೨೭ ||

ಎದೆಯ ಗೆರೆ ಹಸುರೇರೆ ತನು ಬೆಳರ್ಪೇರೆ ತೋ |
 ಳ್ಳೊದಲು ಕಪ್ಪೇರೆ ಕೊಂಕಿದ ಕುರುಳು ಕವಲೇರೆ |
 ಪದನರಸವೋಸರಿಸೆ ಸಸುಮುಗಿದ ಕಣ್ಣು ಕಡೆ ಕಿರುಬೇನೆಯಂ ಸೂಚಿಸೇ ||
 ಬದವಿದುಸುರೊಳಗಣ ಬಳಲ್ತೆಯಂ ತೋರೆ ನುಡಿ |
 ಮೃದುವಾಗೆ ಮುಡಿ ಜಡಿದು ಬೆನ್ನಮೇಲೊಲೆಯಲಾ |
 ಸುದತಿಯಾಲಿಂಗಿಸಿದ ನವಮಾಸವಾಯ್ತು ಮೈವೆಚ್ಚೆ ಕೈವಿಡಿದ ಪತಿಗೇ || ೨೩ ||

ಜನಕನುತ್ಸವಿಸೆ ಸುಮುಹೂರ್ತವೊಲವೇರೆ ಪರಿ |
 ಜನಂ ನಲಿಯೆ ವಸುಧೆ ತಣಿಯೆ ಶಿವಾಚಾರಲತೆ |
 ನನೆಯೊತ್ತೆ ಜೈನರೆದೆ ನಡುಗೆ ಹುಲಿಗೇರೆಯ ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಮಹಾಬಸ
 ಜಿನನ ಹಣೆ ಭಟಭಟನೆ ಮಿಡಿಯೆ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರದರ | ವಿಯಾ ||
 ಸಸು ನಂದಿಯಂ ತಳೆಯೆ ಪುಣ್ಯವತಿಯುದರದಿ |
 ಜನಿಸಿದಂ ಸುಕುಮಾರತೇಖರ ನನಂಗನಲ್ಲದ ಕುಸುಮಕೋದಂಡನೂ || ೨೪ ||

ಮಂಗಳಂ ಸಂದಣಿಸಿ ಕಣ್ಣೆ ಸೆಯೆ ಪುಟ್ಟಿದಣು |
 ಗಂಗೋತು ತಾತ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಜಾತಕ |
 ಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ನಾನಾದಾನಧರ್ಮದಿಂ ಸರ್ವರಂ ದಣಿಸುತಿರಲೂ ||
 ಸಿಂಗರಿಸಿ ನಲಿವಬಲೆಯರ ನಡುವೆ ಮಾನಿನಿ ಕ |
 ಡಗಿ ಮೊಲೆಯೂಡಿ ಕಾಡಿಗೆಯೆಚ್ಚೆ ನೋಳ್ವೆನೆ |
 ದಗವಿಸೆ ಕಣ್ಣೆ ರೆಯದಳದೆ ಮೊಲೆಯುಂಣದಿರುತಿರ್ದ ನಾಸುಕುಮಾರನೂ ||
|| ೨೫ ||

ತಿಳಿದ ಹೊಸಬೆಳದಿಂಗಳೊಳ್ ಮೋಡವೆದ್ದಂತೆ |
 ಬೆಳದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕೊಟಾರದೊಳು ಮಳ ಬಂದಂತೆ |
 ತಳುವಿ ಕಾಲಾನುಕಾಲಕ್ಕೆ ಪುಣ್ಯಾತಿರೇಕದಿನೊಬ್ಬ ಮಗನ ಪಡೆದೂ ||
 ದಳವೇರಿದುತ್ಸವದ ಹೆಚ್ಚೆ ಗೆಯ ಬೀಜಮಂ |
 ಬೆಳಸುವೈಸಲ್ಕೆ ಯಿಂತಾದನಿಂನಾವಾಗ |
 ಳಳಸಿ ಮೊಲೆಯುಂಬನೋವಂದು ಹೊತ್ತಂ ಬಯಸುತಿದೊಂದು ದಿನಸದಿ
ರುಳೂ || ೨೬ ||

ತೆಗೆದು ತನುದೊಡೆದುಸುರನಾರೈದು ತೊಪಿರಿದು |
 ಮೊಗದೊಳು ಮೊಗವನಿಟ್ಟು ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ಮುದ್ದು ಮೆ |
 ಲ್ಲಗೆ ಬಸುರೊಳಪ್ಪಿ ಧಣಿವೈದಿಸದೆ ಮರುಗಿ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೆಗೂಡು ಕಂಬನಿಗಳೊ||
 ಬಗುವ ಕಣ್ಣಿ ನೋಡಿ ತೊರೆದ ಸೆರೆ ಝುಂಮೊಂದು |
 ಬಿಗಿದ ಮೊಲೆದೊಟ್ಟು ನೆರಡುವೆರಳಂದ ಹೊನೆಹೊನೆದು |
 ಮಗನತ್ತು ಕಣ್ಣೆರೆದು ಮೊಲೆಯುಂಬುದು ಪಾದುರ್ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿಂತೆಂದಳೊ
 || ೪೦ ||

ಎಲೆ! ಮಗನೆ! ಮಗನೆ! ನೀಂ ಗಳಗಳನೆ ಬೆಳೆದು ಭುಜ |
 ಬಲವಂತನಾಗಿ ಹರದರ ಶಿರೋಮಣಿಯಾಗಿ |
 ಕಲಿಯಾಗಿ ಗುಣಿಯಾಗಿ ಸಿರಿಗೆ ಸಿಂಗರವಾಗಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಕುಶಲನಾಗಿ ||
 ಕುಲತಿಲಕನಾಗಿ ತಂದೆಯ ಕೀರ್ತಿವಧುಗೆ ಬೆ |
 ಬಲವಾಗಿ ಬಾಳ್ವನೆಂದಾಂ ನಲಿವುತಿರಲಿಂತು |
 ಮೊಲೆಯುಂಣದಿದೊಡೆನಗೆಂತೆಂದಳುತ್ತ ಸಂತೈಸಿಕೊಳುತ್ತಿಂತೆಂದಳೊ
 || ೪೧ ||

ಈಮಗಂ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಮೊಲೆಯುಂಡೊಡೀವೂರ |
 ಸೋಮನಾಥಂಗೆ ಮೈಯಿಕ್ಕುವೆ ಸೇತುವಿನ |
 ರಾವೇಶ್ವರನ ಕಾಣೈ ಪರೈತದ ಮಲ್ಲಿನಾಥಂಗುಪಾಹಾರವಿಡುವೇ ||
 ಹೇಮಕೂಟದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂಬಲಗೊಬೆ |
 ನೇಮದಿಂ ಕಾಶೀಪತಿಗೆ ತೊಡಿಗೆದೊಡಿಸುವೆ ಮ |
 ಹಾಮಹೇಶ್ವರರಿಗರ್ಚನೆಗೈವೆನೆಂದಿರುಳು ಹರಸಿಕೊಂಡಳುತಿರ್ದಳೊ || ೪೨ ||
 ತರುಣಿ ತರಳನನು ಕೈಯಿಂದ ಹಾಸಿನೊಳೊಯ್ಯ |
 ನಿರಿಸಿ ಕೆಲಬಲಕೊತ್ತನಿಕ್ಕಿ ಸೆರಗಂಹೊದಿಸಿ |
 ಹರಸಿ ಭಸಿತವನಿಟ್ಟು ತೊಪಿರಿದು ಕಾಹನೊಯ್ಯನೆ ಕಟ್ಟ ಮಗ್ಗುಲಿಕ್ಕೀ ||
 ತೊರೆದ ಮೊಲೆಯಂ ಬಾಯೊಳೊಯ್ಯನಾನಿಸಿ ತನ್ನ |
 ಸಿರಿಮಂಚಮಂ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿದ ಸತಿ |
 ಯರ ಕೂಡೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುತಿರಲು ತೆಳುನಿದ್ರೆ ಕವಿದುದೇಂವಣ್ಣಿ ಸುವೆನೊ
 || ೪೩ ||

ಬಡಲು ರೋಂಪಿಸಿ ಶಿರಂ ಭಾರ್ಯೆಸಿ ನನಹಳಿದು |
 ನುಡಿದ ನುಡಿಗಳು ಮೆಲ್ಲನಾಗಿ ತೊಡಳಿಸಿ ಹುಬ್ಬು |
 ಜಡಿದಡಿದು ಕಣ್ಣಳರಮುಗಿದುಸುರು ಬಾಯಿಂದ ನಸುಮೊರಸುವೆರಸಿ
 ತೊಡೆ ತೋಳ್ಬಿಜುಗಳೊಮ್ಮೆ ಮೈ ಮಿಡುಕಾಡಲ್ವೆ | ಸೂಸೀ ||
 ದೆಡೆಯಿಂದ್ರಿಯವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮನದೊಳಡಗಲು ತನುವ |
 ನಡೆಗೊಂಡ ನಿದ್ರೆಯೊಳು ಕನಸುಕಂಡೆದ್ದು ಹೇಳ್ವಳು ನೆರೆದ ಸಖಿಯರೊ
 ಡನೇ || ೪೫ ||

ಅನವರತವೆಮ್ಮ ಮನಗಾರ್ಯಸಬಹ ತಪೋ |
 ಧನರತೆರದಿಂದೊಬ್ಬ ಗುರುದೇವ ಸೈತಂದು |
 ವನಿತೆ! ಕೇಳೆನಯನಂ ಮನುಜನೆಂದೆನಬೇಡವನಾದಿಗಣನಾಥನೂ ||
 ಸಿನಗೋತು ಬಂದಸೀತಗೆ ಶಿವಲಿಂಗದ |
 ಶರವನೊದವಿಸಿ ಪ್ರಸಾದದ ಬೆಣ್ಣೆಗೊಡು ನಿನ್ನ |
 ನೆನದರಿಕೆಯಹುದೆಂದು ಹರಸಿ ಭಸಿತವನಿಡುವುದು ಕಂಡೆನಾನಂದಳೂ || ೪೬ ||

ಗುರುಗಳೆಂಬುದು ದೇವರವರೆಂದ. ವರಗಣೇ |
 ಶ್ವರನೀತಗಾವೆಸರನಿಟ್ಟು ಲಿಂಗವ ತೋರಿ |
 ಪರಮಪ್ರಸಾದಮಂ. ಬಾಯ್ವೆಣ್ಣೆಯಿಕ್ಕ ಕಣ್ಣೆರೆದತ್ತು ಮೊಲೆಯುಂಡವಂ ||
 ಕರುಣಿಸಿದ ಭಸಿತವೈಶ್ವರ್ಯ ನಿಂತಿವನಧಿಕ |
 ತರನಾಗಿ ಬಾಳ್ವನಂಜದಿರು ಬೆಂತಿಸದಿರೆ |
 ದೊರೆದೊರೆದು ಕನಸನಿವಿಗೊಂಡು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಪೇಳ್ವ ರಂಗನೆಯರಾವನಿತೆಗೇ
 || ೪೭ ||

ಮುಂದುವರಿದುತ್ಸವದ ಮೊಳೆನಗೆಯ ಘನಮುಖಾ |
 ನಂದಜಲವೊಸರ್ವಕಂಗಳ ಮಧುರವಚನಗಳ |
 ಲಿದುಮುಖಿ ಗಂಡನಂ ಕರೆದಿರುಳು ಕನಸನಾನಿಂತಿಂತುಕಂಡೆನನು ||
 ಇಂದು ಕಣ್ಣೆರೆದು ಮೊಲೆಯುಂಡೊಡುತ್ತಿಗಳವ |
 ರಿಂದ ವೆಸರಿಡುವೆ ನೆಂದೊಂದು ಶಿವಲಿಂಗಮಂ |
 ತಂದ ನೆರೆಡೆನೆಯುಂಜ ಜವಳಿಗಧವಿನ ಬೀಯಗವ ಕೈಯು ತಪ್ಪಂತಿರೇ || ೪೮ ||

ದಿನವನೂ ಕಾಣುತ್ತ ಕಮಲವರಳ್ವಂತೆ ಲಿಂಗ |
 ವನು ಕಾಣುತಾ ಬಾಲಕಂ ಕಣ್ಣೆರೆಯಲು ಜನ |
 ಕನ ಹರುಷ ಕಣ್ಣೆರೆಯೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳುದಯವ ಚಕೋರಿ ಯೂರೋಗಿ
 ವಿಸುತಪ್ರಸಾದನವನೀತಮಂ ಸವಿದು ಮಾ | ಪಂತೇ ||

ನಿನಿ ತಣಿಯೆ ಫಳರಸವಗಳಿಯಿಂಟುವಂದದಿಂ |
 ತನುಜಮೊಲೆಯುಂಡನಾಬಂಧುವರ್ಗಂ ಜೆಜ್ಜಿ ಮೆಜ್ಜಿ ತೂಗಾಡುತಿರಲೂ
 || ೪೯ ||

ಕನಸು ದಿಟವಾದುದಿನನುಮಾನವಾವುದೆಂ |
 ದೆನುತಂದು ನಾಮಕರಣೋತ್ಸವೋದ್ಯೋಗಸಂ |
 ಜನಿತಸಂಭ್ರಮರಾಗಿ ಸೋಮನಾಥಂ ಬೆಸಸಿದಾದಿಗಣನಾಥನೂ ||
 ತನಯಂಗೆ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಸರ್ವಜನಮಂ ತನ್ನ |
 ಮನವಾರೆ ತಣಿವಿ ಸುಖದಿಂದಿರಲು ಹನ್ನೆರಡು |
 ದಿನದಂದು ಮಣಿದೊಟ್ಟಲಿಕ್ಕಿದರು ವಸಿತೆಯರು ಬಾಲಕದಿವಾಕರಂಗೇ
 || ೫೦ ||

ಬಾಗಿದೆಳಲತೆಯೊಳೊಂದೊಂದು ಮಿಡಿಗಾಯ್ವಿಡಿದು |
 ಪೂಗೊಂಚಲಂ ಜಿನುಗುವಳವೆರೆಸಿ ತಂಗಾಳ |
 ತೂಗುವಂತ ಉಗನೂ ತೊಟ್ಟಲೊಳ್ ಪಟ್ಟಿರಿಸಿ ವಸಿತೆಯರು ತೂಗಿ ಬಳಿಕಾ||
 ಜೋಗುಳಿಯ ಪಾಡಿ ಯೂಡಿಸುವ ನೊರೆವಾಲೆರವ |
 ಸಾಗಿಸುವ ಸಂತೈಸುತತ್ತಿ ಕೊಂಬೆಲ್ಲಾನಿ |
 ಯೋಗಕಾಂತೆಯರ ಕೈಯೊಳು ಬೆಳೆದನೊಲಿದುಶಿಶುವಾದಯ್ಯನಾದಯ್ಯನೂ
 || ೫೧ ||

ಅರಳೆಲೆಯ ಗರುವ! ಮಾಗಾಯನುದದಾನೆ! ತೆಳು |
 ಗುರುಳತಂಗಾಳ! ಭಸಿತದಸಸಿ! ತೊದಲ್ವಿಡಿದು |
 ತರುಣ! ಹುಲಿಯುಗರ ಹೂಗಣೆ! ಕೊರಳರುದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳಮುದ್ರಿಸಿದಪುಣ್ಯ
 ಕರತಳದ ಕಾಮ! ಬುಡಿಯನಂದಿ! ಯಿಡುವಣಿಗ | ವೇ||
 ಳರಸ! ಗೆಜ್ಜೆಯಗುಣಿಯೆ! ಬಾರಯ್ಯ ಯೆಂದವ್ವೆ |
 ಕರೆಯೆ ಪರಿತಂದಪ್ಪಿ ನಿರಿವಿಡಿದು ನಿಂದಿಪ್ಪ ಭಾವಮಂಪೊಗಳ್ವರಾರೂ || ೫೨ ||

ಎರಡುಚರಣಂ ಮೊದಲು ನಡುವೆ ನಡುಸೀರೆಯಂ |
 ಬರಪಿಡಿದ ಕೈ ಹರಿವ ಕುಡಿಗಳೆವೀರೈದು |
 ಬೆರಳಂಕುರಂಗಳರಳೆಗಳೆಲೆ ತೂಗಾಡುವಳಕವಳಿಗಳು ಕಿವಿಯಲೀ ||
 ಕರವೆಸೆವ ಮಾಗಾಯಿ ಘಳ ತೊದಲ್ಪುಡಿಯೆ ನುಡಿ |
 ವರಗಿಳಿಗಳೊಸರ್ವ ಲಾಲಾಜಲಂ ರಸ ವಡರ್ದ |
 ತರುಣಿ ತರು ಫಲವೆರಸಿಬೆಳೆವೆಳೆಯ ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆಸೆದನಾದಯ್ಯನೂ ||
 || ೯೩ ||

ಮುಗಿಲು ಮುಸುಕಿದ ಚಂದ್ರಕಳೆಯಂತೆ ಕವಿದು ಕಾ |
 ಮೋಗೆ ಮುಸುಕಿದಗ್ನಿಯಂತಿರೆ ಮಂಜು ಮುಸುಕಿದರ್ |
 ಗಗನಮಣಿಯಂತವನಿ ಮುಸುಕಿದ ನಿಧಾನದಂತಧಿಕತರಸಂಸಾರದಾ ||
 ಸೊಗಸು ಮೂವ್ವಡಿಸಿ ಮುಸುಕಿದ ದೇಹಿಯಂತೆ ಮಾ |
 ಯೆಗೆ ವಶಗತನಾದನಂತೆ ಹೇಯಂಗಳಂ |
 ಬಗೆಯದಜ್ಞಾನಮಯಮುಪ್ಪೆ ಬಾಲ್ಯವ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೇವಣ್ಣ ಸುವೆನೂ ||
 || ೯೪ ||

ಹೇಳಲೇನಾದಯ್ಯನಂಗಲತೆಯು ಬಿಟ್ಟು |
 ಜಾಳಿಸುವಬಾಲ್ಯವು ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟ ಮನ್ಮಥನ |
 ಬಾಳಬಾಯ್ ಕೂರ್ಪೇರುವಂದದಿಂದಧಟುಮಿಗೆ ಯಾವನಂತಲೆದೋರಿತೂ ||
 ಮೇಳದಿಂದೊಂದೆರಡುಮೂರುಸಾಲ್ಪೆ ದಾರು |
 ಏಳದೆಂಟೊಂಭತ್ತು ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದುವ |
 ಪಾಳಾಪಮಂ ಕಳೆದು ಬೆಳೆವುತಿಪ್ಪದನು ಕಂಡವರೈಯ್ಯನಂತೆಂದನೂ ||
 || ೯೫ ||

ನಡೆಯೊಳು ನಟನೆ ನೋಟದೊಳು ವಿಳಾಸಂ ಜಲ್ಪು |
 ನುಡಿಯೊಳು ವಿದಗ್ಧತ್ವ ಕರಣದೊಳು ಚೆಲ್ವು ಮೆರೆ |
 ವುಡಿಗೆಯೊಳುರಿತಿ ಸಿಂಗರದೊಳಗೆ ಜಾಣ್ಮೆ ನುತಮೂರ್ತಿಯೊಳು ಸುಕು
 ಮೊಡವೆಗಳೊಳಾರೈಕೆ ಯಭಿಮಾನದೊಳಗಾಸೆ | (ಮಾರತೇ ||
 ಕಡುಭೋಗದೊಳು ವಾಂಛೆ ಚಾರಿತ್ರದೊಳು ಭಾಗ್ಯ |
 ಕೆಡೆಯಾಗಿತೋರುತಿರ್ದಾದಿಮಯ್ಯಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಬೇಕೆಂದುವಿತನೂ ||
 || ೯೬ ||

ದಿನಪನು ಕಾಣುತ್ತ ಕಮಲವರಚ್ಛಂತೆ ಲಿಂಗ |
 ವನು ಕಾಣುತಾ ಬಾಲಕಂ ಕಣ್ಣೆರೆಯಲು ಜನ |
 ಕನ ಹರುಷ ಕಣ್ಣೆರೆಯೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳುದಯವ ಚಕೋರಿ ಯೂರೋಗಿ
 ವಿಸುತಪ್ರಸಾದನವನೀತಮಂ ಸವಿದು ಮಾ | ಪಂತ್ರೆ ||

ನಿನಿ ತಣಿಯೆ ಘಳರಸವಗಿಳಿಯಿಂಟುವದದಿಂ |
 ತನುಜವೊಲೆಯುಂಡನಾಬಂಧುವರ್ಗಂ ಹೆಚ್ಚೆ ಮೆಚ್ಚೆ ತೂಗಾಡುತಿರಲೂ
 || ೪೯ ||

ಕನಸು ದಿಟವಾದುದಿನನುಮಾನವಾವುದೆಂ |
 ದೆನುತಂದು ನಾಮಕರಣೋತ್ಸವೋದ್ಯೋಗಸಂ |
 ಜನಿತಸಂಭ್ರಮರಾಗಿ ಸೋಮನಾಥಂ ಬೆಸಸಿದಾದಿಗಣನಾಥನೂ ||
 ತನಯಂಗೆ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಸರ್ವಜನಮಂ ತನ್ನ |
 ಮನವಾರೆ ತಣಿವಿ ಸುಖದಿಂದಿರಲು ಹನ್ನೆರಡು |
 ದಿನದಂದು ಮಣಿದೊಟ್ಟಲಿಕ್ಕಿದರು ವಸಿತೆಯರು ಬಾಲಕದಿವಾಕರಂಗೇ

|| ೫೦ ||

ಬಾಗಿದೆಳಲತೆಯೊಳೊಂದೊಂದು ವಿಡಿಗಾಯ್ವಿಡಿದು |
 ಪೂಗೊಂಚಲಂ ಜಿನುಗುವಳಿವೆರಸಿ ತಂಗಾಳಿ |
 ತೂಗುವಂತಣುಗನಂ ತೊಟ್ಟಲೊಳ್ ಪಟ್ಟಿರಿಸಿ ವಸಿತೆಯರು ತೂಗಿ ಬಳಿಕಾ ||
 ಜೋಗುಳಿಯ ಪಾಡಿ ಯಾಡಿಸುವ ನೊರವಾಲೆರವ |
 ಸಾಗಿಸುವ ಸಂತ್ಯೆಸುತೆತ್ತಿ ಕೊಂಬೆಲ್ಲಾನಿ |

ಯೋಗಕಾಂತೆಯರ ಕೈಯೊಳು ಬೆಳೆದನೊಲಿದುಹಿಳುವಾದಯ್ಯನಾದಯ್ಯನೂ
 || ೫೧ ||

ಅರಳೆಲೆಯ ಗರುವ! ಮಾಗಾಯವದದಾನೆ! ತೆಳು |
 ಗುರುಳತಂಗಾಳಿ! ಭಸಿತದಸಸಿ! ತೊದಲ್ಪಡಿಯ |
 ತರುಣ! ಹುಲಿಯುಗರ ಹೂಗಣ! ಕೊರಳರುದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳಮುದ್ರಿಸಿದಪುಣ್ಯ
 ಕರತಳದ ಕಾಮ! ಬುಡಿಯನಂದಿ! ಯಿಡುವಣಿಗ | ವೇ! ||
 ಳರಸ! ಗೆಜ್ಜೆಯಗುಣಿಯೆ! ಬಾರಯ್ಯ ಯಂದವೈ |
 ಕರೆಯೆ ಪರಿತಂದಪ್ಪಿ ನಿರಿವಿಡಿದು ನಿಂದಿಪ್ಪೆ ಭಾವಮಂಪೊಗಳ್ವರಾರೂ || ೫೨ ||

ಎರಡುಚರಣಂ ಮೊದಲು ನಡುವೆ ನಡುಸೀರೆಯಂ |
 ಬರಪಿಡಿದ ಕೈ ಹರಿವ ಕುಡಿಗಳೆವೀರೈದು |
 ಬೆರಳಂಕುರಂಗಳರಳೆಗಳೆ ತೂಗಾಡುವಳಕವಳಿಗಳು ಕಿವಿಯಲೀ ||
 ಕರವೆಸೆವ ಮಾಗಾಯಿ ಘಳ ತೊದಲ್ಪುಡಿಯೆ ನುಡಿ |
 ವರಗಿಳಿಗಳೊಸರ್ವ ಲಾಲಾಜಲಂ ರಸ ವಡರ್ದ |
 ತರುಣಿ ತರು ಫಲವೆರಸಿಬೆಳೆವೆಳೆಯ ಕಲ್ಪ ಲತೆಯಂತೆಸೆದನಾದಯ್ಯನೂ ||
 || ೯೩ ||

ಮುಗಿಲು ಮುಸುಕಿದ ಚಂದ್ರಕಳೆಯಂತೆ ಕವಿದು ಕಾ |
 ಬೋಗಿ ಮುಸುಕಿದಗ್ನಿಯಂತೆರೆ ಮಂಜು ಮುಸುಕಿದರ್ |
 ಗಗನಮಣಿಯಂತವನಿ ಮುಸುಕಿದ ನಿಧಾನದಂತಧಿಕತರಸಂಸಾರದಾ ||
 ಸೋಗಸು ಮೂವ್ವಡಿಸಿ ಮುಸುಕಿದ ದೇಹಿಯಂತೆ ಮಾ |
 ಯೆಗೆ ವಶಗತನಾದನಂತೆ ಹೇಯಂಗಳಂ |
 ಬಗೆಯದಜ್ಞಾನಮಯಮುಪ್ಪ ಬಾಲ್ಯವ ನಟಿಸುತ್ತಿದರ್ ನೇವಣ್ಣ ಸುವೆನೂ ||
 || ೯೪ ||

ಹೇಳಲೇನಾದಯ್ಯನಂಗಲತೆಯು ಬಿಟ್ಟು |
 ಜಾಳಿಸುವಬಾಲ್ಯವು ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟ ಮಸ್ತಥನ |
 ಬಾಳಬಾಯ್ ಕೂರ್ಪೊರುವಂದದಿಂದಘಟುಮಿಗೆ ಯಾವನಂತಲೆದೋರಿತೂ ||
 ಮೇಳದಿಂದೊಂದೆರಡುಮೂರುಸಾಲ್ಪೆದಾರು |
 ಏಳದೆಟೊಂಭತ್ತು ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದುವ |
 ಪೂರ್ವಾಪಮಂ ಕಳೆದು ಬೆಳವುತಿಪ್ಪದನು ಕಂಡವರೈಯ್ಯನಿಂತೆಂದನೂ ||
 || ೯೫ ||

ನಡೆಯೊಳು ನಟನೆ ನೋಟದೊಳು ವಿಳಾಸಂ ಚಲ್ಪು |
 ನುಡಿಯೊಳು ವಿದಗ್ಧತ್ವ ಕರಣದೊಳು ಚೆಲ್ಪು ಮೆರೆ |
 ವುಡಿಯೊಳುರಿತಿ ಸಿಂಗರದೊಳಗೆ ಜಾಣ್ಮೆ ನುತಮೂರ್ತಿಯೊಳು ಸುಕು
 ಮೊಡವೆಗಳೊಳಾರೈಕೆ ಯಭಿಮಾನದೊಳಗಾಸೆ | (ಮಾರತೇ ||
 ಕಡುಭೋಗದೊಳು ವಾಂಛೆ ಚಾರಿತ್ರದೊಳು ಭಾಗ್ಯ |
 ಕೆಡೆಯಾಗಿತೋರುತಿರ್ದಾದಿಮಯ್ಯಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಬೇಕೆಂದುಪಿತನೂ ||
 || ೯೬ ||

ಕಮನಕಲ್ಪದ್ರುಮಕೆ ಕಲ್ಪಲತೆಯಂ ಕೂಡಿ |
 ಪಮನೋಜಮಿತ್ರನಂತಾದಿಮಯ್ಯಂಗೆ ನೆರೆ |
 ಸುಮುಹೂರ್ತ ಸುದಿನಂ ಸುತಾರ ಸುಗ್ರಹಸುಕರಣಂ ಸುಯೋಗಂಗಳಲ್ಲೀ ||
 ಸಮಕುಲಂ ಸಮರೂಪು ಸಮಬಲ ಸಮಪ್ರಾಯ |
 ಸಮರಿತಿ ಸಮಧಾತು ಸಮಶೀಲ ಸಮಗುಣಂ |
 ಸಮವಾದ ಕನ್ಯೆಯಂ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿದರು ನೆರೆ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಲೀ
 || ೯೩ ||

ಹರದಿಕೆಯ ಹರಿಬಕ್ತ ಮಂನಣಿಯ ಮೊದಲಿಂಗಿ |
 ಗರುವಿಕೆಯ ಗತಿಗೆ ಪಟ್ಟಣಸ್ವಾಮಿಕೆಯ ಪದಕೆ |
 ನೆರೆದು ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟ ಹಲರು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ವುಡಿಯ ಚೀಲಂಗಳ್ಳಿಸೀ ||
 ವೊರೆಯಾಣಿ ಕೇಣಿ ನೋಟಂ ತೂಕ ಬಡ್ಡಿಯೊ |
 ವರಿಯುಭೆಯವಟ್ಟಹಿಡಿಹತೆಗನ್ನಗತಕಭಾ |
 ಸುರರತ್ನದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳೊಳು ಪರಿಣತನ ಮಾಡಿದನಯ್ಯನಾದಯ್ಯನಾ || ೯೪ ||

ಸುರತರುವಿನಗೆಯಂತೆ ತರುಣಶಶಿಯಂತೆ ಬಂ |
 ಧರಕುಸುಮಸರದಂತೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳಂತೆ ತಂ |
 ಬೆರಲಂತೆ ನಳನಳಿಸಿ ಕಳೆಯೇರಿ ಮೋಹಿಸಿ ನಯಂಬಡೆದು ರಂಜಿಸುತ್ತಾ ||
 ಪುರಜನಂ ಹರಸಿ ಹಾರೈಸೆ ತಂದೆಯ ಸಕಲ |
 ಭರಭಾರಮಂ ತಳೆದು ಮನವಾರ್ತೆಗತಿಧುರಂ |
 ಧರನಾಗಿ ಸುಖದೊಳಾದಯ್ಯನಿದಂ ಸೋಮನಾಥನಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ || ೯೫ ||

ಹತ್ತೈದುಕಾಲ ಹದುಳಿರುತಿರಲು ಶೂಲಿ ಬೆಸ |
 ನಿತ್ತವಧಿದಿನ ಹತ್ತೆಬರೆ ಸಾರ್ವ ಪದದೊಳನಿ |
 ಮಿತ್ತ ಮನವೆತ್ತಿಕ್ಕಿ ವಿಪುಳತರಲಾಭಕ್ಕೆ ಮನವೆಳಸಿ ಹೇರುಗಳಲೀ ||
 ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕವೆರಸಿ ಹೋಹೆನಾಂ ತೆಂಕನಾ |
 ಷತ್ತ ಬಣಜಿಸಿ ಧನಂಬಡೆದು ಬಂದಪೆನೆಂದು |
 ಹೆತ್ತತಾಯ್ತಂದೆಗಳಿಗೊಂದುದಿನ ಹಗಲೊಳೇ ಕಾಂತದಿಂಬಿನ್ನೈಸಲೂ ||
 || ೧೦೦ ||

ಕುರುಡ ಕಣ್ಣಿಡೆದಂತೆ ನವೆವ ಕಡುಬಡವ ಕಡ |
 ವರವ ಕಂಡಂತರಸುವತಿರೋಗಿ ಗಮ್ಯತ ಮುಂ |
 ದರಿಸಿದಂತೆತಕ್ಕ ಪಡೆದೇನೆಲೆ ಮಗನೆ ನಿನ್ನಂತಪ್ಪ ಸುಕುಮಾರನಾ ||
 ಪಿರಿದೆಮಗೆ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಗತಿಯಾಗಿ ಪೊಬ್ಬಳ್ಳೆ |
 ತರುಣನಂ ನಿನ್ನನಗಲ್ಲಿದಲಾರನಾ ನಗಲ |
 ದಿರು ಹಡಹು ಬೇಡೆಂದು ನುಡಿದತಾಯಂ ಜರಿದು ತಂದೆ ಬಳಕೆಂತೆಂದನೂ

|| ೧೦೧ ||

ಹಡೆದ ಹಲಬರು ಮಕ್ಕಳೊಳಗೊಬ್ಬನೆಂತಕ್ಕ |
 ಹಡಹಾಳಿಯಹುದರಿದು ಕೇಳ್ದರುಳ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ |
 ಪಡಿಯುಂಟೆ ಪೊಬ್ಬಳ್ಳೆ ಮಗ ದುರುಳನಾಗಿ ಜಡನಾಗಿ ಧಾವತಿಗೊಳಿಸದೇ ||
 ನಡೆದು ಹರದಾಡಿ ಘಳಿಸಿದವೆನೆಂಬುದನು ನಂ |
 ಮೊಡಲು ಹದುಳಿಪ್ಪಲ್ಲಿ ಕಂಡೆವಿದು ಸಾಕು ನೀ |
 ನೆಡೆವಾಯ್ದು ಪಯಣವುಂ ಕೆಡಿಸಬೇಡೆಂದು ವಸಿತೆಯನು ಪತಿ ಸಂತೈಸಲೂ ||

|| ೧೦೨ ||

ಏಸುವರುಷಕ್ಕೇಸುತಿಂಗಳಿಂಗೇಸುದಿನ |
 ಕೋಸರಿಸದೈತಪ್ಪ? ಯೆಲೆ! ಮಗನೆ! ನಾಂ ದೂರ |
 ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಪಿದವರುಂಟೆ ತನಯನೊಬ್ಬ ಸತಿಯ ನುಡಿ ಪತಿಯ ಮನವಾ ||
 ಬಾಸಣಿಸಲೆಂದುಬಂದಪೆ ? ಕಂದ ! ಹೇಳೆಂದು |
 ಬೋಸರಿಸಿ ತಂದೆ ಕೇಳಿದೊಡರದೆ ಹತ್ತಿದು |
 ಮಾಸಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪನುಮ್ಮಳಿಸಬೇಡೆಂದೊಡಾವಾತೆ ಪಿತರಿಂತೆಂದರೂ || ೧೦೩ ||

ಬಪ್ಪಿ ಕುರುಡನ ಕೈಯ್ಯ ಕೋಲು ಹೆಳವನಬಂಡಿ |
 ತಪ್ಪಲಿದ್ದಲ್ಲಿರಲ್ಲದೊಂದಡಿಯಿಡಲ್ |
 ಬಪ್ಪುದೇ? ಯೆಂಬಾತಿರಲೆ ಮಗನೆ ! ಕೇಳು ನೀನೆಮಗಾಡಿದವಧಿಯದಿನಾ ||
 ಬಪ್ಪಂಮತನಕುಸುರುವಿಡಿದು ಬಟ್ಟೆಯನೋಡು |
 ತಿಪ್ಪೆವಾದಿನಕೆ ಭಾರದೊಡೆ ಧಾರುಣಿಯ ಮೇ |
 ಲಿಪ್ಪುದಿಲ್ಲಿದನರಿದು ಬೇಗಬಾ ಬಾರದಿರು ಸುಖಿಯಾಗುಹೋಗೆಂಧರೂ || ೧೦೪ ||

ಮಗನ ಹಡಪಕ್ಕೆ ಕಂಬಳಿಗೆ ದಂಡಿಗೆಗೆ ಕುದು |
 ರೆಗೆ ಕೊಡೆಗೆ ಲಿಂಗವೂಜೆಗೆ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಂ |
 ತಿಗೆ ಬಾಣಸಕ್ಕಂಗರಜ್ಜೆಗುಗ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಮೇಳಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ||
 ಬಗೆದು ತಕ್ಕವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವರ ಪರುಟವಿಸುತಂ |
 ಮಗನ ಭರಭಾರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದು ಮೊದಲಸೆ |
 ಟ್ಟಿಗಳ ನಪ್ಪೆಯಿಸಿ ನಂಬುಗೆಗೊಂಡುಭಂಡವಂ ಸಲಿಸಿದನದೇವೊಗಳೈನೂ
 || ೧೦೫ ||

ಈನಾಡೊಳೀಕಡೆಯೊಳೀದಿಶಾವರದೊಳಂ |
 ತೀನಗರನಗರಗಳೊಳೀರಾಜ್ಯವಿತತಿಗಳೊ |
 ಳೀನಲದೊಳಂತಿವುಪ್ರಿಯವಿವು ಸಲುವವಿವು ಬೇಹವಿವುಬೆಲೆವೈವವೊ ||
 ಆನಾಡಿಗಿಕ್ಕುವವಿವೆಂದರಿವು ಸಂವರಿಸಿ |
 ನಾನಾವಿಧದ ಪಟ್ಟಿಯಂ ಗಂಧನೂತ್ನರ |
 ತ್ವಾನೀಕಮೊದಲಾದನರ್ಥಭಂಡವನು ಪರುಟವಿಸಿದರು ಹರುಷದಿಂದಾ
 || ೧೦೬ ||

ಬಂದಧಿಕದಿನದೊಳುತ್ತ ಮುಮುಹೂರ್ತದೊಳು ತಾ |
 ಯ್ದಂದೆಗಳಿಗೆರಗಿ ತದನುಜ್ಞೆಯಂ ಪಡೆದು ಶಿವ |
 ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿರಿಸಿತ್ತ ಬೆಸನ ನಡೆಸಲು ನಿನ್ನ ಮಾತ ನಂಬಿ ||
 ಮುಂದೆ ನಾ ಹೋಗುತ್ತದೆನೆ ಹಿಂದೆ ಬೇಗ ಬಹು |
 ದೆಂದು ಕಾರ್ಪಣ್ಯಮಂ ತೋರಿಮಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂ |
 ಬಂದದಿಂ ಸೋಮನಾಥಂಗೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೊರವಂಟನಾದಯ್ಯನೂ ||
 || ೧೦೭ ||

ತೀವಿದೂರೂರ್ಗಗಳೊಳು ನಗರಿನಗರಿಯೊಳರಸು |
 ಚಾವಣಿಯೊಳಗ್ರಹಾರಂಗಳೊಳು ಮನ್ನೆಯರ |
 ತಾವಿನೊಳು ಪಟ್ಟಣಂಗಳೊಳುರುವವಸ್ತುವಂ ಬೇಹರಿಸುತೆಡೆಗೆಯ್ಯತಾ ||
 ಆನೆಡೆಯೊಳಾರಧಿಕರುತ್ತ ಮಜ್ಜೆತ್ತಂಗೆ |
 ಳಾವವು ವಿಶೇಷವುಂಟಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಪರಿ |
 ಭಾವಿಸುತ್ತಯ್ತೆ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯಚಕ್ರೇಶನಿರ್ಪ ಹುಲಿಗೆರೆಗೆ ಬರಲೂ || ೧೦೮ ||
 || ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವಾಂಕಕವಿವಚಿತ ಶ್ರೀಸೋಮನಾಥಚರಿತ್ರದೊಳ ಪ್ರಥಮಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ. ||

—————ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.—————

ಶ್ರೀಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಸೋಮನಾಥಾಯನಮಃ

ಸೂ|| ಧರಣಿ ಕಂಪಿಸೆ ಹೊಕ್ಕು ಹುಲಿಗರೆಯ ಪುರದವಿ |
ಸ್ತುರವನೆಲ್ಲವ ನೋಡಿ ಕಂಡು ಪದ್ಮಾವತಿಯು |
ವರವಿವಾಹದಿ ಮಾವಗುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟು ಭಾಷೆಯನಿತ್ತನಾದಯ್ಯನೂ || ಪ ||

ಜತುರಜಂದ್ರೋದಯದ ರಾತ್ರಿಯ ವಿಳಾಸದು |
ಸ್ನತಿಯ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಸಂಗದಿಸಿದಾ ಪತಿ |
ವ್ರತೆಯ ಕೇಳುವನದ ಘನಪಥಿಕರೆಸಿಪ ತಾಪಸ್ವಿಗಳ ಬೇಹಾರದಾ ||
ಸ್ತೃತಿಗತೀತಾನಾದನಾದಯ್ಯನ ಪ್ರಣಯ |
ಗತಿಯ ಬೇರೆಯ ತಪೋವನದ ಸುತವರ್ಣನೋ |
ಜಿತರಸದ ರಹನಿಯನು ಚಿತ್ತೈಸಿ ಕೇಳುವುದು ಸದ್ಭಕ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯರೂ ||
|| ೧ ||

ತೊಕನಾಡಿನೊಳಧಿಕಪಟ್ಟಣಗಳ ಹಲವ |
ನಾಂ ಕಂಡೆನೆಲ್ಲಿಯಿಲ್ಲಿದು ಧರಾಗನೆಯ ಮುಖ |
ಪಂಕೇಜದಾತತಿಮನೋಹರಾಕಾರವಿತಿಡಕೆ ಸಮಸಿನಾವುದೂ ||
ಮುಂಕುಬೇರನ ರಾಜಧಾನಿಯಳಕಾಪುರ |
ಕ್ಕಂ ಕೆಲರು ನಗರೇಷು ಕಾಂಚಿಯೆನಿಪಂತದ |
ಕ್ಕಂ ಕರಂ ಚಲುವೆಂದು ಹುಲಿಗರೆಯ ನಾದಯ್ಯ ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತಿ
(ದೃಢೂ || ೨ ||

ನೆಗಳು ನಲೆಗೂಡರಿಯದೆನಿಪಗಳುಗಳು ಮುಂದೆ |
ಗಗನಮಂ ಮುಟ್ಟದ ಕೋಂಟೆ ಕೋಂಟೆಯವೇಲೆ |
ಹಗೆಯೆದೆಯ ಸೀಳ್ಯ ಗರಗಸದಂತೆ ಮೆರೆವ ತೆನೆ ತನೆಯಡೆಯೊಳುದೃಢ್ಯಜ||
ಅಗಣಿತಧ್ವಜದೊಳೊಲೆವ ಪತಾಕೆ ಯಾಪತಾ |
ಕೆಗಳ ತಣ್ಣೆಳಲೊಳಧ್ವನಿಮಂ ಕಳೆವ ವಾ |
ಖಗನಶ್ವ ಮೆದೊಡಿದರುಸ್ನತಿಯ ಬುಣ್ಣಿ ಸ್ವರ್ಗದೊಡ ನಾದಯ್ಯನೂ || ೩ ||

* ಅಟ್ಟಳೆಯೊ ಸುರರನಗರಕ್ಕೆ ಧಾಳಿಡಲು ತಂ |
 ದಿಟ್ಟ ನಿಜ್ಜಣಿಗೆಯೋ ಕೊತ್ತುಳವೊ ಗಗನದಾ |
 ಬಟ್ಟೆಯೋಳ್ ಬುದುಬೊಡಾದ ಖಚರರು ಸಾರಲೆಂದಿಟ್ಟಭಂದ್ರಂಗಳೋ ||
 ನಟ್ಟ ಡೆಂಕಣಿಗಳೋ ಹಗೆಗಳಂ ಕೊಂಟಿಯೊದ |
 ದಟ್ಟಲೆಂದೆತ್ತಿ ದಾಹಲವುಕ್ಕೈಗಳೊ ಪರ್ವಿ |
 ದೊಟ್ಟಜೆಯೊ ಪುರದಪರಿವೇಷವೋ ಎನಿಸಿ ಪುಲಿಕರದುರ್ಗವೆಸೆದಿದುರ್ದೂ || ೪ ||

* ಪುರದೊಳಮರಾವತಿಯ ಸೊಬಗನಳಕಾಪುರದ |
 ಸಿರಿಯ ಮಧುರಾಪುರದ ಮಂಗಳವ ಶೋಣಿತಾ |
 ಪುರದ ದರ್ಪವನು ಲಂಕಾಪುರದ ಯಶವ ಸಂಯಮಿಸೀಪುರದ ರೌದ್ರವಾ ||
 ಉರಗೇಂದ್ರಪುರದ ರಜನೆಯ ನೋಷಭಪ್ರಸ್ಥ |
 ಪುರದ ಬಳವಂ ಬಳವಂ ಹಿಳಿದಂ ಕರುವಂ ಕಟ್ಟಿ |
 ಸರಸಿಜದಕಂದ ನೀಪುರವ ನೆರೆದು ಮಾಡಿದನೆಸಿತದಾದುರ್ಗವೂ || ೫ ||

ಅಪುರಕ್ಕ ಧಿಪಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯನೆಂದೆಂಬ |
 ಭೂಪಾಲಕಂ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಳಪುರುಕ್ಕುತ್ಸ |
 ನಾಪುರೂರವಸಗರಕಾರ್ತೀವಿರೈರ ನೊಂದುಮಾಡಿದದೊಳ ಸತ್ಯಾ ||
 ಭಾಪೆಂದೆನಿಪ ಹಯಾರೂಢತ್ಸ ನವನವಿಯ |
 ಚಾಪಾಗಮತ್ಸ ಸೌಂದರತೆ ಬಹುಸಂತತಿ |
 ಶ್ರೀಪರಾಕ್ರಮವೆಸೆವ ಮಾನವಮನೋಜನಿನತೇಜದಿಂದೆಸೆದಿದುರ್ದೂ || ೬ ||

ಚತುರಂಗಬಲದ ಸಪ್ತಾಂಗರಾಜ್ಯದ ಕೌರೈ |
 ಜಿತರಿಪುಬಲದ ದಶದಿಶಾಂತಕೀರ್ತಿಯ ಸಮ |
 ಗ್ರತೆಯೊಳಾರುಂ ತನ್ನಸಮವಿಲ್ಲನಿಷ್ಟ ವಿಕ್ರಮಗುಣಾವಾಸನಾಗೀ ||
 ಕ್ಷಿತಿಯ ಪಾಲಿಸುತ ಹುಲಿಗೈಯ ಚಾವಡಿಯ ನಾ |
 ಯತಮಾಡಿ ಹರುಷದಿರಿದಿರುತಿಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಸು |
 ತತಚಾರುಮೂರ್ತಿ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯನೈ ಪನಾರುಹತಸಮುದ್ಧರಣನಾಗೀ || ೭ ||

ಹಲವುದೇಶಂಗಳಾದಾರ್ಯಮಂ ಶಾರ್ಯಮಂ |
 ಜೇಲುವಂ ಪರಾಕ್ರಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂ ನೀತಿಯಂ |
 ಸುಲಲಿತಾಚಾರಮಂ ನೀರಮಂ ತಂದೊಂದುಮಾಡಿದುದದಿ ರಂಜಿಸಾ ||
 ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಜನದಂತಿಣಿಯ ನೋಳ್ವನ್ನೆವರ |
 ಬಳಲಿಕೆಯ ಪರಿಹರಿಸಲೆಂದು ಮನದಂದು ಸೀ |
 ತಳಜಲವ ನೆಳಲ ನುಣ್ಣುಳಲ ಸುಖಕೆಳಸಿ ಹೊರವೊಳಲಿಗೆಯ್ತುರುತಿರ್ದನೂ
 || ೪ ||

ಗಳತಶ್ರಮಂ ನಿರ್ಮಲಾಂಗಪ್ರತ್ಯಾರೂಢ |
 ದಳತಪಿಂಭಾತಪತ್ರಂ ಮಣಿಗಣಾಕಲ್ಪ |
 ಲುಳಿತಚಾಮರಂ ಪರಿಮಿತಾಪ್ತ ಒನಾವೃತಂ ಸಿತವಸನಕಲಿತಹಸ್ತಂ ||
 ಲುಳಿತಕೇಶಾಕೀರ್ಣದಿವ್ಯಪ್ರಸೂನ ಮಂ |
 ಜುಳಮುಖಸ್ಥಿತಪುಣ್ಯವಚನವಚಲಿತಧೈರ್ಯ |
 ದಳತತಾಂಬೂಲನಾದಯ್ಯ ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಹೊರವಳಲಿಗೈತರ್ಪಣಗಳೂ
 || ೫ ||

ಇದು ಮಾಗಿಯನು ಹೆತ್ತ ತಾಯ್ತನೆಯೊ ಮೇಣಲ್ಲ |
 ದಿದು ಶೀತಕರನಾಡಿ ಬೆಳೆದ ನಿಳಯವೊ ರಾಜಿ |
 ವಿದು ವಸಂತನ ಘನಸುಕೃತಕಾಲೆಯೋ ಮಲಯಮಂದಮಾರುತನಮಠ
 ಇದು ಮದನನರಳಂಬ ಮಡಲಿರಿದು ಹೊದೆಗೈದ | (ವೋ ||
 ಸದನವೋ ಚಾರುಶೈತ್ಯಂಗಳೊಗೆದೆಡೆಯೊ ಪೇ |
 ಇದು ಚಿತ್ರವೆಂದೆ ನುತ್ಕೊಂದೆರಡುಗಳಿಗೆ ನೋಡಿದ ಬನವನಾದಯ್ಯನೂ
 || ೧೦ ||

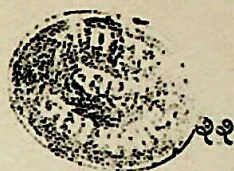
ಬಿಳಿಯ ಕಬ್ಬಿನಜಂತೆಯೊತ್ತಿ ನೋಳು ಕೇತಕೀ |
 ದಳದ ತಗಡವಕೆ ಮುಡಿವಾಳದ ಹೊದಿಕೆ ಬಾಳ |
 ದೊಳು ಭಿತ್ತಿ ಮರುಗದೆನೆರಕೆ ನಾನಾಪ್ರಸ್ಥಸರದ ಮೇಲ್ಗಟ್ಟು ಬಿಗಿದ ||
 ಮಳಯಜದ ಸಾರಣೆಯು ಪಂನೀರ ಸಿಂಪನಂ |
 ತಳರಹಾಸಿಗೆ ಕಮಲದಳದಾಲವಟ್ಟು ಹಿಮ |
 ಜಳಪೂರ್ಣಕುಂಭ ಹೊಂಬಾಳೆಗಳ ಚಾಮರಂ ಮೆರೆದವರವಟಗೆಯೊಳಗೇ
 || ೧೧ ||

ಅಳಿಗಳಳಕಕ್ಕೆ ನವಿಲ್ಕುಡಿಗಿ ಸಸಿ ವದನಕು |
 ತ್ವಳ ಕಣ್ಣಿ ಬಿಂಬವಧರಕ್ಕೆ ಮಾಣಿಕ ದಶನ |
 ಕುಳಕೆ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಗಳೆನಗೆಗೆ ಕೋಕಿಲ ವಸಿಗೆ ತಂಬಿಲರು ಸುಯೊಪ್ಪುವಾ ||
 ಗಿಳಿ ನುಡಿಗಿ ಲತೆ ನಡುಗೆ ಚಕ್ರವಾಕಂ ಕುಚ |
 ಸ್ವಳಕೆ ಕೃತಕಾಚಳ ಸಿತಂಬಕ್ಕೆ ತಳಿರು ಕರ |
 ತಳಕೆ ಹುರುಡಿಸುವ ರೂಪ ತಾಳ್ದ ವನಿತೆಯರು ಮೆರೆದರವಟ್ಟೆಗೆಯೊಳೊ || ೧೨ ||

ನಡೆ ನೋಡಿ ನೋಡದಂದದಿ ಮುಗಿವ ಕಡೆಗಣ್ಣು |
 ಮುಡಿಯಿಡುವ ನೆವದಿ ಮೊಲೆಗೆಲನತೋರಿಸಿ ಮೇಲು |
 ದಿಡುವ ಕೈ ನಿರಿಯನಡಿಗಡಿಗೆ ಕಳೆದುಡುವ ನೆವದಿ ಮನವನರಿವ ಚದುರೊ ||
 ನುಡಿಸಿದೊಡೆ ನಸುನಗುವ ಕೆಲದೆಗೆದು ಮುಖವ ನೀ |
 ಗುಡಿಯಲೆರೆವುತ್ತ ದೊರೆವಸಿಗಲೆಯ ತುಟಿಗೆ ಹದ |
 ಗೊಡುವನಾಲಗೆಯ ಸುದತಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ಪಾಂಥಜನಕಿಟ್ಟುಬಲೆಗಳಂತೇ || ೧೩ ||

ವಿಳಸಿತವೆನಿಪ್ಪ ಹೊರವಳಲು ಪಾಂಥಾವಳಿಗೆ |
 ನೆಳಲು ಜೀವೊನ್ಮುಖದ ತಳಲು ಶ್ರಮದ ಬೇರ |
 ಕಿಳಲು ಮನವಂ ಸೂರೆಗೊಳಲು ಸಾಕೆಂದು ಹೊಗಳುತ್ತಲ್ಲಿಯರವಟೆಗೆಯೊ ||
 ಬಳಗಣಬಲೆಯರ ರೂಪಂ ಶೈತ್ಯಸಾರಭ್ಯ |
 ಜಳವ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಾತುಕಂಬಡುತ ಕುದುರೆಯಿಂ |
 ದಿಳದ ನಲ್ಲಿಯಸತಿಯರಾದರಿಸಿ ಕಾಲ್ದೊಳೆದು ಕೈಗೊಟ್ಟು ಕೊಂಡೊಯ್ದರೊ || ೧೪ ||

ತಳರ ಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಸುದತಿಯರ್ |
 ತಳವ ಪುನೀರ ಕುಂಚಿಗೆಯ ಬೀಸುವ ಕಮಲ |
 ದಳದಾಲವಟ್ಟದೆಲರಿಗೆ ಪೂಸುವ ಚಂದನದಶೈತ್ಯಸಾರಭ್ಯಕೇ ||
 ಎಳಸಿ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ನೀಡುವನವ್ಯುಳವ ನಿ |
 ಮೃಳಜಲವ ನಾದರಿಸಿ ಕಾತುಕವನಾಳುತ್ತ |
 ಕೆಳೆಯರಂ ಕಳುಹಿದನು ಪುರಕೆ ಬೀಡಿಕೆಗೆ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯನರಸಲೆಂದೊ || ೧೫ ||

ಹಲವುಹಂದಿಯೊಳೊಂದು ಗಜವ ನೆರೆ ಬೆಳೆದ ಬೊ |
ಬ್ಬುಲಿಯಡವಿಯೊಳಗೊಂದು ಕಲ್ಪತರುವಂ ಹೀನ |
ಜಲದೊಳಗೆ ಸಿದ್ಧರಸನುಂ ನೆರೆದ ಕಾವಲಿಗಳೊಳಗೊಂದು ಕನ್ನಡಿಯನೂ ||
ಅಲಸದರಸುವ ಮರುಳರಂದದಿಂ ಪರಿಪರಿದು |

ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಕೇರಿಕೇರಿಯ ಜೈನನಿಳಯದೊ |
ಳ್ತೊಳಲಿ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯನರಸಿ ಕಾಣದೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದರಾದಯ್ಯನೆಡೆಗೇ ||
|| ೧೬ ||

ಪುರಪುರಂಗಳೊಳವರ ಕೇರಿಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ |
ನೆರೆದ ಮನೆಮನೆಯೊಳರಸಿದೆವು ಕೇಳಿದೆವು ಭ |
ಕ್ತರ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲೆಂದರೆನೆ ಶಿವಾಲಯವನದರೊಳು ಕಂಡುದುಂಟೇ ಎನೇ ||
ಮೊರಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಮಂದರ ಬಕಂಗಳನಡುವೆ |
ವರಹಂಸ ಯಿಪ್ಪಂತೆ ಬಸದಿಹಲವರ ನಡುವೆ |
ಪರಮಹೋಚ್ಚರನಿರಲಾ ಕಂಡೆನೆನಲದಕೆ ಪ್ರೊಗಲುದೈವ್ಯೋಗಿಸಿದನು ||
|| ೧೭ ||

ಶ್ರೀಮೋದಿನೀವದನಮುಕುರಸಾರಾಷ್ಟ್ರ ಪತಿ |
ಸೋಮನಾಥನ ಕುವರನಾದಯ್ಯನಾದಯ್ಯ |
ನೀಮಹಾತಂಕನಾಡಿಗಿದುತ್ಕೃಷ್ಟವೆಂದೆನಿಪ ಪುಲಿಕರಪುರದೊಳೊ ||
ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪುರುಷಹರದರ್ದಲಬರುಂಟಲ್ಲಿ |
ಕಾಮಿತವ್ಯವಹಾರಕ್ರಯವಿಕ್ರಯಸ್ಥಾನ |
ನಾಮೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ನೋಡುವಂ ಬನ್ನಿವೆನೆ ಹರುಷದಿಂ ನಡೆತಂದನೂ ||
|| ೧೮ ||

ಇತ್ತ ಲೂರೊಳಗೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ವಾಮಭುಜ |
ಕೆತ್ತಿ ಸುರಹೊಂನವಸದಿಯ ದಡಿಗಜಿನನ ನಡು |
ನೆತ್ತಿ ಬಿರಿವಂತಾಗೆ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸೋಮನಾಥಂ ಪಯಣಕುದೈವ್ಯೋಗಿಸೇ ||
ಕತ್ತಲೆಯ ಮನೆಗಳೊಳು ಸೊಡರು ಕರಿನಿಕರದೆ ಮೃ |
ಗೋತ್ತಮಂ ಪುಗುವಂತೆ ನಗರಿಯಂ ಪೊಗುತಂದು |
ಚಿತ್ತ ಜಬಲಾಹಕೃಷ್ಣಸನಹೋಚ್ಚೇಶಲಿಂಗವ ಕಂಡವಾದಯ್ಯನೂ || ೧೯ ||

ಹರುಷದಿಂದಲ್ಲಿ ಬೀಡಾರಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪುರ |
 ಹರನ ಶಶಿಧರನ ಶಂಕರನ ಶುಭಕರನ ನನ |
 ವರತ ಪೂಜಾಸುಖವನಪ್ಪಿ ಪಾದೋದಕವನಾದರಿಸಿ ಧನ್ಯನಾಗಿ ||
 ಪರಮಪ್ರಸಾದಸಂತುಷ್ಟತೆಯನ್ನೈದಿ ನಿಜ |
 ಪರಿಜನಂ ಬೆರಸಿ ಸುಖಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದಿರಲು ಜೈ |
 ನರ ಭಾಗ್ಯ ಕಡೆಗಾಣ್ಣು ತೆರದಿಂದ ಹಗಲು ಕಡೆಗಂಡುದೇಂವಣ್ಣಿ ಸುವೆನೋ ||
 || ೨೦ ||

* ಹೆಂದದಹಿವೃಂದಮಂ ಕೊಂದ ಕುಂದಂ ತೊಳವೆ |
 ನೆಂದಬ್ಬಿಗಳಿವ ಸಿಡಿಲೋ ಮಮದ್ವೇಷಿಗಿರಿ |
 ನಂದನುಗಡೆಗೊಟ್ಟಡಂಗಿಸಿತಿದೆಂದು ಮುಳಸಿಂದ ಸುರಪತಿ ಯಿಟ್ಟೊಡೇ ||
 ನಿಂದೂರಿವುತಬ್ಬಿಗೈಯ್ದವ ವಜ್ರವೋ ನೀರ್ಗೆ |
 ಬಂದ ಕಾರ್ತೋಡಂಗಳೋಳ್ಳಲುಕಿ ಪೋಗಿ ಮೇ |
 ಲಿಂದ ಕೆಡೆವಾರ್ವಾಗ್ನಿಯೋ ಎನಿಸಿ ಪಡುವಕಡಲು ಸಾರ್ವನಬ್ಬಸಖನೂ ||
 || ೨೧ ||

ಮೊಳವ ಸಂಧ್ಯಾಗನೇಗೆಯಂಬುಧಿ ನಿವಾಳಸಲಾ |
 ತಳದ ಮಾಣಿಕದ ಸೊಡರೋ ದಿವಾರಾತ್ರಗಳ |
 ನಳೆದು ಹೊರಮೇರೆಯೊಳು ನಡಲೆಂದು ವರುಣ ನಿಲಿಸಿದ ಹವಳದೊಂದುಸೆ
 ಬೆಳಗಂಬ ಲತೆ ಯೊಲೆದು ಕುಡಿಜಡಿದು ಕೆಂಪಡರ್ಧ | (ರಿಯೋ ||
 ಕಳವೂಣೊ ಪಡುವೂದಿಶಾಗನೆಯ ಮುಂದಲೆಯ |
 ತೊಳಪ ಜೂಡಾರತ್ನವೋ ಎನಿಸಿ ಕಡೆವಗಲ ರವಿ ಕಣ್ಣೆ ಸೊಗಸಿದನೂ ||
 || ೨೨ ||

ನಡೆಯುಡುಗಿ ಮುಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಂತಿ ಮಸುಳಿಸಿ ತೇಜ |
 ಮುಡುಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾವನಗಲಿ ಬೇರೊಂದೆಡೆಯ |
 ಕಡೆಗೆ ಸಾರ್ವಂತಾದುದೀಗ ಹಿಂದೆನ್ನ ಹೆಸರೆಂದೊಡೊಡುವ ಕತ್ತಲೆ ||
 ಹೊಡಕರಿಸುತಿರ್ಪುದೆನ್ನೊಳಕೆಗೆ ಸಸಿಯ ಮುಂ |
 ಗುಡಿ ಧಾಳಿಬರುತಿದೆ ಯಿವಂ ಕಂಡು ಜೀವಿವೆ |
 ನೊಡಲಾಸ ಯೇಕೆಂದು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದಿಳವಂತೆ ಬಿದ್ದನಿನನಬ್ಬಿಯೊಳಗೇ || ೨೩ ||

ನೀರಬಿದ್ದಿ ನನಳಿದಸಿಂದೆಂದು ಹಗಲೆಂಬ |

ನಾರಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಕಂದಿದಳೊ ಗಾಳಿಯೆಂಬ ಸುಕು |

ಮಾರನಂ ಪಡೆದು ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿ ಹೊಳೆಮೆಟ್ಟಿ ಹೊದೆವ ಕಾಗಂಬಳೆಯಿ
ಸೂರಾಂಶುವೆಂಬಕಿಚ್ಚಂ ಕಾಯ್ದು ಗಗನ ಕೆಂ | (ದೋ ||

ಪೇರಿಬೆಳಗಾರಿ ಕಪ್ಪೆಯ್ತೆ ಹೇಳೆಂಬ ವಿ |

ಸ್ತಾರದಿಂ ಕಾಳಗತ್ತಲೆಲೋಕದೊಳುಪರ್ಬಿಪರಕಲಿಸಿ ಮಡಲಿರಿದುದೊ ||

|| ೨೪ ||

ಮಿಕ್ಕು ಮಾಸುವ ಬೆಳಗು ಕೆಂಪಡರ್ಪ ಮುಗಿಲು ತಲೆ |

ಯಿಕ್ಕು ವಬುಜಂ ನಗುವ ಕುಮುದ ನೆಲೆಗೆಡುವಬ್ಬಿ |

ತೆಕ್ಕೆಯಿಂದಗಲ್ವ ಚಕ್ರಂ ಹೂವನರಸುವಳ ವೊಂದೊಂದು ನೆಗೆವ ತಾರೆ ||

ಹಕ್ಕೆಯೊಂದು ವ ಮೃಗ ಮೊಳೆವಮಾರುತ ಕೋಟ |

ರಕ್ಕೆ ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿ ಬಿಲುಪೊಯ್ಯ ಮದನ ನೂ |

ಟಕ್ಕೆ ಬಯಸುವ ಚಕ್ಕೋರಂನಲಿವ ಜಾರೆಯರು ಸಂಜೆಯಲಿ ರಂಜಿಸಿದರೂ

|| ೨೫ ||

* ಇದು ಪುರದ್ವಾರದಿಂ ಜನಿಸಿ ಪರ್ವದ ಪಾಪ |

ದೊದವೊ ಕಮಳನಿಯಿನೆಯನಸ್ತ ಮಿಸಿದಳುರಿಯ |

ಲೊದವಿ ಮುಂಗುಡಿವರಿದು ಗಗನಮಂತಕ್ಕಿಡಿದುಬೆಂದಕಾರ್ಜೋಗಿಯೋ

ಇದು ಕಡಲಕಡೆವೆಡೆಯೊಳಹಿರಾಜನುಗುಳ್ಳ ವಿಷ |

ಎನೇ ||

ಮದನಾರಿ ಮುಳಿದು ಪಿಡಿದೊರಸಿ ಬಿಡಲೊಡನೆಮಗು |

ಳ್ಳದು ಲೋಕಮಂನುಂಗಲೆಂದು ಪರ್ವಿದುದೊಪೇಳೆನರಾತ್ರಿಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದೊ ||

|| ೨೬ ||

* ಪದವೂರೆ ಪೃಥ್ವಿಯುಂಟೆಂದು ತಲೆಯೆತ್ತೆ ತಾ |

ಗದೊಡೆ ನಭದತ್ತಲೆಂದು ಕೈಯೆತ್ತೆ ನೆರೆ ಸೋಂ |

ಕದೊಡೆ ದೆಸೆ ಯುಂಟೆಂದು ದೂರದೊಳ್ಳುಡಿಗೇಳ್ಳು ನರಲೋಕ ವೆಂದು

ಇದುವೂರ್ದ ಪಶ್ಚಿಮಂ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಗಳಿಂ |

(ನಂಬೀ ||

ಬುದ ವಿಧಾತ್ರನಾದೊಡಮರಿಯನೆಂದೆನಲು ಕವಿ |

ದುದು ವಿಲಯಘೋರಾಂಧಕಾರವಬಿಜನಾಳಗತಿಭಯಂಕರವಾದುದೊ

|| ೨೭ ||

ಹರೆವುತಿದೆ ತಿಮಿರ ಮೈಮುರಿವುತಿದೆ ಬೆಳುದಿಂಗೆ |
 ಳುರವಣಿಸುತಿದೆ ವನಧಿ ಗಗನಾಂಗಣದೊಳು ಸಸಿ |
 ಯರಳೆ ದೂವ್ಯಾಳಿಸುತ್ತಿದೆ ಬೀದಿ ಬೀದಿಯೊಳು ಬೆಳುಮುಸುಕು ಪಸರಿಸು
 ಬಿರಿಯುತಿದೆ ಪೂ ಕಂಪುವೆರಸಿ ಬರುತಿದೆಮಂದ | (ತಿದೇ ||
 ಮರುತ ಸರಗೈವುತಿದೆ ಕೋಗಿಲೆಗಳೀಹೊತ್ತು |
 ಪುರವ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಹೊರವಂಟನಾದಯ್ಯ ಹತ್ತೈದುಸುರುಸಹಿತಾ ||
 || ೫೬ ||

ತೋರಹಾರದ ಜಳವಟೆಗೆಯ ಪದಕದ ಬಾಹು |
 ಪೂರಯದ ತೊಳತೊಳಗುವೊಳುಮಾಣಿಕದ ಕರ್ನ |
 ಪೂರದ ಮಹಾಮುದ್ರಿಕೆಗಳ ಮಣಿಮಯಕಟಕಮೆರೆವ ಸರ್ವಾಭರಣದ ||
 ಸಾರಭ್ಯ ಚಂದನೋದ್ವರ್ತದಿಂ ಪಕ್ಷದೊಳು |
 ಸಾರೈಸಿಯೆಚ್ಚ ಸಾದಿನಲಿ ಬಟ್ಟುಟ್ಟು ಕಿವಿ |
 ದಾರೆ ಮುಸುರಿದ ವೃಗಮದದ ಸೊಬಗ ನಡಿಯಿಟ್ಟನಪ್ರತಿಮನಾದ ||
 (ಯ್ಯನೂ || ೫೭ ||

ಇಟ್ಟ ಕತ್ತುರಿಯತಿಲಕದ ಕಪೋಲದೊಳು ಜವು |
 ಗಿಟ್ಟೊ ಸರುವಂತೊಟ್ಟುಕೊಂಡ ಪುಣುಗಿನ ಕಂಪ |
 ನೊಟ್ಟುಸಿ ತುರುಬಿದ ಕದಂಬಕುಸುಮಕ್ಕೆರಗಿ ಮಂಡಳಿಪ ಮರಿದುಂ
 ಉಟ್ಟಧವಳಾಂಬರದ ಹಡಿಪಿಗನ ಕೈಯಲಳ | ಬಿಯಾ ||
 ವಟ್ಟ ವೀಳೆಯದ ಚೆಲುವಾವರಿಸಿ ಮನುಮಥನ |
 ಕಟ್ಟದಲಗಿನ ತೆರದಿ ನಡೆದು ಪುರವೀಧಿಯೊಳು ಬರುತಿರ್ದನಾದಯ್ಯನೂ ||
 || ೫೮ ||

* ಪುರವ ನೋಡುವೆನೆಂದು ತನ್ನಾಪ್ತ ಸುರುಗ |
 ಳೈರಸಿ ಪೊರಮಟ್ಟು ಜಾಣಿನ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಸಿಂ |
 ಗರದಮಡು ಮೋಹನದಬೀಡು ಸೊಬಗಿನಸೀಮೆ ವಿತತಚದುರಿನಚಾವಡೀ ||
 ಹುರುಡಿನೆಡೆ ಯುಪಚಾರದಿಕ್ಕೆ ಮೈಶಿಕದ ಹರ |
 ವರಿ ಹುಸಿಯ ಹಸರ ಕೃತಕದ ಕೇರಿ ಯಾಧಿಯಾ |
 ಗರವಳಿಕದಾವಾಸವೆಂದೆನಿಪ ಸೊಳೆಗೇರಿಯ ಹೊಕ್ಕನಾದಯ್ಯನೂ || ೫೯ ||

* ಪಳುಕಿಂದ ನಯವಡೆದ ನೆಲೆಗಟ್ಟು ಶಶಿಕಾಂತ |
 ವಳವಟ್ಟು ಭಿತ್ತಿ ವಜ್ರದಕಂಭ ವಿದ್ರುಮದ |
 ತೊಲೆ ಪುಷ್ಪರಾಗದೊಪ್ಪುವಜಂತೆ ಮರಕತದಲೋವೆ ಮುತ್ತಿನಸೂಸಕಾ ||
 ಪೊಳೆವ ಮಾಣಿಕದ ಕಳಶಂಗಳೋವರಿಯೊಳಗೆ |
 ಕಳಹಂಸಗಮನೆಯರ ಕುಚಕಳಶಮುಖಕಮಳ |
 ದೊಳುನುಡಿಯ ಜಳನಯನದೊಳು ಸುಳವ ಸೂಳೆಯರ ಕಂಡನಂದಾದ
 ಯ್ಯನೂ || ೪೦ ||

* ಇಡಿದ ಗಣಿಕೆಯರ ಹವ್ಯಾವಳಿಯ ನೇವೊಗಳ್ಳೆ |
 ಕಡುಚೆಲ್ವ ಪಳುಕಿನೊಳು ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಭಿತ್ತಿಗಳ |
 ನೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ಪಚ್ಚೆ ಪವಳಂಗಳ ಸ್ತಂಭಗಳ ಶಶಿಕಾಂತಶಿಲೆಯ ತೊಲೆಯಾ ||
 ಕಡೆದ ರೂಹಾರಗಳಲೀಕ್ಷಿಸಲು ತಮ್ಮಮನ |
 ವೆಡೆಗೊಂಡ ತೆರದೊಳೊಪ್ಪಿಹ ಪಣಾಂಗನೆಯರಿ |
 ವೃಡಕಿಲುಪ್ಪರಿಗೆಗಳು ಸಪ್ತಾದ್ರಿಯೊಂದನೊಂದರ ಮೇಲೆ ನಿಂದಂತಿರೇ ||
 || ೪೧ ||

ಓರಣದ ತೋರಣದ ಮೆರೆವ ಮುತ್ತಿನ ಮತ್ತ |
 ವಾರಣದ ಮಂಟಪದ ಲೋವೆಗಳ ದೆಸೆಯುಚ್ಚಾ |
 ಭಾರದುಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ತರತರದ ಜವನಿಕೆಯ ನೆಲೆಯ ಕರುಮಾಡದಾ ||
 ಚಾರುಭದ್ರಂಗಳ ಸುಧಾವೇದಿಕೆಗಳ ವಿ |
 ಸ್ತಾರದೆಡೆಗಿರಿದ ಹೊಂಗಳಸದ ತೆರಳ್ಕೆಗಳ |
 ಕೇರಿಯೊಯ್ಯಾರಂಕುಬೇರನಳಕಾಪುರವ ನೇಳಿಸಿತದೇವೊಗಳ್ಳೆನೂ || ೪೨ ||

* ಪುದಿದಕಣ್ಣು ಸುಕಿದಮುಖೇಂದು ಮುಡಿಗಟ್ಟು ಮುಸು |
 ಕಿದ ಬೆನ್ನತೆರಪು ಮೊಲೆ ಮುಸುಕಿದುರ ಬಾಸ ಮುಸು |
 ಕಿದ ನಡು ನಿತಂಬ ಮುಸುಕಿದ ವಿಪುಳಪೊರವಾರು ಮಂದಗತಿ ಮುಸುಕಿದ
 ಚದುರು ಮುಸುಕಿದ ಮಾತು ಸೊಗಸು ಮುಸುಕಿದ ಸರಂ | (ಪದಂ ||
 ಸದಮಳಾಭರಣ ಮುಸುಕಿದ ಮೈ ವಿಲಾಸಮುಸು |
 ಕಿದ ನಿಲವು ಮೋಹನಂ ಮುಸುಕಿದಾಕಾರ ವೆಸೆದಬಳೆಯರುಕಣ್ಣೆ ಸದರೂ
 || ೪೩ ||

* ನಗೆದಳಕಮನ್ನೆತ್ತುವಂತೆ ಕೈಯೆತ್ತೆ ಬೆವು |
 ರೊಗೆವ ಕಕ್ಷಂ ಕಂಪನೀವುತ್ತೆ ನೆಯ್ದಿಲೆಸ |
 ಳುಗಳಲಿತುವಾತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ ವಿಟರಕಣ್ಣೆ ಬಿದ್ದಿಕ್ಕುತ್ತಾ ||
 ನೆಗೆದು ಬಿಗಿದುಬ್ಬಿ ಕೊಬ್ಬಿದ ಕುಚದ ಮೋಲ್ನೀರೆ |
 ಜಗುಳ್ಳೊಡೊಯ್ಯನೆ ತೆಗೆವ ನೆವದೊಳದತೋರಿ ನಸು |
 ನಗುತ ಮಾಯಾಸಾಶಮಂ ಬೀರುತಿರ್ಪ ಸತಿಯರ ಭಾವಮಂ ಕಂಡನೂ ||
 || ೪೪ ||

ಎಳಸಿ ಕೀಳಲೊಳು ಕೊಟ್ಟುಗೆಯೊಳಗಡಿಯೊತ್ತು |
 ಗಳೊಳಾದೆಸೆಗಳೊಳೊವರಿಯೊಳೊದವಿದ ಹಿತ್ತಿ |
 ಲೊಳು ಮರೆಗಳೊಳು ಮರದತಳ ಮೋಣಿ ಗುಣಿ ತೆವರು ಕಲುಮುಳುಗಳೆಂ
 ಎಳೆಯ ನುಡಿ ನಸುಚುಂಬನು ಸೂಸದುಮರು ನೊ | (ದೆನ್ನದೇ ||
 ಪ್ಪುಳನುಳಿದಪಂತಿ ನಡದುಗುರು ಸಡಿಲಿಸದುಡಿಗೆ |
 ಗಳೊಳು ನೆರೆನೆರೆದು ಕತ್ತಲೆ ಹರೆಯೆ ಹರಿವುತಿಹ ಜಾರಮಿಥುನವ ಕಂಡ .
 (ನೂ || ೪೫ ||

* ಕಾಕಣಗಳ ತೋಳಬುದಿಗಳ ಕಟಿತಟವ |
 ಕಿಂಕಣಿಯ ನೇವುರದ ಮುದ್ರಿಕೆಯ ಕಳನಾದ |
 ಮಂ ಕಟ್ಟ ಮನೆಯವರಮರಪಿಟ್ಟು ಪೊರಮಟ್ಟು ಮರೆಗೊಂಡುಸುಳವ
 ಶಂಕಿಸುತ ನೆಳಲದೆಯಂ ಸಾದರ್ಪ ನಡೆವುತುಲು | (ಜನಕೇ ||
 ಹಂ ಕೇಳ್ವ ನಿಲುತೋರ್ವ ಜಾರೆ ಜಾರಂ ಪೇಳ್ವ |
 ಸಂಕೇತದತ್ತಲಾರುಂ ಕಾಣರೆಂದೆಯ್ವಿ ನಲಿದು ಬರಲೇನಾದುದೋ! || ೪೬ ||

* ನಡೆಗೊಡು ಕವಿವ ಕಳಹಂಸೆಯಂ ಜಡವ ಸವಿ |
 ನುಡೀಳ್ವ ಮುತ್ತುವರಗಿಗಳಂ ಕೊಡನೆ ಮುಸು |
 ಕೊಡನಳವೊಡೆದ್ದ ಪುಮಳಕಳಕುಳಂ ಕುರುಳ್ಳಂಮುಸುರೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಮು
 ಮುಡಿಗೆ ನವಿಲಡರೆ ಹೊದಿಕೆಯನು ಬಿಸುಟೊಡುತಡಿ | (ಡಿಯಾ ||
 ಗಡಿಗೆ ದನಿಗೆಯ್ಯ ಕೋಗಿಲೆಯುಲಿದು ಜನವರಿಯೆ |
 ಕಡುಲಜ್ಜೆಯ ತುದವನ್ಯಾಯಿಗಿಂನುಳವನರರೊಳಾವಂ ಹಿತವನೂ || ೪೭ ||

ತಡವುತ್ತ ಹರಿದಮುಂದಲೆಯ ನುಬ್ಬಿದ ತುಟಿಯ |
 ಕುಡಿನಾಲಗೆಯೊಳಂಟುತುಸುರನೊಳದೆಗೆದು ತೋ |
 ಳ್ತೊಡೆಯ ನುಬ್ಬಿಯೊಳ್ ಗಂದೆಯನೊರಸಿಕೊಳುತೆದೆಯಕಿರುಬೆಮರನೊ
 ಮುಡಿದರಳನೊಗುತಣಲತಂಬುಲವನುಗುಳುತ್ತ | (ದಿಕೊಳುತಾ ||
 ನಿಡುಮುಸುಕನಿಡುತುರವಣಿಸಿ ನಡೆವುತಭಿಮುಖ |
 ಕ್ಕೆಡೆಗೈದುನಿಲುತಹಿತ್ತಿಲಬಟ್ಟೆಯಿಂದೊಳಗೆ ಹೊಗುವ ಜಾರೆಯ ಕಂಡನೊ||
 || ೪೦ ||

ಉಟ್ಟಧವಳಾಂಬರದ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ವೈಯೊಳಳ |
 ವಟ್ಟ ಗಂಧದ ಮುಡಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ನಗೆನೊಗದ |
 ತೊಟ್ಟಮುತ್ತಿನ ತೊಡಿಗೆಗಳ ಬೆಳಗು ದೆಸೆಯ ಪಸರಿಸಿ ಪರ್ಬಿ ಬೀದಿವರಿದೊ||
 ದಟ್ಟಿಸಿ ಬೆಳುದಿಂಗಳಂತೆಸೆಯ ಬೆಳುಮುಗಿಲ |
 ಮೆಟ್ಟಿದ ಚಂದ್ರಕಳೆಯಂತೆಸೆವ ಭಾವವಳ |
 ವಟ್ಟ ಬಿಳಿಯುಪ್ಪರಿಗೆಯಗ್ರದೊಳು ನಿಂದೋರ್ವ ಸತಿಕಣ್ಣೆ ಸೊಗಯಿಸಿದ
 (ಳೊ || ೪೧ ||

ಮುಡಿಯ ಪರಿಮಳದೊಡನೆ ಮರಿದುಂಬಿಗಳು ಪರಿಯೆ |
 ನಡೆಯ ನಟಣೆಗಳೊಡನೆ ಹಸೆಗಳು ಜಡವಸವಿ |
 ನುಡಿಯ ಸೊಗಸುಗಳೊಡನೆ ಗಿಳಿಗಳೊಯ್ಯನೆ ಕುಣಿವ ಕುಚದೊಡನೆ
 ಬಡಲ ಚಲ್ಪುಗಳೊಡನೆ ನೋಟಕರ ದೃಷ್ಟಿಗಳು | (ಕೋಕಂಗಳೊ ||
 ಬಿಡದೆ ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆವರಿದೆಡೆಯಾಡುತಿರಲಿಂತು |
 ಮಡದಿಯರು ಚೆಟ್ಟುಮುರಿಯಾಡುತೊಪ್ಪಿದರು ಮಾಳಿಗೆಯ ಭದ್ರದ ಬಯ
 (ಲೊಳೊ || ೪೨ ||

ಮುಡಿ ಜಡಿಯ ಕೂತಳಂ ಕುಣಿಯೆ ಕಡೆಗಣ್ಣೆ ಮೊಳೆಯೆ |
 ನಡು ನಲಿಯೆ ಕರ್ಣಪಾಲಿಕೆ ಮೊಲೆಯೆ ಹಾರಮೊಲೆ |
 ದೆಡೆಯಾಡೆ ಲಂಬಿಸುವ ಮೊಲಾದಿನ ತೆರಹನೊಳು ಮೊಲೆಗಳಲುಗಳು ಬಾಗಿ
 ಬಡಲು ರೋಂಪಿಸೆ ತಪ್ಪುತೆಡೆಮೆಟ್ಟುವಡಿಗಳೊಡ | (ದಾ ||
 ನೊಡನೆ ನೆವುರ ರುಣಾರುಣರೆನಲು ವನಿತೆಯರ |
 ನಡುವೆ ಚಂಡಂ ಹೊಯ್ಯುತಿರ್ದೊಳೋರ್ವಳು ಕಾಮನಂಕಮಾಲೆಯ
 (ನೋಡುತಾ || ೪೩ ||

* ತುಂಬಿತುಂಬಿಯ ನಟ್ಟುವಂತಳಕವಳಕವಲ |
 ರಂಬಂಬ ತೆವರುಂತಕ್ಷಯಕ್ಷಿಗಳೆಂದು |
 ಬಿಂಬ ಬಿಂಬವ ತಗುಳ್ಳಂತೆರದಿ ಮುಖಕಮಲ ಕಮಲವ ಲತಲತೆಯಕುಡಿಗೇ ||
 ಲಂಬಿಸುವ ತೆರದಿ ತೋಳ್ತೋಳ ಚಕ್ರಂಚಕ್ರ |
 ಮಬಿಡದವೊಲ್ಲುಚಕೆ ಕುಚ ಹಸೆ ಹಸೆಗ |
 ಡ್ಡಂಬರಿವ ವೊಲ್ಲದ ಪದಕೆ ಮೆರೆಯೆ ಚೆಟ್ಟುಮುರಿಯಾಡಿದರು ಕಾಮಿನಿ
 (ಯರೂ || ೫೯ ||

* ನಿನ್ನ ಮುಖಕಮಲ ಕಮಲದೊಳೆಗೆದ ಕಮಲಮಾ |
 ನಿನ್ನಕ್ಷು ಕುವಲಯಂ ಕುವಲಯದ ಕುವಲಯವ |
 ನಿನ್ನ ರೂಪಲತಾತಶರ ಲತಾತದೊಳ್ಪಟ್ಟದ ಲತಾತಶರಾಳಿಯಾ ||
 ನಿನ್ನ ಕುಚಕುಂಭ ಕುಂಭಿಯ ಕುಂಭಯುಗಳಮಾ |
 ನಿನ್ನತನುವಾಧ್ಯವತನುತನುವು ನಗುವುದೆನ |
 ಲಿನ್ನವುದುಪಮಾನಮೆಂದು ಜರಿವತೊಬ್ಬಜಾಣೆ ಮಗಳಂಪೊಳ್ಳೊಳ್ಳೊ ||
 || ೫೯ ||

* ಹಾಡಳೆಳ ಕೋಗಿಲೆಯ ದನಿಗೆಡುವುದೆಂದುಮಾ |
 ತಾಡಳರಗಿಯ ಚಟುಳತೆ ಕೆಡುವುದೆಂದು ನಡೆ |
 ದಾಡಳರಸುಚೆಗಳ ನಡೆಯ ಚಲುವಳೆಗೆಂದು ಮುಸುಕ್ಕುದೆಗದಗಣವೊಳ್ಳೊ ||
 ನೋಡಳೆಂದುವಿನ ಸೊಬಗಳೆಗೆಂದು ಮುಡಿಯನ |
 ಳ್ಳುಡಿಸಳು ನವಿಲ ಸಿರಿ ಕೆಡುಗೆಂದು ಕಣ್ಣೆರೆದು |
 ನೋಡಳುತ್ಪಲದ ಸೊಬಗಳಿವುದೆನ್ನ ಮಗಳೊಡೊಬ್ಬಸತಿನುಡಿದಳೊ ||
 || ೫೯ ||

* ಅಳಿದ ಮುಡಿ ಹರೆದಳಕ ತೊರೆದತುಟ ನಮದಿಲಕ |
 ವೆಳೆಗೆಂಪುವಿಡಿದ ಕಂಠಾಲಿಗಳ್ಳೆಮವಿಡಿದ |
 ಪುಳಕತತಿ ಹೊಯ್ವಳ್ಳೆ ಬಿಗುಹುಗುಂದಿದಕುಚಂ ಬೆಳರ್ತಮುಖ ನಖಪತಿ
 ಮೊಳೆತಬಾಸುಳು ಪೊಯ್ವಪೂವಾಲೆಗಳದಂಡೆ |
 ಯಳವುಗೆಟ್ಟುಫಟು ಸಾಗಿಸಿದುಡಿಗೆಗಳೈರಸಿ |
 ತಿಳುಗಾಳಿಯಂ ಬಯಸಿ ಭದ್ರದೊಳು ಚರಿಪಸುರತಾಂತಸತಿಯರಕಂಡ
 (ನೂ || ೫೯ ||

* ಅಳುಪಿ ನೋಡಿದೊಡೊಂದು ಚಿಂತಿಸಿದೊಡೆರಡು ಸು |
ಯೋಳೆಯೆಮೂರು ಜ್ವರಂ ತೋರಿದೊಡೆ ನಾಲ್ಕು ಬಿಗು |
ಹಳೆಯಲೈದೊಟಮಂ ಬಿಡಲಾರು ವಿಕಳವೆಡೆಗೊಳಲೇಳು ಕಡುಮಾನಮಂ ||
ತಳೆಯಲೆಂಟತಿಮೂರ್ಛೆಮೂಡಲೊಂಭತ್ತು ತನು |
ವಳೆಯೆ ಹತ್ತಿವು ದಶಾವಸ್ಥೆಯಿವರಂದಮಂ |
ತಿಳೆಯೆಕೇಳೆಂದೊಬ್ಬ ಕಡುಜಾಣೆಹೇಳ ಬೋಳ್ಳೊಸಿದಳು ಬಾಲಕಿಯನೂ ||
|| ೫೬ ||

ಮಸಿಗವ್ವಡವನಡಸಿ ತುರುಬಿಟ್ಟು ನರೆದಲೆಗೆ |
ಮುಸುಕಿಟ್ಟು ಬಿದ್ದ ಪೇರ್ನೊಲೆಗಳಿಗೆ ರವಕೆಯಂ |
ಸಸಿನೆಬಿಗಿದೆವೆಯುದಿದಕಣ್ಣೆ ಕಾಡಿಗೆ ಯೆಚ್ಚು ಸದೆ ಸೊಪ್ಪನಣಲೊಳಡಸಿ ||
ಮುಸುಡುಗಾಣದ ತೆರದಿ ಹಿಂದೆ ಸೊಡರಿಟ್ಟು ನರೆ |
ನಸಿದ ರಾಗದಿ ಕಾಳುಹಾಡ ಬೊಗಳುತ್ತ ಗಂಡು |
ವೆಸರುಸುಳಿಯಲು ಬಾರೊಯೆನ್ನಾಣೆಯೆಂದು ಮುದುಪಾರಿದಳೊಂದೆಸೆ
(ಯಲೀ || ೫೭ ||

* ನೊರಜುಗಣ್ಣಿನ ನಳಿದಮೂಗ ಜೋಲುವತುಟಿಯ |
ನುರುಟುವಲ್ಲಿನ ಕರಿಯಕಬ್ಬಾಯ ತುರುಬಿಸಿದ |
ನರೆಗೂದಲಿನ ಬಂಗುವಡೆದ ಮುಸುಡಿನ ಸುಬ್ಬರೆದ್ದ ಗಲ್ಲದ ಕೊಡಕೆಯಾ ||
ಮುರುಟಿದ ಮೊಲೆ ಹೊದಿಸಿದ ಸೀರೆ ಬಿಗಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯ |
ಧರದ ಗಂಟುಗಳ ಕಂಕುಳಿಂದಡದರೋಮಗ |
ಳುರುವಿಕಾರದೆ ಮೆರೆವ ಮುದಿಸೂಳೆ ಗೊಂದಿಯೊಳೆ ಮಗಳ ಬೋಧಿಸುತಿ
(ದಳೂ || ೫೮ ||

* ಈನಗರದೊಳಗೆನ್ನ ಮಗಳಿಗೆಣೆಯಿಲ್ಲ ಸ |
ನ್ಮಾನಿ ಸುಮ್ಮಾನಿ ಯಭಿಮಾನಿ ಕಡುನೀರೆ ಕರ |
ಜಾಣೆ ಕಮಳಾನನೆಯ ರೂಪಿಂಗೆ ಸಮವಪ್ಪ ವಿಟರನಾನಾರುಮಂ ಕಂಡು
ನೀನೊಬ್ಬನಾದೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮರುಳ್ಗೊಂಡೆ ಮನೆಯೊಳ | (ದಿಲ್ಲಾ ||
ಗೇನಿದೊಡೆಲ್ಲವಡವೆಯನಿಕ್ಕಿ ಭೋಗಿಸುಪುದು |
ಹೀನಮನಬೇಡ ಕಂಡ್ಯಾಬೊಜಗಯೊಂದೊಬ್ಬ ಮುದಿಸೂಳೆ ಬೋಧಿಸಿದ
(ಳೂ || ೫೯ ||

* ಉಟ್ಟನಿರಿ ದಾಂಟದೊಡೆ ಕಚ್ಚುವುದೆ? ದೈವಮಂ |
 ಮುಟ್ಟದೊಡೆ ಬೆರಳು ಹತ್ತುವುದೆ? ಬಳನೀಗುಡಿಯೆ |
 ಹೊಟ್ಟೆಯೊಡೆವುದೆ? ನೆಲನಮಾರಪ್ಪೆ ನುಂಗುವುದೆ? ತಾಯವಧಿಸಿದನೆಂ
 ನೆಟ್ಟನಾಂ ಸತ್ತವಳೆ? ಸೋದರಕ್ಕೊಳಿಸಿ ಕ | (ದೊಡೇ ||
 ಣೆಟ್ಟನೆನಲಿಟ್ಟವಳೆ? ಸೂರುಳಿಸಿ ನೆರೆಯಾಯ |
 ಕಟ್ಟಿ ಹಣವಂ ಕೊಳಲು ಕಲಿವುದೆಂದೊಬ್ಬ ಕುಂಠಿನಿ ಮಗಳ ಜೋಧಿಸಿದ
 (ಳೂ || ೬೪ ||

ತಂಗಿತಲವೀದಿಯಂ ತೊಡೆಬಿಡಿಗೆಮಾಡು ಚಳೆ |
 ಯಂಗೈದಲಂಕರಿಸು ಹೊರಗನರಿದು ಭೋಗ |
 ಕ್ಕಂಗವಿಸಿ ಹೊಗಲೊಳಗೆ ಹೊಗೆಮಾಡದಿರು ಬಳಿಕ್ಕವರು ಕಂಚೊಡೆ ನಗ್ಗು
 ಸಂಗಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯರಂ ಕರೆ ನೀರತಾ ಮುಖಕೆ | (ವರೂ ||
 ಹಿಂಗದಿರು ಹಣವಹಡೆ ಮಿಗೆ ಮೊಗಸಿ ಜಾತಿಗೊಯ್ |
 ಕಂಗಳಿಸಿದಂತಿರೆಂದೆಳೆಯಳ್ ಕಲಿಸಿದಳು ತೊತ್ತನು ಡಿಸುವ ನೆವದಲೀ ||
 || ೬೫ ||

ಜಗವರಿಯೆತಾ ಕಳಂಕಂ ಕಳಾಹೀನ ಪಾ |
 ವಗಿದುಗಿದ ವಕ್ರಿಯಾದೊಪ್ಪಿಯಸ್ಥಿರಹಂದೆ |
 ಮೃಗದಿಕ್ಕಿಗಾಡು ಹುತ್ತಿಟ್ಟಡವಿ ಯಾಲಹಬ್ಬಿದ ಹಳುವ ಶ್ವೇತಾಂಗನೂ ||
 ಮಿಗೆ ತನ್ನ ದೆಸೆಯೆಲ್ಲ ತಪ್ಪಂಜದಿಂದೆನ್ನ |
 ಮೊಗಸಸಿಯ ಮುಂಡೊಗೆದನೆಂದು ಕೋಪದಿ ಶಶಿಯ |
 ನೆಗೆದು ಧಾಳಿಟ್ಟೊದವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದೊದವಳುಯ್ಯಲ ಮಣೆಯನಂ
 (ದೋರ್ವಳೂ || ೬೬ ||
 * ಇಂಬುಳ್ಳ ಸುಲಭನೆಂದೊಲಿದೆ! ಯೆಲೆಮಗಳೆ! ಯಾ |
 ಡಂಬರದ ಚದುರ ನವನೊಡವೆ ನಿರ್ಮಳಳಲಂ |
 ತುಂಬಿದ ತೂಕದೊಳು ಹೊಳೆವ ಮಣಿ, ಬೀಟಿಯೊಳು ಬಿದ್ದ ಹಣ, ಗೆಜ್ಜೆ
 ಲಂಬಿಸುವ ಹರಳು, ಕಲ್ಲಿಯ ನೆಲ್ಲಿ, ಯವನನೀ | (ಯೊಳಗೇ ||
 ನಂಬದಿರು ನೆಚ್ಚದಿರು ಬೇಡೆಂದೊಡೆನ್ನ ಮಾ |
 ತಂಬಗೆಯೆ ಕೈಕೊಳ್ಳೆ ಯೆಂದೊಬ್ಬ ಮುದಿಸೂಳೆ ತರುವಲಿಗೆ ಹಲುಮೊರೆ
 ದಳೂ || ೬೭ ||

* ನೋಡದಿದರ್ಪನೆಂಬೆ ಕಣ್ಣನೋಡದಿರವು ಮಾ |
 ತಾಡದಿದರ್ಪನೆಂಬೆ ಬಾಯ್ ಮಿಡುಕದಿರದು ನಗೆ |
 ಯಾಡದಿದರ್ಪನೆಂಬೆ ಮುಸುಡು ನಗದಿರದು ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ಕುಳ್ಳಿರೆನೆಂದೊಡೇ ||
 ನಾಡೆ ತನು ಮೇಲ್ವಾಯದಿರದು ಸಂಜಂ ದೋರಿ |
 ಕೂಡೆನೆಂದೊಡೆ ಕಳೆಗಳಿರವು ನಾನಿನ್ನೇನ |
 ಮಾಡುವೆ ಮುನಿಸವನ ಕಂಡ ಬಳಿಕಿರದೆಂದು ಸಖಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದಳವಳಾ ||

|| ೭೨ ||

* ಗುರುಭಕ್ತಿಗಾರದಾಸತ್ತವಂ ಸತ್ತವಂ |
 ಹರಪೂಜೆಮಾಡದಾತಂ ಮಾಡದಾತ ನತಿ |
 ಸಿರಿಯಲ್ಲಿ ಧನವನಿಂಬಿಟ್ಟವಂ ಬಿಟ್ಟವಂಪುಣ್ಯವನು ಪರವನಿತೆಗೆ ||
 ಮರುಳಾದ ಮಾನವಂ ಮಾನವಂ ತೊರೆದವಂ |
 ವರಕುಲಮತಂಗೆಟ್ಟವಂ ಕೆಟ್ಟವಂ ಪಾಪ |
 ಧರನಾದವಂ ನಾದವಂ ನರಕದೊಳಗೆಂದು ಗುರು ತಿಪ್ಪನಂ ಬೋಧಿಸಿದನು ||

|| ೭೩ ||

ಗಡಣದುವ್ವರಿಗೆಗಳೊಳುರೆ ನೆತ್ತ ಚದುರಂಗ |
 ಮಿಡಿದ ವೀಣೆಗಳನಭ್ಯಾಸಿಸುವ ಗಿಳಿಗಳಂ |
 ನುಡಿಯಿಸುವ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರವ ನೋದುವತಿನೃತ್ಯಗೀತವಾದ್ಯವನೆ ಕಲಿವಾ ||
 ಕಡೆಗೆ ವೇರವ್ಯವಿಡಂಬನವರಿವ ಕಥೆಗೇಳ್ವ |
 ಬಿಡದೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ ನಲ್ಲರೊಳು ಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಪ್ಪ |
 ಮಾಡದಿಯರ ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾದಯ್ಯನೈತರು ತ್ತಿರಲಿದಿರಲೇ ವೊಗಳೈನೂ || ೭೪ ||

ಹಡಪದನುಲೇಪನದ ಕುಸುಮಮಾಲೆಗಳ ಕಂ |
 ನಡಿಯ ಸಿರಿಮುಡಿಯ ಪಡಿಸಣದ ಹಂತಿಯ ಹಲವು |
 ತೊಡಿಗೆಗಳ ಸೀಗುರಿಯ ಒಳಮರಂಗಳ ಹದಿರ ಹಾಡುವಾಡುವ ನಗಿಸುವಾ ||
 ನುಡಿದ ಗಿಳಿಯೊಡಿಸುವ ಹಂಸಮಿಥುನಂಗಳಂ |
 ನಡೆಯಿಸುವ ಸವಿಲ್ಗಳಂ ಕುಣಿಯಿಸುವ ವನಿತೆಯರ |
 ನಡುವೆ ಪದ್ಮಾವತಿ ವಿರಾಜಿಸಿದಳವನು ಕಾಮನಕೈಯ ಸರಳನಂತೆ ||

|| ೭೫ ||

ಹೂವನರೆ, ಚಂದನವ ಕೋಯ್, ಗಿಳಿಗಳಂ ಬೆಳಗು |
 ದೀವಿಗೆಯನೋದಿಸೋವರಿಗೆ ನೀರೆರೆ, ವನದ |
 ಮಾವ ಧವಳಸು, ಹಸಿದಹಾಸಿಗೆ ಹಾಲನೆರೆ, ಹಂಸೆಯಂಪಚ್ಚ ವಡಿಸೂ ||
 ತಾವರೆಯ ಹಣ್ಣತಾ, ದ್ರಾಕ್ಷೆಯರಳಂ ನೀಡು |
 ಬಾವಿಯಂ ತೊಳೆ, ಯೆಲೆಯ ಹೋಗದಿರೆಂದೊಬ್ಬರಾ |
 ಜೀವಮುಖಿ ವಲ್ಲಭನನಗಲ್ಲ ವಿಕಳತೆಯಿಂದ ನುಡಿದಳಬಲೆಯರಕೂಡೇ ||
 || ೬೦ ||

* ತರುಣಿ ! ಕತ್ತುರಿಯ ಕೊಯ್ಯುವಿಂದಧೂಳಿಯಂ |
 ಬೆರಸು, ಗಂಧಕ್ಕರೆದು ತಿಗುರಾಲವಟ್ಟಮಂ, |
 ಅರಸಿನವ ಬೀಸು, ಕನ್ನಡಿಯ ಕುಳ್ಳಿರಲಿಕ್ಕು, ಗದ್ದುಗೆಯ ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾ ||
 ಮೊರೆವಳಿಯ ಸರಗಟ್ಟು, ಮರುಗಮಲ್ಲಿಗೆಯಸೋ |
 ಹರಗಿಳಿಯ ತುರುಬು, ಸುರಗಿಗೆ ಕುಟುಕನಿಕ್ಕನುತ |
 ಕರೆವರಾರಂದು ಕೋಗಿಲೆಯ ದನಿಗೇಳ್ವ ಹರಿದಳು ಮುಗ್ಧ ವಿರಹದಿಂದಾ
 || ೬೧ ||

* ಬೆಕ್ಕಸಾರಿಸು, ಮನೆಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಕೂಳನೆ ಯಿಕ್ಕು, |
 ಹಿಕ್ಕುಸೀರೆಯನು, ಮಂಡೆಯನುಡಿಸು, ಪದಕಮಂ |
 ಯಿಕ್ಕು ಕಿವಿಯಲಿ, ಮೋಲೆಯಂ ತೊಡಿಸು ಕೊರಳಲ್ಲಿ, ಹರಿಯಣವನಡ
 ಅಕ್ಕಿಯಂಜೆಳಗು, ಯೆಣ್ಣೆಯ ಹಾಸು, ಉಂಗುಟದ | (ಸನುತಲೀ ||
 ಲಕ್ಕಮೆಟ್ಟಿಸುಹಾವುಗೆಯ, ನೆನುತಲೆಂದೊಬ್ಬ |
 ಚಿಕ್ಕಹರೆಯದ ಬಾಲೆ ನುಡಿದಳೆನೆ ಕಾಮತಾಪದಿ ನೊಂದುಮುಂದುಗೆಟ್ಟು
 || ೬೨ ||

* ಕಂಕಣವನಚ್ಚು, ಕಾಡಿಗೆಯ ಕೈಯಲಿತ್ತೊಡಿಸು, |
 ಕುಂಕುಮವ ನೊಡೆ, ಯಡಕೆಯಂಪೂಸುಹಣೆಯಲ್ಲಿ, |
 ಕಂಕುಳಲ್ಲಿಕ್ಕು ಮೂಕುತಿಯ, ತ್ವರಿತದಲಿ ಸೋಗಸಾದ ಮೂಗಿನಲಿ ಹೂ
 ರ್ಬೀಂಕಾರದಂದುಗೆಯ ಕೇಶದೊಳಗಳವಡಿಸು | (ಸೂ ||
 ಭೋಂಕೆಂದು ಪುಷ್ಪಮಂ ಚರಣದೋಳ್ತೊಡಿಸೆಂದು, |
 ಶಂಕರನ ಹಗೆಯ ತಾಪದಿ ಬೇಗವಡೆದು ಮರುಳ್ಗೊಂಡೊಬ್ಬಸತಿ ನುಡಿದಳು
 || ೬೩ ||

ಅತಿಮುಗುದೆ ಯಪ್ಪೆನ್ನವುಗಳ ಕಾಮಜ್ವರಾ |
 ಜೀತತಾಪವಾರಿದೋಷ ಕಾಮನಂ ನೋನುವೆಂ |
 ರತಿಯನರ್ಚಿಸುವ ಸಸಿಗರ್ಭವೆತ್ತಿ ಸುವೆ ಬೆಳ್ಳಂದಿಗಳಂ ಬೇಡಿಕೊಂಬೇ ||
 ಲತೆಗೆ ನೀರೆರೆವೆ ಯೆಳೆಮಾವ ಬಲಗೊಂಬೆನು |
 ನ್ನತದ ಗಿಳಿಕೋಗಿಲೆಗೆ ಕುಟುಕನಾನೀವೆನೂ |
 ಜೀತವಸಂತಡೊಳು ಕಾಮಸತ್ರವ ನಿಡುವೆನೆಂದಜ್ಜಿಹರಸುತ್ತಿದ್ದಳೂ ||
 || ೬೪ ||

ಮುಡಿಯ ಭಾರಕೆ ಕೊರಳು ಸೆಳೆವ ಕುಚಭಾರಕ್ಕೆ |
 ಬಡನಡು ನಿತಂಬಭರಭಾರಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟನು |
 ಷ್ಣೋಡೆ ಚೆಲುವನಾಂತವಯವಗಳಸುಕುಮಾರತೆಯ ಭಾರಕ್ಕೆ ಸರ್ವಾಂ
 ಬಿಡದೆ ಮುನ್ನವೆ ಬಳುಕುತಿವೆ ಯಿದರ ಮೊಲಿವಳು | (ಗವ್ರೂ ||
 ತೊಡಿಗೆದೊಟ್ಟಳು ಕಳೆಯೆನಲ್ಕಳೆಯಳವಕಳಚು |
 ವೊಡೆ ಬುದ್ಧಿಯಾವುದೆಂದವರವೈ ಚಿಂತಿಸುತೆ ನೆನೆದುಪಾಯಂಗಂಡಳೂ ||
 || ೬೫ ||

ಸಿಂಗರಿಸಿ ಹೊರಗಿರದಿರೆಲೆಮಗಳೆ ನಿನ್ನಚೆಲು |
 ವಿಂಗಳಿನೋಡಿದರ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ನಿ |
 ನ್ನಂಗಲತೆ ಬಡವಾದೊಡದನರಿಯದವರಿವಳು ರೋಗಿಯೆಂದೇಳಿಸುವರೂ ||
 ಕಂಗೊಳಿಪ ಸಸಿ ತನ್ನ ನಡುವಿದ್ ಜಿಲ್ವುಹು |
 ತ್ತಿಂಗೆ ಘಣಿಬಂದೊಡದಕಂಜಿ ಕಂದಿದೊಡೆಲೋ |
 ಕಂಗಳರಿಯದೆ ಸರ್ಪದಪ್ಪವಾಯ್ತೆಂಬರೆಂದವಳುಪೇಳಿದಳಾಗಳೂ ||
 || ೬೬ ||

ನೆರದ ಮಿಂಡರೊಳಧಿಕರಿದೊಡಲನಿಕ್ಕಿ ಬೋ |
 ಸರಿಸಿ ಕೊಡುವೊತ್ತೆಯಂ ಕೊಳ್ಳದೆ ಸದರ್ಘಯಂ |
 ತಿರು ವೊಲಿಸುವನಕೊಲಿದವಳಂತೆ ಮುನಿದುಮುದ್ದಿಸಿ ನುಡಿದು ಕಾಲ್ವಿಡಿ
 ಹುರುಡಿಸುವುದಳುವುದೊಳಗಾದ ಹವಣಿದುಗೋ | (ವುದೂ ||
 ಣ್ಣುರಿಗೊಂಡು ಹಣದಿಂಬುದೊಬ್ಬನೊಳರದಿರೆಂದು |
 ತರುವಲಿಗೆ ಮುದಿಸೂಳೆ ಕಲಿಸಿದಳು ಹುಲಿ ಮರಿಗೆ ಬೇಂಟೆಯಂ ಕಲಿಸು
 ವಂತೆ || ೬೭ ||

* ಉಟ್ಟನಿರಿ ದಾಂಟದೊಡೆ ಕಚ್ಚುವುದೆ? ದೈವಮಂ |
 ಮುಟ್ಟದೊಡೆ ಬೆರಳು ಹತ್ತುವುದೆ? ಬಳಿನೀಗುಣಿಯೆ |
 ಹೊಟ್ಟೆಯೊಡೆವುದೆ? ನೆಲನಮಾರಪ್ಪೆ ನುಂಗುವುದೆ? ತಾಯವಧಿಸಿದನೆಂ
 ನಟ್ಟನಾಂ ಸತ್ತವಳೆ? ಸೋದರಕ್ಕಳಿಸಿ ಕ | (ದೊಡೇ ||
 ಣ್ಣಿಟ್ಟನೆನಲಿಟ್ಟವಳೆ? ಸೂರುಳಿಸಿ ನೆರೆಬಾಯ |
 ಕಟ್ಟ ಹಣವಂ ಕೊಳಲು ಕಲಿವುದೆಂದೊಬ್ಬ ಕುಂಠಿನಿ ಮಗಳ ಜೋಧಿಸಿದ
 (ಳೂ || ೬೪ ||

ತಂಗಿತಲೆವೀದಿಯಂ ತೊಡೆಅಡಿಗೆಮಾಡು ಚಳೆ |
 ಯಂಗೈದಲಂಕರಿಸು ಹೊರಗನರಿದು ಭೋಗ |
 ಕ್ಕಂಗವಿಸಿ ಹೊಗಲೊಳಗೆ ಹೊಗೆಮಾಡದಿರು ಬಳಿಕ್ಕವರು ಕಂಚೊಡೆ ನಗು
 ಸಂಗಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯರಂ ಕರೆ ನೀರತಾ ಮುಖಕೆ | (ವರೂ ||
 ಹಿಂಗದಿರು ಹಣವಹಡೆ ಮಿಗೆ ಮೊಗಸಿ ಜಾತಿಗೊಯ್ |
 ಕಂಗಳಿಸಿದಂತಿರೆಂದೆಳೆಯಳ್ ಕಲಿಸಿದಳು ತೊತ್ತನುಡಿಸುವ ನೆವದಲೀ ||
 || ೬೫ ||

ಜಗವರಿಯೆತಾ ಕಳಂಕಂ ಕಳಾಹೀನ ಪಾ |
 ವಗದುಗಿದ ವಕ್ರಿಯಾದೊಪ್ಪಿಯಸ್ಥಿ ರಹಂದೆ |
 ಮೃಗದಿಕ್ಕೆಗಾಡು ಹುತ್ತಿಟ್ಟಡವಿ ಯಾಲಹಬ್ಬಿದ ಹಳುವ ಪ್ಪೀತಾಂಗನೂ ||
 ಮಿಗೆ ತನ್ನ ದೆಸೆಯೆಲ್ಲ ತಪ್ಪಂಜದಿಂದೆನ್ನ |
 ಮೊಗಸಸಿಯ ಮುಂದೊಗೆದನೆಂದು ಕೋಪದಿ ಶಶಿಯ |
 ನೆಗೆದು ಧಾಳಿಟ್ಟೊದವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದೊದೆದಳುಯ್ಯಲ ಮಣೆಯನಂ
 (ದೋರ್ವಳೂ || ೬೦ ||

* ಇಂಬುಳ್ಳ ಸುಲಭನೆಂದೊಲಿದೆ! ಯೆಲೆಮಗಳೆ! ಯಾ |
 ಡಂಬರದ ಚದುರೆ ನವನೊಡವೆ ನಿರ್ಮಳಜಲಂ |
 ತುಂಬಿದ ತಟಾಕದೊಳು ಹೊಳೆವ ಮಣಿ, ಬೀಟಿಯೊಳು ಬಿದ್ದ ಹಣ, ಗೆಜ್ಜೆ
 ಲಂಬಿಸುವ ಹರಳು, ಕಲ್ಲಿಯ ನೆಲ್ಲಿ, ಯವನನೀ | (ಯೊಳಗೇ ||
 ನಂಬದಿರು ನೆಚ್ಚದಿರು ಬೇಡೆಂದೊಡೆನ್ನ ಮಾ |
 ತಂಬಗೆಯೆ ಕೈಕೊಳ್ಳು ಯೆಂದೊಬ್ಬ ಮುದಿಸೂಳೆ ತರುವಲಿಗೆ ಹಲುಮೊರೆ
 ದಳೂ || ೬೧ ||

* ನೋಡದಿದರ್ಪನೆಂಬೆ ಕಣ್ಣನೋಡದಿರವು ಮಾ |
ತಾಡದಿದರ್ಪನೆಂಬೆ ಬಾಯ್ ಮಿಡುಕದಿರದು ನಗೆ |
ಯಾಡದಿದರ್ಪನೆಂಬೆ ಮುಸುಡು ನಗದಿರದು ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ಕುಳ್ಳರೆನೆಂದೊಡೇ ||
ನಾಡೆ ತನು ಮೇಲ್ವಾಯದಿರದು ಸಂಜಂ ದೋರಿ |
ಕೂಡೆನೆಂದೊಡೆ ಕಳೆಗಳಿರವು ನಾನಿನ್ನೇನ |
ಮಾಡುವೆ ಮುನಿಸವನ ಕಂಡ ಬಳಿಕಿರದೆಂದು ಸಖಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದಳವಳಾ ||
|| ೨೭ ||

* ಗುರುಭಕ್ತಿಗಾರದಾಸತ್ತವಂ ಸತ್ತವಂ |
ಹರಪೂಜೆಮಾಡದಾತಂ ಮಾಡದಾತ ನತಿ |
ಸಿರಿಯಲ್ಲಿ ಧನವನಿಂಬಿಟ್ಟವಂ ಬಿಟ್ಟವಂಪುಣ್ಯವನು ಪರವನಿತೆಗೆ ||
ಮರುಳಾದ ಮಾನವಂ ಮಾನವಂ ತೊರೆದವಂ |
ವರಕುಲಮತಂಗೆಟ್ಟವಂ ಕೆಟ್ಟವಂ ಪಾಪ |
ಧರನಾದವಂ ನಾದವಂ ನರಕದೊಳಗೆಂದು ಗುರು ಶಿಷ್ಯನಂ ಬೋಧಿಸಿದನು ||
|| ೨೮ ||

ಗಡಣದುಪ್ಪರಿಗೆಗಳೊಳುರೆ ನೆತ್ತ ಚದುರಂಗ |
ಮಿಡಿದ ವೀಣೆಗಳನಭ್ಯಾಸಿಸುವ ಗಿಳಿಗಳಂ |
ನುಡಿಯಿಸುವ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರವ ನೋಡುವತಿನೃತ್ಯಗೀತವಾದ್ಯವನೆ ಕಲಿವಾ ||
ಕಡೆಗೆ ವೇಶ್ಯವಿಡಂಬನವರಿವ ಕಫೆಗಳ್ವ |
ಬಿಡದೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ ನಲ್ಲರೊಳು ಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಪ್ಪ |
ಮಡದಿಯರ ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ದಯ್ಯನೈತರು ತ್ತಿರದಿರಲೇ ವೊಗಳೈನೂ || ೨೯ ||

ಹಡಪದನುಲೇಪನದ ಕುಸುಮಮಾಲೆಗಳ ಕಂ |
ನಡಿಯ ಸಿರಿಮುಡಿಯ ಪಡಿಸಣದ ಹಂತಿಯ ಹಲವು |
ತೊಡಿಗೆಗಳ ಸೀಗುರಿಯ ಚಾಮರಂಗಳ ಹದಿರ ಹಾಡುವಾಡುವ ನಗಿಸುವಾ ||
ನುಡಿದ ಗಿಳಿಯೊಡಿಸುವ ಹಂಸಮಿಥುನಂಗಳಂ |
ನಡಿಯಿಸುವ ಸವಿಲ್ಗಳಂ ಕುಣಿಯಿಸುವ ವನಿತೆಯರ |
ನಡುವೆ ಪದ್ಮಾವತಿ ವಿರಾಜಿಸಿದಳವಾಮ ಕಾಮನಕೈಯ ಸರಳನಂತೆ ||
|| ೩೦ ||

* ಎಸಳುಗಂಗಳ ಸೋಮುಡಿಯ ಹೊಳೆವ ಕದಪುಗಳ |

ಅಸಿಯಸೆಳ್ಳುಗರ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಬಿಂಭಾಧರದ |

ನೊಸಲ ತಿಲಕದ ನಸುನಗೆಯ ವೃತ್ತ ಕುಂಜದ ಪಲ್ಲವಪದದ ಸುಳಿನಾಭಿಯಾ||

ಶಶಿಮುಖದ ಯೆಳೆವಾಳೆದೊಡೆಯ ಪಟ್ಟದಗುರುಳ |

ಪಸರಿಸಿದ ಪೀನಮಂಜುಳನಿತಂಬದ ಚಲುಪ್ಪ |

ಮಿಸುಪ ಬಾಸೆಯ ಸಿಂಹಮಧ್ಯದ ಸುಭಗೆಯಿದ್ಗಳೇವೊಗಳ್ಳೆ ಪದ್ಮಾವತೀ||

|| ೨೬ ||

ಪದ್ಮಾವತಿಯ ನೊಸಲು ಪೆರೆಯ, ಪದ್ಮವ ಮುಖಂ |

ಪದ್ಮದೇಸೆಗಳನಕ್ಷಿ, ಪದ್ಮರಾಗಮನಧರ |

ಪದ್ಮಕುಟ್ಟಳವ ಕುಂಜ, ಪದ್ಮನಾಳವ ಬಾಸೆ, ಪದ್ಮಕರವನು ನಾಭೀ ||

ಪದ್ಮರುಚಿಯಂ ಹಸ್ತ, ಪದ್ಮಗಂಧವ ನುಸುರು |

ಪದ್ಮವೈಯೊಳುರೂಪು, ಪದ್ಮವನಿತೆಯ ಜಾಣ್ಣೆ |

ಪದ್ಮರಜಮಂ ಕಾಂತಿ, ಪೋಲ್ತು ಪದ್ಮನೀಜಾತಿಯೆನಿಸಿವಳು ಪದ್ಮಾವತೀ||

|| ೨೭ ||

ಹರೆಯವಂಕುರಿಸಿ ಚೆಲುವೆಲೆಯಿಟ್ಟು ಜವ್ವನಂ |

ಹರಿದು ಕುಡಿವರಿದು ಸುಕುಮಾರತೆ ತಳಿತು ಸೊಬ |

ಗರರೆ ಸರ್ವರ ಮನದ ದರ್ಪಮಂ ಪರ್ವಿ ಮುಗ್ಧಾಭಾವವಡಸಿ ತುರುಗೀ ||

ಪಿರಿದುಮುಗುಳೊತ್ತಿ ಹೊಸಜಾಣೊದವಿ ಹೂವಾಗಿ |

ಪುರುಷನಪ್ಪಾದಿಮಯ್ಯನ ಕಣ್ಣೆ ವಿಪುಳಫಳ |

ಭರವಾಗಲಿದ್ ಸುರಲತೆಯಂತೆ ಮೆರೆದಳಬಲಾರತ್ನ ಪದ್ಮಾವತಿ || ೨೮ ||

ತೆಳುಗಾಳಿಗೊಲೆವ ಮೊಲುದು ಗುಡಿ, ಚಳಾಳಕಂ |

ಗಳು ತೋರಣಂ, ಕುಂಜಂ ಕಳಶ, ಮುಖ ಮುಕುರ, ಕರ |

ತಳ ತಳರು, ನಖಕುಸುಮ, ತೊಡಿಗೆಗಳ ಮುತ್ತಿನನೆಯಕ್ಕಿ, ಪುರ್ಬಿಕ್ಷು
ಬಳಸಿ ಮುಡಿಗಂಪಿಗೆ ಮಂಡಳಿಸುವಳಿ ಹೀಲಿ |

(ದಂಡಾ ||

ದಳೆ, ಕಂಕಣಗಳ ಝಣತ್ತಾರ ವಾದ್ಯಸಂ |

ಕುಳಮಾಗೆ ಬಪ್ಪಾದಿಮಯ್ಯನನಿದಿಗೊಳಲುನಿದಳೆಂಬುತೆನೆದಳೊ || ೨೯ ||

ಕಡಗಿ ಕವಿದೆಡೆವಯಲೊಳುಭಯದೃಷ್ಟಿಗಳಡಸಿ |
 ಬಿಡೆ ಹಳಚಿ ತುಳುಕಿಕ್ಕಿ ಸೆಳೆಯೆ ನೋಡಿದಬಳಿಯ |
 ಲೊಡಲು ನಡೆಯುಡುಗಿ ನಿಲುವಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲವದ ತೋವರದ ಕಮಲದಘಂಟೆಯಾ
 ಪಿಡಿದ ತುಂಬಿಯ ನಾರಿಯಚ್ಚ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲ |
 ಬೆಡಗನಣುಕೆದ್ದಾರ್ಧ ಕುಸಿದೆರೆಗಿ ನೆರೆ ತೆಗೆದು |
 ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚ ನೊಂದು ಹೂಗಣೆ ಯೆರಡುವನವ ನಿನ್ನೈಗೂಡು ತೂಗಾಡಲೂ
 || ೪೦ ||

ತೆಳುನೋಟದೊಳು ಕಡುಪು ಚದುರು ಚಾತುರ್ಯನುಡಿ |
 ಗಳೊಳು ತಡಬಡ ವೆಚ್ಚ ರಳವಟ್ಟ ಕರಣಂಗ |
 ಳೊಳು ಮರವೆ ಸಖಿಸಖರ ಮಾತುಗಳನಾಲಿಸುವ ಕಿವಿಗಳೊಳು ಮಂದ
 ತಿಳಿವ ಮನದೊಳು ಸಂಚಲತ್ವ ನಡೆಯೊಳು ನಿಲವು | (ಭಾವ ||
 ಬಳಸಿ ಕವಿದುಭಯರೊಳು ತೋರೆ ಕಂಡವರವರ |
 ಕೆಳೆಯೆರಡೆಯಾಡಿ ಮಾತಾಡಿ ಕೂಡಿದರವರ ನೆಸೆವಸೆಜ್ಜೆಯ ಮನೆಯೊಳೂ
 || ೪೧ ||

ಮನವರಿದು ಭರವರಿದು ವಳಸರಿದು ಕಲೆಯರಿದು |
 ನೆನಹರಿದು ತವಿರಿದು ತಣಿವರಿದು ಜಾತಿಯರಿ |
 ದನುವಿತ್ತು ಬೋಳ್ಳೆಸಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಬೆರೆಸಿ ಕಳೆಯಂ ತೋರಿಸಿ ||
 ಮುನಿದು ಬೋಸರಿಸಿ ಪೋಡಕಳಾಸ್ಥಾನಚುಂ |
 ಬನದ ನಾನಾಕರಣಗಳ ಕೌಶಲಂಗಳಿಂ |
 ದನುಭವಿಸುತಿರ್ದರಂದೆಲ್ಲರಂತೆನಲಂಮನವರು ಜಗವಂದ್ಯರಾಗಿ || ೪೨ ||

ತುದಿಗಾಣದರ್ತಿ ಹಿಂಗದ ಮೋಹ ಮಗ್ನುಲಿ |
 ಕ್ಕದ ತವಕ ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡದಪ್ಪು ಬೀಯದ ಮನಂ |
 ಪದೆದುರವಣಿಸದ ತಣಿವೈದಿಸದ ಸಮತೆ ಸಂಧಿಸಿ ಮುತ್ತಿಮೂವಡಿಸಲೂ ||
 ಇದು ಗಳಿಗೆ ಯಿದು ಜಾವ ವಿದುದಿವಸ ವಿದುಪಕ್ಷ |
 ವಿದು ಮಾಸವೆಂದೆ ನಿಪ್ಪುದನರಿಯದಮಮ ತಮ |
 ಗೊದವಿದ ಮಹಾಸುಖದೊಳೊಂದೆರಡು ತಿಂಗಳನುಭವಿಸುತಿದೊಂದು
 (ದಿವಸಾ || ೪೩ ||

ಕವಿದಮರಹೆಚ್ಚ ರೊಳಡಂಗಿ ಕಟ್ಟಿರ್ತೆವು |
 ಕ್ಕುವತನುವಿನೋಳ್ಕುಳುಗಿ ತವಕರಸ ಸಮತೆಯೊಳು |
 ತವಿಶಾಗಿ ಬೆಸುಗೆಬಿಡದಿರ್ದತೆಕ್ಕೆಯಬಿಗುಹು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲ ನೆಜಾರಿತೂ ||
 ಸವಿನುಡಿಗಳಾರೈಕೆಗಳವಟ್ಟು ನಟ್ಟುನೋ |
 ಡುವದೃಷ್ಟಿ ಯೆವೆಯಿಕ್ಕೆ ಲಟಲಟಸುತಿರೆ ಚಿತ್ತ |
 ವಿವಳಾರಮಗಳಾವಕುಲವಾವಸಮಯವೆದಾರಯ್ಯಲನುಗೈದನು || ೪ ||

ಶಶಿವದನೆ ! ನೀನಾರಮಗಳು ? ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ |
 ಹೆಸರಾವುದಾವಕಾಯಕವಾವವರ್ಣವ |
 ಬೆಸುವದೇವತೆಯಾವುದೆನಿಬರೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ? ಪೇಳೆನುತ್ತಾ ದಯ್ಯನೂ ||
 ಬೆಸಗೊಂಡೊಡೆಗಳೆಗುವ ಹರದನೆಮ್ಮಯ್ಯವಾ |
 ರಿಸಶೆಟ್ಟ ಯೆಂದುಪೆಸರೊಬ್ಬಳೇನುಗಳು ಮ |
 ತ್ತೆಸವರುಹ ನಂವೊಡೆಯ ಜೈನಮತ ನಮ್ಮದೆಂದಾಡಿದಳು ಪದ್ಮಾವತಿ ||
 || ೫ ||

ನರಕಕ್ಕೆ ನಾಚದೀದೇಹವೋಹದಿ ಭವಿಯು |
 ಬೆರಸಿದನು ಭವಿಯಾದೊಡೇನೆಂಬೊಡಂತಿವಳು |
 ಪರಸಮಯ ಸುಡುಸುಡೆನ್ನಯಜೀವನವನೆಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಸುತಾ |
 ಪಿದು ದುರ್ವ್ಯಸನವೇಶೊತ್ತ ತನಗುಂಟಂದು |
 ವರ ಪರಮಭಕ್ತಿ ಯಳವಡದವಂಗೆಂಬುದಿದು |
 ಪರವಾಕ್ಯವಿನಿವಳಕೂಟ ವತಿಕಷ್ಟವೆಂಬುದನರಿದನಾದಯ್ಯನೂ || ೬ ||

ಬಾದೆರಡುವಿನ ವಾನೆವನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಸುಖ |
 ದಿಂದಿರುತ್ತೂರ್ಗೆ ಪೋದವೆನೆಂದೊಡಾಕೆ ಕಡು |
 ನೊಂದು ಹವ್ಯನೆ ಹಾರಿಹವ್ಯದಂಬೋಗಿ ತಾಪದಿಕಾಲಮೋಲೆಕಡೆದೂ ||
 ಕೊಂದುಹೋಗಲ್ಲದೊಡೆ ಕೊಂಡುಹೋಗಿರಲಾರೆ |
 ನೆಂದೊಡಿದು ಮುಂದೆ ತೊಡಕಹುದೆನಗೆ ನೀನು ತಾ |
 ಯ್ತಂದೆಯುಳ್ಳವಳು ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯಲ್ಲಬೆ ಪೇಳೆಂದನುದಾದಯ್ಯನೂ || ೭ ||

ಸಂಧಿ ೨)

ಸೋಮನಾಥಚರಿತ್ರೆ.

೫೧

ಕಡೆಗೆ ಬಂದುದು ಬರಲಿ ಮುನಿದವರು ಮುನಿಗೆ ಸ |
 ತೊಡೆ ಸಾವೆನಲ್ಲದೆಡೆಯೊಳು ಬಿಡೆಂ ಬಿಡೆನೆಂಬ |
 ಮಡದಿಯೊಡನೊಲಿದೊಂದೊಂದರಿಂದಹುದೊಂದರಿಂದಾಗದೇಕೆಂಬೊಡೆ ||
 ಮೃತಭಕ್ತಿಯಾಗೆಂದುದು ಮಾಳ್ವನಾಗದಿ |
 ದೊಡೆವೊಲೆನೆನೆ ಕಾಣವಾಗೆ ಬಾಯಂ ತೆರೆದು |
 ಕಡಿನಾಣವಾದೊಡಾನೊಲೆನೆನಬಹುದೆ ಕರುಣಮಾಡಿಸೇಳೆಂದಳೊ || ೪೪ ||

ಪರಮಮೈರಾಗ್ಯವಿದರಪ್ಪ ಶಿವಸಾರಾಣ |
 ಪರಿಚಿತಗಣಾಧೀಶರಪ್ಪ ಹೋಜೇಶ್ವರದ |
 ಹಿರಿಯೊಡಲಾಚಾರ್ಯರಿಂದಿಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿಸಲ್ಪಡೆದು ಪದ್ಮಾವತೀ ||
 ದುರಿತಮಂ ನೀಗಿ ಶೈವಕ್ಕೆತಲೆವಾಗಿ ದು |
 ಪ್ಪರ ದೈವವಂ ತೊರೆದು ಪೂರ್ವಗುಣಮಂ ಮರೆದು |
 ನಿರುತಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಗೈಯ್ಯತೊಂದೆರಡುದಿನವಿರೆ ಕೇಳ್ವನವರಯ್ಯನೊ || ೪೫ ||

ಹಂದಿಯಂ ಹಾವಡರ್ಪಂತೆ ನಿರ್ಧರನ ಮನೆ |
 ಬೆಂದೊಡೆಂತಪ್ಪದಂತಾಗಿ ಹವ್ವನೆ ಹಾರಿ |
 ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮನ್ವಯದಿ ಭಕ್ತರಾದವರಿಲ್ಲ ಭಕ್ತರಂ ನೆರೆವರಿಲ್ಲಾ ||
 ಕೊಂದಳೋ ಮಗಳು ಹದುಳರ್ಪ ಜಿನಸಮಯಕ್ಕೆ |
 ಕುಂದ ತಂದಳು ನಿಂದೆಯೆಂದಳಿವುನೆಂದು ಕಡು |
 ನೊಂದು ಹರಿತಂದು ಹಲುದಿದು ನುಡಿದನು ಪಾಪಿಬಂದುಪದ್ಮಾವತಿಯನೊ || ೪೬ ||

ಮುಳಿಸುಳ್ಳ ಚೋರ ನೂಜನಸಿದ್ಧ ನವಗೆಮನೆ |
 ಯೊಳಗಣವರೆಚ್ಚು ರಿಕೆಯಿಂದಗುಳಗದತೆಗೆದೊ |
 ಡುಳವ ಧನವಾವುದೊನೂಮತಲೆಯರಿವಹಗೆ ಭಕ್ತರೆಂಬುದನುನೀನೊ ||
 ತಿಳಿದೊಡಂ ತಿಳಿಯದಾದಯ್ಯನೊಳು ನೇಹವಂ |
 ಬೆಳಸುವರೆ ಬೆಳಸಿಯಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತಿಯಪ್ಪರೇ |
 ಕುಲದ ಬೇರ್ಗಕಟ ಕುಡಿಗೆಲಿವಿದೆಯಾಯೆಂದು ಹಲುಮೊರೆದನವರ
 (ಯ್ಯನೊ || ೪೭ ||

ಶಿಲೆಗೆ ನೀರೆರೆದು ಬೊಬ್ಬಲಿಗೆ ಬೇಲಿಯನು ಕೆ |
 ತ್ತೊಲೆಗೆ ಹೂವಿಕ್ಕಿ ಹಂದಿಗೆ ಚಂದನವ ಪೂಸಿ |
 ಫಲವಾವುದೆಲೆ ಮರುಳೆ ನಿನ್ನ ವಂಶದೊಳಗಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು ತಲೆಯೆನಿಸಿದಾ ||
 ಕುಲವನುದ್ಧರಿಸಲಾ ನನುಗೈವುತಿರಲು ನೀ |
 ನಲಗುಗೊಂಡುಲಿದು ಹಲುಮೊರೆಯಲೇಕೆಂನು ನೀಂ |
 ಹಲವ ಗಳಹದಿರೆಂದು ತಂದೆಯಂ ಧಟ್ಟಿಸಿದಳಮ್ಮವೈ ಪದ್ಮಾವತೀ || ೯೨ ||

ಬಿಡದಡುವ ಮಡಕೆ ಯುಂಬೊಡೆ, ಕರೆವ ಮೊಲೆ ಹಾಲ |
 ಕುಡಿವೊಡುಸುರೊಡಲಿಗೆ ಹಗೆಯಹಡೆ, ಮನೆ ನುಂಗು |
 ವೊಡೆ, ಕೆರೆ ಜಲವನೀಂಟುವೊಡೆ, ಬಯಲು ಬಡಿವಡೋರಂತಿದನ್ಯಾಯವೊ
 ಬಡಿದು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಬಲ್ಲವರುಂಟೆ? ಮಗಳೆ! ಯೆಂ | (ದೂ ||
 ನೊಡಲೊಡವೆಗೊಡತಿಯಹ ನೀನೆ ಭಕ್ತಂಗೆ ಕೂ |
 ತೊಡೆಗೊಟ್ಟು ನೀಂಕುಲವಪಳಿದೊಡಿನಾರ್ಗ ದೂರುವೆನೆಂದ ನಾಕೆಯೊ
 ಡನೇ || ೯೩ ||

ನಿನ್ನ ಕುಲವೆಲ್ಲವಂ ಕೆಡಿಸಲೆಳಸುವರ ಕಟ |
 ಮುನ್ನಿನಂತಿರೆನೆ ಕೇಡಿಂಗಲಸಿ ಶೈವಸಂ |
 ಪನ್ನೆಯಾದೇಂ ಕೆಟ್ಟು ನುಡಿಯದಿರದಿಂತಿಕೆ ಬಿಡದೆ ರಸಮುಂಡಲೋಹಾ ||
 ಹೊನ್ನಾದ ಬಳಕೆ ಲೋಹದ ಸಂಗವುಂಟೆ ? ಬಳ |
 ಕಿನ್ನು ನೀನಾರು ನಾನಾರು ಸರ್ವಸ್ವವೆನ |
 ಗೆನ್ನಿನೆಯನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂ ತಂದೆಯಂ ಜರಿದಳೂ || ೯೪ ||

ಹರಸಮಯಮಂ ಹೊಕ್ಕ ತೇಜವೊಂದಧಿಕನಂ |
 ಬೆರಸಿ ಮಚ್ಚಿದ ದರ್ಪವೆರಡದರ ಮೇಲಿವಳ |
 ಪರಿಭವಿಸಿ ನುಡಿದೆ ನಾದೊಡೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಪಳು ಹೋದೊಡೆನೆಂದೊಡಾ
 ಪರಿಣಾಮಿವೊಡೆ ಮತ್ತೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲಂ ತನ್ನ | (ನೂ ||
 ಹರಿದಂತೆ ಹರಿದು ಮನಬಂದಂತೆ ನಡೆದು ಸುಖ |
 ವಿರುತಿಪ್ಪುದೇ ಲಾಭವೆಂದು ಮನದೊಳು ನೆನೆದು ಮಗಳಕೂಡಂತೆಂದನೂ ||
 || ೯೫ ||

ಹಿಂದೆ ಕುಲದೊಳಗಿಲ್ಲದಂದಮಂ ಮಾಡಬೇ |
 ತೆಂದೆನಿದು ನಿನಗೆ ಮುನಿಸಹಡೆ ಬೇಡವ್ಯ ಮನ |
 ಬಂದ ದೈವವನರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ದೊಡಂ ಹದುಳವಿರು ಸಾಕು ನಿನ್ನದೇಸೆಯಿಂ ||
 ಕುಂದಾದುದಕ್ಕೆ ನೀನಿನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೇಡು |
 ದೊಂದುಂಟು ಗಂಡನಂ ಬಿಟ್ಟು ಹದುಳೆಮ್ಮಿಜ್ಜೆ |
 ಯಿಂದಿರೆಳಸಿದ ತೊಡಿಗೆಗಳ ನೀವೆನೀಗಳನೆ ಕೋಪದಿಂ ಮೂರ್ಛಾಂಡಳೂ ||
 || ೯೬ ||

ಕರಿಗೆ ಮದ ವಾಮದಕ್ಕಳ ಯಳಿಗೆ ಸರಸಿಜಂ |
 ಸರಸಿಜಕ್ಕು ದಕಮುದಕಕೆ ಸರೋವರ |
 ಸರೋವರಕೆ ಬನ ವಾಬನಕೆ ಪುರ ವಾಪುರಕಧಿಕದೇಶ ಮಂತಾದೇಶಕೇ ||
 ಅರಸ ನರಸಿಂಗೆ ಸಿರಿ ಸಿರಿಗೆ ಜನ ವಾಜನಕೆ |
 ಹರುಷವೇತೊಡಿಗೆ ಯೆಂತವರಂತಿರೆನಗೆನ್ನ |
 ಪುರುಷನೇ ತೊಡಿಗೆ ನೀಂ ಕೊಡುವತೊಡಿಗೆಯ ನೊಯ್ದು ಸುಡುಹೋಗು
 (ಹೋಗಂದಳೂ || ೯೭ ||

ಇಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲೆ ನುಡಿದೊಡೆ ನಿನ್ನವೇಲಾಣೆ |
 ಬಲ್ಲಂತೆ ಹವಳಿಪ್ಪುದೆನಲಿನ್ನು ಮುಂನಿನಂ |
 ತಲ್ಲೆನ್ನ ವಲ್ಲಭನನಿಲ್ಲಿಗೊಡಗೊಂಡುಬಂದೂರೊಳವರಿವರೆನ್ನದೇ ||
 ಎಲ್ಲರರಿವಂತೆನ್ನನಿತ್ತು ಸುಖದಿಂದಿರಿಸಿ |
 ದಲ್ಲದಿರೆನೆನಲು ಕೇಳ್ತಾ ಪರಿಯಮಾಡಿ ಮನ |
 ವಲ್ಲದ ಮನದೊಳಾದಿಮಯ್ಯನಂ ಮೋಹದಿಂ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದನೂ
 || ೯೮ ||

ಎಳಸಿ ಸಿಂಹದ ಮರಿಯ ಸಾಕುವಾನೆಗಳಂತೆ |
 ಬೆಳಕಿನಗೆಯಂ ಸಲಹುತಿಪ್ಪ ಕತ್ತಲೆಯಂತೆ |
 ಅಳವಲ್ಲದಿದು ದಕ್ಕಂತಿಂತೆನಲ್ಕ ಮ್ಮದೊಳಗೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿದೊಳುತ್ತಾ ||
 ಕೆಳಗೊಂಡ ಪಗೆಯಂತೆ ಚಿತ್ತದೊಳು ಮುನಿಸನುಡಿ |
 ಯೊಳು ನಯಮನಿಟ್ಟು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದರ್ |
 ಗ್ಗಳಿಸಿ ಮನೆಯೊಳು ಮನೆಯನಿತ್ತು ಬಿಡದಾದಿಮಯ್ಯನನತ್ತ ಮಾವಂದಿರೂ
 || ೯೯ ||

ಪರಮಸುಖದಿಂದೆ ಪದ್ಮಾ ವತಿಯಕೂಡೆ ನಾ |
 ಲೈರಡು ತಿಂಗಳು ಹದುಳವಾದಯ್ಯನಿರಲಿತ್ತು |
 ಪರಸಮಯಿಗಳ ಕುಲಕೆ ಸೆಕಳ ಬಪ್ಪಂತೆ ಬೇಸಗೆ ಮೊಳೆತು ತಲೆದೋರಿತೂ
 ತರುಗಳೆಲೆಯುದರಿದವು ಕೆರೆತೊರೆಗಳಿಂಗಿದವು |
 ಧರೆ ಬೀಟಿಬಿರಿದುದು ಹೊಲಂ ಕರುಕುವರಿಯಿತ್ತು |
 ಗಿರಿ ಸಿಡಿದು ಸೆಕ್ಕೆಹಾರಿದನೆಂದೊಡನ್ನುಳಿದ ಜೀವರಂ ಕಂಡರಾರೂ || ೧೦೦ ||

ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಯ ಸೋಂಕಿನಿ ಕಾದ ನೆಲನ ಬಿಸಿ |
 ಯುಸುರ ಹೊಯ್ಲಿಂ ಬಾಡಿ ಬಸವಳಿದ ಕುಸುಮಕುಲ |
 ಹೊಸದಂತೆ ಕೊರಗಿ ಸ್ಮರಿಸದೆ ಬೆಮರ್ವನಿಯಿಂದನಾದಯ್ಯನಾದಯ್ಯನೂ ||
 ಬಸವಲ್ಲದಂಡಲೆವ ಯುಳದದರ್ಪವನು ನಂ |
 ದಿಸಲು ನಿಜಸಖರು ಸಹಿತಾ ಜಲಕ್ರೀಡೆಗನು |
 ವಿಸಿ ಪುರದ ಮೂಡಲು ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಕೇಳೀವನಕ್ಕೆಯ್ಯಂದನೂ
 || ೧೦೧ ||

* ವಿರಹಿಗಳ ಚಿತ್ತಮಂ ಸೀಳ್ಯ ಕಾಮನ ಕಯ್ಯ |
 ಗರಗಸದ ಕಕ್ಕುಗಳೊ, ಕಂತು ಪ್ರೊಡೆಯಲು ಮುನೀ |
 ಶ್ವರಕಠಿಣವನಕಾಂತು ಧಾರೆಗಳು ಮುರಿದಲಗುಗಳ ಮುಕ್ಕುಗಳ ಬಳ
 ಪರಿವಳದ ಮುಳ್ಳುವೇಲಿಯೊ, ಎನಿಸಿ ಕಂಟಕೋ | (ಗವೋ ||
 ತ್ತುರಭರಿತಕೇತಕಿಗಳೊಪ್ಪಿದವು ಹೊರಗೆ, ಶಂ |
 ಕರವಿರೋಧಿಯನು ನಡೆವಿರಿಸಲವ್ಯದೆ ವನಂ ಪೊರಮಡಿಸಿತೆಂಬಂದದೀ ||
 || ೧೦೨ ||

* ಹಂಗ ಮಗುಜುವೆನೆಂದು ಭೂಮಿ ಕೈನೀಡಿ ಮೇ |
 ಘಂಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವವ್ಯತಕಳಶಸಂಕುಳವೊ ಗಗ |
 ನಾಂಗಣದೊಳುರೆ ಸುಳವ ವಿದ್ಯಾಧರಾಳಿಗೆ ವಸಂತನಿಟ್ಟರವಟಗೆಯೋ ||
 ಇಂಗಡಲ ಕಡೆವ ಕಡೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಪದಾ |
 ಥಂಗಗಳಂ ತಮತಮಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತಿರೆ ಭೂಲ |
 ತಾಂಗಿ ತೆಗೆದತ್ತಿಟ್ಟ ರಸಕಳಶವೋ ಎನಸಿ ಪಣ್ಣ ಚಂದೆಗೆಸೆದುದೂ || ೧೦೩ ||

ಬೆಳೆವೆತ್ತ ಮದನನರಮನೆ ವಸಂತನ ಬೀಡು |
 ಯೆಳೆಲತೆಗಳಕ್ಕೆ ನಾನಾಭೂಜದಾಗರಂ |
 ತಳರ ತಾಣಂ ಕುಸುಮಕುಲದ ನೆಲೆ ಫಳನಿಳಯ ಕೋಕಿಲಗಳ ಚಾವಡೀ ||
 ಅಳಿಗಳಾಡುಂಬೊಲಂ ಗಿಳಿಗಳೋಡುವ ಮಹಂ |
 ಮಲಯಾವಿಲನ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಪುಳಿನಾ ಕೀರ್ಣ |
 ಕೊಳನ ಹರವರಿ ನವಿಲ ನಂದನವೆನಿಪ್ಪ ಕೇಳೀವನಂ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದೂ || ೧೦೪ ||

ಮಿಸುಪುಕುರಂ ಕೊನರು ಕೆಂದಳಿರು ಪಲ್ಲವಂ |
 ಪಸುರೆಲೆತಳಿರುಮುಗುಳುನನೆವೊಗ್ಗೆ ಕುಸುಮಬಿಡ |
 ದೆಸೆವಮಿಡಿಹದರುಹದಬಲಿದಕಾಯ್ ದೋರವಂಣೆಂಬವಂ ಪಿಡಿದೊರಗುವಾ ||
 ಹೊಸಮಾವು ಜಂಬುನಿಂಬಂ ಕದಳಿಕುರವಕಪೆ |
 ನಸುದಾಡಿಮಂ ನಾಳಿ ಕೇರಪೂಗನ್ನೇರಿಲು |
 ಮುಸುಕಿಹೇರೀಳೆ ಕಿತ್ತಿ ಲೆಳೆಮಾದಲದಿಂದಲಾವನಂ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದೂ || ೧೦೫ ||

* ಎಸೆವ ಲತೆಗಳು ಸತಿಯ ರಾಕುಸುಮವಿಸರವೇ |
 ಮುಸುಕು ತತ್ಪಳ ಕಳಶ ವೆಳೆದಳಿರು ಕನ್ನಡಿಗ |
 ಳಸುಗೆವರವೆಸೆವಯ್ಯುಲ್ಲರಿಗಳುಲಿವರಗಿಳಿಗಳಬ್ಬರಂಡಿಂಡಿಮರವಾ ||
 ಮಿಸುಪನನೆ ನೆನೆಯಕ್ಕಿ ಕೋಕಿಲರವಂಕಹಳೆ |
 ಮಸಗುವಳಿರವಂಗೀತವೆನಲಿದಿಗೊಂಡರಂ |
 ದೊಸದು ವನದೇವಿಯರುಮುಚಿತೋಪಚಾರದಿನರರೂಪಮನಸಿ ಜನನೂ
 || ೧೦೬ ||

ಮಡಲಿರಿದು ಹಬ್ಬ ಹರಕಲಿಸಿ ಬೆಳೆದಳೆಲತೆ ಗ |
 ಳಡುಕುರಿಂ ತಳಿತು ಕೆದರಿದ ಹೊದರು ಗೊನೆಗೊಂಬು |
 ವಿಡಿದಭೂಜುಗಳಿಂ ತುರುಗಿದೆಲೆಮರೆಯೊಳೊಲೆದಾಡುವ ತಮಾಲಂಗಳಿಂ ||
 ಜಡವ ಹೊಡೆಯೊತ್ತಿ ನೊಳು ಬಾಗಿ ತೂಗುವ |
 ಯೆಡೆಗೆಡೆಗಿಡಿದ ತೆಗು ಕಾಂಗಿನೊತ್ತೊತ್ತೆಯಿಂ |
 ಹೊಡಕರಿಸಿ ಬೆಳೆದ ಕತ್ತಲೆ ಬೆಳಗಕನಸಿನೊಳುಕಾಣದಂ ತಾವನದೊಳು ||
 || ೧೦೭ ||

ಹೊಸಬನದೊಳಿಪ್ಪ ಬಲೆಯರ ತೊಡಿಗೆವೆಳಗು ಪೊಂ |
 ಬಿಸಿಲಂತಿರಲ್ಕಂಡು ಕಮಲವರಳುವವರ |
 ನಸುನಗೆಯ ಬೆಳಗು ಬೆಳುದಿಂಗಳಂತಿರೆ ಕಂಡು ಕುಮುದವರಳುವವಲ್ಲವೇ ||
 ಶಶಿರವಿಗಳೆಡೆಯಾಟವಿಲ್ಲವಾವನದಿ ಭಾ |

ವಿಸಲು ರವಿ ಕಾಣದುದ ಕವಿಕಂಡನೆಂಬನುಡಿ |
 ಹುಸಿಯಲ್ಲ ಸುಕವಿ ಹುಬೆಯರಾಘವಾಂಕನದರಿರವ ಬಣ್ಣಿಸಿದನಾಗೀ ||
 || ೧೦೪ ||

ಗಿಳಿಗಳೋದ್ಭವೈಡಣಿ, ಕೋಕಿಲರವಂ ಕಹಳೆ |
 ಫಲವಿಡಿದ ಪನಸು ಮದ್ದಳಿಗ, ಮೊರೆವಳಕುಲಂ |
 ಬಳಸಿ ತಾರೈವ ಚಿಹಣಿಯರು, ನೆಲಕೊಲೆವಶೋಕೆಯ ತಳಿರು ಹೊಸಜವ
 ಬೆಳುಮುಸುಕು ಕುಸುಮ, ಲತೆಗಳಸತಿಯ ರೆಲೆಯುಲುಹು | (ನಿಕೇ ||
 ತಳೆದ ಕಂಸಾಳ, ಮರದೊಲಹು ತಲೆದೂಕ, ನೆರೆ |
 ಕಳಲ್ಪ ಹಣ್ಣೆಲೆ ಮೆಚ್ಚೆನಲು ನವಿಲ ನರ್ತನಂ ಸೊಗಸಿದುದಾವನದೊಳು ||
 || ೧೦೫ ||

ಗಿಳಿಗಳರಗಳ ನವಿಲುಸೋಗಿನವಿಶಾಕೊಳಂ |
 ತಿಳಿಗೊಳಂ ತುಂಬಿ ಮರಿದುಂಬಿ ಮಾವಿಂಮಾವು |
 ಪುಳಿನ ಸೀತಳ ಪುಳಿನ ತೆಂಗು ಚಂದೆಂಗು ಕೇದಗೆಯೆಲ್ಲ ಹೊಂಗೇದಗೇ ||
 ಸುಳಿವೆಲರು ತಂಬೆಲರು ಕೋಕಿಲಂ ಮತ್ತಕೋ |
 ಕಿಳ ಪಲಸು ಬಕ್ಕವಲಸೀಳೆ ಕಿತ್ತೀಳೆಯು |
 ತ್ವಳವೆಲ್ಲ ನೀಲೋತ್ಪಳಂ ಹಂಸೆ ರಾಜಹಂಸೆಗಳೆದವಾವನದಲೀ || ೧೦೬ ||

ಈವನಂಸತಿಯರಿಂನೋವನಂ ಕಾವನಿಂ |
 ಸಾವನಂವಿರಹದಿಂಬೇವನಂಸಂತಸದಿ |
 ಕಾವನಂವಿಗ್ರಹದಿಸೋವನಂಸುಖವನೊಸದೀವನಂಸಗುವುದೊಲಿದೊ ||
 ಈವನಂಶುಕಪಿಕದಜೀವನಂ ಪಥಿಕಜನ |
 ಪಾವನಂಸೌಖ್ಯಸಂಜೀವನಘನೋತ್ತರಣ |
 ನಾವನೆನಿಸುವವನವಹೊಕ್ಕೀಕ್ಷಿಸುತ್ತತುಪ್ಪನಾದನುವಾದಯ್ಯನೊ
 || ೧೦೭ ||

* ಬಳವದಂಗಳ ನೆಂಬನೇತರವನೆಂದು ವೆ |
 ಗ್ಗಳಿಸುವ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರು ನಿಷ್ಕಾಮಿಗಳು ವ್ರತಿ |
 ಗಳೊಳಗಾದವರ್ಕುಸುಮಬಾಣದಂಡಲೆಯೊಳವಡಿಪಂತೆ ಮಾಳ್ವೆವೆಂದೂ ||
 ಬಳಸಿ ಗುಂಡಿಗೆಗಳಡಸಿದಮಾಲೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ |
 ಗಳು ಚಕ್ರಚೇತ್ಯತಿ ಮದನಮಂತ್ರವೆಂದೆನಲು |
 ಮುಳಿದು ವನದೇವಿಯರು ಜಪವಮಾಡದೆ ಮಾಣರೆನಿಸಿ ರಾಟಳವೆಸೆದುದೂ ||

|| ೧೧೨ ||

* ಜನದಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವ ಸಾಗಿಸುವ ಮಾವತುಳ |
 ವನಿತೆಯರು ಸಲಹಿದೆಳಲತೆ ಸಕಲವಂಧ್ಯರಡೆ |
 ಯೆನಿಸಿ ಪೊರಣದ ಮದವಾಳೆಗಳು ಹರಸಿ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯಿಟ್ಟರೆನಿಸಾ ||
 ನನೆಯಮಲ್ಲಿಗೆ ಮನೋರಾಗ ಮಯರೊಲ್ಲನೆ |
 ಟ್ಟನೆ ಹೊರೆದದಾಡಿದುಂ ವಸುಮತಿಯೆನಿಸ್ಪಕಾ |
 ಮಿನಿಬಳಂಗೆೊಟ್ಟ ಚೂಪಕೆಗಳೊಪ್ಪಂಚೆತ್ತು ಮೆರೆದವಾನಂದದಿಂದಾ ||

|| ೧೧೩ ||

* ಹೃದಯದಿ ಕಳಂಕಿಲ್ಲದೊರಂತೆ ನಾರುಟ್ಟು |
 ಉದಕಮಂ ಕುಡಿದು ಮಳೆವಿಸಿಲುಚಳಗಾಳಿಗಳು |
 ಕದೆ ವನದೊಳೊಂದೆಡೆಯೊಳದೂಕೊಂಬಾಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೆಲಕೆ ಹೊರೆಯಾ
 ಬದುಕಿ ತಲೆವಾಗಿ ಬೆಳೆದೊಂದು ವಿಡಿದಿದೂ ತ | (ಗದೇ ||
 ನ್ನುದಿತ ಫಲಗಳನಾಂತವರಕ್ಕೆಯ ಮೇಲೆ ತಾ |
 ಳಿದೆನೆನ್ನ ನೋಡಿ ಮುನಿಕುಲವೆಂದು ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವಂತೆ ಕದಳಗಳೆಸೆದವೊ ||
 || ೧೧೪ ||

* ಮರುಗ ತೆನೆದೊರೆ ಸುರಗಿಗಳು ಪರಿಮಳಿಸೆ ಜಾ |
 ಜಿಗಳಜಾಣ್ಮೆಗೆ ಭರದೆ ಮುಡಿವಾಳ ಚೆಲುವಿನಿಂ |
 ಭರವಸದಿ****ಕರಿಯಮಲ್ಲಿಗೆಗಳೆರಳು ತೊಲವಿಂದೆಸೆಯಲೂ ||
 ನಿರುತನಿಜವಾಹಿನಿಗೆ ತವರುಮನೆಯೆಂಬಂತೆ |
 ವರಸುಧಾಕರನ ವೋಹರದ ಮನೆಯೆಂದೆನಿಸಿ |
 ಕರಿಮಕರನಕ್ರಾಳಪುಷ್ಪಭರಿತದೊಳೆಯ್ದ ಬನದ ತಿಂಫಿನೆಯೆಸೆದುದೂ ||
 || ೧೧೫ ||

* ಎಳೆಯವಳುಕಿನ ಸಿಲೆಯೊಳಡಸಿ ಕಟ್ಟಿದಕಟ್ಟು |
 ಗಳಲಿ ದಂಡಾವಳಿಯ ಸೂಸಕದ ಪತ್ರತತಿ |
 ಗಳೊಳೊರಣಂಗಳೊಳಿ ಕೇವಣಿಸಿದಮಳನವರತ್ನಂಗಳೊಯ್ಯಾರದಾ ||
 ತಳದೊಳೊವಡೆ ಸುರಿದ ಕಿರುಮುತ್ತುಗಳ ಮಳಲು |
 ಗಳ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುವತುಳನಿರ್ಮಳಜಲಂ |
 ಗಳಮೇಲೆ ಬೆಳೆದನಾನಾಕಮಳಕ್ಕೈರವದಿನೆಸದಮಮಕೊಳನಿದುರ್ದೂ ||

|| ೧೧೬ ||

* ಬಸವಳಿದ ನೆಯ್ವಿಲಂ ನೋಡಿ ನಗುವಂತರಳ್ಯ |
 ಹೊಸಕಮಳಕುಟ್ಟಳದ ಕರ್ನಿಕೆಯ ಕೆಲದಕಿರು |
 ಯೆಸಳಡುಕುರಂಬಗಿದು ಕೇಸರದ ಕುತ್ತ ರೊಳುನುಸುಳಿ ನುಸುಳಿ ಪರಾ
 ಮಿಸುಪ ರಜದೊಳು ಹೊರಳಿ ಬೆಳದ ಬಂಡೆನಿಪಕೊ | (ಗದಾ ||
 ಗ್ಗ ಸರೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಜಿನುಗುವ ಮರಿಗೆ ಸಾರಭ್ಯ |
 ರಸದಕುಟುಕಿತ್ತು ಸಾಗಿಸುವ ಬಾಣತಿದುಂಬಿ ಮೆರೆದವಂದಾಕೊಳದೊಳೊ
 || ೧೧೭ ||

ಬಳಸಿದ ಬಳಲ್ಕೆಯಂ ಶ್ರಮಮಂ ಪಿಪಾಸೆಯಂ |
 ತೊಳೆಯಲ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮಮಂ ತುಷ್ಟಿಯಂ ಸುಖವ |
 ಬೆಳೆಯಲ್ಕೆ ನೀರೆರೆಯಲೆಂದು ಮನಸಂದು ನಡೆತಂದು ಪೂಗೊಳನಹೊಕ್ಕೊ ||
 ನಳಿನದಳದಲಿ ತುಹಿನಜಲವನಾಂತಿಟ್ಟಾಡಿ |
 ಮುಳುಗಾಡಿ ತುಳುಕಾಡಿ ನೆಗೆದು ಮೊಗೆದೀಜಾಡಿ |
 ಪೊಳದಾಡಿ ತಣಿದುತಡಿಯಂಹತ್ತಿದಂ ನಿಬಿಳಿಸುಖಿಯಾಗಿ ಸುಖರುಸಹಿತಾ ||
 || ೧೧೮ ||

ತಿಳಿಗೊಳನ ಬಳಸಿ ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳೆದೊಳತೆಯ |
 ತಳರ ತುಣೆಳಲ ಪುಳಿನಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಕೆಂ |
 ದಳರ ಹಸೆಗಳಲಿ ಕುಳ್ಳಿದು ನಾನಾನವ್ಯುಳಕುಲವನಾರೋಗಿಸೀ ||
 ಕುಳಿರ್ವ ಪರಿಮಳದ ಜಲವೀಂಟ ತಾಂಬೂಲಕರ |
 ತಳನಾಗಿ ನವನಳಿನದಳದಾಲವಟ್ಟಂಗ |
 ಳೊಳೆಲ್ಲರನಾದರಿಸುತಾದಯ್ಯನುಚಿತರಜನಾಳಿಯಿಂದಿವ್ವರ್ಗಲೂ || ೧೧೯ ||

ನಡೆ ಯುಡುಗಿ ಮೊಗ ಕಂದಿ ಬಾಯ್ಬಿತ್ತಿ ಕಣ್ಣುಳಿದು |
 ನುಡಿಯರತು ತನುಬಾಡಿ ಬಸುರು ಬೆಂಸಂ ಹತ್ತಿ |
 ದಡದಡಿಸಿ ಜಂಡಣಿಸಿ ತರಹರಿಸಿ ತಳ್ಳಂಕಗೊಳುತಡಿಯನಿಡಲಾರದೇ ||
 ಹಿಡಿದ ಕೋಲೂರಿ ನಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುಯ್ಯುಯ್ದು |
 ಮೃಡಭಕ್ತರೈವರು ತಟಾಕದೇರಿಯಮೇಲೆ |
 ನಡೆತರಲು ದೂರದಿಗಿ ಕಂಡು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನಿಲುಕಿ ನೋಡಿದಂ ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿದೇ ||

|| ೧೨ ||

ನಡೆನೋಡಿ ನೋಡಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಲುಮರನಾಗಿ |
 ನಡುಗಿ ಹರಣಂ ಹೊತ್ತಿ ಮನವುರಿದು ತನುಬೆಂದು |
 ಮಿಡುಮಿಡನೆ ಮಿಡುಕಿ ಸುಖಮಂ ಮರೆದು ಕೈಯೆಲೆಯನೀಡಾಡಿ ಭೋಂ
 ದುಡುದುಡನೆ ಹರಿದು ತೂಗಾಡುತ್ತ ಬವ್ವೊಡೆಯ | (ಕನೆದ್ದೂ ||
 ರಡಿಗೆರಗಿ ಕೈಗೊಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲನೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಂ |
 ನಡಸಿತಂದಾರವೆಯ ಕೊಡೆವರನ ತಡಿನೆಳಲ ತಂಪಿನೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಾ ||
 || ೧೩ ||

ಕುಳರ್ವ ಪರಿಮಳಜಲವನಿತ್ತು ಪದಮಂ ತೊಳೆದು |
 ತಳರ ಮೆಲ್ವಾಸಿಕೆಯೊಳಟ್ಟೊವಿ ನವಕಮಲ |
 ದಳದಾಲವಟ್ಟದಿಂ ಬೀಸಿ ತಂಪಂ ಬೀರಿ ಹಂಣುಹಂಪಲುಗಳತ್ತೂ ||
 ಬಳಸಿದ ಬಳಲ್ತೆಯಂ ತೆವರಿ ಪರಿಣಾಮಮಂ |
 ಸಲಿಸಿ ಸುಖವಿರಿಸಿ ನೀವೀಗಾವದೇವತಾ |
 ಸ್ಥಲದಿಂದ ಬಂದಿರೆಂದಾತಪಸ್ವಿಗಳನೊಯ್ಯನೆ ಕೇಳ್ವನಾದಯ್ಯನೂ ||೧೪||

ಸೇತುವಿಂ ಬರುತೆ ಬರುತೆಡೆಯೂರ್ಗೊಳೊಳಗಂನ |
 ದಾತ್ರಗಳು ದೊರಕದೀರೈದುಪಾವಾಸದಿಂ |
 ಧಾತುಗೆಟ್ಟಿರಿಯದೀವ್ಯಾಘ್ರಪುರಮಂ ಪುಗಲು ವ್ಯಾಘ್ರಪುರವಾದುದೆನುಗೇ ||
 ಓತು ನುಡಿಸರು ನುಡಿಸದೇಂಹದುಳವಿದರ್ಪೇ ? |
 ಬೂತುಗೆಡದೇಡಿಸಲ್ತೊಡಗಿದರದೇಂಬರಿಯ |
 ಬೂತಾಟವೇಂ ? ನಗರಿಯಿಂ ಮೊರನುಡಿಸಿದರೆಂದಾಡಿದರು ಮನದಳಲನೂ ||
 || ೧೫ ||

ಕಡುಹಸಿದು ಹರಿದು ಕಲ್ಲಂ ಕವರಿದಂತೆ, ನೀ |
 ರಡಸಿ ಬರಿಗೆರೆಯ ಹೊಕ್ಕಂತೆ, ಬೆಂಡಾಗಿ ಜೆಮು |
 ರಡಸಿ ಜೊಬ್ಬುಳಿಯ ನೆಳಲಂ ಸಾರಿದಂತಾಗಿ, ಸುಯ್ದು ತಳ್ಳಂಕಗೊಂಡೊ ||
 ಮೃಡಭಕ್ತರಂ ಕಾಣದಾಸತ್ತು ಬೇಸತ್ತು |
 ಕಡೆಗೆ ನಿಂನಂ ಕಂಡು ಬದುಕಿದೆವು ಪರಿಣಾಮ |
 ವಡೆದೇವೀಶಂಕರುಣಿಸುತ್ತಿ ರಲಿ ನಿನಗೆಂದು ಹರಸಿ ಭಸಿತವನಿಟ್ಟರೊ || ೧೨೪ ||

ನಾನಾವಿರೋಧದಿಂ ಬೆಂಡಾದಿರಿಂತೀಗ |
 ಬೋನಮಂ ಮಾಡಹೇಳಿ ಬಹೆ ನೊರ್ನಿಮಿಪಕಾ |
 ಲಾನಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿ ನಿಜಸಖರನಿಬ್ಬರನವರಹತ್ತಿರಿರಿಸೀ ||
 ಆನಂದದಿಂದ ಬಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ತನ್ನ ಕಮ |
 ಲಾನನೆಯ ಕೈವಿಡಿದು ಸರ್ವಸಾಧನಮುಮಂ |
 ನೀನೇ ನಿಮಿಚ್ಚು ಕಡುವೇಗದಿಂ ದೊಡೆಯರೈವರು ಹಸಿದು ಬಂದರೆನಲೂ
 || ೧೨೫ ||

ಅಂಗನೆಯ ಸದ್ಗುಣವ ನೇನನೆಂಬೆ! ಮಹಾ |
 ಲಿಂಗನೇ ಬಲ್ಲನಿಂತೀಗಲೊಡೆಯರನು ಬಿಜ |
 ಯಂಗೈಸಿ ತನ್ನಿ ಬೇಗದೊಳಿದರಬೋನತನವೇನೆಂದು ವಲ್ಲಭಂಗೇ ||
 ಕಂಗಳಿಂ ಸಸಿವೆಳಗನಳಕದಿಂದಳಿಯಂ ಕು |
 ಚಂಗಳಿಂ ಚಕ್ರಯುಗಮಂ ನಗುವ ತೆರದಿ ನಗು |
 ತಂಗನೆ ಕಡಂಗಿ ಕಳುಹಲ್ಕಿತ್ತ ನಡೆದನತಿಹರ್ಷದಿಂದಾದಯ್ಯನೂ || ೧೨೬ ||

ನಂದನದೊಳಪ್ಪ ಹರಭಕ್ತರಂ ಕರತಪ್ಪೆ |
 ನಂದಾದಿಮಯ್ಯನತ್ತಾನಂದದಿಂಪೋದ |
 ಹಿಂದೆಕೋಪಣದಕಡೆ ಘೋರಮಲಧಾರಿಗಳನಿಪ್ಪ ಹಲಬರುಸವಣರೊ ||
 ಬಂದುಸುರಹೊನ್ನೆಯಮಹಾಬಸದಿಯರುಹಂಗೆ |
 ವಂದನಂಗೈದು ಚಾವಡಿಗೆಂದು ಬರೆ ಕಾಣು |
 ತಂದು ಪಾರಿಸಕೆಟ್ಟ ತಡೆದನವರೆಲ್ಲರಂ ತನ್ನ ನಿಳಯದ ಚರಿಗೆಗೆ || ೧೨೭ ||

ಹತ್ತೈದ್ದ ಫಳಗಳೆಂದು ಕಳೆದು ರಸಬಸಿವ ಸವಿ
 ದುತ್ತುಗಳ ಲಂಪಟರು ಚರಿಗೆಯಂ ಮಾಡಲು ಬ |
 ರುತ್ತಿರಲು ಸಟ್ಟ ಕಂಡಿರಿದ್ದು ಕಾಲೊಳೆದು ತನ್ನಸಿಳಯಕ್ಕೆ ತಂದೂ ||
 ಮೊತ್ತಗೊಳಿಸಲು ಮುನ್ನ ಕೈಕೊಂಡು ಹೋದುದಿ |
 ಪ್ಪತ್ತು ಬಳಕುಂಬಹೊತ್ತಿಗೆ ಹರಿತಂದುದೈ |
 ವತ್ತಾಗೆ ಮನೆಯೊಡತಿ ಕಂಡು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೆಂಡು ಪತಿಯಕೂಡಿತೆಂದಳೂ

||೧೨||

ಹವಣಿಗೆ ಚರಿಗೆಯಂ ಮಾಡಿದೆ ನಿರೀಸೊಂದು |
 ಕವಿದೊಡಿದಕಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೆನೆಂದಂಜಿ ನಡು |
 ಗುವಸತಿಗೆ ಪತಿಯೊಂದುಪಾಯವುಂಟಲೆ ಹೆದರಬೇಡೆನಲದಾವುದೆನಲೂ ||
 ತನೆ ತಂಗಿ ತಮ್ಮಗೊರವರ್ಗಂದು ಬೋನಮಂ |
 ಸವೆದಳದ ನೆತ್ತಿ ತಹೆವೆನೆ ಬಳಿಕ್ಕಾಗದೀ |
 ಗವರು ಬಾರದ ಮುನ್ನತರಬೇಹುದೆಂದಿಬ್ಬರುಂ ಹೋದರಾಕೆಯೆಡೆಗೇ ||
 ||೧೩||

ತಡೆಯದಿಂದೀಗ ನೀಂಸವೆದಿಟ್ಟ ಬೋನಮಂ |
 ಕೊಡು ಮಗಳೆ ಬೇಗಮೆನಲೇತಕ್ಕೆ? ಗುರುಗಳಿಗೆ |
 ಕೊಡೆನದೇತಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಮ್ಮನಂತಾಗಿನೀಂ ಕೊಡಲಮ್ಮದಿರಲೇತಕೇ ||
 ಬಡೆಯರಾರೋಗಿಪುದು ಕೆಟ್ಟಪುದು ಸಾರು ಕೆ |
 ಟ್ಟೊಡೆ ಕೆಡಲಿ ಕೆಟ್ಟೊಡೆನಿನೆಯಮುನಿದಪನು ಮುನಿ |
 ದೊಡೆ ಮುನಿಗೆ ನಾವಿರುವೆವೆನೆ ನಿಮ್ಮನೊಯ್ದು ಸುಡು ಸುಡು ಹೋಗು
 (ಹೋಗಂದಳೂ ||೧೪||
 ಆದೊಡಂ ಕೊಡಬೇಕು ಕೊಡೆನುಕೊಡೆನಾಂ ಕೊಂಡು |
 ಹೋದಲ್ಲದಿರನಿಯ್ಯನೆಂದು ಬಾಗಿಲೊಳಡ್ಡ |
 ನಾದಪದ್ಮಾವತಿಯ ನಿಂದುಕಳೆಯಂ ರಾಹುಪಿಡಿವಂತೆತಂದೆಪಿಡಿದೂ ||
 ಆದುದಾಗಲಿ ಕೊಂಡುನಡೆಯೆನಲು ತಾಯೊಳಗೆ |
 ಸೋದಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ಬೋನವನೊಯ್ದರಕಟ ಮರು |
 ಳಾದಿರಯ್ಯೋ! ಬೇಡೆನುತ್ತೊರಲಕ್ಕಿಯಂ ಕೊಡುವೆವೆನುತ್ತೊಯ್ದ ರಂದೂ ||
 ||೧೫||

ಕೆಸರ ಕೊರತೆಗೆ ಕಸ್ತುರಿಯನ್ನೈದಿಸುವ ತೆರದಿ |
 ಮನಿಯಕೊರತೆಗೆ ಮಾಣಿಕವನು ತಿಪ್ಪೆಯೊಳೊಗುವ |
 ಕಸವಕೊರತೆಗೆ ಪಚ್ಚೆ ಕರ್ಪುರದ ರಜವನಂಬಿಬದಕೊರತೆಗೆ ಸುಧೆಯನೂ ||
 ಹುಸಿಯಕೊರತೆಗೆ ಸತ್ಯವನು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಡಿಸುವಂ |
 ತೆಸಿತಗಳನಣುಗರ್ಗಿ ಸವೆದ ಬೋನವ ತಂಮ |
 ಋಷಿಯರ್ಗಕೊಂಡೊಯ್ದ ರೊಳಗೆ ಪದ್ಮಾವತಿಮಹಾನಿರೋಧಂಗೊಂಡಳೂ
 || ೧೪೨ ||

ಅತಿಪುಣ್ಯತನುವನೊಲಿದುರೆ ದುರಿತವೆಷ್ಟಿಗಾ |
 ಹುತಿಗೊಡುವ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಯಂತೆ, ಸುಕೃತಾನ್ನಸಂ |
 ತತಿಯ ನಥಮರಿಗಿಕ್ಕಲುಂಡು ತೆರಳಿದರು ಬಸದಿಗೆಸವಣರತ್ತಲಿತ್ತಾ ||
 ಸಿತಗಳನಭಕ್ತರಂ ಕೊಂಡಾದಿಮಯ್ಯನಾ |
 ಯತನಕ್ಕೆ ಬಂದೊಳಗೆಪುಗುವಾಗ ಮುಂದೆನಿಜ |
 ಸತಿಕಂಠನೀರಿಂದ ಪಿತನಪಾಪದ ಸಸಿಗೆ ತಳವಂತಿರಳುತಿರ್ಪಳೂ || ೧೪೩ ||

ಎತ್ತಣನಿರೋಧ ವರುಪೆಂದೊಡಾನೀಗಳೊಲ |
 ವೆತ್ತು ಮಾಡಿದ ಮಹಾಬೋನವೆಲ್ಲವ ನಂಮ |
 ಹೆತ್ತತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಬಲುಪಿಂದಮೂರ್ಖತನದಿಂದಕೊಂಡೊಯ್ದ ರೆನಲೂ ||
 ಕುತ್ತಿದಂತಾಗಿ ಬೆದಬೆದನೆ ಬೆಂದು ಕಡುಮರು |
 ಗುತ್ತೊಡಲ ಹೊಸದುಕೊಳುತಕ್ಕಟಾ ಪಾಪಿನೀರ |
 ಸತ್ತಿದೆಯೋ ನಿಜನಿವಾಸಮಂ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದೊ ಹೇಳೆಂದನೂ || ೧೪೪ ||

ಕೊಡೆನೆಂದೆ ಬಿಡೆನೆಂದೆನಲ್ಲೆಂದೆ ಹೊಲ್ಲೆಂದೆ |
 ನಡೆಯೆಂದೆ ಹೋಗೆಂದೆ ನೆನಲೆನಮಾತನೊಂ |
 ದಡಕೆಗಣಿಸದೆ ಬಂದು ಕೈವಿಡಿದನೆಮ್ಮಯ್ಯನೆಮ್ಮವ್ವೆಯೊಳಗೆಹೊಕ್ಕೂ ||
 ಕೆಡುವಿರೊಯ್ಯದಿರೆಂದು ನಾನೊರಲುತಿರಲಿರಲು |
 ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಬೋನಮಂಕೊಂಡದಕ್ಕಕ್ಕಿಯಂ |
 ಕೊಡುವೆನೆಂದೆನುತ ಹರುಸಲುಗೆಯಿಂದೊಯ್ದ ರೆನುತಳುತಹೇಳದಳುಪತಿಗೇ
 || ೧೪೫ ||

ಇಂತವ್ವಸಬುಗೆಯಂ ಮಾಡಿದವರುಂಟೆ?ನಿಜ |

ಕಾಂತೆಯೆರವುಂಟೆ? ತಲೆಮುಯ್ಯುಂಟೆ? ಸಾಕ್ಷಾತ |

ಸಂತತಿಗಳೆಳೆಯೊಳಗೆ ಕಡನುಂಟೆ?ಕಂಠನಲಗಿಂದಿರಿವಸರಸವುಂಟೆ? ||

ಅಂತಕಾರಿಯ ಭಕ್ತರಾರೋಗಿಪುದು ಕೆಟ್ಟು |

ದೊಂದುಮಾಡುವೆನೆಂತುಗೆಯ್ವೆನೆಂತೀಕ್ಷಿಸುವೆ |

ನೊಂತೆಂದುಚಿಂತಿಸುತ ಕೊಂತವೆದೆಯಲಿ ಮೂಡಿದಂತೆ ಸಂತಾಪಿಸಿದನೂ

||೧೪೬||

ನೆನೆದನದಕೇನಾಯ್ತು ನೋಡುವಂ ಸರ್ವಸಾ |

ಧನವನತಿಬೇಗ ಮಾಡೆನೆ ಬೇಡಬೇಡ ಸೂ |

ರೈನಹೋಕು ಸಾರೊತ್ತೆಯೊಳು ಭೋಜನವಾಗದೆಂದು ತಾಪಸರುನುಡಿ

ಎನಗೇಕೆ ಪಾಪಿಗೀಮಾಟ ಪಾತಕನಸಾ |

(ಯೇ ||

ಧನನಿಮಗೆಸಲುವುದೆಯೆನುತ್ತಾ ತದಿಂ ತಪೋ |

ಧನರತಣಿಪಲುಬೇಗದಿಂ ಹರಿದನಾನವ್ಯಫಲವಿಕ್ರಯದಪಸರಕೇ || ೧೪೭ ||

ಬಾಳೆಹೇರೀಳೆಕಿತ್ತೀಳೆಪಲಸಿಂಮಾವು |

ನಾಳೆಕೇರಂದಾಡಿಮಂನೇರಿಲಾದಿಯಫ |

ಳಾಳೆಗಳನಿಕ್ಷುದಂಡಂಗಳಂತಂದು ಸುಲಿಸುಲಿದು ಮೆಲಲಿತ್ತು ತಣಿವೀ ||

ಬೋಳೈಸಿ ತುರುಯೆಂಮೆಯಕ್ಷೀರವಿತ್ತು ತಾಂ |

ಬೂಲಮಂಕೊಟ್ಟೆನ್ನನಂಬಿ ಬುದಿರಿ ಮುನಿಸ |

ತಾಳದಿರಿ ಸರ್ವಾಪರಾಧವೆನ್ನದು ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಲೂ

||೧೪೮||

ಹೋದರತ್ತಲು ಕರಣರಿತ್ತ ಜೈನರ ಪುಣ್ಯ ||

ತೀದುದೆಂದಿಳೆಗರುಪುವಂದದಿಂ ಕಮಲಿನಿಯ |

ಕಾದಲಂ ರಸೆಗಳಿದನವರಪಶ್ಯಾತಿ ಹೆಬ್ಬುವ ತೆರದಿ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೇ ||

ಬೀದಿವರಿದುದು ಕೋಪದಿಂ ನಿತ್ಯನೇಮವನ |

ನಾದರದೊಳಂತಂತೆ ಮಾಡಿ ಮುಸುಕಿಟ್ಟೊರೆಗು |

ವಾದಯ್ಯನಂವನಿತೆಯಾರೋಗಿಸೇಳೆಂದೊಡಿಸ್ಸೊಲ್ಲೆ ಹೋಗೊಂದನೂ ||೧೪೯||

ಕೆಟ್ಟ ಸವಣರಕಥದಿನೆಂನಿನೆಯನೂಟಮಂ |
 ಬಿಟ್ಟ ನಿನ್ನೇಗೈವೆನೆಂದುಲಿದು ಹಲುಬುತ್ತ |
 ನಟ್ಟರುಳುತಾಯ್ತಂದೆಗಳಿಗೆಕ್ಕೈನೀಡಿ ಬಸುರಂ ಹೊಸದುಕೊಂಬಬಲೆಯಾ ||
 ದಟ್ಟಿಸುತ್ತೆದ್ದ ಮನೆಗೆಯ್ವಿ ಮಂಚದಲಿಮುಸು |
 ಕಿಟ್ಟರಗಿದಾದಿಮಯ್ಯನಹೊದ್ದಿ ಹೊರದೊಡೆಯ |
 ತಟ್ಟ ಕರೆದೆಬ್ಬ ಸಿದನಾರೋಗಿಸೇಳೆಂದು ಸೆಟ್ಟ ಸತ್ತುರುಪ್ಪನಂತೇ ||೧೪೦||

ಇನ್ನೇತರೂಟ ವೇತರಮಿಹ ವೇತರಿರ |
 ವಿನ್ನೇಕ ಜೀವಿಸುವ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಾಸಗಳು |
 ಪನ್ನಗಾಭರಣನಣುಗರು ಹಸಿದು ಬಸವಳಿದು ಬೆಂಡಾಗಿಹೋದರದಕೇ ||
 ಎನ್ನನಾನಳಯಲಾರದೊಡಿಂದಿನೂಟಮಂ |
 ಮನ್ನಿಸಿದರೆನೊಡಲುಕೆಡುವುದೇ?ಹೇಳೆಂದು |
 ತನ್ನಳಲನೊಡೆದುನುಡಿದಂಕಂಬನಿಗಳುಗಲುವನದೊಳಗೆಹಲುಮೊರೆವುತಾ ||
 ||೧೪೧||

ಹಸಿದು ಭಕ್ತರು ಹೋದ ಮರುಕವೊ ಬೋಸಮಂ |
 ರುಪ್ಪಿಯರ್ಗೊಂಡೊಯ್ಯ ರೆಂದೆನುಮೇಲಣು |
 ಬ್ಬಸದಮುನಿಸೋ ಭೋಜನವನೊಲ್ಲದಿಹಕಾರಣದಕಡೆಯಹದನಾವುದೂ ||
 ಹುಸಿಯದುಳ್ಳದನು ಹೇಳೆವ್ವಲ್ಲಿತಪ್ಪಾಗೆ |
 ಸಸಿನಿರುವೆನೆನಲಿಂನುಹೇಳೊಡೆನಹುದೆಂದು |
 ಬಿಸಿಗೋಪವಾವರಿಸುತಾದಯ್ಯನಿರಲುಮತ್ತಲೆದಲೆದು ಬೆಸಗೊಂಡನೂ
 ||೧೪೨||

ಸಸಿಕಂದಿದೊಡೆ ಸತ್ಯವಾದಿಹುಸಿದೊಡೆ,ದಯಾ |
 ವ್ಯಸನಿ ಕೊಲುವೊಡೆ,ಹತ್ತತಾಯ್ ಮುನಿವೊಡುಂಬವ್ಯತ |
 ವಿಷವಾದೊಡಂಜಬಹುದಲಸಬಹುದುಂ ಮಳಿಸಬಹುದುಸಜ್ಜನನಲ್ಲದೇ ||
 ಮಸಿಕಂದಿತೆಂದನಾಮಿಕಹುಸಿದನೆಂದುಕ |
 ಲ್ಲಸುರಿಕ್ಕದೆಂದುಕೋಪಿಸಬಹುದೆ?ದುರ್ನೀತಿ |
 ಹುಸಿ ಯಸೂಯತೆ ನಿಮಗೆನಿಜನಿವೊಳಗೆ ಗುಣವನರಸುವರು ಮರುಳ ||
 (ರೆಂದಾ ||೧೪೩||

ಏನೇನನೆಂದು ನಿಂದಿಸಿ ನುಡಿದೊಡಂ ಕಡೆಗೆ |

ನೀನೆಂದುದಲ್ಲೆ ಮ್ಮ ಮಗಳನಿಸಿದವಳದ |

ಕ್ಲೇನಾದುದದಕೆ ತಕ್ಕ ದನಾಡಬಲ್ಲೆ ನದ ನೀಗಾಡಿ ತೋರಲೇಕೇ ||

ಆನಿಮಿತ್ತು ಪವಾಸವಿದ್ದ ನೆಂದೆನಗೊಂದು |

ಹಾನಿಯಂ ಹೊರಿಸದುಂಣೇಳೆಂದು ಲೋಕದಭಿ |

ಮಾನಿಯಂದದಿ ಬೇಡಿಕೊಳುತಿರ್ದೊಡುಂಣೆನುಂಣೆನು ಹೋಗುಹೋಗಿಂ

(ದನೂ || ೧೪೪ ||

ಮುನಿಸಿದೊಡುಲಿದು ವೆಗ್ಗಡಿಸಿ ನುಡಿವವ ಮುಂನ |

ತುನ ದೇವರನು ತಂದೆಮ್ಮ ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಸುರ |

ಹೊನ್ನೆಯಮಹಾಬಸದಿಯೊಳು ನಿಲಿಸಿಬಳಕಾನುವೊದಲಾದಜೈನಕುಲವಾ||

ಬುನುಬಡಿಸಿ ಹಲಕೆಲಬರೊಕ್ಕಲ ನೊರಸು |

ವಂನಬರ ಮರೆದುಂಣ ನತಿಮೂರ್ಖನೆಂದು ಸಿಡಿ |

ಗುನದೊಳು ಕಟಕಿಯೊಳು ಹದಿರೊಳುಕದೊಳಾದಿಮಯ್ಯನುನುಡಿದನ

(ವನೂ || ೧೪೫ ||

ಲೇಸನಾಡಿದೆಯಿದು ಮಾಡದೊಡೆ ನಂನ ವಿ |

ಶ್ವಾಸವೇವುದು? ಶಿವನಬರವು ನಿನಗಿನಿತುಸಂ |

ತೋಪವಪ್ಪುದ ಕಂಡು ನಿನಗಳೆಯನೆನಿಸಿ ನೀನೆಂದುದು ತರಲಾರದೇ ||

ಓಸರಿಸಿ ನಿಂದೊಡೆಮ್ಮವರು ನಗರೇ? ಭಕ್ತಿ |

ಹೇಸದೇ? ತಂದಲ್ಲದುಂಣೆನೆನಲಳವಡದ |

ಭಾಷೆಗಳ ನೇರಿಸಿಕೊಳುತ್ತಿ ರದಿರೆಂದಾದಿಮಯ್ಯನಂ ನುಡಿದನವನೂ ||

|| ೧೪೬ ||

ಪರವನಿತೆಗಳಸು ಪರರರ್ಥಮಂ ಸೆಳೆದುಕೋ |

ಪರದೈವಕೆರಗು ಪರಸಮಯಂಗಳೊಳು ಬೆರಸು |

ಪರರಜೀವಕ್ಕೆ ಮುನಿ ಯೆಂದೆನಗೆ ಹೇಳೊಡಾನಾರನೆನಬಹುದಲ್ಲ ದೇ ||

ಹರನನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರಿಸು ಹರ ದೂಷಕರನೊರಸು |

ಹರಮತವನುದ್ದರಿಸು ಹರಸಮಯದೊಳು ಬೆರಸು |

ಹರಪುರದೊಳವತರಿಸು ಯೆಂದು ನೀನೆನಲೊಲ್ಲೆ ನೆನಬಹುದೆ? ಹೇಳೆಂದನೂ||

|| ೧೪೭ ||

ಯುಕ್ತಿಗಿಟ್ಟಿರಿವಿದಲ್ಲವೆ ಪೇಳರೂಪನವಿ |
 ಮುಕ್ತನರ್ವಾಚೀನನೆಂದು ಹೊಗಳ್ವಿರಿ ಮತ್ತೆ |
 ಸತ್ತನು ತಪ್ಪಂತೆ ತಪ್ಪೆನೆನಲು ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯೇ ಶಿವನು ಹೇಳಿದೆನೇ ||
 ಭಕ್ತಾನುಕಂಪಿ ಭಕ್ತಾರ್ಥಿ ಭಕ್ತಪ್ರೇಮಿ |
 ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಭಕ್ತಸುಲಭ ಭಕ್ತರಬಂಧು |
 ಭಕ್ತದೇಹಿಕನೆಂಬ ಬಿರುದುಳ್ಳ ಶಿವನನಾಂತಹುದರಿದೆ ಹೇಳಿದೆನೂ ||೧೪೪||

ಎದುತಂದವೆಹುಸಿಯದೇ ಹೇಳಿನಲು ತಿಂಗೆ |
 ಳಂದಿಂಗದಾವೂರದೇವರೆನೆ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ |
 ಮಂದಿರಸುಖಾಸೀನನನು ತಪ್ಪೆನು ತಾರದಿದೊಡೆ ಬಾರನೆಂದಣಕಿಸೀ ||
 ತಂದಲ್ಲದಿಂನುಂಣನುಂಣನಕ್ಕಕ್ಕ ನೀ |
 ನೆಂದಂತೆತರಬಾರೆ ತಾರದಿರಲದಕೇನು |
 ಕುಂದಿಲ್ಲ ಮೇಲಿನು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯೇನೆಂದೊಡೆಂದೂ ಧೀರನಾದಯ್ಯನೂ ||೧೪೫||

ಗುರುಮರ್ತ್ಯನೊಬವನು ಗುರುಧನವತಿಂಬವನು |
 ಗುರುಮತವಮಿರುವನು ಗುರುಮಂಚವೇರುವನು |
 ಗುರುವಾಕ್ಯವಾದಕನು ಗುರುಚರಿತಶೋಧಕನು ಗುರುವಂದನಾಲಸ್ಯನೂ ||
 ಪರವಸ್ತು ಸಾಧಕನು ಪರಸತಿಯವೇಧಕನು |
 ಪರಸಮಯಬೋಧಕನು ಪರಜೀವಬಾಧಕನು |
 ಹರಿದಿಳವನರಕದೊಳಗಿಳವೆ ನೀಶ್ವರನಿಲ್ಲ ದಾಂಬಂದೆನಾದೊಡೆನಲೂ ||೧೪೬||

ಬೇಕಾದೊಡುಂಣು ಬೇಡದೊಡೆ ಮಾಣೀಶನು |
 ತಾಕಡೆಗೆ ತಾರದಿರು ನುಡಿಸಿ ನೋಡಿದೆನ್ನೆಸೆ |
 ಕಾಕನಂಮುಚ್ಚೆ ಮರುಳಾದಳೀಮಗಳೆಂದು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆಮರುಗೀ ||
 ಸಾಕಿಸ್ಸು ನಿನ್ನಕೂಡಣತರ್ಕವೆನುತ ಮಾ |
 ಯಾಕಾರಿಹೋಗೆ ಬೆಳಗಹಜಾವ ವಾಗೆ ಧೈ |
 ಯಾರ್ಕೇರ್ಣನಾದಯ್ಯನಂಗನಾಮಣಿ ಹೋಗಿಬಹೆನೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡನೂ ||
 || ೧೪೭ ||

ಹೋಗಬೇಡೆನೆನತಿದೂರ ನೆರವಿಲ್ಲಿದರ |
 ಮೇಗೆಯುಪವಾಸ ಬೇಸಗೆಬಿಸಲು ಘನನಿಂಮ |
 ಸಾಗಿಸುವರಿಲ್ಲ ಶಿವನಿಷ್ಕರುಣಿಸಿಮೋಹಿ ಮೇಲೆ ತನ್ನವರೆಂದೋಡೇ ||
 ಕೂಗಿಡಿಸಿ ಕಾಡುವ ನದಕ್ಕೆ ತೆಕ್ಕದಿರಿ ತಲೆ |
 ವಾಗದಿರಿ ಸೋಮಯ್ಯ ಬಾರದೋಡೆ ಬಾರದಿರಿ |
 ಹೋಗಿಯೇ ಕಳೆಯೆಂದಳಿಂನುನೀಂ ಹೋದೊಡಾನಿಹಪರಿಯ ಕೇಳೆಂದಳೊ||
 || ೧೫೨ ||

ಎಂದು ಸೋಮಯ್ಯನಂಕೊಂಡು ನೀಬರ್ಪೆಬ |
 ಪೊಂದುತನಕುಂಜೊಡೊಲೆಗಳ ತಿರುಪಿದೊಡೆಳಸಿ |
 ಮಿಂದೊಡುಟ್ಟರ್ಧ ಮೈಲಿಗೆಗಳೆದೊಡೆಲೆಗಚ್ಚು ದೊಡೆತುರುಬನಳದಿಟ್ಟೊಡೇ||
 ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಕೂಡೆನುಡಿದೊಡೆ ಬಳಕ್ಕವೆಂ |
 ನಿಂದಬಳರುಂಟೆ ನಿಂನಂತಪ್ಪ ಪತಿಯನಾ |
 ನೆಂದುವುಂ ಕಾಣದಿರಲೆಂದಾಣೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು ಜಾಣೆ ಪದ್ಮಾವತೀ ||
 || ೧೫೩ ||

ನಿಲಹಾಸವಿರದೆ ಸೋಮಯ್ಯನಂ ತಂದಿಲ್ಲಿ |
 ನಿಲಿಸು ದೂಷಕರ ಮೂವಲಿಸು ತತ್ತವರ ನೊಡೆ |
 ಗಲಸು ಶಿವಸಮಯವಂಗೆಲಿಸು ಭಕ್ತಿಯ ನಿಳೆಗೆ ಕಲಿಸುಪುಣ್ಯಕ್ಕೆನ್ನನೊ ||
 ಸಲಿಸು ಮುಕ್ತೃಂಗನೆಯ ನೊಲಿಸು ಗಣವೃಂದದೊಳು |
 ನೆಲಸು ನಿಜಕೀರ್ತಿಯಂದಿಗ್ಭಿತ್ತಿ ತನಕಹರ |
 ಕಲಿಸೆಂದುಹರಸಿಸೇಸೆಯ ನಿಕ್ಕಿದಳು ತನ್ನ ವಲ್ಲಭನ ಸಿರಿಮುಡಿಯೊಳು ||
 || ೧೫೪ ||

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವಾಂಕಕವಿವಿರಚಿತ ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥ ಚರಿತ್ರೆ
 ಯೋಳ್ ದ್ವಿತೀಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಗವತಾ
 ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

—ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ —

ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥಾಯನಮಃ ||

ಸೂ || ಈಸುಮುನಿಸುವನೆಮ್ಮ ಬಸದಿಯೊಳು ತನ್ನ ಸೋ |
 ಮೇಶನಂ ನಿಲಿಸದೇಕುಂಬನೆಂದಣಕಿಸುವ |
 ದೂಷಕರಮೂದಲೆಗೆ ತಂದು ಬಳಿಕುಂಜೆ ನೆನುತಂ ಹೋದನಾವಯ್ಯನೂ ||

ಮೃಡನ ಕರುಣೋದಯವ ಬಿನ್ನೈಸುವಂದದಿಂ |
 ದಡಸಿದರುಣೋದಯದೊಳತ್ತ ಮಾವಂದಿರೆದೆ |
 ಹಡಿದೆರೆಯೆ ಹಡಿದೆರೆದು ಹಿರಿಯ ಬಸದಿಯ ಜಿನನಕಳೆಬಳಕ ನಿಲಲಂಮದೇ ||
 ನಡೆದು ಹುಲಿಗೇರೆಯಿಂದ ಪೊರಮಡಲು ಪೊರಮಟ್ಟು |
 ನಡೆಯೆ ನಡೆದಾದಯ್ಯನಖಿಳಪರಿವಾರಬಳ |
 ವಿಡಿದು ಮರುಗುತ್ತ ಳಲುತುಂಮಳಿಸುತೆಯ್ತ ರಲ್ ನಿಂದವರಿಗಿಂತೆಂದನೂ ||೧||

ಈತನಿನೇನತಂದಪನೆಂದು ಚಿತ್ತ ದಲಿ |
 ಧಾತುಗುಂದದಿರಿ ನೀವೆಲ್ಲ ಪದ್ಮಾ ವತಿಯು |
 ಮಾತ ಮಿರದಿರಿ ನಾನೇಗೈದುವುಂಕೊಟ್ಟ ದಿನವವಧಿಪೊಗದಮುನ್ನಾ ||
 ಭೂತೇಶನಂ ತಂದು ನಿಮ್ಮ ಯಮನಕ್ಕೆ ಸಂ |
 ಪ್ರೀತಿಯಂ ಮಾಡುವೆಂ ಹೋಗಿ ಮನೆಗೆಂದು ದು |
 ರ್ನೀತಿದೂರಂಕಳುಪಲವರೆಲ್ಲಬಂದೊಡತಿಯಂ ಸಾರ್ದುಕುಳ್ಳಿದರೂ ||೨||

ಇಟ್ಟುಮುಸುಕಿಳವಸುಯ್ ನಯನದೊಳು ಹೊಳೆಹೊಳೆದು |
 ಬಟ್ಟಾಡುವುದಕ ಗಲ್ಲವಹೊತ್ತಕ್ಕೆ ಬಯಲ |
 ನಿಟ್ಟಿಸುವಬೆರಗಿಂತುಮಾಡಿತ್ತೇದೈವವೆಂಬುಮ್ಮಳಿಕೆ ಕಾಮನೊಡಲಾ ||
 ಸುಟ್ಟಾತನಳಲಿಸದೆ ಬಹನೊ ಬಾರನೊ ಯೆಂದು |
 ನಟ್ಟು ಚೆಂತಿಸುವ ಚಿತ್ತದೊಳಾಗಲೋಲಗಂ |
 ಗೊಟ್ಟು ಪದ್ಮಾ ವತೀದೇವಿ ಯಿದಳುದುಗುಡಸರದಿಯೊಳುಮುಳುಗಾಡುತಾ
 || ೪ ||

ನೆರೆದ ಮಾಗಿಯ ಕೋಗಿಲೆಯ ತೆರದಿ ಮಾನಗೊಂ |
 ಡಿರುಳುದಾವರೆಯಂತೆ ಮೊಗಕಂದಿ ಬೇಸಿಗೆಯ |
 ಮರನಂತೆ ತೊಡಿಗೆಗಳೆದುದಯದಚ್ಚೋರಿಯಂತಾರೋಗಣೆಯನೊಲ್ಲದೇ ||
 ಮರುತನಲ್ಲಾ ಡೆದೆಳಲತೆಯಂತುಸುರುಮಿಡುಕ |
 ದಿರಲು ಹುಳುಬಿಟ್ಟ ಹುಟ್ಟಿಯ ತೆರದೊಳಂಪಾರಿ |
 ತರುಣಿ ನಲ್ಲಭನ ಚಿಂತಾಲಗ್ನಭಗ್ನಮತಿಯಾಗಿದ್ಗಳೇವೊಗಳ್ವೆನೂ || ೪ ||

ಮಡದಿಯಿಂತಿರಲಿತ್ತ ಲಾದಯ್ಯನತಿವೇಗ |
 ಮೃಡನತರ್ಪಾವೇಶಮನನಾಗಿತೂರ್ಯಮನ |
 ವೆಡೆಗೊಂಡು ಬೆಳೆದೇರಿಯಿದುದಾರಿಯಿದು ಬೆಟ್ಟವಿದು ಘಟ್ಟವಿದು ಹೆಚ್ಚಿದಾ ||
 ಅಡವಿಯಿದು ನಗರವಿದು ಹಳ್ಳವಿದು ಕೊಳ್ಳವಿದು |
 ಗಿಡುವಿದೊದವಿದಮರನಿದೆಂಬುದರಿಯದೆದ್ದೆವ |
 ನಡೆಸಿದಂದದಿವಾಯುವೇಗದಿಂದನಡೆದುಘೋರಾರಣ್ಯಮಂಹೊಕ್ಕನೂ || ೫ ||

ಶ್ರೀಗಿರಿಜೆಯರಸಸಾರಾಪ್ತ್ರ ಪತಿಸೋಮನಂ |
 ಬೇಗದಿಂ ತಂದು ಹುಲಿಗರೆಯ ಜಿನನೊಡಲನಿ |
 ಬ್ಬಾಗವಂಮಾಡುವೆಂದೂಪಕಂಗಾನಾಡಿದವಧಿಯಿಂಮುನ್ನವೆಂದೂ ||
 ಹೋಗಿ ವಿಂಧ್ಯಾರಣ್ಯ ಪಶ್ಚಿ ಮವನಧಿಮೇರೆ |
 ಯಾಗಿ ಗಗನಂ ಮುಟ್ಟಿ ಹಗಲಿರುಳಭೇದವಾ |
 ಗೇಗ್ಯದೊಡಂತಿಳಯದೆನಿಸಿಕೂರವೃಗಂಗಳಿಂಭಯಂಕರವಾದುದೂ || ೬ ||

ಜಾಲವಾಲಂನೆಲ್ಲಿಕಂನೆಲ್ಲಿಕಡವೊಡವು |
 ಹಾಲೆಯಂಕೋಲೆದಿಂಡಂತಂಡಸರನೆರಳ |
 ಬೇಲವರುಟಾಳಪುಲುವಿಲಯನಂದಿಚಂದನಕಕ್ಕೆ ಬಿಕ್ಕಿತರಿಯಾ ||
 ಹೂಲಿಮಾಲಿನಿ ಬಂನಿಹೊಂನೆ ಚನ್ನಂಗಿಕೆ |
 ತ್ತಾಲಹೆಜ್ಜಾಲಹೆದ್ದುಂಜೆಯಾದುಂಬುರಿ |
 ಗಾಲಯವೆನಿಪ್ಪ ನಾನಾಭೂಜದೊಗ್ಗಿನಿ ಕಾನನಂ ಕಣ್ಣೆ ಸದುದೂ || ೭ ||

* ಸಲೆಶಿವಮಯಂ ಶಿವಮಯಂ ಶಿವಮಯಂ ಸಮು |
 ಜ್ವಲ ಶಿಖಿಮಯಂ ಶಿಖಿಮಯಂ ಶಿಖಿಮಯಂ ನಿರಾ |
 ಕುಲ ಶುಕಮಯಂ ಶುಕಮಯಂ ಶುಕಮಯಂ ಗಿರಿಯಸಾನು ವಿಂದೋಸ
 ಜಲಹರಿಮಯಂ ಹರಿಮಯಂ ಹರಿಮಯಂ ಮೃಗಾ | (ದುರ್ಗಪರಿವಾ ||
 ಕುಲಮಧುಮಯಂ ಮಧುಮಯಂ ಮಧುಮಯಂ ಶಬರ |
 ಬಲಬಾಣಮಯ ಬಾಣಮಯ ಬಾಣಮಯವಾಗಿಕಾನನಂ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದೂ ||
 || ೪ ||

* ದೇವಸಭೆಯಂತೆ ಮುನಿಸಭೆಯಂತೆ ಸರ್ವೋಪ |
 ಜೀವಿಯಂದದಿ ಕಾಶಿಕಾವೇಷ್ಠಿತಂ ಪಾಂಡ |
 ವಾವಾಸದಂತೆ ಲೋಚನದಂತೆ ಬೆಳದಿಂಗಳಂತರ್ಜನಾಡಂಬರಂ ||
 ಓವಿ ಸುರಸಭೆಯಂತೆ ಮದದಂತಿಯಂತೆ ಮೇ |
 ಘಾವಳಗಳಂತೆ ವೃಂದಾರಕೋಂನತಮಂತು |
 ಭಾವಿಸುವೊಡರಿದೆನಿಸಿತತಿಭೀಕರಾಕಾರದಿಂದ ಘೋರಾರಣ್ಯವೊ || ೫ ||

* ಕಾರೊಡಲು ಮೊಗವುಡರ್ದಕಿರುರೋಮ ಕೆಂಗಲಿಪೆ |
 ತೋರಗಣ್ಣ ಕೆಂಮೀಸೆ ಗುಜುರುದಲೆ ಬೆಳೆದಕಾ |
 ಘೋರಗನನೇಳಿಸುವತೋಳ್ವಾರಿ ಹೊಡೆಹೊಡೆದು ಹುಂಣವೆಗ್ಗಣ್ಣೆಹೊಡೇ ||
 ಪೇರುರಂ ಕಿರಿಯನಡು ಕೊಬ್ಬಿದ ಹೆಗಲು ಪಿಡಿದ |
 ಕೂರಂಜು ದೀರ್ಘಧನುವೆರಸಿ ನೆರದರುವನದ |
 ಮಾರಿಗಳೆನಿಪ್ಪ ಶಬರಾಧಿಪರಕಣ್ಣೆಳಗುಕಾಂತಿ ದೆಸೆಯಂಮುಸುಕಲೂ ||
 || ೧೦ ||

* ಹರನಂತೆ ಕಾನನಾಂತಕರದ್ರಿಯಂತೆ ಕುಧ |
 ರರು ದಿವಿಜರಂತಿರೆ ವಿಶೇಷಭುಕ್ತರು ಶೀತ |
 ಕರನಂತೆ ದೋಷಿಗಳು ಧರ್ಮದಂತೆ ವಿನಾಶರಿನನಂತಿರಪದಸ್ಥರೂ ||
 ಹರಿಯಂತೆ ವನವಾಸಿಗಳು ದಶಗ್ರೀವನಂ |
 ತಿರಲನಿಮಿಷಾದಿಗಳು ಚಾರುಮಂಗಳನಂತೆ |
 ವರಕುಜಾತರುಗಳೆನಿಸುವ ಕಿರಾತರ ತಂಡಮಂಕಂಡನಾದಯ್ಯನೂ || ೧೧ ||

* ಹರಿಣದಲ್ಲಣನೆಂಬ ಹುಲಿಬಾಕನೆಂಬ ಸೂ |
 ಕರವೃತ್ತೃವೆಂಬ ಸಾರಂಗಮದನನೆಂಬ |
 ಮರೆಮಾರಿಯೆಂಬ ಕಾಡ್ಗೋಣಕಂಟಕನೆಂಬಭಲ್ಲಾಕಮಲ್ಲನೆಂಬಾ ||
 ಕರಿಸಿಂಹನೆಂಬ ಸಿಂಹಪ್ರಕರಶರಭನೆಂಬ |
 ಬರಿಶರಭಚಯಾಚಂಡಭೇರುಂಡನೆಂದೆಂಬ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಬಿರುದುಬಾವುಲಿಯುಕ್ಕುನ್ನಿಗಳ ನೋಡುತನಡೆದ ನಾದಯ್ಯನೂ ||

|| ೧೨ ||

* ತಡಿಕೆವಲೆತಟ್ಟೆವಲೆ ಹಾಸುವಲೆಬೀಸುವಲೆ |
 ಕೊಡತಿವಲೆಕೊಳ್ಳವಲೆತಳ್ಳವಲೆಬಳ್ಳವಲೆ |
 ತೊಡಕುವಲೆ ತೋರುವಲೆತೋಟವಲೆ ಗೂಟವಲೆ ಕಂಣಿವಲೆಕಾಲುಗಳೆ
 ಸಿಡುಕುವಲೆ ಸಿಲುಕುವಲೆ ಹಾರುವಲೆ ಜಾರುವಲೆ | (ಯಾ||
 ಬಡಿಗೆವಲೆಬಾಜುವಲೆಗಾಡವಲೆಗೂಡವಲೆ |
 ಹುಡಿಕೆವಲೆಮಂದಾಸುವಲೆಯಹೊರಗಳವೊತ್ತು ಮಂಕಂಡನಾದಯ್ಯನೂ

|| ೧೩ ||

* ತಡಿಕೆವಲೆ ಗಳೆಗೂಣ ಕೂಳಿಬಿಲುಸರಳುನಾಯ್ |
 ನಿಡಿನೆರೆವಡ್ಡಿ ಬೇಳಾರ್ಪಟು ತೋರೆತ್ತು |
 ಹಿಡಿಯೆರಳೆ ಸಿಂಗಗಟ್ಟಿಗೆ ಬೀಸುಗಂಣಿಗುಗ್ಗು ರಿಯರಳು ಕಾಜುಸುರಗೀ ||
 ಕೊಡಲಿ ಕರವತಿಗೆ ಕೂರುಳೆ ಕವಡೆ ದಂಡೆ ಕೈ |
 ಹೊಡೆಯಿಟ್ಟುಗೂಡುಗಳು ಕತ್ತಿ ಬಡಿಕೋಲ್ಕಲ್ಲಿ |
 ಹಿಡಿದ ಹುಲಿ ಶರಭಭೇರುಂಡ ಸಿಂಹಪ್ರಕರವೆರಸಿನಡೆವರಕಂಡನೂ || ೧೪ ||

ಮಿಕ್ಕಸರುವಿಂಗಿದರುವಿಂಗಿ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಕೊ |
 ಳ್ಳಕ್ಕೆ ಗಿಡುವಿಂಗಿಮಡುವಿಂಗಿಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆಫ |
 ಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕುತ್ತು ರುಕ್ಕೋಣಿಗಿಡುಕುರಿಂಗಿಡಿದ ಮೆಳಮೆಳಗೆ ನಡುವಾನಲಿಂಗೀ ||
 ತೆಕ್ಕೆಗತ್ತಲೆಗತಿಕ್ರೂರತರನಾನಾವ್ಯು |
 ಗಕ್ಕೆ ನಾನಾಧ್ವನಿಗೆ ನಾನಾಭಯಂಕರ |
 ಕ್ಕೆಕ್ಕೆ ವನೆಯಾನೆಂದು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟುಪೇಳ್ವಂತೆ ಕಾನನಂ ಫೀಳಿಟ್ಟುದೂ || ೧೫ ||

ಎರೆಯಗುಂಡಿಗೆಗಾಳಕೊಳಬಲೆಯುರಮಸದ |
 ಸರಳಮೂಡಿಗೆತಡಿಕೆಗಳೆಬೀಸುಗಂಣಿಹಿಡಿ |
 ಯೆರಳೆಬೆಳ್ಳಾರ್ವುಟಂ ಹಿಡಿನಾಯಿ ಗಳು ಹೆಗಲಸಾಳುವಂಬುಡಿಯಹುಲಿ ||
 ಸುರಗಿಹಾರುವಸಿಂಗಿಹಿಡಿದಬಡಿಕೋಲಿಲೆಟ |
 ಮರವಿಲುಗಳೆಕ್ಕೆವಡೆ ತೋರಿತ್ತು ಗೂಡುಗಳ |
 ಪರಿಪರಿಯಹಕ್ಕಿವೆರಸಡವಿಗಂತಕರಂತೆ ನಡೆವಬರರಕಂಡನೂ || ೧೬ ||

ಎರಳೆ ಸರಳಸಿ ಹಾದುದಿಲ್ಲಿ, ಹಿಂಗಾಲೊಡೆದು |
 ತೆರಳ್ ಮಣ್ಣಿದೆ ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲಂಗಳು ಹೋದ |
 ವೆರಡುಕಟವಾಯಿಂದ ಸುರಿದ ನೊರೆಯಿದೆ, ಕರಡಿತನಿದಾಡಿಹೋದುದಿಲ್ಲಿ ||
 ನೆರದಿರುಹೆಗಳ ಹೀರಲೊಡೆದಹುತ್ತವಿದೆ, ಹುಲಿ |
 ಮರೆಯನೆಳೆಯಿತ್ತಿಲ್ಲಿ, ಬಿಸಿನೆತ್ತರಿದ್ದುದೊ |
 ದಿರದೆರಗಿಹೆಜ್ಜೆಯಂ ನೋಡಿಬೆಂಬಳವಿಡಿದು ಹರಿವಬರರಕಂಡನೂ || ೧೭ ||

ಹರದುನಡೆ, ಬಲೆಯಹಸರಿಸು, ಹೆಜ್ಜೆಯಂನೋಡು, |
 ಸರುಹಕಟ್ಟುಲುಹನಾಲಿಸು, ಕುತ್ತುರಂಸೋವಿ |
 ಸೆರೆಗೆದರು ಬೆಳ್ಳಾರಬಿಗಿತೋಹಿನೊಳುನಿಲ್ಲ, ತಿರಿಯಂಬುವಿಡಿ, ನಾಯ್ಗಳ ||
 ಕೊರಳಹಾಸದ ನೇಣಸಡಿಲವಿಡು, ಸನ್ನೆಗಯ, |
 ಮರನೇರು, ಬೇಗಕುಳಿಯೊಳು ಕುನ್ನಿಯಂಹೊಗಿಸು, |
 ಚರಿತವೆಂದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ನಾಡುವಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಯದ್ಬುತನಾದುದೂ || ೧೮ ||

ತೆರೆಯಸರಳಸುವೆರಳೆ, ಬಲುನಾಯಬಾಯಿಂದ |
 ಮುರುಚಿಕೊಂಡೋಡುವ ಮೊಲಂ, ತೋಹುಕಾರರಂ |
 ಹರಿದೆರಗಿ ಕೊಲುವ ಕೋಣಂ, ಗುಳಿಗೆಬಾರದಳಲಿಸುವಕರಿ, ನೆರೆನಾಂಟೆ ||
 ಸರಳೊರಸಿ ಹೋದ ಮರೆ, ಹೊಕ್ಕಜಾಯಿಲನಕಿ |
 ಬ್ಬರಿಗೊರೆವ ಹಂದಿ, ಬಲೆಯಂ ಹುಗದಹಕ್ಕಿಯ |
 ಬ್ಬರವಕಂಡತಿನೊಂದು ಮೊಸಗಡಿದಾಬೇಡವಡೆಯೊಡೆಯಂತೆಂದನೂ || ೧೯ ||

ಎಡೆಗೊಡದು ಬೇಂಟೆ ದಿಗುಬಂಧನವ ಮಾಡು ಕಾ |
 ಡೋಡೆಯನಂ ನೋನು ಸೊಕ್ಕಿನ ಧೂಮಮಂ ಬೀಸು |
 ನಡೆ ಕೋಣನೆಲುವಮುರಿವೆ ಮರೆಯಮೂಳೆಯಂ ಕೊರೆವೆನಳಲಿಸುವೆರಳೆ
 ಅಡಗನುಗಿವೆನು ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲನ ರಕ್ತವಂ | (ಯಾ ||
 ಕುಡಿದೀಯರಣ್ಯವೆಲ್ಲಂ ದಣಿಯಬೇಕು ಬಿಡು |
 ಬಿಡೆನುತ್ತ ಸಾಳುವಂಗಳನನಂತವಂಬಿಡಿಸಿದಂಟೊಪ್ಪಿಗೆಯನುಗಿದೂ || ೨೦ ||

* ನಡೆವ ದನಿ ಹರಿವ ದನಿ ನುಡಿವ ದನಿ ಬಿಲ್ಲ ಜೇ |
 ವಡೆವ ದನಿ ಯೆಸುವ ದನಿ ಬಯ್ಯದನಿ ಕೂಗಿಬೊ |
 ಬೈಡುವ ದನಿ ಯಿರಿವದನಿಮುರಿವದನಿತರಿವದನಿ ಬೇಗೆಯಿಸುತ್ತಿ ಮುರಿವಾ ||
 ತುಡುಕುದನಿ ತಿತ್ತಿರಿಯದನಿ ಹರೆಯ ದನಿ ಸನ್ನೆ |
 ಗೊಡುವದನಿ ಖಗವ್ಯಗದ ಗರ್ಜನೆಯದನಿಯೊರಲಿ |
 ಕೆಡೆವದನಿಗಳೈರಸಿಬೆಳೆದ ಘೋರಾರಣ್ಯವತಿಭಯಂಕರವಾದುದೂ || ೨೧ ||

* ನೆಗೆದವೊಗ ಹಿಡಿದುಸುರು ಹುರಿಯೊಡೆದ ರೋಮ ನಸು |
 ಮುಗಿದ ಕಂಣರೆಗಚ್ಚಿ ದೆಳೆಗರಿಕೆ ಮರೆವ ಮೈ |
 ಬಿಗುಹುಗೆಟ್ಟಳ್ಳೆ ಡೆಂಡಣಿಸುವಡಿ ಯಾಲಿಸುತ್ತೆಳ್ಳಲ್ವ ಕಿವಿ ರಾಗರಸದಾ ||
 ಸೊಗಸನಪ್ಪಿದ ಚಿತ್ತ ವಳ್ಳಿರಿವ ಜನದ ಬೊ |
 ಬೈಗೆ ಹೆದರುತಿಪ್ಪಮನ ವೆರಸಿ ಮರುಳಾಗಿ ಗೋ |
 ರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ದೆರಳೆಗಳನಕಟಕಟನಿಷ್ಕರುಣ ಲುಬ್ಧಕರು ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚ ರೂ
 || ೨೨ ||

* ಗೋರಿವೇಂಟೆಯನಾಡಿಲುಬ್ಧಕರು ತಿರುಗಿಕಾಂ |
 ತಾರದೊಳುವ್ಯಗವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿವೋಘಾಳಯೊಳು |
 ದೂರದಿಂತೋರೆತ್ತನೊಡ್ಡಿಕ್ಕಿಗಾಳಯೊಳು ಭಂಡಿಯಿಂದಿಳುಹಿಹುಲಿಯಾ ||
 ಆರೈದು ತಲೆದಡವಿ ತೋರಿ ಹಾಸವ ತಿವಿದೊ |
 ಡಾರೈದು ಕಂಡು ಹಸರಸಿ ಹಣುಗಿ ತಗ್ಗಿ ನೆಲ |
 ಕೋರಂತೆಯಡಗಿ ತನ್ನನುವಿನಳವಿಗೆ ಜಾಣುಗಿನಡೆಬಳಕೆಗೈದುದೂ || ೨೩ ||

* ಕುಸಿದ ತಲೆ ಹಣುಗಿದೊಡಲರಳ್ಳ ಬಾಯ್ ಸುಗಿದಕಿವಿ |
ಯುಸುರಿದದ ಮೂಗು ಮರೆದೆಯೆಕ್ಕದುರಿಗಣ್ಣು |
ಬಸುರೊಳಡಗದಬೆನ್ನು ನಿಮಿರ್ದಕೊರಲಡಿಗಡಿಗೆ ಗಡಬಡಿಸುತಿಹಮುಂದಡಿ ||
ಎಸೆಯೆ ಲಂಫಿಸಿ ನೆಲನನೊದೆದು ಪುಟನೆಗೆದು ಘ |
ಜೆಸುತ ಬರೆ ಹೆದರಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಡೆಂಡೆಸಿ ಸರೆ |
ಳಸುವಹರಿಣಗಳಂನೋಡಿ ಮುರಿದಾಡಿಕೆಡೆದವು ದೀಹದಹುಲಿಗಳೂ

|| ೨೪ ||

* ಹುಲಿಯಬೇಂಟೆಯನಾಡಿ ತಿರುಗಿ ನಡೆವಾಗ ಮುಂ |
ದೆಲೆಲೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ಗಜರಿ ಧೀಂಕಿಟ್ಟು ಮುಟ್ಟುವತಿ |
ಬಳಸುಹೃದಮಂ ಕಂಡು ಕಣ್ಣುಜ್ಜೆ ನೆರೆತಗ್ಗಿ ತಲೆಗುತ್ತಿ ಯಂಡುಗೊಂಡೂ ||
ನೆಲಕಾಸ ಸುಂಡಿಲಂ ಹರಹಿ ಮೊಳಕಾಲಿಕ್ಕಿ |
ಬಲವಳಿದು ಫೀಳಿಟ್ಟು ಬೆಂಸುಡುಗಿ ಗೂಡುಗೊಂ |
ಡಲುಗಲವೃದ್ಧಿ ಸುಕ್ಕಿಸುಗಿದುಮದವಳಿದುವಾನೆಗಳ್ಳುಳೆವೊಗಳ್ಳನೂ

|| ೨೫ ||

* ಅಡಿನಿಲುಕಿ ಹತ್ತಿ ದೊಡಲತ್ತಿ ದ ಕೊರಳ್ಳೆದರಿ |
ಜಡಿನ ಕೇಸರ ನಟ್ಟಕಿವಿ ಬಿಟ್ಟಕಣ್ ನೆಗೆದ |
ಕುಡಿವಾಲ ಬಾಗಿಮುರಿದಾಡಿಕೆಡಹುವ ಮೊಗಂ ಬಗಿದುಬಾದಣದಾದದಾ ||
ತೊಡೆ ಕಾಲಹೀರಿ ಹಿಂಡುವ ಕಂಠ ಹೂಂಕರಿಸಿ |
ಹೊಡೆದೆತ್ತಿ ಮೆರೆದು ತೋರುವ ಮುಂದಣಿ ಕೈಯ |
ಕಡೆಯನಾಂಕಿದ ಹಿಂದಣಿ ಮೆರೆಯೆ ಕರಿಗಳಂ ಕೆಡಹಿದವು ಸಿಂಹ್ಯಂಗಳೂ

|| ೨೬ ||

* ಮಿಕ್ಕ ಪಕ್ಷಿಗಳೆತ್ತಿ ಮೆಯ್ಯಮಿರಿ ಗುಗ್ಗುರಿಸಿ |
ಹೊಕ್ಕುಳಲ್ಲಾಡೆ ಮುಂಬಲ್ಲನೊರೆಯುಗಲದಂ |
ನೆಕ್ಕಿವಾಸಿಸಿ ಲೋಳೆಬೀಳೆ ಮೂಗಂಸುಗಿದು ನೆಗಹಿಪಿಚಕಕ್ಕೆ ಮುಸುಡಾ ||
ಇಕ್ಕಿಕವಿ ದೇಳೆಕಣ್ಣರೆ ಮುಚ್ಚಿ ನೆಗೆದು ಮೋ |
ಲಿಕ್ಕಿ ದನಿಗುಡುತ ಲಂಫಿಸುತ ಕಾಡೆಮ್ಮೆಗಳ |
ತೆಕ್ಕೆಯೊಳು ಕೋಣನಿರೆ ಕಂಡು ಕುರಿಯರು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ಮುಗುಳ್ಳು ಲಿಸು

(ತಲೀ || ೨೭ ||

* ದಿಟ್ಟಸುವಕಣ್ ನಟ್ಟಕಿವಿ ಮರಳ್ಳಮುಸುಡು ಸುರು |
 ಕಿಟ್ಟು ಘುರುಘುರಿವ ಮೂಗಲಗದಂಗಂ ನೆಲನ |
 ತಟ್ಟಬೆರಟುವ ಪದಂ ನೆಗೆದಳ್ಳೆ ಬೆನ್ನಡರ್ಬಾಲದಿಂರಾದ್ರಕೋಪಾ ||
 ಮಟ್ಟ ಕೋಡಂ ಜಡಿದು ತನುವ ರುಗಾಡಿಸಿ ಹಿಂಡ |
 ಬಿಟ್ಟು ರೋಗಕಿಟ್ಟು ಹರಿಯುತ್ತ ಕಾನನದೊಳರೆ |
 ಯಟ್ಟವನದುರ್ಗಿಯಡೆಗೈದೆ ಹರಿದಿಡುವ ಮಹಿಷಾಸುರನನದು ಪೋಲ್ತುದೂ
 || ೨೪ ||

* ಕಡಗಿಕ್ಕೊಡಟ್ಟ ಮುಟ್ಟ ಬರೆ ತಂಮೊಳೊ |
 ಗೊಡೆದು ಬಿಲುವೊಯ್ದು ತೆಗೆನೆರೆದುಕುಕಿಲಿರಿದುಕೆಡೆ |
 ಕೆಡೆಯೆನುತ್ತೇಣ್ಣ ಸೆಗಳಿಂದೆಚ್ಚ ಶಬರಿ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಿಂದೊಡಲನೊಡೆದೂ ||
 ಅಡಸಿತುರುಗಿರೆ ಹೆಚ್ಚೆ ದೆಯ್ಯ ವೃಗದಾರ್ತಿರ್ವ |
 ನಿಡುಕೋಣನು ನೋಡುತಾದಯ್ಯ ಬರೆಮುಂದ |
 ಣಡವಿಯೊಳು ಸಾಳುವಂಗಳನುಖಗವೇಂಟೆಗಾಲುಬ್ಬ ಕರು ಬಿಡುತಿರ್ವರೂ
 || ೨೫ ||

* ಮರೆವಿಡಿದು ಶಬರನಿಕರಂ ಕೊರಳ ಗಹಗಹಿಕೆ |
 ಮೆರೆಯೆ ಲಾವುಗೆ ಹರಡೆ ಗೌಜು ಟಿಟ್ಟುಭ ಕುಕಿಲು |
 ತುರುವೆ ಕಳಹಂಸತುಕ ಪಾರಿವದ ದನಿಗಳಿಂದೊದರಿತಾವ್ ಕರೆವುತಿರಲೂ ||
 ತುರುಗಿ ಮಂಡಳಸಿ ನಭದೊಳು ಖಗನಿಕರಬಿ |
 ದೊರಲಿ ಕೊಲಲುಳಿದೊಡೆ ಯವಕಂಡು ಸಾಳ್ವಂಗ |
 ಳರಕೆಗಳನೀವಿಸರಪಳ ಬಿಟ್ಟುಟೊಪ್ಪಿಗೆಯನುಗಿದಿಡಲ್ತೆನಾಮದೂ || ೨೬ ||

ಕಾಗೆ ಸವಿಲಿಬ್ಬಾಯ ಗುಬ್ಬಿ ಪಾರಿವ ಕೊಂಚೆ |
 ಗೂಗೆ ಗುಗಿಲಿವಗಂಟೆಗೆ ಕಿರುಬ ಗೊರವ ಗಿಣಿ |
 ಜಾಗರಿಗ ಹರಡೆ ಹಸುಬಂ ಪಿಸುಣಹೆಬ್ಬಕ್ಕಿ ಗಿಡುಗಹೊರಸೋರೆತಕುನೀ ||
 ಮೂಗನುರಿಗುಣಚಾಳಕ್ಕಿ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಯಂ |
 ಬೂಗಹದ್ದೆಂಬಿವಂ ಸಾಳುವಂಗಳು ನೆಗೆದು |
 ತಾಗಿ ಹೊಡೆಹೊಡೆದಿಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮಳೆ ಕರೆದ ತೆರನಾದುದಡವಿಯೊಳಗೇ
 || ೨೭ ||

ಹಿಡಿನವಿಲ ನಿರಿಹುಲಿಯ ನಟ್ಟುಮರೆವಿಂಡ ದರಿ |
 ಗೆಡಹುಕರಿಯನು ರೊಪ್ಪವಿಡಿದ ಹಂದಿಗೆ ತಡವಿ |
 ಬಿಡುನಾಯನೆಚ್ಚೆ ರಳೆಯ ಕಲ್ಲಿಯಲಿಕ್ಕು ಕೋಣನ ನೋಡುಹೋಗಗುಡದೇ ||
 ಹೊಡೆಯುಡುವ ಮರೆವಿಡಿದು ಕುತ್ತು ಕೋಣನನೋಯ |
 ಲಿಡು ಮೊಲನಮರಚು ಸಿಂಹವ ಪಲವು ಬಲೆಗೆದರಿ |
 ನಡೆಗೆಡಿಸು ಹಕ್ಕಿಗಳ ನೆಂಬ ಬೇಡರ ಬೊಬ್ಬೆಯಿಂದಡವಿ ಫೀಳಿಟ್ಟುದೂ ||೪೨||

ನೆರೆದೊಡಟ್ಟುವ ಹೊಕ್ಕೊಡಂಡಿಸುವ ಮುರಿದೊಡಂ |
 ಮುರಿವ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟೊಡುಬ್ಬೇಳ್ಯೆಬೆರಸಿದನಾಯ |
 ನೆರೆಡು ಕಡಿಗಳೆವ ಕವಿದೆಚ್ಚುಂಬ ಟೊಣೆವರೊಪ್ಪದೆಮಲಗಿದಾಡೆಗಡಿವಾ ||
 ಹರಿದಿಟ್ಟೊಡಾದಿಗೊಂಡೊಳಪೊಕ್ಕುತಿವಿದವನ |
 ಶಿರತನಕ್ಕೆತ್ತುವ ಮಗುಳ್ಳಿರಿದೊಡೊಳಹೊಯಿದು |
 ಕರುಳತೊಂಗಲನುಗಿವ ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲನಬೇಂಟೆಗಳನೋಡುತ ನಡೆದನೂ
 ||೪೩||

ಇಡಿದಹುಲ್ಲೊಳಗೆ ಹುಲಿಯನಟ್ಟಲು ಬಲೆ ಕಾಲ |
 ತೊಡಕಲೊದೆದೊದೆದು ಬಿಡದಿರೆ ಹಾರಿದೊಡೆ ಮುರಿಗೆ |
 ಯೊಡೆದುಬರಿಯಂಬಿಡದೆ ಹೊಡೆವದಡಿವಲೆಗೆ ನೊಂದೆಡೆಮೆಳೆಯಹೊಕ್ಕುನೇ
 ಕಡಿವುತಿರೆ ಹುಲಿ ಯಿತ್ತು ಮುದಿಬೇಡನೆಯಿ ಬಳ | (ಣಾ ||
 ವಿಡಿದು ಮರೆಯೆಂದು ಬಗೆದೆರಗಿ ನೋಡಲು ಕಂಡು |
 ಕಡುಮುಳಿದು ಘರ್ಜಿಸಲು ಬಿಲ್ಲಬಿಸುಟೊರಲುತ್ತು ಲೋಡಿದನದೇವೊಗಳ್ವೆನೂ
 ||೪೪||

ಬಿಟ್ಟತಲೆ ಗಿಡುಹಿಡಿದು ಕಳೆದುಡಿಗೆ ಕಾಡಮುಳು |
 ನಟ್ಟು ಕುಂಟುವ ಕಾಲು ಬೆನ್ನಬಿಗುಹಳದೆಳವ |
 ಮೊಟ್ಟೆ ಕೂಳೆಡಹಿಕೆಡೆದೊಡೆದ ಮೊಣಕಾಲ್ತೀಕುವಳ್ಳಗಳು ವೆರಸೊರಲು
 ಕೆಟ್ಟೊಡಿ ಬಪ್ಪವನಸಖರು ಕಂಡಿದಿರಡ್ಡ | (ತ ||
 ಗಟ್ಟ ಕೇಳಲು ಹು ಹು ಹು ಹುಲಿಯೆನುತ ಹೆದರಿದನು |
 ತೊಟ್ಟನೆಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಡುತೋರೆಂದೊಡಾನಮ್ಮ ನೀವರಸಿಕೊಳರೆಂದನೂ ||೪೫||

ಕೆದರುವೀಲಿಯಚಲ್ಲಣದ ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲನ |
 ತಿದಿಯಕ್ಕವಡದ ಗರುಡನಗರಿಯ ತಲವರಿಯ |
 ಮದಗಜದ ಮುತ್ತಿನೇಕಾವಳಿಯ ಹೊಂವೃಗಾಜಿನದ ರವಕೆಯ ದೂತದಾ ||
 ಹದವಿಲ್ಲ ಬೆನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳ ಕೆಲದಚಮ |
 ರದ ಗೊಂಡೆಯದಲೆಸವಜವ್ವನದ ಶಬರಿಯರು |
 ಪದೆದುಲಿದು ಕುಸಿದು ತೆಗೆದಣುಕೆದ್ದು ಹರಿವ ಹುಲ್ಲೆಗಳನೆಸುವುದ ಕಂಡನೂ
 || ೪೬ ||

ಕರಿಯಿರಿದ ಕೋಣನೆರಗಿದ ಪಂದಿಸೀಳ್ವ ಕೇ |
 ಸರಿಬಗಿದ ಹುಲಿಹೊಯ್ದ ಕರಡಿಕಾರಿದ ಕಡವೆ |
 ಬರೆತುಳಿದ ಹರಣನೆಗೆದೊದಿದ ಚಿತ್ರಕನಗಿದನಯಿಯೆಚ್ಚ ಬಡ್ತಿ ಹೊಯ್ದಾ ||
 ಮರಕುತ್ತಿದೇರುಗಳ ವೇದನೆಗೆ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು |
 ಹೊರಳ ನರಳುವ ಕಿರಾತರನು ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡು |
 ಮರನತಣ್ಣೆಳಲತಂಪಿನೊಳು ಸಾಗಿಸುವ ಶಬರಿಯರ ನೋಡುತ ನಡೆದನೂ
 || ೪೭ ||

ಓವಿ ಹೀಲಿಯನುಟ್ಟು ತಳರ ಮೇಲುದನುರಕೆ |
 ತೀವಿ ಗುಂಜಾಭರಣವನು ತೊಟ್ಟುಕೇದಗೆಯ |
 ಹೂವಿನೆಸಳೋಲೆಯನು ತಿರುಪಿ ಶಿಲೆಯೊರಳಕ್ಕಿದಂತದೊನಕೆಗಳನಾಂತೂ ||
 ಸೂವಿ ನಲ್ಲನೆ ಸುವ್ವಿ ಸುವ್ವಿ ಕಾನನವಿಜಯ |
 ಸೂವಿ ಬಲುಬಿಲುಗಲಿಯೆ ಸುವ್ವಿ ಮೃಗಕುಲಮಥನ |
 ಸೂವಿಯೆಂದಲ್ಲಿಯಪುಳಿಂದಿಯರುಹಾಡಿ ತೊಳಸಿದರು ಬಿದಿರಕ್ಕಿಗಳನೂ || ೪೮ ||

ಕುರುಹುಗೊಂಡೊಂದೆರಡುತೆರನಲ್ಲ ನಾಲ್ಕೆಂಟು |
 ತೆರದಬೇಂಟೆಯೊಳಡವಿಯ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದುಸು |
 ರರತವೆನೆಯಿದರಿಂದೆ ಮೇಲೆ ನಾನಾಖಗವೃಗಾವಳಿಯನಂತಧ್ವನೀ ||
 ಅರೆಯದನಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಬೈವದನಿ ಕೂಗಿ ಬೊ |
 ಬೈವದನಿ ಬಿಲ್ಲ ಜೇವಡೆವ ದನಿ ನಿಲಲು ಸ್ಯು |
 ವೆರಗಾಗಿ ವಿಶ್ವ ಬೇಂಟೆಯಭೀತಿಯಿಂ ಮೂಗುವಟ್ಟುಬೆಂಬಂತಿರ್ದುದೂ
 || ೪೯ ||

ಹೆಗಲಚಮರಿಯ ಕಟ್ಟು ತೆಕ್ಕೆವೀಲಿಗಳು ದಂ |
 ಡಿಗೆಯೆಕ್ಕಲಂ ಹಸಿಯ ಮುತ್ತುಗಳ ಮೂಡೆ ಮೋ |
 ಳಿಗೆಯದಂತಂಕೈಯಮೊಲಹಲವು ಹಕ್ಕಿಗಳಕಲ್ಲಿಗಳನಂತವೃಗದಾ ||
 ತೊಗಲ ಹೊರೆ ಜೇನನಳಿಗೆಯ ಕಂಬಿ ಮಡಿದಹು |
 ಲ್ಲೆಗಳ ಬೆಕ್ಕಡಗುಗಳ ಪೆಡಗೆ ಹೆಬ್ಬಲಿಯ ಭಂ |
 ಡಿಗಳನೇರಿದಕೋಣವೆರಸಿತಿರುಗಿದಬೇಡರಂಕಂಡು ಬೆರಗಾದನೂ || ೪೦ ||

ಮೃತ್ಯುವಗಿದುಳಿದಂತೆ ಬೇಡರಟ್ಟುಳಿಗಳೊಳು |
 ಕುತ್ತುರೊಳಡಗಿದುರ್ ಬಳಿಕೆದ್ದು ತಮತಂಮು |
 ಹೆತ್ತತಾಯ್ಗೆಳನರಸುತ್ತಲಿತ್ತಂ ಹರಿದು ಬಾಯ್ವಿಡವ ಮೃಗಶಿಶುಗಳಾ ||
 ಸುತ್ತಿಕಿರುಮರಿಗಾಣದಳಲಿಕೆಕ್ಕಳಿಸಿಕೊರ |
 ಳೆತ್ತಿ ಹೊಂಕರಿಸಿ ಗಿಡುಗಿಡುಗಳೊಳು ಹೊಕ್ಕುಬಾಯ್ |
 ವತ್ತಲೊರಲುತ್ತಿಪ್ಪ ಬಾಣತಿ ಮೃಗಕ್ಕೆ ಮರುಗುತಬಂದನಾವಯ್ಯನೂ || ೪೧ ||

ಕಡುಗಿಬರುತಿಪ್ಪಾದಿಮಯ್ಯನತಿನಿಷ್ಠೆಯಂ |
 ತುಡುಕಿನೋಡುವೆನೆಂದು ಮನದಂದು ಸಾರಾಪಟ್ಟ |
 ದೊಡೆಯಪಶುಪತಿಯತೀಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮವಂತಳಿದು ಮುನಿವೃಂದಸಹಿತಾ ||
 ನಡೆತಂದುವಿಪುಳ ಘೋರಾಕಾರ ಕಾನನದ |
 ನಡುವೆಸೆವ ಪರ್ಣಶಾಲೆಗಳನಂತವನೊಪ್ಪ |
 ವಿಡಿದುಮಾಡಿದ ತಪೋವನದೊಳೊಪ್ಪಿದನವಿದ್ಯಾಬಳಾಹಕಮರುತನೂ || ೪೨ ||

ಪ್ರೇಮದಿಂದಾದೈಯ್ಯನೈತಂದು ಪುಣ್ಯಾಭಿ |
 ರಾಮನೆನಿಸುವ ತಪೋವನದಿಂದ ಪೊರಮಡುವ |
 ಹೋಮಧೂಮಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಜಯಜಯಧ್ವನಿಗೆ ಘಂಟಾನಾದಕೇ ||
 ಕಾಮಿಸಿದ ಸುರಭಿಪರಿಮಳಕೆ ವಿಹಿತಶ್ರುತಿ |
 ಸ್ತೋಮಂಗಳುಳ್ಳ ರಣಪಾರಾಣರಭಸಕ್ಕೆ |
 ಶ್ರೀಮಹಾದೇವ ಹೊಸತಿದು ಮಹಾವಿಂಧ್ಯದೊಳಗೆನುತಪೊಗಳುತಬಂದನೂ || ೪೩ ||

ನಾರಸೀರೆಯನೊಗೆವ ಜಡೆಯಸುಂಕಿಕ್ಕುವಾ |
 ದಾರಮಂ ಬಿಗಿವಕ್ಷಮಾಲೆಯಂ ಸರಗೈವ |
 ಪೌರಾಣವಂಕಲಿವ ಮೌಂಜಿಮೇಖಲೆಗಳಂಮಾಡುವವಿಭೂತಿಯಿಡುವಾ ||
 ಸಾರಶಾಸ್ತ್ರವನರಿವ ಕೃಷ್ಣಾ ಜಿನದ ಕಡೆಗೆ |
 ದಾರವಿಕ್ಕುವ ಕಂದಮೂಲಫಲಮಂ ತಪ್ಪ |
 ಚಾರುಮುನಿಪುತ್ರರ್ಗೆ ವಂದಿಸುತಬಂದಿದಿರೊಳೊಂದುಕೊಳಸುಕಂಡನೂ
 || ೪೪ ||

ಎಸೆವ ವಿಷವುಂಟಾಗಿಯುಂ ವಿಷಂತಾನಿಲ್ಲ |
 ಹೊಸಕಮಲವುಂಟಾಗಿಯುಂ ಕಮಲವಿಲ್ಲ ನಿ |
 ಟ್ಟುಸ ಕುಮುದವುಂಟಾಗಿಯುಂ ಕುಮುದವಿಲ್ಲಲ್ಲಿಪ್ರತಿಕೂಲವುಂಟಾಗಿಯುಂ ||
 ಹೆಸರಿಡಲ್ ಪ್ರತಿಕೂಲವಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಡೆಗೆ ಸೋ |
 ದಿಸೆ ವಿಜಾತಿಗಳುಂಟೆನಿಸಿ ವಿಜಾತಿಗಳಿಲ್ಲ |
 ವಸುಧೆಗೆ ವಿಹಿತ್ರವೆಂದೊಂದೆರಡುಗಳಿಗೆ ನೋಡಿದ ಕೊಳಸ ನಾದಯ್ಯನೂ
 || ೪೫ ||

ಬಿಸಕಂದದಂತಿಪ್ಪಯತಿವೃತ್ತದಿಂ ಪೂರ್ಣ |
 ರಸಭಾವದಿಂದಲಂಕಾರದಿಂ ಸೋಪಾನ |
 ವಿಸರದೊಳು ಕೇವಣಂಗೆಳಿಸಿವ ಪದಾರ್ಥದಿಂಕೇಳ್ವು ನೋಡಿದರಮನಕೇ ||
 ಎಸೆವ ಪ್ರಸನ್ನಗಂಭೀರದಿಂ ನಲಿನಲಿದು |
 ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಿಂ ಬಂದು ಪದವಿಡುವ ಕವಿಗಳಿಂ |
 ವಸುಧೆಗೆ ಮಹಾಕವಿಯ ತೆರದೊಳಂತಲ್ಲಿಯ ಸರೋವರಂ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದುದೂ
 || ೪೬ ||

ಬಳಸದೆಳಲತೆಗೆ ತಂಪಿಂಗೆ ಕಂಪಿಂಗೆ ಕೆಂ |
 ದಳರಿಂಗೆ ಕರ್ನಿಕೆಗೆ ಯೆಸವ ಪ್ರಸೂನಕ್ಕೆ |
 ಫಳಕೆ ತುಂಬಿಗೆ ಗಿಳಿಗೆಕೋಗಿಲೆಗೆ ಕುಣಿವನವಿಲಿಂಗೆ ಹಂಸನಿಕರಕ್ಕೆ ||
 ಪುಳಿನಕ್ಕೆ ತಂಗಾಳಿಗೆಸೆವ ದೀಪದ ಮೃಗಾ |
 ವಳಿಗೆ ಬೆರಗಾಗುತ್ತ ನಡೆತರುತ್ತರೆ ಕಂ |
 ಣಳವಿಯೊಳುಕಂಡನಪ್ರತಿಮಯತಿರಾಯಪಶುಪತಿಶಿವನಸುಪ್ರಭೆಯನೂ
 || ೪೭ ||

ಕಡುಹಿಮಂ ಕಡುವಿಸಿಲು ಕಡುಗಾಳಿ ಯಿಲ್ಲ ಮರ |
 ನಡಿಯನೆಳಲತ್ತಿತ್ತ ಲೋಲೆಯವನವರತಬೆಳೆ |
 ಯುಡುಗವೆಲ್ಲಾ ಭೂಜ ಲತೆಯೋಷಧಿಗಳು ಫಲವಿಡಿದೊಲೆದು ಜಡಿವೃತಿಹವೂ ||
 ಬಿಡದೆ ಹುಲಿಹುಲ್ಲೆ ಹರಿಕರಿ ಯೆರಳೆಸಿರಳ್ಯಯಿಗ |
 ಳೆಡೆಯಮುಂಗುರಿ ಮೂಸಕಂ ನವಿಲು ಸಾಗಂಗ |
 ಳಡಸಿಜವೈರಮಂ ಮರೆದಿಪ್ಪವೆನೆ ಮುನಿಯ ಮಹಿಮೆಯಂಪೊಗಳ್ವರಾರೂ || ೪೪ ||

ಈ ಮುನಿಯ ಚಾರಿತ್ರದೊಳು ಗಂಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಿರ |
 ಳಮುನಿಯ ಶಾಂತಿಯೊಳು ಚಂದ್ರಮಂ ಜನಿಸಿದಿರ |
 ನೀಮುನಿಯ ವದನದೆ ದಯಾಗುಣದೆ ಸುರಕುಜಂ ಸುರಧೇನು ಪೊಣ್ಣುದಿರ
 ಈ ಮುನಿಯ ನುಡಿಯಸವಿಯಿಂದಮೃತವೊಗೆಯದಿರ | (ವ್ರೂ ||
 ದೀಮುನಿಯ ಸುಳುವಿನೊಳು ತಂಗಾಳಿ ಬೆಳೆಯದಿರ |
 ದೀಮುನೀಂದ್ರಂಮುನಿಯ ವೇಷದೀಶ್ವರನಾಗದಿರನೆಂದು ನಡೆನೋಡುತಾ || ೪೫ ||

ಸವಿದು ನೋಡುವ ನೋಡುವೈಸಕಂಗದೊಳು ಪೊ |
 ಣ್ಣುವ ಪುಳಕ ವೊಸರ್ವಬೆಮರುಕ್ಕುವಾನಂದಾಶ್ರು |
 ಕವಿವ ತಂಪೇಳ್ವಪರಿಣಾಮಮಂ ಕಂಡು ತನ್ನೊಳು ತಾನೆಬೆರಗಾಗುತಾ ||
 ಇವರ ಕಂಡೆನಗೀಸುಖಂ ಪುಟ್ಟಲೀಕಿವರು |
 ಶಿವನಂಶದವರಾಗದಿರರು ನೋಡುವೆನಿದರ |
 ವಿವರವನಿದಾವದೆಸೆಯಿಂದಾದುದೆಂಬುದಂ ನೆನೆದೊಯ್ಯನಡಿಯಿಟ್ಟನೂ || ೪೬ ||

ತಿಳಿಗೊಳನ ಬಳಸಿನಳನಳಸಿ ಬೆಳೆದೆಳೆವಾವು |
 ಗಳ ತಳದ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಂಟಪದ ತಣ್ಣೆಳಲ |
 ತೆಳಗಾಳಿಯೊಳು ಪುಟಂಜೆತ್ತ ಪುಳನಸ್ಥಳದ ಮೇಲಶೋಕೆಯ ತರುವಿನಾ ||
 ತಳಿರತೊಂಗಲ ಗದ್ದುಗೆಯೊಳೊಲಗಂಗೊಟ್ಟು |
 ತಳೆದು ಹಿಂದೆಡಬಲದೊಳೊಪ್ಪಿ ಕುಳ್ಳಿದ್ ಮುನಿ |
 ಗಳಕೂಡೆ ನುಡಿವ ಪಶುಪತಿಯತೀಂದ್ರನನು ಕಂಡಂಥನೈನಾದಯ್ಯನೂ || ೪೭ ||

ನೀತಿ ಬಲಿದುದೋ! ಶಾಂತಿ ರೂಪಾಯ್ತೋ! ಸದ್ಗುಣ !
 ವ್ರಾತವೇ ಮುನಿಯಾಯ್ತೋ! ಮುಕ್ತಿ ಜಡೆವೊತ್ತುದೋ! |
 ಭೂತದಯೆ ವಲ್ಕಲವಸನವಾಂತುದೋ! ಪುಣ್ಯವೆಳಸಿ ಭಸಿತವ ನಿಟ್ಟುದೋ!!
 ಸೂತನಶ್ರುತ್ಯರ್ಥ ನುಡಿಗಲಿತುದೋ! ತಪ |

ಸ್ವಾಸ್ವತಂತ್ರವೃತ್ತಿ ಬೋಧಿಸತೊಡಗಿತೋ! ಎಂಬ |
 ಚಾತುರ್ಯದಿಂದಿದರ್ಧ ಪಶುಪತಿಯತೀಶಂಗೆ ನಮಿಸಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿ ದರ್ಶನಾ
 || ೫೭ ||

ಜ್ಞಾನವಾಚಾರವಾಗಮಧರ್ಮತತಿನುತ |
 ಧ್ಯಾನವರಸುವ ಪುಣ್ಯ ವೆಳಗನೊಳಕೊಂಡು ನಿ |
 ವಾಣಿನತಿನಿರ್ಲೇಪ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿರ್ಗುಣನಿರಾವರಣ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಾ ||
 ಮಾನದಾಸನದ ಮುದ್ರೆಯ ಹಂಗು ಹೊದ್ದದ ಪ |
 ರಾಸಂದ ಮೂರ್ತಿಶರಣನುತಲೆರಗಿದನುಸು |
 ಮ್ಮಾನದಿಂ ಕಂಠರಿಯದಿದೋಡಂ ಕರುಳರಿಯದೇ ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೇ
 || ೫೮ ||

ಹಸಿದು ಬೆಂಡಾದೆ ನೀರ್ಗುಡಿ ಯಿತ್ತ ಬಾ ಬಂದ |
 ದೆಸೆಯಾವುದೂರಾವುದಾರಮಗನಾವಕುಲ |
 ಹೆಸರೇನು ನಟ್ಟಡವಿಗೊಬ್ಬನೆಂಕಾರಣ ಬಾದೆ ಹೆಳ್ಳೆಯ್ಯ ಯನಲೂ ||
 ಎಸೆವ ತಂಕಣ ನಾಡಹುಲಿಗೆರೆಯೊಳಹೆನೆನ್ನ |
 ಹೆಸರಾದಿವುಯ್ಯ ಹರದರ ಮಗಂ ದೇಶಾಂತ್ರ |
 ವಶನಾಗಿ ಬರುತ ಬರುತಂದು ನಿವೃತ್ತಂಕಂಡು ಬದುಕಿದೆನ್ನಾನಂದನೂ||೫೯||

ಈಸಾಕುವಾರ್ಯ ಮಾರೂಪ ಸಂಪತ್ತು ಮ |
 ತ್ತೀಸರಸಮೂರ್ತಿ ಯಾಯುಗಸಾಕರವೃತ್ತಿ |
 ದೇಶಾಂತ್ರಿಗುಂಟೆಕಂಠೈ ಹುಸಿದೆಯೆನೆ ಹುಸಿದುದಿಲ್ಲನಾನಹುದೆಂದೆನೇ ||
 ಲೇಸಾಯ್ತು ಹುಸಿಯದೊಡೆ ಸಾಕು ದಿನಕರನಂಬು |
 ರಾಶಿಗಿಳಿಯದ ಮುನ್ನಲುಂಣೇಳೆನುತ್ತಂ ಯ |
 ತೀಶನಾಡಿದೊಡುಂಣೆ ಯೆಂದೊಡೇಕುಂಣೆಯುಣ್ಣ ದಹದನಹೇಳೆಂದನೂ||೬೦||

ಮಿಕ್ಕ ಹಸಿವಿಲ್ಲ ದದುಕಾರಣದಿನೀಗಳೂ |

ಟಕ್ಕ ತೆರಹಿಲ್ಲ ನಲು ಹಸನಾಯ್ತು ಹೊರಗೆ ಮೃಗ |

ದಿಕ್ಕೆಯಿದ್ದು ವ ಹೊತ್ತು ಸಮನಿಸುತ್ತಿದೆ ಹುಸಿಯದೆ ಮಾಣೆ ಹೇಳಿದೆನೇ ||

ಸೂಕ್ತಿದ್ ಹುಲಿಗರೆಗೆ ಸೊಡ್ಡಳನನೊಯ್ದಲ್ಲ |

ದಿಕ್ಕೆನೊಡಲೊಳಗನ್ನ ರಸವನೆನೆ ಲೇಸುಲೇ |

ಸಕ್ಕಕ್ಕ ದಿನವೇ ಸರವಧಿಯೆನೆ ದೇವ ಮೂವತ್ತು ದಿನದವಧಿಯೆನಲೂ ||೫೬||

ತಿಂಗಳುತನಕ್ಕ ಬದುಕುವದರಿದು ಬದುಕೆ ಮೇ |

ಲಂಗವಿಸಲಡವಿಯ ಮೃಗ ಹೋಗಲೀಯವವ |

ರಂಗಲಿದು ಹೋಗಿ ನಿನ್ನಂಕಂಡ ಖೂಳರೊಂದಡಿಯ ನಿಡಲೀಯ್ಯರವಾ||

ಕಂಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದರು ಮುಂದೆ ಸೋಮೇಶ |

ಲಿಂಗನಳಲಿಸದೆ ಬಿಡನಿಸಿತುಡಾವರಿಗೊಡಲ |

ನೀಂಗುರಿಯ ಮಾಡದುಂಣೇಳೆಂದು ಮುನಿಪನಾದಯ್ಯನಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನೂ ||

||೫೭||

ದೀನನೈಶ್ವರ್ಯ ಕಾಮುಕನ ಸದ್ಗುಣ ಭಕ್ತಿ |

ಹೀನನ ಕುಲಂ ಪ್ರೇತವನದ ಹೂಗಿಡಗಳು ಮ |

ಹಾನಗದವೇಲೆ ಸೂಸುವಮಳೆ ಮೃಥಾ ಹಿರಿಯರಂನಿಂದಿಸುವನ ಭಾಗ್ಯ ||

ಕಾನನದ ಸುರಭೂಜ ವನದಲೇ ಕೆಡುವಂತೆ |

ನಾನಾನಿರೋಧದಿಂ ಬರಿದೆ ಕೆಡುವೊಡಲಂ ಭ |

ವಾನಿಯರಸಂಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೊಡದುಬದುಕಲ್ತೆ ಮುನಿನಾಥಕೇಳೆಂದನೂ ||೫೮||

ಬರೆಸತ್ತು ಕಾಣಿಸರ್ಗಕ್ಕಿದ್ದು ಕಾಣುತಿಹ |

ನರಕವೇ ಲೇಸಲಗುಕೂರಿತೆಂದೊಲೆಯೊಳ |

ಟ್ಟುರುಹಿದೊಡೆ ಕರಗದೇ? ನೀನೇ ಕರಣ್ಯವೇಕಳದೊಡಹ ಲಾಭವುಂಟೇ? ||

ಮರುಳು ಮೊದಲಾಗಿ ತನ್ನೊಡಲಂ ಸುರಕ್ಷಿತದೊ |

ಳರಿಸುವುದು ಪುಣ್ಯಜನ್ಮಂ ಬಡೆದ ತನುವನಾ |

ದರಿಸದಳಿದೊಡೆ ಬಳಿಕ ಹಡೆಯಲಹುದೇಂ? ಮೂರ್ಖ! ಕೇಳೆಂದನಾಮುನಿ ಪ

(ನೂ || ೫೯ ||

ಮಲದ ಬಗರಿಗೆ ಮೂತ್ರದೊರತೆ ನಾನಾಹೀನ |
 ಜಲದ ಮಡು ಮಾಂಸದ ಬಣಂಬೆ ಹಡಿಕೆಯಹಗೆವು |
 ಹೊಲಸಿನೋವರಿ ಯವಗುಣಂಗಳಾರವೆ ಯಖಿಳರೋಗಂಗಳಾಡುಂಬೊಲಾ||
 ಹಲವು ಹಗೆಗಳಿಗಿಟ್ಟುಗುರಿ ಯನಿತ್ಯದಮೊದಲ |
 ನೆಲೆ ಯೆನಿಪ್ಪೊಡಲ ನುತ್ತು ಮಸಮಯಕಿಕ್ಕುವುದು |
 ಗೆಲವು ಮದುವೆಯ ತುಪ್ಪವಂ ಬಡಿಸಿ ಮೊಗವರಿತವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಬಂತಿರೇ
 || ೬೦ ||

ನೀತಿಹೀನನೆ ಕೇಳು ನಿನ್ನ ದೇಹಂ ಸಪ್ತ |
 ಧಾತುವಿಂದಾದುದುಳಿದಧಿಕಮುನಿಗಳ ದೇಹ |
 ವೇತರಿಂದಾದುದವರಾದಿ ತೊಡಗಿಂತಿದನು ಜ್ವಯವಪ್ಪುದೊವರಿ ಸುರೇ? ||
 ಆತುರದೊಳದನೆ ರಕ್ಷಿಸುವರಂತದುವಿಡಿದು |
 ಭೂತದಯೆಗೆಯ್ವರವರೇಂ ಮರುಳರೇ? ಪ್ರಾಣ |
 ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದ ಪಾಪಿ ಕೇಳೆಂದ ನಂದುಯತಿವೇಷದಗಜಾರಮಣನೂ || ೬೧ ||

ಮೃಡಮೂರ್ತಿ ನಾನಿಮ್ಮ ಕೂಡುತ್ತ ರಂಗಳಂ |
 ಕೊಡಲಂಮೆ ನೊಡಲಂ ಸುರಕ್ಷಿತಂ ಮಾಡಲದು |
 ಕಡೆತನಕನಂತಕಾಲಂ ಸುಖದೊಳಹುದೆ? ಕೇಳದನೊಯ್ದು ಮಣಿಮಾಡದ||
 ಕಡೆಯ ನೆಲೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಿದೊಡಂ ಸಾವು |
 ಬಿಡದೆ ಕೆಡುವೀದೇಹವುಳ್ಳಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಮಂ |
 ಪಡೆವುದೇ ಲೇಸು ನೀವರಿಯಿರೇ? ಯತಿ ಕೇಳದೆನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತವೆನಲೂ
 || ೬೨ ||

ಕರಮೂರ್ಖನೆಂದರಿಯಲಾದುದೊಂಮಂತಪ್ಪ |
 ಹಿರಿಯರಾಡಿದ ಮಾತನುಲ್ಲಂಘಿಸಿದೆಯಾಗಿ, |
 ವರಭೂತದಯೆ ಯಿಲ್ಲ ನಿನಗೆಂಬುದರಿಯಲಾದದು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿನಗೇ ||
 ಕರುಣವಿಲ್ಲಾಗಿ, ಛಲಿಯೆಂದರಿಯಲಾಯ್ತು ನೆರೆ |
 ಪರದೈವ ಕೆಡೆದಲ್ಲದುಂಣೆನೆಂಬಾಗಳೇ |
 ಪರಿಯಲೇ ಭಕ್ತನೆನಿಸಲು ಬಂದೆ? ಶಿವನಾರು? ನೀನಾರು? ಹೋಗಿಂವನೂ ||
 || ೬೩ ||

ಭ್ರಾಂತು ಹೊದ್ದದ ಮುನಿಪ ಕೇಳಯ್ಯ ನೀನೆಂದ |
 ಶಾಂತಿ ಸತ್ಯಂ ಭೂತದಯೆ ನಿರರ್ಥಕಂ, ನಿ |
 ಶ್ವಿಂತದಿಂದಂಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳೊಡೆ ಕೊಡಲು ಸಾಲದೇಬೇಡಿದುದನೂ ||
 ಇಂತಿದೇ ಘನವೆಂದು ಭಕ್ತನಾದೆನು ಧನವ |
 ನಂತವುಳ್ಳೊಡೆ ಹೆರರ ನೋಲೈಸಲೇಕೆ ? ಕಾ |
 ಲಾಂತಕನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಹ ದೀಪ್ತಿ ಲಾಕಿಕತಮಂದಮಂ ಸಂಹರಿಪುದೂ ||
 || ೬೪ ||

ಶಿವನ ನಿಜವೇಷವಂ ಧರಿಸಿ ಕಾಮವನು ಕ್ರೋ |
 ಧವನು ಲೋಭವನು ಮೋಹವನು ಮದವನು ಮತ್ಸ |
 ರವನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಳಭೂತಂಗಳೊಳು ಪರಮಾಣು ನೋವಸೈರಿಸಲಾರದೇ ||
 ಭುವನವಂದಿತರಪ್ಪ ಹಿರಿಯರೇಂ ಮರುಳರೇ ? |
 ಅವರಿಂದ ನಿನಗಾವ ಬುದ್ಧಿ ಪಡಿದೆಂದು ಮುನಿ |
 ನಿವಹ ಕಂಪಿಸುತಿರಲು ಪಶುಪತಿಯತೀಂದ್ರ ವಾದಯ್ಯನಂ ಬೆಸಗೊಂಡನೂ ||
 || ೬೫ ||

ಭುವನದೊಳು ಹುಟ್ಟುವಾಗೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ದೇ |
 ಹವಿಕಾರಮಂ ಬಿಡುವೆನೆಂಬ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು |
 ಳ್ಳವರಿಲ್ಲ ಮೇಣಾದೊಡುತ್ತ ಮರೊಳಂತವೇಕಿಲ್ಲೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಬೊಡೇ ||
 ಶಿವಮಂತ್ರ ಶಿವಲಿಂಗ ಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೆಂ |
 ಬಿವು ನೆಲಸಿ ನಿಂದೆಡೆಯೊಳವು ನಿಲ್ಲವೆಂಬುದಿದು |
 ಶಿವವಾಕ್ಯ ವೆನ್ನ ಮನವನಿನೆಂತು ಧಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುವೆ ಯತೀಶಯೆನಲೂ ||
 || ೬೬ ||

ನಿನ್ನ ಹಣೆಯೊಳು ಭಸಿತ ನಿನ್ನ ಬಾಯೊಳು ಮಂತ್ರ |
 ನಿನ್ನ ತೊಡಿಗೆಯೊಳು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳರಲ್ಕೆ ನಿನ |
 ಗಿನ್ನೇಕೆ ಪರರ ದೈವವನಳಿದು ಶಿವನನಿಲಿಸುವೆನೆಂಬ ಕೃತ್ಯವೆನಲೂ ||
 ಎನ್ನ ದೇಹಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆಂದು ಮಾಡೆ ಬಳ |
 ಕೆನ್ನಿಂದ ನರಕಿಗಳು ಬೇರಿಲ್ಲ ಧರಣಿಯೊಳ |
 ಗೆನ್ನ ಸಮಯಾಭಿಮಾನನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿದೊಡೆ ದೋಷವೇನಿಲ್ಲೆಂದನೂ ||
 || ೬೭ ||

ಮಾತಿನೊಳು ನೀತಿಯೊಳು ಬುದ್ಧಿಯೊಳು |
 ಚಾತುರ್ಯದೊಳು ನಿಧಾನವಿಚಾರದೊಳು ಗುಣ |
 ವ್ರಾತದೊಳು ನಿಷ್ಠೆಯೊಳು ಜೀವದ ಪರಿಚ್ಛೇದದೊಳು ವಿವರಮಂ ಕಾಣ
 ಆತುರಿಸಿ ಕಾಡುವೆನಂಥಲೆಗೆ ಕಂಟಣಿಸ | (ದೇ ||
 ದೀತನಲ್ಲದೆ ನಿಲುವರಾರಂದು ಹೊಗಳುತ್ತಿಹ |
 ಭೂತೇಶನಂ ಲಜ್ಜೆಗೆಡಿಸಿತ್ತು ಮೆಚ್ಚು ಮುನಿನಿಕರದೊಲಗದ ನಡುವೇ ||
 || ೬೪ ||

ಕವಿವ ಮೆಚ್ಚಿನ ಕೂಡೆ ಗಂಗೆ ಮೊಳೆವೊಡೆ ಜಟಾ |
 ನಿವಹಮಂ ಮರೆಮಾಳ್ವನಿಂದುಮೊಳೆವೊಡೆ ಮುಸುಕಿ |
 ಡುವ ಲಲಾಟಾಕ್ಷ ಮೊಳೆವೊಡೆ ಭಸಿತವಿಡುವೈದುಮುಖ ಮೊಳೆಯೆ ತಲೆವಾ
 ವಿವಿಧಭುಜಲತೆ ಮೊಳೆವೊಡೊತ್ತಿ ತುರುಗುವ ಮಂಡ | (ಗುವಾ ||
 ನವಿತಾನ ಮೊಳೆಯೆ ಮಯ್ಯಂ ಹೊಡೆದು ಕೊಳುತಿರ್ಪ |
 ನೆವದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದಂ ಶಿವನಾದೊಡಂ ಠಕ್ಕು ಸತ್ಯದಿದಿರಲಿಲ್ಲದೂ || ೬೫ ||

ಇಂದೆನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗಳು ಕೊಳ್ಳವಿಂತಿಲ್ಲದ |
 ಮುಂದಿವಂ ಸಡೆವಾಗಳುಳ್ಳಸತ್ವಂಗಳಂ |
 ಕುಂದಿಸಿ ಕರಂ ಧಾತುಗೆಡಿಸಿ ತಂದುಣಲೀವೆ ನದನೊಲ್ಲದಿರಲೀತನಾ ||
 ಹಿಂದುಗೊಂಡೇ ಹೋಹನಳುಪಿದೊಡೆ ಹೋಗಿನಾ |
 ನೆಂದು ನೆನೆವುತ್ತಿರಲು ರವಿ ಗಗನಮಂ ಸುತ್ತು |
 ಬಂದು ಬಳಲಿದ ಹಯವ ನೀರ್ಗುಡಿಸಲಿಳವಂತಿಳದನು ಪಡುವಣಕಡಲೊ
 (ಳೂ || ೬೬ ||

ದಿನಪನಿಳದವಸಾನದೊಳು ತಪೋವನದ ಯತಿ |
 ಜನ ವರ್ಣ್ಯವೆತ್ತಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಂ ಮಾಡು |
 ವನಿತಕ್ಕೆ ಮೆರೆದಾದಿಮಯ್ಯನ ಯಶೋಲತೆಯ ಬೀಜ ವ್ರದಯಿಸುವಂದದೀ ||
 ವಿನುತಚಂದ್ರಂ ಪೂರ್ವದಿಶೆಯೊಳವತರಿಸಿ ಬೆಳ |
 ಗಿನ ಬೀಡು ನಡೆದು ದಿಗುಭಿತ್ತಿಯಂ ಧವಳಸಲು |
 ಸನಕಾದಿವಂದಿತಂ ಯತಿಯಾದ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರದೊಡೆಯ ನೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ವನೂ
 || ೬೭ ||

|| ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವಾಂಕಕವಿರಚಿತ ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥ ಚರಿತ್ರದೊಳ್ ತೃತೀಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ. ||

—ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ —

|| ಶ್ರೀಸೋಮನಾಥಾಯನಮಃ ||

|| ಸೂ || ಉರಿವ ಬಿಸಿಲೊಳಗೆ ಬಸವಳದು ಬೆಂಡಾಗಿ |

ಹರಣದಾಸೆಯ ಹಾರದಿರ್ಪಾದಿಮಯ್ಯಂಗಿ |

ಕರುಣದಿಂದಿರಾಗಿ ಬಂದು ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರಿದಂ ಸೋಮೇಶನೂ ||

ಶ್ರೀಮದನುಪಗುಣಸ್ತೋಮ ವಿಮಳಾನಂದ |

ಸೀಮ ಘನನಾಮ ನತಿನಿಶ್ಚಿಂತ ನಪ್ರತಿಮ |

ಭೂಮಿಮೊದಲಾದಷ್ಟುತನುವಿನೊಳಭೇದ್ಯನೆನಿಸುವ ಮಹಿಮಚಿತ್ತೈಪುದೂ ||

ಕಾಮಿತವನೀವ ಬಲ್ಲರ ಬಲ್ಲಹನೆ ನಿನ್ನ |

ನಾಮವಲ್ಲದೆ ಪೆರತನರಿಯದಬಳಂಗಿ ನೀಂ |

ಪ್ರೇಮದಿಂದಿರಿಸೆವುದೈ ಕೃಪಾಜಲಧಿಯೆನಿಸುವ ಶಂಭು ಸೋಮೇಶ್ವರಾ || ೧ ||

ಶಿವನಕಾಟಮುಮ ನಾದಯ್ಯನೇಕಾಗ್ರಹಿ |

ತ್ತವನು ನೋಡುವೆನೆಂದು ಬಪ್ಪಂತೆ ಪೂರ್ವದಿ |

ಗ್ವಿವರವಂ ಬಗೆದುನೆಗೆದೊಗೆದುದುಗಿರಿಯ ಶಿಖರದ ಸುಖಾಸನದವೇಲೇ ||

ಕವಿವ ಕಿರಣಂಗಳಂ ಮಡಲಿರಿದು ಭಾನುಮೂ |

ಡುವ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಮುನಿವೇಷಮಂ ತಳೆದಿದ್ |

ಭವನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ವನದಿಂದ ನಡೆಗೊಂಡ ನೊಲವಿಂ ಧೀರನಾದಯ್ಯನೂ || ೨ ||

ಬಡಭೂತಹಿಡಿದ ಭವಿಯೊಳಗಾಗಿ ಹಸಿವು ನೀ |

ರಡಿಕೆ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯ ಸೀತವಾತಪವೆಂಬ |

ಗೊಡವೆಗಳ ನರಿಯನೆನಲಾ ಭೂತವಂ ನಗುವ ಸದ್ಭಕ್ತನಾದಯ್ಯನೂ ||

ಮೃಡನ ಭಕ್ತಾವೇಶವಾವರಿಸಿತೆಂಬಾಗ |

ಳಡೆಯೊಳನ್ನೆಲ್ಲಿಯದು ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆ ಯು |

ಘ್ನಡದಶ್ರಮಾದಿದೇಹವಿಕಾರವೆನೆ ನಡೆದ ನತಿಧೀರನಾದಯ್ಯನೂ || ೩ ||

ವಿಷಗಳಂ ಮುಸಿತನವ ನೀಡಾಡಿ ನೆರವಿಯಂ |
 ಬಿಸುಟು ಮಾಯಾವೇಷದಿಂ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಸಂ |
 ದಿಸಿ ನಡೆದು ಬಂದು ತಣಿವಂ ಸತ್ಯವಂ ಸಾಹಸವನು ಬಿಡದಾಕರ್ಷಿಸಿ ||
 ಹಸಿವಂ ಪಿಪಾಸೆಯಂ ಶ್ರಮಮಂ ಬಳಲೈಯು |
 ಬ್ರಹ್ಮನ ನಿಶ್ಚಿತ್ತಮಂ ತನುವಿನೊಳು ನೆರೆ ತೀವಿ |
 ನಸುನಗುತ ಬರೆ ನಿಷ್ಠೆ ವಿಡಿದು ನಡೆದಂ ಧೀರನಾದಯ್ಯನಾದಯ್ಯನೂ || ೪ ||

ಗಳಗಳನೆ ನಡೆವಾಗ ಬೀಸುತೋಳಿಂ ರಕ್ತ |
 ವಿಳಿದು ಬೆರಳ್ಳಳು ಬಾತು ಮಿಡಿದೊಡೆವುತಂ ಜ್ವಾಲೆ |
 ಬಳಸಿದುದರಾಗ್ನಿಯಿಂ ಕಾದು ಬಪ್ಪುಸುರೊಳೆದೆಯಾರಿ ರಸವರತು ಬಾಯಾ ||
 ಬಳಗು ಹುಣ್ಣಾದೊಡಂ ಬಿಸಿಯಹುಡಿಯಿಂದ ಹೊ |
 ಪ್ಪಳಿಸಿ ಪದತಳದೆ ರಕ್ತಂದಾರಿಯೊಳ್ ವ್ರಣದೆ |
 ಚಳಿಯಗೊಡುವಂತೆವೊಲು ಸುರಿದೊಡಂ ಬಗೆಯದಾದೈಯನೈತರುತಿರ್ದ
 ನೂ || ೫ ||

ಬಿಸಿಲಬಿಸಿಯಿಂನೆತ್ತಿ ನೆಲನಬಿಸಿಯಿಂಪದಂ |
 ದೆಸೆದೆಸೆಯ ಕಾದೆಲರಬಿಸಿಯಿಂದಕಾಯ ವು |
 ಬ್ರಹ್ಮದಾಕ್ಷದಗ್ನಿ ವಿಸಿಯಿಂದಾದ ನೀರಡಿಕೆ ಯುಗ್ರಬಿಸಿಯಿಂದ ಬಾಯಾ ||
 ಅಸಿವೊಯ್ ತೆರದಿಂದ ಬಿರಿದುರಿದು ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗೆ |
 ದಸುಗೆ ತೆಗೆಬಗೆಯಾಗೆ ಡೆಂಡಣಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿದು |
 ಮಸಗಿ ಕಯ್ಯಾರಿ ನಡೆದಂ ಛಲಿಗಳರಸನೆನಿಪೆನ್ನಯ್ಯನಾದಯ್ಯನೂ || ೬ ||

ಈಸೊಂದು ಸಂಕಟದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆವೊಗಳೈ |
 ನಾಸಮಯಬೇಸಗೆಯ ಬಿಸಿಲ ಕಾಠಿಣ್ಯದೊಂ |
 ದಾಸುರಂ ಮುನ್ನಾದುದಿಲ್ಲ ಕಂಡವರಿಲ್ಲ ಕೇಳ್ವ ಬಲ್ಲವರುಮಿಲ್ಲಾ ||
 ಒಸರಿಸದೊಳಗಿರ್ದ ಜಲಚರಚಯಕ್ಕೆ ವಾ |
 ರಾಸಿ ಯಿಟ್ಟೆಸರಂದವಾದುದಿದು ಕಾಲದ |
 ಭ್ರಾಸವೋ ಶಿವನಾದಿಮಯ್ಯನ ಮನವ ನೋಡಲೊದಗಿಸಿದನೋ ಎನಿಸಿತೂ
 || ೭ ||

ಸಂದುಕಾಸಲು ಕರಗಿ ಕಬ್ಬುನಂ ಕಾಹೇರು |
 ವಂದರಿಂ ರವಿ ತನ್ನ ಕಿರಣಕಿಚ್ಚೆಂ ಕಾಸೆ |
 ಬೆಂದು ಕತ್ತಲೆ ಕಾದು ಕರಗಿ ಕೆಂಗಲಿಸಿ ತಲ್ಲದೊಡೆ ಬಡಬಿಸಿಲಲೀ ||
 ನೊಂದು ನೆಲನುರಿದು ಜಲವರತು ಹೊಲಕರುಕೆದ್ದು |
 ನಿಂದ ಮರನೆಲೆಗಳೆದು ಗಿರಿಸಿಡಿದು ಹಾರಿ ಮೃಗ |
 ವೃಂದವಸುವರೆಯಾಗಿ ಹರಣಗಳೆ ಯಲ್ಕುಗ್ರವಾಯ್ತು ಬೇಸಗೆಯಬಿಸಿಲೂ ||

|| ೪ ||

ಪೊಡವಿಯಡಿಯಲಿ ಘನಿವನೆಂಬ ಕೊಳ್ಳಯ ನಡಸಿ |
 ಹೆಡೆವಣಿಗಳೆಂಬ ಕೆಂಡಂಗಳಿಂ ಮೀರಿ ಪೊರ |
 ಮಡುವ ಕಾಂತಿಗಳೆಂಬ ದಳ್ಳುರಿಗಳಿಂದ ಕಡುಗಾಸಿ ಪಾಪವಿಧಾತ್ರನೂ ||
 ಬಿಡದಚರಚರಮೊದಲು ಸರ್ವಜೀವಂಗಳಂ |
 ಸುಡಲೆಂದು ಮನದೊಳನುಗೈದನಕ್ಕಲ್ಲದಿ |
 ದೊಡೆ ನಿಜ್ಜ ಮೂಡುವ ದಿವಾಕರಂಗಿನಿತ್ತುಗ್ರವೆಲ್ಲಿಯದು ನಾವರಿಯಲೂ ||

|| ೫ ||

ನೆಲ ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗೆದಕಾವಲಿಗೆ ಸಿಲೆ ಬೆಂದು ಕಾ |
 ದೊಲೆಯ ಗುಂಡಿಗೆ ಕಿರುವರಳುಗಳು ಕಿಡಿಗಳಿಗೆ |
 ಸಲೆ ಮಳಲು ಹುರಿದಮಳಲಿಂಗಡೆಯ ಹುಡಿಯೊಡ್ಡಿ ದಾವಗೆಯ ಹೊಸಧೂ
 ಎಲರಟ್ಟಮಡಕೆಯುಸುರಿಂಗೆ ಹೊಯ್ಕೆಯೆನಿಸಿ | (ಮಕೇ||
 ನೆಲಸಿದ ವಿಭೇದದಿಂದಿರಲದರೊಳಾದಯ್ಯು |
 ನೆಲೆಸೋಮನಾಥ! ಸೋಮಯ್ಯ! ಸೋಮೇಶ! ಸೊಡ್ಡಳ! ಶರಣೆನುತನಡೆದ
 ನೂ || ೧೦ ||

ಊರಿ ನಡೆನಡೆದು ಕೈಗಳು ಸುಲಿದು ಮೊಳಕಾಲ್ |
 ಕೇರುವಟ್ಟಂತೊಡೆದು ತೆವಳಪಜ್ಜಳವೊಳಗು |
 ದೋರಿ ಕೆಂಗಲಿಸಿ ನಡೆಯುಡುಗಿ ಚಲಿಸಲ್ಪುಪಾಯಂಗಾಣದಾರೆ ಡಗೆಯನೂ ||
 ಹೇರಿದೊಡಲತಿನೆಳಲನೆಳಸುತಿರೆ ಕೆಲದೊಳ್ಳೆ |
 ದಾರು ಮಾರಳವಿಯೊಳು ಹಬ್ಬಿದೊಂದಾಲ ಮುಂ |
 ದೋರೆ ಕಂಡೆತಕ್ಕೆ ತೆವಳ ಬಂದದರ ನೆಳಲಂ ಸಾರ್ದನಾದಯ್ಯನೂ || ೧೧ ||

ನಲಿದಾರವೆಯ ನಿಕ್ಕಿದನ ಕುಲಂ ಕೆಡದೆ ಸಲೆ |
 ನೆಲಸಿಪ್ಪುದಿಂತೆಂದು ವೇಳ್ಯಂತೆ ಹಬ್ಬಿ ಹರ |
 ಕಲಿಸಿತ್ತು ಹಲಕಾಲ ಬೀಳಲಾಗಿಯು ಬೀಳದೆಂತಕ್ಕೆ ಕೊಂಬುಜಡಿದೂ ||
 ನೆಲಕೆ ಬೀಳಲು ಬಿದ್ದು ದಲ್ಲದೇನುಂನೋಯ |
 ದಲೆ ಯೆಂಬ ಜಾಣ್ಣುಡಿಗೆ ನೆಲೆಯಾಯ್ತು ಹಲವು ಬೀ |
 ಳಲು ಮೆರೆದುದಾಲ ವತಿಲೀಲೆಯಿಂ ಮೂಲೋಕದಾಲಿಯಂ ಸೋಲಿಸಿದುದೂ
 || ೧೨ ||

ಹಗೆ ಯೆನಗೆ ಮಳೆಗಾಲ ವದರ ಬಲದಿಂದ ತಾ |
 ನೊಗೆದು ಕವಲಿರಿದು ಬೆಳೆದೊಂ ಕಿರಣಂಗಳಂ |
 ಹೊಗಲೀಯೆನೆಂಬುದೀವರನುಳಿಯಲೀಯೆ ನಿದನೆಂದಂದುಹಗಲೊಡೆಯ
 ಮಿಗೆ ಬಿಸಿಲ ಬೆಂಕಿಯಿಂ ಸುಟ್ಟೊಡಲೆ ಬೆಂದು ಕೊ | (ನೂ ||
 ಳ್ಯಗಳ ಕೊನೆ ಯುರಿದಪ್ಪವೆನಲೆಗಳುದಿದುಕೊಂ |
 ಬುಗಳ ಕಡೆ ವೊಂದೊಂದು ಕೆಂದಳರನುಗುಳಲೆಸದಿದುರ್ದಾಹೇರಾಲವೊ
 || ೧೩ ||

ಆಮರನ ನೆಳಲಿರಿಯನಳಲ ತೆರನಾಗೆ ನಿ |
 ಪ್ಪಾಮಿಯೆನಿಪಾದಪ್ಪುನಿನ್ನೀಶರೀರದ |
 ವ್ಯಾವೋಹನೇಕೆಂದು ನಿರ್ವೇಗದಿಂದೆಸುಯಸುಯ್ದು ಹುಲಿಗೆರೆಯೊಳೆನ್ನಾ ||
 ಕಾಮಿನಿಯ ತುದೆಗಿತ್ತು ವಧಿ ಯೇನಾಯ್ತೆನು |
 ತ್ತಾಮಮನಣಿಸಲಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟುದಿನ ವಾಯ್ತು |
 ಸೋಮನಾಥಸಿಕ್ಕನಿನ್ನೊಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಳಿಕ ಹಂಮದ ವೊಂದನೂ
 || ೧೪ ||

ತನ್ನಿಂದತಾನೆ ಮತ್ತೆ ಜ್ಞತ್ತು ಕರಚರಣ |
 ದಿನಡೆದೊಡೇಂ ತೆವಳ ಪಚ್ಚಳಂ ಸುಲಿದೊಳಗೆ |
 ಬೆಂನನಟ್ಟುಲುದೊರೆಯಂತೆ ಬಾದಣವಾದಹುಣ್ಣೆ ಹೆಡ್ಡೈಸದೆದ್ದೊ ||
 ಇಂನುಕಿರಿದುಂದಾರಿಯಂ ನಡೆವೆನೆಂದು ಮನ |
 ಮಂನೆಯೆ ಬಲಿದೆರಡಡಿಯ ನಡೆದು ಕೆಡೆದು ಮೇ |
 ಲಿಂನೇನುಗತಿ ಯೆಂದೊರಲಿ ಹೊರಳ್ಳುರುಳ್ಳು ಹೋಗುತಿರ್ದನಂದಾದಪ್ಪು
 (ನೂ || ೧೫ ||

ಯಿಂತುನಡೆದಿನೆಂತು ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮಂ ಹೊಕ್ಕು |
 ಕಂತುವದಹಾರಿಸೋಮಯ್ಯನಂ ನುಡಿದವಧಿ |
 ಪಿಂತಾಗದೊಯ್ಯ ಹುಲಿಗೇರೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಹೊಂನವಸದಿಯೊಳಗಿಪ್ಪರುಹನಾ ||
 ಹಂತವಂ ಮುರಿದೊಡೆದು ನಿಲಿಸಿದಪೆನೆಂದಧಿಕ |
 ಚಿಂತೆಯಿಂದುರುಳೆ ತರದೆಲುದೊರೆ ಕಾಯ ಕಾ |
 ಲಾಂತಕಾ! ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ ಪತಿ ಸೋಮನಾಥಶರಣೆನುತಿರ್ದನಾದಯ್ಯನೂ

|| ೧೬ ||

ಅಕ್ಕಟಾ ! ದಾರಿಯೊಳು ದಿನವೆಯ್ತೆ ಸವೆದುದಿಂ |
 ನುಕ್ಕಿನುಡಿದಾರುಹತರಿಗೆ ಜಿಹ್ವೆಯೊಂಮೊಳ |
 ಕ್ಕಕ್ಕು ಮೂಲೋಕದೊಳಗಧಿಕಶೈವಕ್ಕೆ ಕಡುಕುಂದನಾಂತಂದೆನೊದೂ ||
 ತಕ್ಕುಗೆಟ್ಟೊರಲಿ ಬಾಯಾರಿ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ ಪತಿ |
 ಮುಕ್ಕುಂಣಸೋಮಯ್ಯ ಕರುಣದಿಂದಿರಾಗಿ |
 ಬಕ್ಕನಾನಿಂತು ನಿಷ್ಠೆನೆ ಯೆನುತ್ತಂಬಾಡಿ ಬಸವಳದ ನಾದಯ್ಯನೂ || ೧೭ ||

ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಿರಿವುಗೆಟ್ಟುಸತ್ತು ಬೇಸತ್ತು |
 ನೊಂದಬಳನಾಗಿ ಕಲುಮರನಾಗಿ ಮರುಳಾಗಿ |
 ಮಂದಮತಿಯಾಗಿ ದೇಸಿಗನಾಗಿ ಬೀದಿಗರುವಾಗಿ ಮೊಗಮೋಟನಾಗಿ ||
 ಎಂದವರೆ ಕಾಡಿದಪೆ ತಂದೆ ನಾನಿತ್ತವಧಿ |
 ಬಂದುದೇಗುವೆನು ಕರುಣಿಸಿಬಾರ ಬಾರದೊಡೆ |
 ಬಂದುಕೊಂದಾದೊಡಂಹೋಹುದೆನೆವಿಾರಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಲವಂನುಡಿದನೂ

|| ೧೮ ||

ಗುರುದೇವರಾರೋಗಿಸದೆ ಹೋದ ಮರುಕವೊಂ |
 ದರುಹನೆದೆ ಬಿರಿಯೆ ಶಿವನಂ ನಿಲಿಸುವತಿತವಕ |
 ವೆರಡು ಪದುಮಾವತಿಯಗಲ್ವೆಯುಂಮಳಮೂರು ಬಸವಳದ ಚಿಂತೆ ನಾ
 ನೆರವಿಲ್ಲದಳಲ್ಲೆದು ಬಿಸಿಲಬೇಗೆಯಬೆಂಕಿ |
 ಯುರಿಯಾರು ಕೊಟ್ಟವಧಿ ತೀರ್ಧ ಸಂಕಟವೇಳು |
 ಹರನಕಾಣದ ಪಾತಿಯೆಂಟಾಗಲೆಂಟುಮುಖದಿಂದಧಾವತಿಗೊಂಡನೂ || ೧೯ ||

(ಅಂತ್ಯ ||

ದಾನಿ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಪತಿ ಸೋಮಯ್ಯ ಕಾರುಣ್ಯ |
 ಹೀನನಾಗಿದರ್ಪೆ ? ಯಿದೇನಯ್ಯ ಪ್ರಾಣಾಭಿ |
 ಮಾನ ನಿನ್ನದು ನಿನ್ನಜಾನದಿಂದಾರಿಯಂನಡೆನಡೆದು ದೆಸೆಗೆಡುವೊಡೇ ||
 ಅನಿದೆನಿದೇನಂಜದಿರುಯೆಂದು ಬಂದೆನ್ನ |
 ಹಾನಿಗೊಳಗಾಗಿಸದೆ ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರ್ಪು |
 ದೋನನ್ನ ತಂದೆ ! ಭಕ್ತರಬಂಧು ವೆಂಬಬಿರಿದೇನಾದುದೆನುತಿದರ್ಪನೂ

|| ೨೦ ||

ಅಯ್ಯೋ ಮಹಾದೇವ ! ಬಾಣಂಗೆ ಪದವಿಯಂ |
 ಕಯ್ಯವೇಲಿತ್ತವನೆ ! ಕಣ್ಣಿತ್ತು ಕಾಳಿದಾ |
 ಸಯ್ಯನಂ ಮೆರೆದವನೆ ! ಧರೆಯಲ್ಲರರಿವಂತೆ ಮೈಯಿತ್ತು ಮೈಯೂರನಾ ||
 ಮೆಯ್ಯಾರ ಕೂಡಿದನೆ ! ಯೆನ್ನನೇಕೊಲ್ಲೆ ? ಹೇ |
 ಳಯ್ಯಯಿನ್ನೆಂದುತನಕಳಲಿಸುವೆ ನೀನೆಂದು |
 ಹುಯ್ಯಲಿಕ್ಕಿದನು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಪತಿ ಸೋಮನಾಥನ ನಂಬಿದಾದಯ್ಯನೂ

|| ೨೧ ||

ವರರಜತಗಿರಿಗೋಹಿಲನ ತನುವ ನುದ್ಭಟನ |
 ಪುರವಂ ಹಲಾಯುಧಯ್ಯನ ನವಗ್ರಾಮಮಂ |
 ಗುರುಸಾಮವೇದಿಗಳ ಭತ್ತೀಸಪುರವ ನಗ್ಗದಮಳೆಯರಾಜನೆಂಬಾ ||
 ಧರಣಿಪನ ನವಲಕ್ಷದೇಶಮಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದೆ |
 ಕರುಣಿ ನಾನಾವುದೂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯ ಹೇಳ ಕರ |
 ಕರೆಸಿದನೆ ? ನಿಜರೂಪತೋರೆಂದೊಡಿಹಪಕ್ಷಪರಪಕ್ಷವೇಕೆಂದನೂ || ೨೨ ||

ಸಾಯೆ ನೋಡುವ ಕರುಣಿಸೋಮಯ್ಯ ! ಬೇಡಿದರಿ |
 ಗೀಯದಳಲಿಪ ದಾನಿ ಸೋಮಯ್ಯ ! ನಂಬಿದರ |
 ನಾಯತಿಕೆಗೆಡಿಸ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರ ಸೋಮಯ್ಯ ! ಕೈಯೆತ್ತಿ ಕರೆದುಕರೆದೂ ||
 ಬಾಯಾರುತಿರೆ ಬಾರದತಿಸುಲಭಸೋಮಯ್ಯ ! |
 ಕಾಯವಸುವರೆಯಾಗಿ ಹುಯ್ಯಲಿಡ ಲೊಂಮೆ ಕೇ |
 ಳ್ಲೋಯೆಂದೊಡನಾಯವೇತಂದೆ ತುಟಮಿಡುಕದಿರಲೇಕೆಹೇಳೆಂದನೂ

|| ೨೩ ||

ವೇದಂ ಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರಂ ಹರಿವಿರಿಂಚಿಸುರ |

ರಾದಿಯಂತ್ಯವ ನರಿಯರೆಂದೆಲ್ಲ ರುಂ ಪೇಳ್ವ |

ಮಾದೇವನಂ ತಿಂಗಳಂದಿಂಗೆ ಸಾರಾಪ್ಪ ದಿಂದ ತಂದಪ್ಪೆನೆಂದೂ ||

ಆದುರುಳಸವಣಂಗೆ ನುಡಿದವಧಿ ತೀರ್ವಹದ |

ನಾ ದುದುಳದೆರಡು ದಿನದೊಳಗೆಂತುಮಾಳ್ವೆನೆಂ |

ದಾದಯ್ಯ ತನ್ನ ನನ್ನಿಯ ಬನ್ನದುದಯಮಂ ಕಂಡು ಕರಬೆಂಡಾದನೂ

|| ೨೪ ||

ಹುಳಿಮಡಕೆಯೊಳು ನವಕ್ಷೀರ ಹೊಕ್ಕಂತಮಲ |

ಜಲದೊಳುತ್ತ ಮಜೇನುತುಪ್ಪ ಹೊಕ್ಕಂತೆಲರು |

ಸುಳಿವ ಬಯಲೊಳು ದೀಪ ಹೊಕ್ಕಂತೆ ದಳ್ಳುರಿಯೊಳಗೆ ಕುಸುಮಹೊಕ್ಕಂ

ಎಳಸಿ ದುರ್ಜನರೊಳಗೆ ಸಜ್ಜನರು ಹೊಕ್ಕುಗುಣ |

(ತಿರೇ ||

ವಳಿದು ಕೆಟ್ಟಂತೆನ ಪಾಪಿದೇಹದೊಳು ನಿ |

ಮೃಳಭಾಷೆ ಯೊಂದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಕೆಟ್ಟುದು ಮಹಾದೇವಶಿವಧೋಯಂ

ದನೂ || ೨೫ ||

ಶಶಿಶೇಖರಾ ! ನಿನ್ನ ಕಡೆಗಂಣ ಕಾರುಣ್ಯ |

ರಸವರತುದೇ ? ಕೃಪಾಗುಣಂ ಮುರುಟಿತೆ ? ದಯಾ |

ವ್ಯಸನವರೆಯಾಯ್ತೆ ? ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೇಂಬೀತುದೇ ? ಭಕ್ತಾನುಕಂಪಿಯೆಂಬಾ ||

ಹೆಸರುಹೋದುದೆ ? ಭೂತದಯವರತುದೇ ? ಜಗದೊ |

ಳೆಸದಿರ್ದ ಸರ್ವಗತನೆಂಬ ಬಿರುದಂ ಬಿಸುಟೆ ? |

ಹಸನಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ನಂಬಿದರುಂಬರೆಂದೆನುತ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟನಾದಯ್ಯನೂ

|| ೨೬ ||

ಬಿಡುವುದರಿದಲ್ಲೆನ್ನ ಜೀವಮಂ ಬಿಟ್ಟನಾ |

ದೊಡೆ ನುಡಿದ ಭಾಷೆ ಸಲ್ಲದು ಸಲ್ಲದಿರಲೆನ್ನ |

ಮಡದಿಯಯ್ಯಂ ನಗುವನೆನ್ನ ಸತಿ ಸಾರಾಪ್ಪ ಸೋಮಯ್ಯ ಬಂದಲ್ಲದೇ ||

ಬಡಲೊಳನ್ನ ವನಿಕ್ಕೆನೆಂದವಳಭಾಷೆಯಲೆ |

ಮೃತನೆ ! ನಿನಗಿನಿತುಂ ವಿನೋದವಾಗಿರ್ಪುದೇ ? |

ನುಡಿಯದೇಕಿರ್ದ ಪೆಯುಮಾದೇವಪೇಳೆನುತ್ತಾ ದಯ್ಯನಂತೆಂದನೂ || ೨೭ ||

ನಡೆಯಲಾರದೊಡೇನೊ ಕಯ್ಯಾರಿ ನಡೆವೆನೆಂ |
 ಬೊಡೆ ದಾರಿ ದೂರ ವದಕೇನೊಂದೊಡಾನು ಹಲ |
 ವೆಡೆಗೆಯ್ದು ಹೋಹೆನೆಂದೊಡೆ ಕೊಟ್ಟವಧಿತೀರ್ದುದಿನೆಂತು ಮಾಳ್ವೆನೆಂ
 ಕಡೆಗಿವಂ ಮಗುಳ್ಳು ತನ್ನೂರ್ಗಿ ಪೋಗದೆಮಾಣ | (ದೂ ||
 ನೆಡೆಯೊಳಿಂನೆನ್ನ ರೂಪಂ ತೋರಲೇಕೆಂದು |
 ಮೃಡನೆ ನೀನಡಗಿದೊಡಹೆಯಲ್ಲದೆಂನ ಛಲವಂ ಕೇಳು ಕೇಳೆಂದನೂ

|| ೨೮ ||

ಕೊಟ್ಟವಧಿ ತೀರ್ದೊಡಂ ತನು ಸತ್ವ ಗೆಟ್ಟೊಡಂ |
 ಬಟ್ಟೆಪಿರಿದಾದೊಡಂ ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಸಿಂಹವರ |
 ಯಟ್ಟ ಘರ್ಜಿಸಿದೊಡಂ ಭೂತವೇತಾಳ ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನೀಗ್ರಹಕುಲಂ ||
 ನಟ್ಟರುಳು ಬಂದಂಜಿಸಿದೊಡಂ ಮಹಾರಾಧ್ರ |
 ದಟ್ಟಡವಿಯಿಂ ಹೋಗೆ ನಿಂದೆನ್ನ ಹರಣಮಂ |
 ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆವುದೆ ಸಿದ್ಧವಿಂನೇನು ಸೋಮೇಶ ಕೇಳೆಂದ ನಾದಯ್ಯನೂ

|| ೨೯ ||

ಬಿಡದೊರಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ಮರನಂತೆ ಮಲಗಿಕುಂ |
 ಬಿಡುವಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೈರಿಸದೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚೆ ಮಿಡು |
 ಮಿಡುಕುತಿರಲೆದ್ದೆ ದ್ವ ತಂಗಾಳತೀಡೆಹಾ ಯೆಂದು ಹಾರೈಸಿದಣಿದೂ ||
 ಕಡುರೂಕ್ಷದೊಳಗಿದೆಲ್ಲಿಯದೆನುತ್ತೆ ದ್ವ ಮುರಿ |
 ದಡಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ದೂರದಲಿ ವೃದ್ಧತಂ |
 ಮಡಿಯರೂಪಿಂತೋರಿದಂ ಕರುಣಿಸಾರಾಪ್ತ ಪುರದರಸಸೋಮೇಶನೂ

|| ೩೦ ||

ನರತ ಜೆಡೆ ತೂಗುದಲೆ ಹೊರಹಲ್ಲು ಬಿದ್ದಧರ |
 ಕರದೂರುಗೋಲು ಬಾಗಿದಬೆನ್ನು ಮಂದಗತಿ |
 ಕರವತಿಗೆ ಸರ್ವಾಂಗ ಭಸಿತದಾಧಾರ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯುಪವಿತವೆರಸಿ ||
 ಧರೆಗಧಿಕವೃದ್ಧತೆಯ ನುದ್ಧರಿಸಲೆಂದಿದನು |
 ಧರಿಸಿದನೊ ನುತ ಪುಣ್ಯಹಂಕಾರಯ್ಯಾ ಹೇಳೆನಿಸಿ |
 ವರವೃದ್ಧ ವೇಷದೀಶ್ವರನಾದಿ ಮಯ್ಯನಿದ್ದಾಲದತ್ತಲು ನಡೆದನೂ || ೩೧ ||

ದಂತವಿಲ್ಲುಣಿಸಿಲ್ಲದಾತಂಗಿದೇವುದೆಂ |
 ಬಂತುಡಿಗೆಯಿಲ್ಲಂ ದಿಗಂಬರಂಗೇವುದೆಂ |
 ಬಂತೆ ಘಮ್ತನೆ ಕೇಳ್ವುದಿಲ್ಲವೇದಂಕೂಗೆ ಕೇಳ್ವುದಿಲ್ಲಂಬಂದದೀ ||
 ಮುಂತೆ ನಡೆವಧಟಿಲ್ಲ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನುಪೇ |
 ಳ್ವಂತೆ ತಲೆದೂಗುತಿಹುದಿರವಿದೆನಗೆಂದು ಪೇ |
 ಳ್ವಂತೆಯಪ್ಪಿಯಬಿಡಂ ಸಕಲತನ್ನಾಧಾರವೆಂದು ಪೇಳ್ವಂತೆಸದನೂ || ೪೨ ||

ರಸಗೆ ಹೊಸತೆಂದೆನಿಸುವತಿವೃದ್ಧತಾಪಸಂ |
 ನಸಿದೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೈತಂದು ನೆಳಲಂ ಸಾದುರ್ |
 ಕುಸಿದಬೆನ್ನಂ ನಿವುಚಿಕೊಳುತ ಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವನುತುಂ ಕುಳ್ಳರೇ ||
 ಹೊಸದು ಹುಡುಗುಟ್ಟುತಿಹ ಹಸಿವುನೀರಡಿಕೆಗಳು |
 ಮಸುಳಿಸಿ ಮಹಾಶ್ರಮಂ ಕೆಟ್ಟು ಶೈತ್ಯಂ ತನುವ |
 ಮ.ಸುಕಿ ಪರಿಣಾಮ ವಾವರಿಸಿಸುಖಸಂತುಷ್ಟನಾದನಂದಾದಯ್ಯನೂ
 || ೪೩ ||

ಕರವೃದ್ಧರಪ್ಪ ಮಾಹೇಶ್ವರರಿವರ್ ಮಹಾ |
 ಪುರುಷರಲ್ಲಿಂದ ಬಿಜಯಂಗೈದರೋ ಕ್ರೂರ |
 ತರಮೃಗಾದಿಗಳ ಬಾಧೆಯ ಬಗೆಯದಿವರಕಂಡೆನಗೀ ಶರೀರಶ್ರಮಂ ||
 ಪರಿಹರಿಸಿತೆನ್ನ ಜನ್ಮಂ ಸಫಲಮೀಶ್ವರಂ |
 ಕರದೊಡೋಯೆಂನ ತನ್ನಂತೋರನಿಂದೆನ್ನ |
 ಹರಣಮಂ ಬಿಡುವ ಪದದೊಳು ಭಕ್ತನಂ ಕಂಡೆನೆಂದನಂದಾದಯ್ಯನೂ
 || ೪೪ ||

ಶರಣೆಂದು ವಂದನಂಗೈದು ಪರಿಣಾಮವಾ |
 ವರಿಸಿ ಬಲವಾದಲ್ಲಿ ಹೋದಪೆಂ ಮತ್ತೆ ನಾ |
 ಲ್ಕರಡಡಿಯ ಸವೆದನಿತುದಾರಿ ಸವೆಯಲಿ ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆಸತ್ವಂಗೆಟ್ಟೊಡೇ ||
 ಹೊರಳ್ವು ನಡೆದುರುಳ್ವು ಕಡೆಗೀಶರೀರಂಸವೆದು |
 ಮರಣಮಂ ಕಾಣ್ಬಂದುತನಕ ನಡೆದಪೆನಿನ್ನು |
 ಹರನಕಾಣ್ಬಾಸೆಯೇಕವಧಿತುಂಬಲುಬಂದುದೆನುತೆ ನಡೆಗೊಂಡನಂದೂ
 || ೪೫ ||

ಬರುತಖಳ ಸಖಸಮೇತಂ ಸುಖಾಸನದೊಳೆ |
 ಯ್ತರೆ ಸವೆದದಿನವನೀದಾರಿಯಳವಿಯನರಿಯ |
 ದಿರೆ ತಿಂಗಳಂದಿಗೆ ಸೋಮನಾಥನತಂದು ಜಿನನನೊಡೆದಪ್ಪೆನೆಂದೂ ||
 ಕೆರಳೀಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನೆನ್ನನಿಷ್ಟೆ ಸು |
 ಸ್ಥಿರಮಾದೊಡಭವನಿದಿರೊಳೆ ಬಾರದಿರನಿನ್ನು |
 ಹರಣಮಂ ಸೌರಾಪ್ತ ಪುರದತ್ತ ಪೋಗುತ್ತ ಬಿಡುವೆನುತಂ ನಡೆದನೂ

|| ೪೬ ||

ನಿಲ್ಲಹೋಗದಿರಯ್ಯ ಸೀತಜಲವಂಬಲಿಯ |
 ನಲ್ಲವಂ ಮೊಸರೋಗರವ ತಂದೆನೆನಗೊಬ್ಬ |
 ರಿಲ್ಲದೂಣಬಾರದತಿಹಸಿದು ಕಣ್ಣಲಿ ಹರಣವೀಹೊಯ್ತ ಬಪ್ಪಗಳೂ ||
 ಎಲ್ಲಿಯುಂಭಕ್ತರಂ ಕಾಣದೆ ಬರುತ್ತನಿ |
 ನ್ನಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದೆ ನಿದಕೋತಂದೆಯೆಂದೊಡಾ |
 ನೊಲ್ಲೆ ನೆಲೆಯಯ್ಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಂಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಂದೆನುತೆ ನಡೆಗೊಂಡನೂ

|| ೪೭ ||

ದುಡುದುಡನೆ ದಾರಿಗಡ್ಡಂಬಂದು ಹಸ್ತಮಂ |
 ತುಡುಕಿಹಿಡಿದೇಕೊಲ್ಲೆ ತಂದೆ ಹೇಳೆನಲೊಲ್ಲೆ |
 ಬಿಡುಬಿಡೆನಗುಣಬಾರದೆಂದೊಡೇಕುಣಬಾರದೆಲೆ ಮರುಳುಮಗನೆಯನ
 ವೃಡಸೋಮನಾಥನಂ ಕಂಡಬಳಿಕಲ್ಲದಿಂ | (೪೮ ||
 ನೆಡೆಯೊಳೆವಡದೆನಗೆ ನೇಮವಳಲಿಸದೆಬಿ |
 ಟ್ಟೊಡೆಸಾಕು ಹತ್ತು ಸೊಳುಣಲಿಟ್ಟವಂ ಕಾಡಬೇಡೆಂದನಾದಯ್ಯನೂ

|| ೪೯ ||

ಮರುಳಯಿದಕೀಸುಮಾತೇಕೆಮ್ಮ ಕಯ್ಯೊಳೆ |
 ದ್ದರೆ ಸೋಮನಾಥದೇವಂ ನೇಮಮಾಡೆನು |
 ತ್ತೊರೆದೊಡೀಪರಿಯಲ್ಲಸೋಮನಾಥಂ ತನ್ನನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋರಿಸೀ ||
 ಕರುಣಿಸಿದೊಡಲ್ಲದಾನುಂಣೆನೆನೆ ಹಸನಾಯ್ತು |
 ಕರುಣೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇಕಿಪ್ಪನಿನ್ನುಜೆ |
 ಜ್ಞರಗಾಣದೇಕಿಪ್ಪೆ ನೀನೆನುತಾ ಭಕ್ತನಾದಯ್ಯನಂನಕ್ಕನೂ

|| ೫೦ ||

ನಗಲೇಕೆ ? ದೇವ ಮರಣಾಂತ್ಯದಿಂ ಮೇಲೆ ಮಾ |
 ತುಗಳುಂಟೆ ? ತನ್ನರೂಪಂ ಕಾಣಲೀಯದೊಡೆ |
 ಮಿಗೆಸಾಯಲೀಯನೇ ? ಬೆಂದಹುಣ್ಣಂ ಕಂಬಿಯಲಿಕೀಸಲೇಕೆಂದೆನೇ ||
 ನಗೆಯೆಲ್ಲ ನಿಷ್ಕರುಣೆ ದೇವನೆಂಬಾತ ನೀಂ |
 ಮಗುವು ಬಳಲಿದೆ ದೂರವೆಂದೆಮ್ಮೆಸಲ್ಲದೆ |
 ಮಗನೆಹಸಿದಿರಲಾರೆನೊಂದು ತುತ್ತಂಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದನಾದಯ್ಯನೂ || ೪೦ ||

ಬಂದುತಿಂಗಳ್ಗೆ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಪತಿ ಸೋಮನಂ |
 ತಂದಲ್ಲದುಂಕೆನೆಂದತಿಭಾಷೆಯಂ ನುಡಿದು |
 ಬಂದುದರಿನೊಲ್ಲೆನೆನೆ ಯಕ್ಕಕ್ಕುಯೆನಿತುದಿನ ಪಿಂದಾದುದವಧಿಯೊಳಗೇ ||
 ಮುಂದೆದಿನವೆರಡುಳಿಯ ದಿವಸವಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು |
 ಸಂದುದೆಂದೆನೆಕ್ಕೈಯ ಬೆರಳಮೂಗಿನಮೇಲೆ |
 ತಂದಿಟ್ಟು ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ನುಡಿದಂ ಭಕ್ತನಾದಯ್ಯನಂನೋಡುತಾ || ೪೧ ||

ತೀರಿತ್ತ ವಧಿಯೆರಡು ದಿನವುಳಿಯೆನೀಬಂದ |
 ದಾರಿಯರ್ಥಂ ಸವೆಯದಿನ್ನೆಂದು ನೀಂಪೋಗಿ |
 ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ದಿಂದ ಸೋಮಯ್ಯನಂ ತಪ್ಪೆಯುಂಡಿಲ್ಲಿಂದ ಮರಳೆಂದೆನೇ ||
 ಆರಾಧ್ಯರೀಶ್ವರಾರ್ಚಕರೆಂದು ನುಡಿದುದಂ |
 ಸೈರಿಸಿದೆ ನಿನ್ನು ಬಿಜಯಂ ಗೈವುದೆನಲು ಮದ |
 ನಾರಿ ಮನದೊಳು ಮೆಚ್ಚೆ ಕೆಚ್ಚೆ ದೆಯವಂ ಮತ್ತೆನುಡಿದನಾದಯ್ಯನೊಡನೇ || ೪೨ ||

ನೀಮಗುವು ಮುಂದರಿಯೆ ಹೋದೊಡೆನಹುದಲ್ಲಿ |
 ಸೋಮಯ್ಯನಂಕಂಡು ಬಲ್ಲು ದುಂಟೇಯೆಂದೊ |
 ಡಾಮುನ್ನು ಕಂಡರಿಯೆನೆನಲಿನ್ನು ಕಂಡರಿವುದಕ್ಕೆ ತೆರನಾವುದೆನಲೂ ||
 ಸೋಮನಾಥಾ ! ಸೊಡ್ಡಳಾ ! ಸೋಯಿಗಾ ! ಸೋಮ ! |
 ಸೋಮಯ್ಯ ! ಯೆಂದು ನಾನೊರಲು ತಿರಬಂದುಕೇ |
 ಳ್ದು ಮಹಾಮೂರ್ತಿಯಂ ಕರುಣದಿ ತೋರಿಸಿದೊಡಾಂ ಕಾಣಬಲ್ಲೆನೆನಲೂ || ೪೩ ||

ಆದೊಡಂಜದೆ ಸೋಮನಾಥನೆಂಬಾತನಾ |
 ನಿರ್ದೇನೆನೆ ನಿಮರೂಪೆಮ್ಮ ಪುರಮರ್ಧನನ |
 ಹೋದಹೊಲಬಲ್ಲ ಹುಸಿಯದಿರೆಂದೊಡಾತಂಗಾವುದು ಕುರುಹುಹೇಳೆಂದೆ
 ಆದ್ಯರುಂವೇದ್ಯರುಂ ಪೇಳ್ವದನು ಕೇಳಿ ನಾ | (ನೇ||
 ನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತರಹಿತನ ರೂಪ ಬಲ್ಲೆನೆನ |
 ಲಾದಿಮಯ್ಯನ ಮನದೊಳಿದರ್ ನಿಜಮೂರ್ತಿಯು ತೋರಲುಧ್ಯತನಾದನೂ
 || ೪೪ ||

ಜೆಡೆಗಳೆಡೆಯೊಳು ಸುಳಿವ ಗಂಗೆ ಗಂಗಾನದಿಯ |
 ತಡಿಯ ಶಶಿ ಶಶಿ ವೆಳಗುಕವಿದ ಹಣೆಗಂಣು ಕ |
 ಣ್ಣುಡಿವೆಳಗಿನಿಂ ತೊಳಪ ಮುಖ ಮುಖದ ಕೆಲದ ಕುಂಡಲಕುಂಡಲದ ಕಾಂ
 ಕಡುಗಪ್ಪನುಗುಳ್ವ ವಿಷ ವಿಷಮಂ ಸವಿವ ರುಂಡ | (ತಿಯಾ ||
 ತೊಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗೆ ತಕ್ಕ ಪುಲಿದೊವಲು ತೊವಲನುಗಿ |
 ವಡೆದಾಯುಧಂಗಳಾಯುಧವಿಡಿದ ದಶಭುಜದ ನೀರ ನಿಜಮಂತೋರಲೂ
 || ೪೫ ||

ವಿಾರಿ ಕಂಡಂ ಕಂಡುತನುವಿನೊಳು ಪುಳಕಮಂ |
 ಹೇರಿದಂ ಸಂತಸವನೇರಿದಂ ಜನನಮಂ |
 ಮಾರಿದಂ ಕಳೆಗಳಂ ಬೀರಿದಂ ವಿಪುಳಡಗೆಯಾರಿದಂ ಸಂಸಾರದಿಂ ||
 ಜಾರಿದಂ ನಿಷ್ಠೆಯಂ ತೋರಿದಂ ಹಗೆಗಳಂ |
 ಕೇರಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ಸಾರಿದಂ ಚಿಂತೆಯಂ |
 ತೂರಿದಂ ಶಿವನಡಿಗೆ ಮಾರುಗೊಟ್ಟಂ ಮನವನಪ್ರತಿಮನಾದಯ್ಯನೂ || ೪೬ ||

ಶರಣು ಹಿಮಕರಧಾರಿ! ಶರಣು ಮನ್ಮಥವೈರಿ! |
 ಶರಣು ವೇದಾತೀತ! ಶರಣು ಶರಣಪ್ರೀತ! |
 ಶರಣು ಗಿರಿಜಾನಾಥ! ಶರಣು ವೃಷಭಾರೂಢ! ಶರಣುಲೋಕೈಕನಾಥಾ! ||
 ಶರಣು ಶಿವ! ಶರಣು ಭವ! ಶರಣು ಹರ! ಶರಣು ಮೃಡ! |
 ಶರಣು ಗತಿ! ಶರಣು ಮತಿ! ಶರಣಾಗೆನುತ ಕೆಡೆದು |
 ಹೊರಳಿವಿಡಿದಾನಂದಜಲದಿಂದ ತೊಳೆದನಘದೂರನಡಿದಾವರೆಯನೂ

ಬಗೆವಶ್ರುಜಲದ ಮರೆಯೊಳು ನಯನವುಬ್ಬಿದ್ದು |
 ನೆಗೆವ ಪುಳಕದ ಮರೆಯೊಳೊಡಲು ನಡುಕಂಗಳಮು |
 ರೆಗಳೊಳು ಕರೆ ಸೋಮು ಸೋಮನಾಥಾಯೆಂಬ ತೊದಲುಗಳ ಮರೆಯೊ
 ಬಿಗಿದು ಪರವಶದ ಮರೆಯೊಳು ಚಿತ್ತ ವಡಗಿನೆ | (ಳುನುಡೀ ||
 ಟ್ಟಗೆ ಕಾಣಬಾರದಿರೆ ಶಿವಮೆಚ್ಚಿ ತಲೆದಡವಿ |
 ಮಗನೆ ಕಾರ್ಯಂ ಮುಂದದುಂಟು ನಿನಗೇಳೆಂದು ಮೊಗವೆತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಾ
 || ೪೮ ||

ಶ್ರೀಯುಮಾಪತಿ ಶಿವವ್ರತಿಕರಣತತಿಹಿತೋ |
 ಪಾಯನಿರ್ಮಾಯಸಿತಕಾಯ ಸಾರಾಪ್ತಪುರ |
 ರಾಯಸೋಮೇಶ ಪುರನಾಶನಿಜವೇಷಮಂತೋರಲಂದಾದಯ್ಯನೂ ||
 ಡಾಯೆಂದು ಹರುಷಮಂ ತಂದು ಸುಖದೊಳು ಸಂದು |
 ಜೀಯಶಶಿಧರ! ದುರಿತಹರ! ದಯಾಕರ! ಯೆಂದು |
 ಕಾಯಮಂಮತ್ತು ಸಿರಿಜರಣದೊಳು ಕೆಡಹಿನುತಿಸಿದನಭವ ಮೆಚ್ಚು ತಿರಲೂ
 || ೪೯ ||

ಕೊಡುವೆ ನೀಗಳವರವನೊಬ್ಬ ಬೇಡಯ್ಯಯೆಂ |
 ದೊಡೆ ಬೇರೆವರವುಂಟೆ? ನೀನೆನ್ನ ಕೂಡೆ ಬಳ |
 ವಿಡಿದು ನಡೆ ತಂದು ಸೊಕ್ಕಿದ್ ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಸುರಯೊಂನಯ ಮಹಾಬಸ
 ದಡಿಗಜಿನನಂ ಹೊಳ್ಳು ಬಳಕಾಂತ ಸವಣರಂ | (ದಿಯಾ ||
 ಹುಡುಗುಟ್ಟ ನಂದೀಶ್ವರನಮೇಲೆ ಮೂರ್ತಿಗೊಂ |
 ಡೊಡೆ ವರಂ ಬಂದುದೆನಲಾಪರಿಯಲೇವಾಳ್ವ ನಡೆಮುಂದೆ ಹೋಗಿಂದನೂ
 || ೫೦ ||

ಅಕಟಕಟ ವಿಶ್ವಪತಿಗೆನ್ನಯ ಬಳಲೈಯುಂ |
 ಪ್ರಕಟಮಾಗಿರದೆ ಮುಂದೆನ್ನ ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ |
 ತಕೆಕ್ಕಪಾಕರ ಪೋಗವೇಳ್ವ ನೆನ್ನಯಮನಸ್ತಾ ಪಮಂ ಪೇಳ್ವೊಡೀಗ ||
 ಸಕಳೇಶನರಿಯದಿನಾದೊಡಂ ಪೇಳ್ವೆನೆಂ |
 ದು ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ದೇವ! ದೇವೇಶ! ಕೇಳು |
 ಭಕತವತ್ಸಲ! ಕರುಣದಿಂದೆನ ಬಿನ್ನಪವ ನೆಂದನಂದಾದಯ್ಯನೂ || ೫೧ ||

ತಜೆಯದಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟುದಿನ ನಜೆದ ದಾರಿಯಂ |
 ಕಡೆಗುಳದದಿನವೆರಡರಿಂ ಹೋಗಬಹುದೆ?ಯೆಂ |
 ದೊಡೆಹೋಗಬಹುದದಕುಪಾಯಮಂ ಪೇಳ್ವ ಪೆನ್ನೀನೀಮಹಾವೃಕ್ಷದಾ ||
 ಅಡಿಯೊಳೊಯ್ಯನೆ ವಿಶ್ರಮಿಸೆ ನಿನ್ನ ಹುಲಿಗೆರೆಯ |
 ಬಡಗಣತಟಾಕದೇರಿಯಮೇಲೆ ಬಿಡುವೆನೆಂ |
 ದೊಡೆದೇವಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಪತಿ ಸೋಮನಾಥಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾದಯ್ಯನೊ || ೫೭ ||

ಹರಿಬೊಮ್ಮರುಂವಿನಾದದಿ ನಿಮ್ಮ ಚರಣಮಂ |
 ಸಿರಿಮುಡಿಯಕಾಣದುಪನೆನಗೆ ತೋರಿದೆ ಮುಂದೆ |
 ಸುರರಾಜ ಪದವಿಯಂ ಕೊಡುವೊಡೊಲ್ಲೆಂದೇವರೆನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಗಾಗೀ ||
 ಸುರಹೊನೆ ಬಸದಿಯರುಹನನೊಡೆಮ ಮೂಡದೀ |
 ಪರಿಯೂರ್ಗೆ ಮುಂದೆ ನಾಂಮಿಗೆ ಹೋದೊಡೇನೆನ್ನ |
 ಶರೀರವೇತಕೆ? ಮತ್ತೆ ನೀನೆಂದು ಬರ್ಪೆ?ಬರ್ಪುದನರುಪಜೀಕೆಂದನೊ || ೫೮ ||

ತವೆಚ್ಚೈತ್ರಶುದ್ಧ ಚಾತುರ್ವತಿಯ ಸೋಮವಾ |
 ರವು ನಾಳೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯೊಳು ಬಂದಪ್ಪೆವೆನೆ |
 ಶಿವನೆನೀಬಂದುದಕ್ಕೆನಗೆ ಕುರುಹಾವುದೆನಲುದಯಸಮಯದೊಳು ಬಂದಾ ||
 ಸರ್ವಣರ್ಗೆ ಕದವ ತೆಗಯದದೊಂದು ಹಲಕಾಲ |
 ನವೆವುತಲ್ಲಿದರ್ಹೆಳವಂಗೆ ಕಾಲ್ಕುರುಡಂಗೆ |
 ನವನಯನ ಬರಲೆರಡು ನಿನ್ನಿಂದಕದದೇರದಪುದು ಮೂರು ಕುರುಹೆಂದನೊ || ೫೯ ||

ಅಂತವರ್ನಿನಗೆ ಕಾಳಗಕೆ ನೆರವಾದಪರು |
 ಚಿಂತಿಸದಿರೆಂದು ತಲೆದಡವಿ ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತು |
 ಸಂತೈಸುತಿರೆ ನಲಿವು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಹರುಷವಂಗವನಡರೆ ಮರಯಮನವಾ ||
 ಮುಂತುಗೆಡಿಸಲು ಹರವಸಂ ಮಾರಲಾದಿಮ |
 ಯ್ಯಂತಾನಿದಿರಿದೆಂದರಿಯದಿರುತಿರಲ್ಪಾದಿ |
 ಸ್ತುತೀರ್ಪುದಾದಿನ ದಿನಂ ಬೇಗತೀರಬೇಕೆಂಬುದಂ ತೋರುವಂತೇ || ೬೦ ||

ಆಗಳಾದಯ್ಯನಂತಃಕರಣಮಂ ನೆರೆಯೆ |
 ರಾಗಂಮುಸುಂಕುವಂತಿನನಸ್ತು ಮಾನದೋಳ್ |
 ಭೂಗಗನಮಂ ಪಡುಗಡೆಯ ಸಂಜೆಗೆಂಪುಮುಸುಕಲ್ಕಿತ್ತ ಲತಿಹರುಷದಿಂ ||
 ಶ್ರೀಗಾರಿಪತಿ ತನ್ನೊಳಾತನೊಳ್ತನ್ನ ನುಡಿ |
 ಯಾಗಿದುರ್ದೈವಂ ಕನಸಿನೋಳ್ತೋರೆ ಮೈ |
 ಜೋಗೇರಿದಂತೆ ಸುಖದಾವೇಶಬಂದಂತೆ ಹರವಸಂಬೊಕ್ಕಿದನೂ || ೫೬ ||

ಕವಿದ ರಾತ್ರೆಯೊಳೋವಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿಕೊಂಡಬಿಳಿ |
 ಭುವನಭರಿತೋದರಂ ಬೇಗದಿಂದೈದಿಬಂ |
 ದವರ ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಬಡಗಣತಟಾಕದವನದ ಮರದಡಿಯೊಳೊಯ್ಯನಿಳುಹೀ||
 ಶಿವತನ್ನಗಿರಿಯನ್ನೈದಿದ ನತ್ತಲಿತ್ತಮೂ |
 ಡುವರವಿಯ ಕಂಡೆದ್ದು ಮಿಗೆ ಸರಂಗೈವ ಪ |
 ಕ್ಷಿವಿತಾನದಬ್ಬರಕ್ಕೆಚ್ಚತ್ತು ನಾಲ್ದ ಸೆಯನಾರೈದನಾದೈಯ್ಯನೂ || ೫೭ ||

ಆರೈದು ಮುಂದಿದರ್ ಸಾರಾಪ್ರ ಸೋಮನುಮ |
 ನಾರುಮಂಕಾಣದೆ ಮನಂನೊಂದು ಮತಿಯಡುಗಿ |
 ಕ್ರೂರವೃಗದಿಂ ಭಯಂಕರಮೆನಿಸಿ ಪೆಚ್ಚಿದರ್ಪಣ್ಯವೆಲ್ಲಬಯಲಾಗೇ ||
 ವಾರಿನಿಧಿಸಮತಟಾಕಂ ವನಂ ಸರಸಿ ಮುಂ |
 ದೂರು ರಮಣೀಯವೆನಿಸಿದುದೆತ್ತಣನೆತ್ತ |
 ಸಾರಿದೆನೆನುತ್ತ ಹಲವಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಾದಯ್ಯನಲ್ಲಿರುತಿರ್ದನೂ || ೫೮ ||

ಇದು ಕಂಡುಬಲ್ಲ ಕೆರೆ ಯಿದು ಕಂಡುಬಲ್ಲವನ |
 ವಿದುಕಂಡು ಬಲ್ಲಕೊಳ ವಿದು ಕಂಡುಬಲ್ಲಪುರ |
 ವಿದು ಕಂಡು ಬಲ್ಲಕುರುಹುಗಳಾಗಿ ತೋರುತಿವೆಯಿಂತಿವೆಲ್ಲಿಯವೆನುತ್ತಾ ||
 ಇದು ಶಿವನ ಮಾಟವಾಗದೆ ಮಾಣದಿದರಸಂ |
 ಪದಮುಳದನಗರಂಗಳೊಳಗಿಲ್ಲ ಮೇಣಾದೊ |
 ಡಿದು ನಮ್ಮ ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಪುರವಾಗದಿರದೆಂದು ನಿಂದುನೋಡುತ್ತಿ ದರ್ನೂ
 || ೫೯ ||

ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಹುಲಿಗರೆ ತಪ್ಪದಪ್ಪುದಿದ |
 ರಂದವ ಪುರಂ ಧಾರುಣಿಯೊಳ್ಳದಕ್ಕೆನ್ನ |
 ಮುಂದೆಹೋಗೆಂದು ನುಡಿದಂತೆ ತಂದಿರಿಸಿದಂ ಸಾರಾಪ್ಪ ಸೋಮಯ್ಯನಾ||
 ಇಂದಿನದಿನಂ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯನಿತಕ್ಕೆಯ್ದೆ |
 ಬಂದಪ್ಪನಿನ್ನಂಜಲೇಕೆಂದು ನಗರಿಯಂ |
 ಬಂದುಹೊಕ್ಕಂಮಹೋತ್ಸವದ ಹೆಚ್ಚು ಗೆಯಹರುಷಾತುರದೊಳಾದಯ್ಯನಾ || ೬೦ ||

ನೆಲೆಗೊಂಡನೇಹದಿಂದಂ ಬಿಡದೆ ನೋಳ್ವಾಗ |
 ಹಲವುಬಂಜೆಯರ ನಡುವಣರುತುಪ್ರಭೆಯಂತೆ |
 ಹಲವುಬೀಡೆಯ ನಾಂತಮರನ ಮೈಯೊಳು ತೀವಿದಂಕುರಸ್ಥಾನದಂತೇ ||
 ಹಲವು ತಕ್ಕಿಲನಡುವೆ ಸವೆದ ಬೆಳಕೈಯಂತೆ |
 ಹಲವುಬಸದಿಯ ನಡುವೆ ಸುರಹೊನ್ನೆಬಸದಿಯ |
 ಗೊಳಿಸಿ ಮೆರೆಯಲು ಕಂಡುವಂದಿಸಿದ ನದಕೆಶಿವನುದಯಿಸುವತಾಣವೆಂದೂ || ೬೧ ||

ಚಿತ್ತದುತ್ಸವದಿಂದಲಾದಿಮಯ್ಯಂ ತನ್ನ |
 ನಿತ್ಯನೇಮವ ಮಾಡುತಿರಲಿರಲು ನಗರದೊಳ |
 ಗಿತ್ತಸ್ವಪ್ನಂಗಳಂ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗುತ್ತಲಿರೆ ವಾಮಭುಜಲೋಚನಾ ||
 ಕೆತ್ತಿಕಂಡತಿ ಹೊಸತು ಹೊಸತಾದುದೆನ್ನಪತಿ |
 ಯಿತ್ತವಧಿ ತುಂಬಿತ್ತು ಬಾರದಿರನಿನ್ನೆಂದು |
 ಮತ್ತಗಜಗಮನೆ ಪದ್ಮಾವತೀದೇವಿ ನಿಶ್ಚೈಸಿದಳು ಮನದೊಳಂದೂ || ೬೨ ||

ಸರಸಿಜಪ್ರಿಯನ ಬರವಂ ಚಕ್ರವಾಕ ಹಿಮ |
 ಕರನ ಬರವಂ ಚಕೋರಂ ಮಂದಮಾರುತನ |
 ಬರವನತಿಪಥಿಕಂ ವಸಂತಮಾಸದ ಬರವನೆಳೆದುಂಬಿಗಳಿಗೋಗಿಲೇ ||
 ಎರಡುದೋರದೆ ಬಯಸುವಂದದಿಂ ಬಿಡದೆನ್ನ |
 ಪುರುಷನಪ್ಪಾದಿಮಯ್ಯನ ಬರವ ಬಯಸುತಾ |
 ನಿರ ಬಪ್ಪ ಚಿಹ್ನೆಗಳಾದ ವಿದಿಗೊಳೆ ಹೋಹನೆಂದು ಮನದೊಳುನೆನೆದಳೂ || ೬೩ ||

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
 JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
 LIBRARY.

Jangamwadi Math, VARANASI,

Acc. No. 524...

ಕಂಡ ನಂಟರು ನಲ್ಲರೈತಂದು ಕೇಳಿನ್ನ |
 ಗಂಡ ಬುದ್ಧಿದನೆನಲೆದ್ದು ಸಂತೋಷದಿಂ |
 ಡಿಂಡಿಮವಕಹಳೆಗಳ ಪರಿಪರಿಯತೋರಣದ ಗುಡಿಯಹೊಸಹೀಲಿವಳೆಯಾ ||
 ಮಂಡನಂಗಳ ಕಳಸಕನ್ನಡಿಯ ಬಾಯಿನದ |
 ಹಿಂಡೆವ ವನಿತೆಯರ ಸಾರಂಭಸಹಿತ ಮುಂ |
 ಕೊಂಡು ಭರದಿಂ ನಡೆದಳತ್ತ ಮನೆಯೊಳಗೆ ತಮ್ಮಯ್ಯಕೋಪವತಾಳಲೂ || ೬೪ ||

ಮಿಸುಗುವ ವಸಂತಮಾಸದ ಬರವನಳೆಮಾವು |
 ಸಸಿಯುಕಿರಣದ ಬರವನುಬುನಿಧಿಯುಂಕುರ |
 ಪ್ರಸರದಬರವನು ಮರಿಗೋಗಿಲೆಗಳ ತುಳಪರಿಮಳದ ಬರವನುಮಧುಕರಾ ||
 ಹೊಸಫಳದ ಬರವನರೆಗಿಳಿಗಳಿಗಿಡಗೊಂಬಂತೆ |
 ಶಶಿವದನೆಯರು ಸಹಿತ ಪದ್ಮಾ ವತೀದೇವಿ |
 ವೊಸದಿದಿರುಗೊಂಡಳಾದಯ್ಯನಂ ಪರಸಮಯವನಧಿಬಡಬಾಗನಳನನೂ || ೬೫ ||
 ಹರೆದ ಮುಡಿ ತೊಡಕಿದಳಕಂ ಬತ್ತಿ ಬರತುಬೆಳು |
 ಕರಿಸಿದಧರಂ ಗುಳಿದ ಕಂಣು ಬಾಡಿದಾನನಂ |
 ಕರವೂಸಿಮಡಿಗಿ ಬಡವಾದೊಡಲುವೆರಸುಮಾನಿಸುಭಗನಾದಯ್ಯನಾ ||
 ಚರಣಕಮಲಕ್ಕೆ ರಗಿ ನಡುಗುತ್ತೆ ನಾಚುತ್ತೆ |
 ಸಿರಿಮೊಗವ ನೋಡಲಾದಯ್ಯ ನಸುನಕ್ಕೊಡಾ |
 ತರುಣಿಹೆಚ್ಚುತ್ತೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ ಸಂಭ್ರಮವೆರಸಿ ನಗರಿಯಂ ಪೊಗುತಂದಳೂ || ೬೬ ||

ಅರುಚಿರಸಾರಂಭಮಂ ಕಂಡು ಪುರದೊಳಗ |
 ಣಾರುಹತರೆಲ್ಲರೆಯ್ದು ಕಂಡಣಕಿಗರಿ |
 ದಾರಾಧಿಮಯ್ಯನೆ? ಹದುಳವೇ? ನೀನೊಮ ಬಸದಿಯೊಳಗಿರಲುತಂದಾ ||
 ಸಾರಾಸ್ತ್ರದೊಡೆಯ ನೀಸತ್ತಿ ಗೆಯ ಹಿಡಿದವನೊ? |
 ದಾರೆಗಳೆಯವನೋ? ಮದ್ದಳಗನೋ? ಯಿವರೊ |
 ಳಾರುತೋರಿವರಾದೊಡಮ್ಮ ಬಸದಿಯಬಿಡದೊಳಗೆ ಮುನ್ನಂಟೆಂದರೊ || ೬೭ ||

ಮುನ್ನನೀವರ್ಚಿಸುವ ಬಸದಿಯೊಳಗಿಪ್ಪಾತ |
 ನಂನೀವುತೋರಲವನಿವರಿಂಕನಿಪ್ಪನೆನಿ |
 ಪನ್ನನಂ ಮಾಡಿದವೆ ನಲವರದಿರೆಂದೊಡಾಜ್ಞೆನರೆಲ್ಲಂಕೋಪಿಸೀ ||
 ತನ್ನ ಶಿವನಂ ತರುವೊಡಳವಡದೆ ತಾನೀಗ |
 ನನ್ನಿಯುಳ್ಳವನಂತೆ ನುಡಿವಿವನನಗರಿಯೆ |
 ಲ್ಲಂನಗಲುಬೇಕು ಬೂತಿಕ್ಕಿ ಕಟಕಿಯೊಳು ಗುಡಿಗಟ್ಟಂದು ಸಾರಿಸಿದರೊ || ೬೮ ||

ಪುರದಕೇರಿಕೇರಿಯ ಮನೆಮನೆಗಳೊಳುಗುಡಿಯ |
 ಸರದೆಗೆದು ತಮ್ಮ ಬಸದಿಗಳೊಳತ್ಯಧಿಕವಹ |
 ಸುರಹೊನೆಬಸದಿಯಂ ಸಾರೈಸಿ ಪೂಸಿ ಹೊಸರಂಗವಲ್ಲಿಗಳನಿಕ್ಕೀ ||
 ತರದಿ ತೋರಣವೆತ್ತಿ ಬೂತಿಕ್ಕಿನಗಲೆಂದು ||
 ವಿರಚಿಸಿದುದಂತಾದಿಮಯ್ಯನ ಮನಕ್ಕತುಳ |
 ಹರುಷವಾಯ್ತೀಶ್ವರನ ಬರವಿಂಗಳಯತ್ನದಿಂದಾದ ಸುಭ್ರಮವಕಂಡೊ || ೬೯ ||

ಆರುಹತರೆಲ್ಲ ಬೂತಿಕ್ಕಿ ನಗುತಿರೆ ಕಂಡು |
 ನಾರಿಪದ್ಮಾವತಿಯು ಮನದೊಳೆನ್ನಯನಲ್ಲ |
 ಸಾರಾಪ್ಪ ಪತಿ ಸೋಮನಾಥಬಾರದೆ ಬಾರನುಕ್ಕಿನುಡಿವವರಕರುಳಾ ||
 ತೋರಣಂ ಗಟ್ಟಿಸುವೆನೇಕೆನಕ್ಕೆ ಪಿರೆಂದು |
 ವಾರಿರುಹವದನೆ ಸದನಕ್ಕೆಯ್ದಿ ಮಂಗಳಾ |
 ಚಾರವೆಸೆಯಲ್ಕೊಳಗೆಮಡದಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣದೊಡೆಯನಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದೊಳೊ || ೭೦ ||

ನಿಳಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಂತೋಷದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಲು |
 ಜಳಕದೇವಾರ್ಚನಕ್ಕೇಳೆಂದು ಸುದತೆವೆ |
 ಗ್ಗಳಸುತಿರೆ ಸೋಮನಾಥನ ಮೂರ್ತಿ ಬಂದಲ್ಲದಾನೊಲ್ಲೆನೆನುತಿರಲ್ಕೀ ||
 ತಿಳಿಯಹೇಳೆಂದು ಬಂದಪನೆಂದು ಕೇಳುತಿಕ |
 ಲಲನೆಗಾಡಿದನಿಂದಿನಿರುಳು ಮಧ್ಯದರಾತ್ರಿ |
 ಯೊಳಗೈದೆ ಬಂದಪಂ ಕೇಳುಮಾನಿಸಿಯೆನುತ್ತಿರೆ ದಿನಂಕಡೆಗಂಡುದೊ || ೭೧ ||

ಇಂದಿರುಳು ಬಪ್ಪ ಪುರಮಥನನಂ ನೋಳ್ಪೊಡಾ |
 ನಂದದಿ ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ಬಂದವೆನೆನು |
 ತ್ತಂದುಜಳಕಕ್ಕೆ ಮುಳುಗಿದನೊಯೆನಿಪಂತೆ ರವಿ ಪಡುವಣಕಡಲೊಳಗಿಳಿ
 ನಂದಿಕೇಶನನೇರಿ ಸಾರಾಪ್ಪದರಸನೈ | (ಯೇ ||
 ತಂದ ಸುದ್ದಿ ಯನಾದಿಮಯ್ಯಂಗಿ ಬೇಗದಿಂ |
 ಮುಂದೆಪರಿದರುಪುವಂತೆರಳೆಯಂ ದುವ್ಯಾಳಸುತೆ ಚಂದ್ರಮಂ ಬಂದನೊ
 || ೨೨ ||

ಗಳಗಲನೆರಾತ್ರಿ ಬಲಿಯಲು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳು |
 ನಿಳಯಮಂ ಪುಗೆ ದಂತಧಾವನಂಗೈದು ನಿ |
 ಮಳಕಾಯರಾಗಿ ನವಕುಸುಮಾನುಲೇಪನಾಭರಣಧವಳಾಂಬರವನೊ ||
 ತಳೆದು ಭದ್ರದಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪಾಂಜಳಯನಾಂತು |
 ಲಲಿತದಂಪತಿಗಳೇಶಂ ಬಪ್ಪ ಹೊತ್ತು ಪಾ |
 ದೇಳಸಿದರಿನನುದಯಮಂ ಬಯಸಿನಿಂದಿರ್ಪ ಜಕ್ರಮಿಥುನಂಗಳಂತೆ
 || ೨೩ ||

ಓವಿ ನೋಡುತ್ತಿ ರಲನಂತಾರ್ಕತೇಜಪ್ರ |
 ಭಾವಮಂ ನಗುವ ಬೆಳಗಿನನಡುವೆ ದೇವಾದಿ |
 ದೇವದೇವರಗಂಡದೇವರಾದಿತ್ಯದೇವೇಶದೇವಹಿತಾಮಹಾ ||
 ರಾವುಪ್ಪರವಧಾರು ಜಿನಘನತಿಮಿರದಿನಪ |
 ಯಾವದಾರು ಪುರಜಲಧರಮರುತನೆಂಬದನಿ |
 ತೀವಿದಮೃದಂಗಳೇರಿರವಂಚೆರಸಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ಗಗನಾಂಗಣದೊಳೊ || ೨೪ ||

ಅತಿಸಂಭ್ರಮದ ರವಂ ಪೊಣ್ಣೆ ನಭದಲ್ಲಿ ದಂ |
 ಪತಿಗಳಾಲಿಸಿ ತಿಳಿದು ತಪ್ಪದಿದು ಸಾರಾಪ್ಪ |
 ಪತಿ ಸೋಮನಾಥ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯನೆಂದ ಹೊತ್ತಿ ದುಬಂದನಿಂದುಮಾಳ||
 ಸಿತಗತನದಿಂ ಚುನ್ನವಾಡಿ ನಗುತಿಪ್ಪಾರು |
 ಹತರಿಗಾದುದು ಮಾರಿಯೆಂದು ಮನಸಂದು ಶಂ |
 ಕಿತಚಿತ್ತ ರಾರ್ಯದು ನೋಡುತಿರೆ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದವಿಮಾಸಂ ತೋರಿತೊ || ೨೫ ||

ಈ ಬಂದುದೊಮ್ಮೆಲವೀಬಂದುದೊಮ್ಮೆಲ |
 ವೀಬಂದುದೊಮ್ಮೆ ಬಲವೀ ಬಂದುದೊಮ್ಮೆನಲ |
 ವೀಬಂದುದೊಮ್ಮೆಗತಿಯಿಾ ಬಂದು ದೊಮ್ಮೆಮತಿಯಿಾ ಬಂದುದೊಮ್ಮೆಭಾಷೇ ||
 ಈಬಂದುದೀಬಂದುದೆಲೆಲೆಲೆ ಕುಬುಕುಬುಬು |
 ನಾಬದುಕಿದೆಂ ಬದುಕಿದೆಂ ನೋಡು ನೋಡೆಂದು |
 ಕಾಬಳವಿಯೊಳು ಕೆಡೆದು ಪರವಶೀಭೂತರಾಗಿದರಾ ದಂಪತಿಗಳೊ ||೨೬||

ಎರಡಿಲ್ಲದಚಳನಿಷ್ಠೆಯ ನಂಬುಗೆಯ ಭಕ್ತ |
 ರಿರವ ಕಂಡತಿಹರುಷದಿಂ ಮೆಚ್ಚೆ ಸಾರಾಪ್ಪ |
 ಪುರದೊಡೆಯ ಸೋಮಯ್ಯನಾನಿವರನಾದರಿಸುತಿರಲೇಕಿವರ್ಗ ನುಡಿದಾ ||
 ಹಿರಿಯಬಸದಿಯ ಜಿನನನೊಡೆದುದಿಸಿ ಧರಗಿದ |
 ಜ್ಞರಿಯೆನಿಸಿ ಭಕ್ತ ಜನವತ್ಸಲನೆನಿಪ್ಪೆನ್ನ |
 ಬಿರಿದಪಾಲಿಪೆನೆಂದು ಹರ್ಷದಿಂಬಂದು ನಂದಿಯಂದೂವ್ಯಾಳಿಸುತ್ತಾ || ೨೭ ||

ಹರವಸಕೆ ಸಂದಿದ ದಂಪತಿಗಳೆಚ್ಚ ತ್ತು |
 ಗಿರಿಜಾವರಂ ಬಂದನೆಂದಾರ್ದು ಹುಲಿಗೆರೆಯ |
 ಪುರವಹೊಕ್ಕು ದ ಕಂಡು ಸುರಹೊನ್ನೆ ಬಸದಿಶಿವಭವನವಾಯ್ತೆಂದು ನಲಿದೂ ||
 ಹರುಷದಿಂದಂ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದಲ್ಲಿ |
 ಹರಪದಾಬ್ಜದ ಪೋಡಶೋಪಚಾರದ ನೆಲೆಗೆ |
 ಪರುಲವಿಸುತಿರಲಿತ್ತ ಸುರಜಯಧ್ವಾನದಿಂ ಬರುತಿರ್ದ ಪರಮೇಶನೊ ||೨೮||

ಮುಂದೆ ಹರಿ ಹಿಂದಜಂ ಕೆಲಬಲದೊಳಗ್ಗದ |
 ಸ್ಕಂದಗಜವದನರೆತ್ತ ಸುತ್ತಂಮುತ್ತಿ ಗಣ |
 ವೃಂದಜಯಜಯಜಯಯುಘೇಯುಘೇಯುಘೇ ಜಾಂಗುಬಲ ಯೆಂದು ನಮಿ
 ನಂದಿವಾಹನವೆರಸಿ ನಡೆದು ಮುನ್ನಾದಯ್ಯ | (ಸುತಿರಲೂ ||
 ನಂದ ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಬಸದಿಯೊಳು ಮುದ |
 ದಿಂದ ಹೊಕ್ಕಂದೇವಕುಲ ಶಿರೋಮಣಿ ಸೋಮನಾಥಮೂರ್ತಿ ವಿಳಾಸನೊ
 ||೨೯||

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವಾಂಕಕವಿರಚಿತವು ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥ ಚರಿತ್ರೆಯೊಳ್ ನಾಲ್ಕನೆಯಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

—ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ—

|| ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥಾಯನಮಃ ||

ಆತುರದೊಳಾದಯ್ಯ ನಿಜೈಯಂ ಸಲಿಸಿ ವಿ |
ಖ್ಯಾತಹುಲಿಗರೆಯಸುರಹೊಂಬಸದಿಯೊಳಿಪ್ಪ |
ವೀತರಾಗನನೊಡೆದು ನೆಲಸಿದು ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿವಿಳಾಸ ಸೋಮೇಶನು ||

ಬಳಹೊಕ್ಕು ರಂಗಮಧ್ಯದೊಳು ಶಾಕಟಪತಿಯ |
ಕೊಳಗೂರುವಲ್ಲಿಂದಮುನ್ನ ಬಾಳಾಕ್ಷದುರಿ |
ಮುಳಿದು ಕೊಣೆಯೊಳದ್ ದಡಿಗಜಿನಬಿಂಬಮಂ ಹೊಡೆಯೆ ಛಟಛಟಲ
ಧಿಧಿಳಲೆನಲು ಸಿಡಿದು ಧಟಧಟನೆ ಹಣೆ ಹಾರಿ | (ನೊಡೆದೊ||
ಫಳಫಳನುದುರ್ದು ಸೌಳನೆ ಬಿರಿದು ಕೆಲಬಲ |
ಕ್ಕಿಳಿದೆರಡು ಭಾಗಂಗಳುರೆ ದುಡುಹುದುಂಮೆಂದು ಬಿದ್ದು ದೇಂ ವಣ್ಣಿಸುವೆ
(ನೊ || ೧ ||

ಕೆಡೆದ ಜಿನನೊಡಲೆರಡು ಕಡಿಯನಡುವಡಸಿಕ್ಕಿರು |
ಜೆಡೆಯಸಸಿಕಲೆಯ ಸುರನದಿಯ ಬಾಳಾಂಬಕದ |
ಕಡುಜೆಲುವ ಮುದ್ದುಮೊಗದಹಿಕ್ಕುಂಡಲದ ಡಮರುಶೂಲಫಣಿಯ ಜಶಿರವ
ಹಿಡಿದ ಚಾತುರ್ಭುಜದ ನಂದಿವಾಹನದ ಹೊಸ | (ನೊ||
ಮೃಡಸೋಮನಾಥಮೂರ್ತಿ ವಿಳಾಸನುದಯಿಸಿದ |
ನೆಡೆಗೊಂಡು ಜಯಜಯರವಂವೆರಸಿ ದುಂದುಭಿವೃದಂಗನಾದು ಪೊಣ್ಣುಲೂ
|| ೨ ||

ಮುನಿದು ಕೆಲಬಲನ ನೋವದೆ ನೋಡೆ ವಾಣಿಭ |
ದ್ರನು ಬಿರಿಯೆ ಜಕ್ಕಣಿಯ ಸೆಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬೊಂಬ |
ಯ್ಯನು ನುಚ್ಚು ನೂರಾಗೆ ಕೆಟ್ಟಜ್ವಾಲಾಮಾಲಿನೀದೇವಿ ಯೆಂಬಾಂಬೆಯಾ||
ತನುಸಿಡಿದು ಜವ್ವೀಸತೀರ್ಥಕರ ಕಾಯ ಸಿ |
ಕ್ಕನೆ ಸೀಳ್ವ ಪದುಮಾವತಿಯ ಕರಣವೊಡೆದು ಮಿ |
ಕ್ಕಿನ ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಹುಡಿಸಣ್ಣವಾದವುಗ್ರನನೊಟದುರಿಹೊಯ್ಲೊಳ್||
|| ೩ ||

ಬಸದಿವೆಸರಂ ತೊಡೆದು ಶಿವನಿಳಯವೆನಿಸಿ ರಾ |
 ಜಿಸುವ ಸೋಮಯ್ಯಂಗೆ ಪೂರ್ದದಿಗ್ವಿನಿತೆ ತೋ |
 ರಿಸುವ ಮಣಿಗನ್ನಡಿಯೊ ಪೇಳ್ವಣ್ಣಮೂರ್ತಿ ದರ್ಶನವೆಂಬುಣಿಸುವಡೆಯ
 ಹಸಿದಜೀವದಕಣ್ಣ ಪಾರಣೆಗೆ ಬೊಮ್ಮಮಲ | (ದೇ||
 ಗಿಸಿದ ಮಿಸುನಿಯ ಚೆನ್ನಹರಿವಾಣವೋವನಿಸಿ |
 ನಸುದೋರುತುದಯಗಿರಿಯೊತ್ತಿ ನೊಳು ಭಿಸಜದ ಮನೋರಮಾಣನುದಯಿ
 (ಸಿದನೂ || ೪ ||

ಎಂದಿನಂತುದಯದೊಳು ಬಸದಿಯಂ ಪೂಜಿಸಲು |
 ಬಂದ ಪಂಡಿತನು ಕದದಗುಳಿಯಂ ತಾಳಕೋ |
 ಲಿಂದ ನೂಕಿದೊಡಲುಗದಿರಲು ತಲೆಪಟ್ಟುಬಿಡೆ ನೂಕಿನೂಂ ಕಾಡಿಬಳಲಿ ||
 ನೊಂದುಹೆಸರುಳ್ಳಖಿಳ ಬಸದಿಬಸದಿಯ ಸವಣ |
 ಬಿಂದಕ್ಕೆ ಹರಿಹರಿದು ಕೇಳಿದಂ ಕಡೆಗಿದೇ |
 ನೆಂದರಿಯೆ ಸುರಹೊನ್ನೆಬಸದಿಯ ಕವಾಟದಗುಳಿಯ ತೆಗೆಯಬಾರದೆನಲೂ
 || ೫ ||

ಅಕ್ಕಕ್ಕಿದೇನು ಚೋದ್ಯವೆನುತ್ತ ವಿಸ್ತಯಂ |
 ಮಿಕ್ಕಾರುಹತರೆಲ್ಲ ಗುಜಾಗುಜೆಸಿ ನಾವಿಂ ||
 ದಕ್ಕೆ ಮಾಡುವುದೇನೆನುತ್ತ ಮಂತಣವೆದ್ದು ಹಿಂತೆಯೊಳು ಮೂಡಿಮುಳು
 ಚಕ್ಕನೆಲ್ಲರ ಕರೆಸು ಹಿರಿಯಗುರುಗಳ ಬರಿಸು | (ಗೀ||
 ತೆಕ್ಕಲೇತಕ್ಕನ್ನು ಬಂದುದಂ ಕಾಣೈವೆಂ |
 ದುಕ್ಕನುಡಿದುದ್ಧತರು ಸುರಹೊನ್ನೆಬಸದಿಗಂದುರವಣಿಸಿ ನಡೆತಂದರೂ
 || ೬ ||

ಉಂಡೆದಲೆಯೋತಿಗಳು ಬರುವಾಯಬಳ್ಳುಗಳು |
 ಗುಂಡಿಗೆಯಚಂಡಿಗಳು ಲೋಚುಗಳನೀಚರೆಡೆ |
 ಗೊಂಡಕುಂಜದಹಂಚುಗಳು ಕೊಡೆಯದಡಿಗರಗ್ಗದ ಚರಿಗೆಗಳನರಿಗಳೂ ||
 ಚಂಡಿಕೆಯ ಬಣಗುಗಳು ಬತ್ತಲೆಯಬಾಹಿರರು |
 ಕಂಡರ್ಗಕಾಕುಗಳು ತಟ್ಟುಗಳ ಘಟ್ಟಿಯರು |
 ಹಿಂಡು ನೆರೆದುದು ನಾಡಮಲಧಾರಿಗಳ ಮೊತ್ತ ಸುಲಿವಡೆದ ಮಲ್ಲರಂತೇ
 || ೭ ||

ಮಿಂಚುದಲೆ ಬಿದ್ದ ಪುರ್ಬಿನ ಹಸನ್ಮುಖಕೈಯ |
 ಕುಂಚಗುಂಡಿಗೆಯ ಕಿಸಿವಲ್ಲು ಬಾಗಿದಬೆನ್ನಿ |
 ನಿಂಚರಿಗೆಗೊಂಡು ಕೊಬ್ಬಿದಹೊಟ್ಟೆ ಬಸಿಗುಂಡೆತಟ್ಟ ಕಂಕುಳಲಿರಿಕಿದಾ ||
 ವಂಚಕರು ವೇದಬಾಹಿರರು ಮಲಧಾರಿಪು |
 ಪಂಚಿನಾಡಂಬರದಡೊಂಬುಗಳು * * * * *

***** ಗಡಬಡಿಸಿನುಡುವ ಕೊಡೆವಿಡಿದದಡಿಗರಗಡಣವೂ

|| ೮ ||

ಬೆಳೆದಭಾರದೆ ಬಿದ್ದ ಮೊಲೆಯ ನೆಳಲುನ ತುಟಿಯ |
 ಬೆಳುಗಂಣ ಜೊಲ್ಲುಕವಿದುಸುರುಮಸಗಿದ ಬಾಯ |
 ಮೊಳಗೆ ಸುಳವನೊರಜಂ ನೂಂಕಿ ಕೈಯಕುಂಚದಿಬೀಸಿಜೈನಾಗಮವನೂ ||
 ತಿಳುವುತ್ತು ತರ್ಕಿಸುತ್ತಾದರಿಸಿ ಮಂತಣಂ |
 ಗಳೊಳು ನುಡಿವುತ್ತು ಮುಸುಕಿಡುತನ್ನಿಳಯಮಂ |
 ನೊಳನೊಗುವ ಕಾಂತೆಯರ ಹಂತಿಯೆಸೆಯಿತ್ತು ಬಸದಿಯಬಾಹೆ ಬಾಹೆಗ
 (ಳೊಳೂ || ೯ ||
 ಕಾಂತೆಯರು ಪಂಡಿತರು ಗುಡ್ಡಗಳು ತರತರದ |
 ನಂತಪೂಜಾಕಾರಿಗಳು ವ್ರತಾಶ್ರಿತರೈಯ್ದೆ |
 ಮಂತಣಂಗೆೊಂಡೊತ್ತಿ ದೊಡೆ ಮಾರಿ ತಮತನುಗೆ ತಲೆಯತಾಟಿಸಿಕೊಂಡೊ
 ಅಂತಿಂತು ಮಿಡುಕದಿಹ ಕದವ ಕಂಡಿದು ಮಿಸುಕ | (ಡೇ ||
 ದಂತಸ್ಥ ಮಂ ವಿಚಾರಿಸಬೇಡುದಿನ್ನಿದೇ |
 ಕಿಂತಾಯ್ತು ಹೇಳನುತ್ತುಂದು ಕೆಲಬರು ಕೇಳ್ವ ರಲ್ಲಿಮಲಧಾರಿಗಳನೂ || ೧೦ ||

ವಿನಿದತಿಜೋದ್ಯವೀ ಬಸದಿಯಾದಂದಿಂದ |
 ತಾನೊಮ್ಮೆ ಕದದಿರೆಯದೆಂಬ ಮಾತಿಲ್ಲ ವಿಂ |
 ದೂನ ನಂಮಾರುಹತಕೆಂದು ಮನನೊಂದು ತರಿಸಂದು ಕೋಪದಲಿಬೆಂದೂ ||
 ಜೈನಸ್ಯ ವಿಸ್ತಯೋನಾಸ್ತಿ ಯೆಂದಿರಬೇಡಿ |
 ದೇನಾನುಮೊಂದು ಕೃತ್ಯಂ ಪುಟ್ಟದಿರದಿದಂ |
 ಜ್ಞಾನದಿಂ ನೋಡಿಬೆಸಸೆಂದು ವಂದಿಸಿ ಕೇಳ್ವ ರಂದು ಮಲಧಾರಿಗಳನೂ
 || ೧೧ ||

ಅವರು ಬರಿಯರಿವನ್ನೆರಿಸಿಕೊಂಡು ನುಡಿದರೀ |
 ಕವಿದಿರುಳೊಳೇಕಾಂತವಾಗಿದುರ್ ಬೆದೆವೋದ |
 ಸವಣನಡುಹುಳ್ಳಕಾಂತೆಯ ನವಚಿಕೊಂಡೀಗನಾಣ್ಣಿ ಹಡಿಗತ್ತಿ ದರ್ನೋ ||
 ಶಿವನ ತಂದಪೆನೆಂದು ತರಲಾರದಿದರ್ ಭಂ |

ಗವ ಮುಚ್ಚಲೆಂದಾದಿಮಯ್ಯ ಕದವಿಕ್ಕಿಕೊಂ |
 ಡವಿತುಬಿನದಿಸುವನೋ ತಡೆಯದೆ ವಿಚಾರಿಸಲು ಬೇಕೆಂದರಾ ಗುರುಗಳೊ
 || ೧೨ ||

ಮೊದಲ ಮಾತಿನೊಳು ಕುಂದಾರುಹತಸಮಯಕೆಂ |
 ದದ ಮರೆಸಿಯಾದಿಮಯ್ಯನೊಳು ಸಂದೆಗಹುಟ್ಟು |
 ಕದವಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದರ್ನಾದೊಡಾತನ ನಿಲ್ಲಿಯೇ ಲಜ್ಜೆಗೆಡಿಪೆನೆಂದೂ ||
 ಸದನದೊಳು ಮುನ್ನೋಳ್ವೆನೆಂದು ಕೆಲಬರು ಹರಿದು |
 ಸದುಭಕ್ತನಂ ಕಂಡು ಮರಳಬಂದಿದು ಬಸದಿ |
 ಗದುಭುತವೆನುತ್ತಂದು ನೆರೆದಮಂದಿಯ ನಡುವೆಗುರುಗಳೊಡನಿಂತೆಂದರೂ
 || ೧೩ ||

ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗಿರ್ಪ ನಾದಿಮಯ್ಯಂಹೋದ |
 ನಿಂನಿರುಳೊಳಿದರೊಳಾರುಂ ಕೆಡೆದರಿಲ್ಲೆನಲು |
 ಯಿನ್ನಾವಕಾರಣವೆನಿಪ್ಪದ ವಿಚಾರಿಸನಲೇತರವಿಚಾರವಿನ್ನೂ ||
 ತನ್ನಿ ಗುದ್ದಲಿಹಾರೆ ಸಾರಗಾಣದಕಣೆಗೆ |
 ಳನ್ನಳಿದ ದಬ್ಬುಕಂಗಳ ತೋರಕಲ್ಲುಗಳ |
 ಸನ್ನೆಯಿಕ್ಕಿಯೆ ಕದಂದೆರೆಯಿಸುವ ಭರದೊಳಜ್ಞಾನಮಲಬದ್ಧರಂದೂ
 || ೧೪ ||

ಭಾರ್ಯೆ ಸಿ ಹಾರೆ ವೊಂದಾಗಿ ತಿಲಘಾತಕರ |
 ಹಾರೆಯಿಂದೆತ್ತಿ ಕಣೆಯಿಂ ಮಿಂಟೆ ದಬ್ಬುಕದೊ |
 ಳೋರಂತೆ ಹೊಡೆಹೊಡೆದು ಬಲುಗಲ್ಲೊಳಟ್ಟು ಮರನೊಳಿರಿದೆತ್ತಿ ನೋಡೀ ||
 ಕೂರಿತಪ್ಪುಳಿಗಳಿಂ ಸಂದಿಸಂದಿಗಳ ಕಡಿ |
 ದಾರಿನಿನ್ನಾ ಪೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆನಿಸಿದ ವಿ |
 ಚಾರವೆಲ್ಲವನ್ನೊಡರ್ಪಿದರು ಶಿವಶಿವ ಕದಂದೆರವ ಭರವಿಂತಿದುರ್ದೂ
 || ೧೫ ||

ಮುಳಿದು ಮುಂಕೊಂಡು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ನೆಗಪುವಹಾರೆ |
 ಘಳಲಿನಿಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ ಮುರಿಯೆ ಮುಂಡಿಗೆ ನೆಕ್ಕು |
 ನೆಳಲನುಡಿಯಲು ಹೊಡೆದದಬ್ಬುಕದ ಹಣೆಗಂಣು ಹೊಟಹೊಟೆಂದೊಡೆಯೆ
 ಉಳಿಯಬಾಯ್‌ಖಳಲೆಂದು ಸಿಡಿಯೆ ನೂಂಕುವ ಜನ | (ಕಡಿವಾ ||
 ಹಳಲೆಂದು ಬಿದ್ದು ಹರಣಂಗಳೆವುತಿರೆ ಕಂಡು |
 ತಿಳಿದರಿದು ಪಲಬರಿದಲ್ಲದೊಬ್ಬಿಬ್ಬ ರಿಂದಾಗದೆಂದರು ಗುರುಗಳೂ || ೧೬ ||

ತ್ವರಿತದಿಂಹರಿಹರಿದು ನೆರಪುಪಟ್ಟಣದಪುರ |
 ಪುರಕೇರಿ ಕೇರಿಗಳನಾಡುಗಳ ಬೀಡುಗಳ |
 ಅರಸರ ಸಮಸ್ತಾಗ್ರಹಾರ ದೂರೂರ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮಂನೆಯವಟ್ಟದ ||
 ಹರದರುಂನತರು ಮುಂನುರಿದಂಡ ಮಂಕಟ್ಟು |
 ಲರನಖಿಳ ಸಾಲುಮೂಲಿಗರ ನದಿದೆನ್ನದಿಹ |
 ಪರಿಜನವನ್ನೆದೆನೆರಹಿದರು ನೆರಹಿದರುಮಿಗೆಭೂಮಿಬೆಸಲಾದಂತಿರೇ
 || ೧೭ ||

ಇಟ್ಟುದೇಬೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟತೆ ಪಟ್ಟವೆಂದೆನಿಸ |
 ಸೆಟ್ಟಗಳಂತಸಾವಿರ ಜೈನರಾಹಿರಿಯ |
 ಪಟ್ಟಣವನಾಳ್ವ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯಜೈನನಾಡೆಲ್ಲ ನೆರೆಜೈನರೆನಲೂ ||
 ಬೆಟ್ಟರಲನೈರ್ಗ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆಂಬಾಗ |
 ನೆಟ್ಟನೈಸೀಸು ನೆರೆಯಿತ್ತುನಲದೇಕಿನ್ನು |
 ನಟ್ಟನಡುಹಗಲೊಳಗೆ ನೆರೆಯಿತ್ತು ನೆರೆಯಿತ್ತು ಭೂಮಿಜಡಿವಳ್ಳಾಡಲೂ
 || ೧೮ ||

ನೆರೆದನಿತು ಮಂದಿಯಲ್ಲೊ ಮೊಮ್ಮೈ ಬಂಧು ಮೋ |
 ಹರಿಸಿ ಪಂಗಡವಾಗಿ ನೂಂಕಿ ಸಾಧನದಿನೋ |
 ತ್ವರಿಸಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ಕದವಂ ತೆರೆವುಸಾಯವುಂ ಕಾಣದತಿಚಿಂತೆವಡೆದೂ ||
 ದೊರೆಗಳಾಗಿದ್ದ ನಿಬರಾಳೋಚನೆಯಮಾಡಿ |
 ಸುರಹೊಂನೆಯಾ ಬಸದಿ ರಾಜಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿದ |
 ನರಸಂಗೆ ಹೇಳಿಸುವೆನೆಂದುಪಾಯದಿ ಹಿರಿಯಗುರುಗಳೊಡನೆಂತೆಂದರೂ
 || ೧೯ ||

ಈಸುದ್ದಿಯಳಬಳಂಗಳ ನೆಲ್ಲವಂ ನಮ್ಮ |
 ದೇಶಾಧಿನಾಥಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯಕಂಗೆ ವಿ |
 ಶ್ವಾಸವಪ್ಪಂತರುಪಜೀಕರುಪದಿರಲು ಮುಂದಾದಿಮಯ್ಯನ ಕುಹಕದೀ ||
 ಲೇಸಕ್ಕು ಹೊಲ್ಲೆಯಕ್ಕದರ ಮೇಲಾತನನಿ |
 ವಾಸದೊಳು ಬೆಟ್ಟಮಂ ಕೈಯಿಕ್ಕ ಸೆಳೆದು ವಾ |
 ರಾಸಿಗಡಕುವ ಕರಿಗಳುಂಟವಂ ತಂದೀಕದಕೆ ಹಾಯಿಸುವೆವೆಂದರೂ ||೨೦||

ಆನುಡಿಗೊಡಂಬಟ್ಟು ಹಿರಿಯಮಲಧಾರಿಗಳು |
 ಜೈನರವರಿವರೆಂದೆಲ್ಲರಂ ಬಹುದೆಂದು |
 ತಾನವೋರುಹತಾಣಜಿನಜಿನಯೆನುತ್ತೆ ಮನದೊಳು ಕಾತುಕಂದಾಳುತ ||
 ಮಾನದಿಂದಖಿಳಮುನಿಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆದು ದು |
 ಮ್ಮಾನದಿಂದೈತಂದರರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಂ |
 ಭೂನಾಥನೊಳ್ಳಲುಗೆಯುಳ್ಳದರಿನೊಳಪೊಕ್ಕು ಸಪ್ತಕಕ್ಷಾಂತರದೊಳೂ ||
 ||೨೧||

ಹಿರಿಯಮಲಧಾರಿಗಳು ಬಪ್ಪಾಗ ಮುಂದೆ ವೀ |
 ರರ ಮಕುಟವರ್ಧನರ ರಾಯರಾವೃತರ ಬಿರು |
 ದರ ದಂಡನಾಯಕರ ಮಂನೆಯರ ಭಾಷೆಯಾಳ್ಗಳಚರರತೇಜಸ್ವಿರಾ ||
 ಕರಿಶಿಕ್ಷಕರ ನಡುವೆ ತಳ್ಳಕೈದುಗಳ ಬಿ |
 ತ್ತರದ ಬೆಳಗಿನೊಳು ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯನಿರ್ದನು |
 ವ್ವರಿಗೆ ಜಡಿದಲ್ಲಾಡುವಂತೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ರಾಯರಕ್ಕಸ ಜೈನನೂ ||೨೨||

ಬಂದ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದುರೆ ನಮೋಸ್ತಂದು |
 ವಂದಿಸಲು ಧರ್ಮವೃದ್ಧಿಗಳು ಘನವಕ್ಕಿನಿನ |
 ಗೆಂದೊಡೊಂಬಂದಿರೆನೆ ನಿಮ್ಮ ಬಸದಿಗೆ ಸೋಮನಾಥನಂ ತರ್ಪೆನೆಂದೂ ||
 ಹಿಂದೆಮೂದಲಿಸಿ ಹೋದಾದಿಮಯ್ಯಂ ನಿನ್ನೆ |
 ಬಂದನಿಂದೆಮ್ಮ ಬಸದಿಯ ಕದಂ ತೆರೆಯದಾ |
 ವಂದದಿಂದೇಗೈವೆವೆಂದರುಪಬಂದೆವೆನೆ ಕೋಪದಿಂದಿಂತೆಂದನೂ || ೨೩ ||

ಕದವಲ್ಲ ಕದಸಹಿತ ಬಸದಿಯಂ ಮುರಿಯಲಾ |
 ಪೌಢಗಜವಿವೆ ಯವರಕ್ಕೆಯಿಂದ ತೆಗೆಸಿ ತೆಗೆ |
 ಯದೊಡೆ ಹೋಗದೊಡೆ ಮಲತೊಡಾಂಬಹೆ ನಿಮ್ಮ ರುಂಕಿಸಿನುಡಿದ ತೆರ
 ಇದಿರೊಳಾದಯ್ಯಗೀದಯ್ಯನೆಂಬಂ ತರ್ಕಿ | (ದೊಳೆನ್ನಾ ||
 ಸಿದನಾದೊಡಂತಕನ ಪಟ್ಟಣದ ದಾರವ |
 ಟ್ಟದಕದಂದೆಗೆಯಿಸುವೆ ನವನಾವನಾದೊಡಂಜದೆ ಹೋಗಿನೀವೆಂದನೂ ||೨೪||

ಅಕದಾನೆಗಳನಾರೋಹಕರು ಜಡಿದು ಕೂ |
 ರಂಕುಸದಿ ಯೊತ್ತಿ ಭೈಭೈಭಲರಘೇಯೆಂದು |
 ನೂಂಕಿದೊಡೆಗಜರಿಗರ್ಜಿಸಿ ಸೆಳೆದೊಡೊತ್ತಿ ದೊಡೆಮಿಸುಕದಿಹ ಕದಕೆ ಮು
 ಮುಂಕೊಳಿಸಿ ಸೊಂಡಿಲಂ ಸುತ್ತಿ ಹೆರೆದೆಗೆದು ಕಡು | (೪ದೂ ||
 ಪಿಂ ಕಾಯ್ದು ಹೊಯ್ದು ಕೋಡಾಡಿಗಳು ಮರಿದುಕ |
 ಣ್ಣಂಕರುಳುಸೊಸಿಫೀಳಿಟ್ಟೊರಲಿಕೆಡೆವಾನೆಗಳುತಂದವರಳುಕಲೂ ||೨೫||

ಕಡುಗೈದು ತೇಜಕ್ಕೆ ತಂದ ಪಟ್ಟದ ಗಜಂ |
 ಕೆಡೆದುದಲ್ಲದೆ ಕೆಡೆಮೊಡಂ ಕದಂತೆರೆಯದೆ |
 ಬೊಡೆ ಕದಂ ತೆರೆಯದಿನೇನೆಂದು ನೃಪತಿಗರುಪುವೆವಿಂದಿನಪರಾಧವಾ ||
 ತೊಡೆವುದಕುಪಾಯಮಂ ಕಾಣಬೇಕಲ್ಲ ದಿ |
 ದೊಡೆ ರಾಜವೈರವತಿಭಾರವಾದಯ್ಯನಿ |
 ಟ್ಟಡುಗಿಟ್ಟ ದಾತನಂಭುಲೈಸಿ ತಂದಲ್ಲದಾಗದೆಂದಾಳೋಚಿಸೀ ||೨೬||

ಆತನಂ ಕರೆವುದಕ್ಕೇನುಪಾಯಂ ನಾವು |
 ಸೋತೆನೆನೆ ಬಂದಪಂ ಬಂದು ಪುಟವೆದ್ದು ಹ |
 ಪಾತುರದಿ ಕದದೆರೆದಪಂತೆರೆದಬಳಕದಕೆ ತಕ್ಕುದಂನೋಡಿಕೊಂಬಂ ||
 ಈತತ್ತ್ವವೆ ಕರೆವುದೆನಲೊಬ್ಬ ಹರಿದೆಮ್ಮ |
 ಮಾತು ಹುಸಿ ನೀವೆ ಗೆದ್ದ ಪಿರೆಂದು ಕರೆದಪರ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂಸಮುದಾಯವೈದೆನೆರೆದೆಂದಾದಿಮಯ್ಯನಂಜರಕರೆದನೂ ||೨೭||

ಆದೊಡಲೆಲೇಸಾಯ್ತು ಸಾಕು ನಡೆ ಯೆಂದು ಪರ |

ವಾದಿಕರಿಕಂಠೀರವಂ ದೂಷಕಧ್ವಾಂತ |

ಭೇದನದಿವಾಕರಂ ಪರಸಮಯಸಂತಾನವಲ್ಲರಿವಹಿತ್ರನಿಭಸೂ ||

ಆದಯ್ಯ ನುಡಿದಂತೆ ಕಂಡನಾದಯ್ಯನೆರೆ |

ಹೋದೊಡವರಿತ್ತು ಬಾ ಯಿತ್ತು ಬಾಯೆಂದು ಕರೆ |

ದಾದರಿಸೆ ಮಂದಿಯಂ ಬಗಿದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕಾತ ನಡುವೆ ನಿಂದಿಂತೆಂದನೂ

|| ೨೮ ||

ಮದನಹರ ಸೋಮಯ್ಯನೇನ ಬಂದಪನೆಂದು |

ಹದಿರೊಳಣಕದೊಳು ಕಟಕಿಯೊಳು ಗುಡಿಯಂ ಕಟ್ಟ |

ಸಿದ ಮಹಿಮರೇ ! ಜನಂನೊಂದು ದಬ್ಬುಕಮುರಿದು ಹಾರೆ ಮುಂಡಿಗೆಗಳು
ಮದಗಜಂ ಕೆಡದುದಲ್ಲದೆ ಕದಂದೆಗೆಯದೆನ | (ದಿದೂ||

ಲದನೆಂತು ತೆಗೆಸುವೆವು ನೀಂ ಕುಟಲವಂ ಮಾಡಿ |

ಸಿದೊಡಿಲ್ಲವುಂಟೆಂಬ ಸಂವಾದಸಸಿ ಯಂಕುರಿಸಿ ನಿಮಿದುರ್ದೇವೊಗಳೈಯೂ

|| ೨೯ ||

ಕುಟಲಕ್ಷುದ್ರಾರಾಧನೆಯೊಳು ಸಾಧುತ್ವವಂ |

ನಟಿಸಿ ಸರ್ವಂ ಶೂನ್ಯವಾದವಂ ಮಾಡಿಸ |

ಲ್ಪಟಮುಟಂ ನಿಂದೆನಾಸ್ತಿ ಕ ಕಟಕಿಯಾಮಾತು ನಿವ್ವೊಳಳವಟ್ಟಪ್ಪವೊ ||

ದಿಟವನಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತರಾಡರಾಡಿತಮಾಳ್ವ |

ಧಟಸತ್ಯಸಾಮರ್ಥ್ಯರೆನಲಾದಿಮಯ್ಯನು |

ಬ್ಬಟಿಯ ನಿಲಿಸಲದೊಂದುಪಾಯಮಂ ಕಂಡು ಸಮುದಾಯದವರಿಂತೆಂದ

(ರೂ || ೩೦ ||

ಇಂತಿದು ಕುಟಲಮಲ್ಲದಿದೊಡೀ ಬಸದಿಯೊಳ |

ನಂತದಿನವಿರ್ಪ ಜಾತ್ಯಂಧಂಗೆ ಹೆಳವಂಗೆ |

ಮಿಂತೀಗ ಕಣ್ ಕಾಲ್ಗಳಂ ಕೊಟ್ಟೊಡಹುದೆಂದೊಡದನೆ ಕೈಕೊಂಡುತಿರು

ಪಿಂತೆ ತೋರಿದ ಶಿವನ ಮೂರ್ತಿಯಂ ನೆನೆದು ಮು |

(ಗೀ||

ಯ್ಯಂ ತಡವೆ ಶೈವಸಮಯಕ್ಕೆರಡು ಕಣ್ಗೂಡಿ |

ದಂತೆ ಶಿವಕೀರ್ತಿಹರಿದಾಡಲ್ಕ ಕಾಲ್ಮೂಡುವಂತೆ ಕಣ್ಕಾಲ್ಬಂದವೊ

|| ೩೧ ||

ಇದುವಾಡಿಡಿನಿತುಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನೊಳಗೆ |
 ಮದನಾರಿಸೋಮಯ್ಯನಂ ತಂದು ನಿಲಿಸದಿರ |
 ಕದದೇರದೊಡೇಂ ತೆರೆಯದಿದೊಡೇನೆಂದಳ್ಳು ಕೆಲರು ಕೆಲಕೆಲಬರಿದರಾ ||
 ತುದಿಯ ನಾರೈದಿದಕೆ ತಕ್ಕುದಂ ಮಾಳ್ವೆವೆಂ |
 ದದಿರದಾದೈಯ್ಯನಂ ಕೆರಳಸಲ್ ತಾನೆ ತೆರ |
 ಸಿದಪಂ ಕವಾಟಮನೆನುತ್ತೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯಂ ನೆನೆದವದಿರಿಂತೆದರೊ||೩೨||

ಇವ ಪಡೆವುದೇನರಿದು ಮಂತ್ರತಂತ್ರಂಗಳೆಂ |
 ಮವರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವು ಕದವ ತೆರಸಿದೊಡೆ ನೋ ||
 ಡುವೆವು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಂಪನ್ನದಳಬಳವನೆನಲದಕೆ ಮನಗೊಂಡುತಿರುಗೀ ||
 ಕವಿದೊತ್ತುವಡೆ ಧರಣಿ ಯೆತ್ತುವೊಡೆ ನೆಳಲು ನೂಂ |
 ಕುವೊಡೆಚಳ ಮೊಡೆಗುಟ್ಟುವೊಡೆ ವಜ್ರವಾದುಸೋ |
 ಸುವೊಡೆ ನಂಜಿನ ತವಗವೆನಿಪಕದದತ್ತ ಮುಂತಾಗಿ ನಿಂದಿಂತೆಂಧನೂ || ೩೩ ||

ಪರಸತಿಗೆ ಪರಧನಕೆ ಪರದೇವತೆಗೆ ಮನಂ |
 ಬೆರಸದಾನಿಹಡಿಲ್ಲಿ ನೀಂ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡುದೇ |
 ನಿರುತವಹಡನ್ನು ದಿನದಿನಕೆ ಶಿವಸಮಯ ವೊರ್ಜಿತವಪ್ಪೊಡೆನಗೆನೀನೂ ||
 ಕರುಣೆ! ಕದವಂ ತೆರೆ ಯೆನುತ್ತ ಪುಷ್ಪಾಂಜಳಯ |
 ಹರಹಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಮಿತತನುವಾಗಿ ಸ |
 ದ್ಗುರು ಸೋಮನಾಥ! ಸೋಮೈಯ್ಯ! ಸೋಮೇಶ! ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು. ಕರೆವು
 (ತರಲೂ || ೩೪ ||

ಶಿವನ ಮುಖವರಳ್ವಂತೆ ಮುಕ್ತಿವನಿತೆಯ ನೊಸಲ. |
 ನವನಯನದೇರಡೆವೆಯ ಸಂಪುಟಂ ತೆರೆವಂತೆ |
 ವಿವಿಧಕೀರ್ತ್ಯಂಗನೆಯ ನೀಶನಾದೈಯಂಗೆ ಕೊಡುವೊಡೆಡೆಗಡಸಿ ಪಿಡಿದಾ||
 ಜವನಿಕೆಯ ಸೆರಗು ಸರಿವಂತೆ ಘಳಿಘಳಲೆಂದು |
 ಜವಳಗದ ದೆಗೆಯೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಣ್ಣಾಕಾಲ್ಮೂಡಿ |
 ದವರುವೆರಸಾದೈಯ್ಯನೊಳಹೊಕ್ಕು ಬಳಕೊಡನೆ ಚಾಚಿದವದೇವೊಗಳೈ
 (ನೋ || ೩೫ ||

ಹಾಡುವಾಡುವ ನಲಿವ ನರ್ತಿಸುವ ಪೂಜೆಯಂ |
 ಮಾಡುವಾರತಿಗೊಡುವ ಹೊಗಳ್ವ ಮುದ್ದಿಸುತೊಡಲ |
 ನೀಡುವನನಂತವಾದ್ಯವನು ಮೊಳಗುವ ಜಯಜಯಂಬಿಳಿಸಂಭ್ರಮವ
 ನೋಡಿದಂ ದುರಿತಮಂ ತೀಡಿದಂ ಭವವನೀ | (ನೂ ||
 ಡಾಡಿದಂ ಮುಕುತಿಯೋಳ್ಪಡಿದಂ ಹರುಷಮಂ |
 ಮಾಡಿದಂಪುಣ್ಯಮಂ ಸೂಡಿದಂ ಹೊಗಳಲನುಗೆಯ್ದ ನಂದಾದಯ್ಯನೂ || ೫೬ ||

ಇದೆ ವೇದದರ್ಥ ವಿದೆ ಮುನಿಗಳಧ್ಯಾನದುಳ |
 ವಿದೆ ಭವಾನಿಯ ಮನದಬೆಳಗಿದೆ ಸಮಸ್ತಲೋ |
 ಕದ ಕಣ್ಣು ಪುಣ್ಯ ವಿದೆ ಬೀಳ್ವ ಮುಕುತಿಯಮೂಲವಿದೆ ಭಕ್ತತತಿಯಭಾ
 ಇದೆ ಸಕಲಸೌಕುಮಾರ್ಯದ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಯಿ | (ಗ್ರಾ ||
 ಯಿದೆಯೆನಭಲದಭಾಷೆಗಳ ಸರ್ವಾಭಿಮಾ |
 ನದ ಬೀಜ ವಿದೆ ನೆನವಜನದ ಭವರೋಗಹರಃ ಲೀಲೆಯೆಂದುರೆಪೊಗಳ್ವ
 (ನೂ || ೫೭ ||

ಜಯ ಜನಾರ್ದನವಂದ್ಯ ! ಜಯ ಜಲಜಭವಪೂಜ್ಯ ! |
 ಜಯ ಜಂಭರಿಪುನಾಥ ! ಜಯ ಜಯ ಭಯಾತೀತ ! |
 ಜಯ ಜಾತವೇದಾಕ್ಷ ! ಜಯಜಾಹ್ನವೀಮಕುಟ ! ಜಯ ಜರಾಮರ
 ಜಯ ಜಯ ಜಿತಾನಂಗ ! ಜಯ ಜಯ ಜಗತ್ಪಾಣ ! | (ಉದೂರ ! ||
 ಜಯ ಜಯ ಜಿನಾರಾತಿ ! ಜಯ ಜಯ ಶಿವಾರಮಣ ! |
 ಜಯಯೆಂದು ಹೊಗಳುತ್ತ ಹೊಂಗುತ್ತ ಹಿಗ್ಗಿ ನೋಡಿದನು ನಿಜಮೂರುತಿಯ
 (ನೂ || ೫೮ ||

ತರುಣಶಶಿಯೆಂಬ ಸಸಿ ಬೆಳೆಯಲ್ತೆನೊದಲಿಗೆ |
 ಸುರಿವಂತೆ ಮೆರೆವ ಗಂಗಾಜಲಂ ಹೊರಸೂಸಿ |
 ಹರಿಯದಂದದಿ ತುರುಗಿ ಕಟ್ಟಿದೇರಿಯತೆರದೊಳೆಸೆಯ ಸುತ್ತಿದಜಡೆಗಳೂ ||
 ಶರಣರ್ಗ ಕರುಣಿಸಲು ಭಸ್ತದ ಭ್ರುಕುಟಯೊಳ |
 ಗಿರಿಸಿದ ಜ್ಯೋತಿಯೆನಕೆಡಿಗಂಣಸೋಂಕಿನಿ |
 ವರಚಂದ್ರಕಳೆ ಬೆಮರ್ತವೃತ್ತರಸವೊ ಎಂದೆನಿಸಿಮೆರೆಯಿತ್ತು ಗಂಗಾಂಜು
 (ವೂ || ೫೯ ||

ನಿಯತವೇದತ್ರಯಂ ಕಾಲತ್ರಯಂತನು |
 ತ್ರಯಗುಣತ್ರಯಪದತ್ರಯಶಿಖಿತ್ರಯಜಗ |
 ತ್ರಯಂಮೂರ್ತಿತ್ರಯಂ ಶಕ್ತಿತ್ರಯಂಮಹಾಪುರುಷತ್ರಯಾದಿ ಯಾದಾ ||
 ಅಯುತತ್ರಯಂಗಳೆನಿಸುವವೆನ್ನ ಮುಖದೊಳೆ |
 ನ್ನಯ ಕಣ್ಣು ಸಂಜ್ಞೆ ಗಳೊಳಹವೆಂದು ತೋರ್ಪಂತೆ |
 ನಯನತ್ರಯಂವಿರಾಜಿಸಿದವಗಜಾಪತಿಯ ವದನಸರಸಿಜದೊಳಂದೂ|| ೪೦||

ಶ್ರುತಿಗಳ ಸ್ತವನರಸ ಕವಿವರರ ಸೂಕ್ತಿರಸ |
 ಯತಿನಾರದಾದಿಗಳ ಗೇಯರಸ ವೆಯ್ದೆಪೂ |
 ರಿತವಾಗಿ ಮಿಕ್ಕು ತಾಹೊನಲೆದ್ದು ಹರಿಯದಂದದಿ ಕಟ್ಟಿದೇರಿಯೆನಿಪಾ ||
 ನುತಕೊಡಂಕೆಗಳ ಕೋಡುಗಳೊಳ್ಳುತಂದೊಡು |
 ನ್ನತರಾಗರಸವ ನೀಂಟಲು ಪಾರ್ದು ನಿಂದ ಘಣಿ |
 ಪತಿಗಳೋಂಬಂತೆ ಘಣಿಕುಂಡಲಂಗಳೊಪ್ಪಿದವು ಗಿರಿಜಾಧಿಪತಿಗೇ || ೪೧ ||

ಕೆಳಗುಭಯನಯನಸಸಿರವಿಬೆಳಗು ಮೇಲೆ ನಿ |
 ಮೌಳಬಾಳನಯನ ಶಿಖಿವೆಳಗು ಕೆಲಬಲದ ಕುಂ |
 ಡಳದಘಣಿಗಳ ಘಣಾಮಣಿವೆಳಗು ಸುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದೊಡೆ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕೀ ||
 ಬಳವಳಿದು ಬಡವಾಗಿ ಬಾಗಿ ಕದಪಿನ ಬಳಿಯೊ |
 ಳಳದಸಿದುಗೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ನುಸುಳಿ ಹೋಗಲಿಹ |
 ತಳುಗತ್ತಲೆಯ ಮರಿಗಳೋ ಎನಿಪ್ಪಂತೆಸದವೀಶನಭ್ರೂಲತೆಗಳೊ || ೪೨ ||

ಸಕಲದೇವರಿಗಿಲ್ಲದ ಭಿಮಾನನಿತ್ಯಜೀ |
 ವಕಳೆ ನುತಚಲ್ವುಸಲೆನೆಲೆತೊಲಗದಿರಲತಿ |
 ಪ್ರಕಟದಿಂದೆಸವ ಮೊಗಸಾಲೆಯಂದೆನಿಸಿ ಮೆರೆಯಿತು ಶಂಕರನನಾಸಿಕಾ ||
 ಸುಕರಮಾಕ್ತಿ ಕ ನಿಕರಮಂ ನವಪದ್ಮರಾಗ |
 ದಕರಂಡದಲಿ ತೀವಿದರೊ ಎಂದೆನಿಸಿ ಪುರಾಂ |
 ತಕನ ಮಿಸುಪಧರಪಲ್ಲವ ಯುಗಾಂಕಿತದಶನಮಂಡಲಂ ಕಣ್ಣೆ ಸದವೂ

|| ೪೩ ||

ನೆನೆವರಿಗೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮ ಮೋಕ್ಷಂಗಳೆಂ |

ದೆನಿಪ ನಾಲ್ಕುಂತೆರದ ಫಲವೀನ ಕಲ್ಪತರು |

ವಿನನಾಲ್ಕು ಶಾಖೆಗಳೆಂಬಂತೆ ಮೆರೆವ ಪುರಹರನ ಚಾತುರ್ಭುಜದಲೀ ||

ಮುನಿವನರ ನಿರಿಯಲ್ತೆ ಶೂಲ ವತ್ಸಂತದು |

ಜ್ಞಾನರ ಜೀವಾನಿಲನ ನೀಂಟಲ್ತೆ ಸರ್ಪ ಮುಂ |

ನಿನ ವಿವರಮಂ ಪೇಳ್ವ ಬೊಂಮುಸಿರ ದುರಿತವಿಘಟನಕೆ ಡಮರುಗವೆಸೆದವೊ

|| ೪೪ ||

ಮಂಗಳಮಯಾಂಬಿಕಾನಯನವನಿತಾನಾಟ್ಯ |

ರಂಗಸ್ಥಳವೊ ಹೇಳಿದೆಂದೆನಿಸಿ ಭೂರಿಯಭು |

ಜಂಗಳೆಡೆದಿರಹಿನೊಳು ಘನವಿಕಾಲೋರಸ್ಥಳಂ ವಿಭವದಿಂದೆಸೆದುಡೂ ||

ಅಂಗದೊಳಗೆಗಿಯು ತಾವರಿಸಿ ಪರ್ಬುಗೆವಡೆದ |

ಭಂಗಿ ಸುಲಲಿತಸಾಕುಮೂರ್ಯುತರನಿಧಿಯೊಳು ಕ |

ಡಂಗಿ ಪುಟ್ಟರ್ಧ ನಿರ್ಮಳದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತವೆನಿಸಿ ಮೆರೆದುಡು ನಾಭಿಯೂ

|| ೪೫ ||

ಬೆಳವೆತ್ತ ಸಸಿಗೆ ಪರಿವೇಷನಾದಂತೆ ನಿ |

ರ್ಮಳಕಾಯ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳು ಸರ್ಪಮೇ |

ಖಳ ವಿರಾಜಿಸಿತು ಪುರುಷಾರ್ಥಮಂ ಪುಣ್ಯಗುಣದಿಂದೆ ಸಿಂಗರಿಸಿದಂತೇ ||

ತಳೆದ ಚಲ್ಲಣದ ಕಾಪೀನವೆಸೆದುಡು ಸಮು |

ಜ್ವಳತರುಣತರಣಿಕಿರಣಂ ನಾಡೆ ಕವಿದರುಣ |

ಜಳವೆನಲೊಡರು ಮಾಣಿಕದ ಕೆಂಬೆಳಗು ಮುಸುಕಿದಪದಾಂಬುಜಮೆರೆದ

(ವೊ || ೪೬ ||

ಜಗದ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಗಲೊಗೆದುದೋ ! ಶಿವನ ಕೀ |

ರ್ತಿಗೆ ಕೋಡು ಮೂಡಿದುವೊ ! ಭಕ್ತರುತ್ಸವದ ಹೆ |

ಚ್ಚುಗೆಗೆ ಕಿವಿಯುದ್ಭವಿಸಿದವೊ ! ತಿಳಿದ ಬೆಳುದಿಂಗಳಿಗೆ ಕಾಲ್ಗಳ ಮೊಳೆತ

ಬಗೆ ನಿಲುಕದತುಳಕ್ಕೆವಲ್ಯಪರಿವೃತರಜತ |

(ವೋ ||

ನಗವೃಷಭವಾಯ್ತೊ ! ಹೇಳೆಂಬ ಸಂಶಯಕೆ ನಂ |

ಬುಗೆಗೆಯ್ದ ಪುಂಗವನ ನುತದೇವಪುಂಗವಂ ನಲಿದೇರಿ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದನೂ || ೪೭ ||

ಪ್ರಣವದಂದುಗೆ ವೇದದುರುಗೆಜ್ಜೆ ದಯೆಯು ಕಿಂ |

ಕಿಣಿದೊಡರು ಸತ್ಯದ ಖಲಿನ ಸಮತೆಯ ವಾಘೆ |

ಯಣುವಾದಿ ಮೊಗಮುಟ್ಟು ಶಿವಕೀರ್ತಿ ಕಂನಡಿ ಮಹಾನಾದ ಕಿವಿಯ
ಎಣೆಗೆಟ್ಟಭಕ್ತಿ ಮಲ್ಲಂ ಪಂಚವರ್ಣ ಹ | (ಚಮರೀ ||

ಲ್ಲಣ ಶಾಂತಿಯೆಂಬ ಬಿಗಿ ವಿಪುಳವೈರಾಗ್ಯದಂ |

ಕಣಿ ನಿತ್ಯವಕ್ಕರಿಕೆಯನೆ ಮುಕ್ತಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಂತೆ ವೃಷಭಂ ಮೆರೆದದೂ

|| ೪೮ ||

ನಟ್ಟುನೋಡಿದ ನೋಡಿದೊಡೆನೋಡಿದೆಯೊಳಾ |

ದಿಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿರಲಲ್ಲಿ ಯೆವೆಗುಟ್ಟಲೀಯದಳ |

ವಟ್ಟು ಬಹಿರಂಗಂಗಳೆಲ್ಲ ಪುಳಕಿತವಾಗಿ ಮರೆದು ಮನದಲ್ಲಿ ತಣೆವೊ ||

ಹುಟ್ಟಿದಾದಯ್ಯ ನೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲು ಹೊರಗೆನರೆ |

ದಿಟ್ಟುಣಿಸಿ ತುರುಗಿ ಪರವಾದಿಗಳು ಬಿಡದೆ ಬೊ |

ಬಿಟ್ಟು ಕರೆದರು ಕರೆದರೆಲೆಲೆ ಕೇಳಾದಯ್ಯ ! ಕದವ ತೆರೆತೆಯೆಂದರೂ

|| ೪೯ ||

ಹಸನಾದುವೆಮ್ಮ ಬಸದಿಯ ಕದವನಿಕ್ಕಿಕೊಂ |

ಡುಸುರದಿಹುದಾವು ದರಿದೊಂದು ತನತನೆಗೆ ಧ |

ಟ್ಟುಸಿ ಕದಂದೆರೆ ಯೆಮ್ಮ ದೇವರುಗಳೆಲ್ಲರಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಮೀರೀ ||

ಮಸಗಿ ಕರೆವುತ್ತಿರಲು ತೋರಿದವೆ ನೊಚ್ಚ ಸ್ತು |

ರಿಸಿ ನೀವೆನಲು ನಿಲ್ಲೆವೀಗ ನೋಡಲುಬೇಹು |

ದಸಿತಗಳನಾಣೆ ತೋರೆನಲೊಡನೆ ಕದದೆರೆದು ತೋರಲಂದನುಗೆಯ್ದನೂ

|| ೫೦ ||

ಇದು ಜಿನನ ಭಾಗಂಗಳದು ವಾಣಿಭದ್ರನೊಡ |

ಕಿದು ಜಕ್ಕಣೆಯ ಸೆಕ್ಕೆಯಿದು ಬೊಮ್ಮಯನ ಚೂರ್ಣ |

ವಿದು ಯಕ್ಷರೊಡಲ ಹುಡಿಯಿದು ನಿಡಿಯಚವ್ವೀಸತೀರ್ಥಕರ ಸಿಡಿದಕಾ

ಇದು ಸರ್ವಬೊಂಬೆಗಳ ನುಗ್ಗು ನುಸಿಗಳು ಕೊಳ್ಳು | (ಯಾ ||

ಯಿದನೋಡಿ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನಂತಿರೆಂದು ಚ |

ಲ್ಲಿದೊಡವಂ ಕಂಡು ಬೆಂಡೆದ್ದು ಕಂಬನಿಗಳಂ ತುಂಬಿದರು ಸುತ್ತಮುತ್ತಿ

|| ೫೧ ||

ಚಲ್ಲಿದೊಡಕುಗಳ ಚೂರ್ಣಂಗಳಂ ಬಲುಸೆಕ್ಕೆ |
ಯೆಲ್ಲವಂ ತಂದು ಸಂದಿಸಿ ನೋಡಿ ತಪ್ಪದಂ |
ತಿಲ್ಲಿಗಿತ್ತೀತನಂ ಬರಿಸಿ ಬಸದಿಯ ಹೊಗಿಸಿದವರಾರನುತ್ಪಲ್ಲರೂ ||
ಹಲ್ಲಾದಿಂದೊಡುಗಡಿದವನ ದೆಸೆವಲಿಗೊಟ್ಟು |
ಡಿಲ್ಲಿ ಫಲವೇನೊ ಪರಸಮಯಮಂ ಬೆರಸಿದಂ |
ಗೆಲ್ಲಿಯದು ನಿಷ್ಠೆ ಸವಣರಸಮಯದೊಳಗೆ ಶೈವನನಿಸಲೇಕೆಂದರೂ ||೫೩||

ಬೆಟ್ಟನೊಳು ಕೊಂಡನಿತು ಬೂದಿಯಂ ಮೈಯಮೇ |
ಲಿಟ್ಟಂಗೆ ದೇಶವಾಡುವ ಗಾದೆಯಂತೆ ಪೇ |
ಬೆಟ್ಟದನಿತುಂ ಮರುಳು ಸಾರ್ವದೊಬುದು ನಿರುತವಲ್ಲದೊಡೆ ಸುರಹೊಂ
ಕಟ್ಟಧಿಕ ಜಿನನ ನಾನಾಪರಿಯೊಳೆಯ್ದಿಹುಡಿ | (ನೆಯಾ ||
ಗುಟ್ಟುವನೆ? ಯಿವನನಿನ್ನಾವುಪಾಯದೆ ಪಿಡಿದು |
ತಟ್ಟಿಸಿಳುವೆವೆಂದು ನೆರೆದ ಸವಣನಿಕಾಯ ಕೆರಳ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದುದೂ
|| ೫೪ ||

ಭರದಿ ತಿಂಗಳ್ಗೆ ಸಾರಾಪ್ಪ ಸೋಮನ ತಂದು |
ಸುರಹೊಂನೆಯರುಹನಂ ಬಿರಿಸಿದಪೆನೆಂದೊಡದು |
ದೊರಕದಾದಯ್ಯ ತಾನೇ ಬಸದಿಯಂ ಹೊಕ್ಕು ಪ್ರತಿಮೆಯೆಲ್ಲವನೊಡೆದ
ಮರುಳನೆನೆ ಕೆಲಬರವನಂತೆ ಹೋಲುವೆಯಿಲ್ಲ | (ನೂ ||
ಹರನ ಭಾವಂ ಕದಂದೆರೆದಾಗ ತೋರಿತ್ತು |
ನಿರುತವಾದಂದೇನಮಾಡುವೆನುತ್ತ ಯತಿಭೀತರಾದರು ಮನದೊಳೂ
|| ೫೫ ||

ಮರುಳುಪಾರಿಸೆಟ್ಟ ಮಗಳಂ ಪಡೆದಡೊಬ್ಬ |
ಗೊರವಂಗೆ ಕೊಡಲೇಕೆ? ಕೊಟ್ಟೊಡಾಗೊರವನಂ |
ಪುರದೊಳರಿಸಲದೇಕವಂ ತನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸವೆದ ಸಾಧನವ ತಂದೂ ||
ಚರಿಗೆಗಿಕ್ಕಲದೇಕೆ? ಯಿಕ್ಕೆ ಸೋಮಯ್ಯನಂ |
ಬರಿಸೆಂದು ಹೂಣಿಸಲದೇತಕ್ಕೆ? ಸುರಹೊಂನೆ |
ಯರುಹನಂ ಬಿರಿಸಲೇಕಿದು ತನ್ನ ಕರ್ಮವೆಂದುದು ನೆರೆದಸಮುದಾಯವೂ
|| ೫೬ ||

ಅತಿಮೂರ್ಖನಾದಯ್ಯನೊಡೆದೊಡೇಂ ಸಾರಾಪ್ಪು |
 ಪತಿಸೋಮನಾಥ ಮೂಡಿದೊಡೇನೊ ನಂಮಾರು |
 ಹತಕೆ ಕುಂದಾದುದೀಯಪಮಾನ ತಾನದೆಂದಿಗೆ ಮರಳುವುದೆನುತ್ತಾ ||
 ವ್ರತಧಾರಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಸವಣಪಂ |
 ಡಿತರುಪೂಜಾಕಾರಿಗಳು ಬಾಯಬಿಡುತಿನು |
 ಗತಿಯೇನು ಮಂಡಳಾಚಾರ್ಯಗುರುಮಲಧಾರಿಗಳೆ ಬೆಸಸಿರೆನುತಿದರೂ
 || ೫೬ ||

ಭೂತಳದೊಳಧಿಕತರವೆನಿಪ ವಿಖ್ಯಾತಿಯುತ |
 ವಿತರಾಗಂ ತಮಗೆ ಪತಿಯಾಗಿಯುಂ ಪೂಣ |
 ಭೂತನಾಗಿಯು ತಾನೆ ತಂಗಳವ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿಲ್ಲಿ ತಮಗೇ ||
 ಏತರಿರವಿಂನು ಧರಣಿಯೊಳೆಂದು ಸವಣಸಂ |
 ಜಾತವೆಲ್ಲಂ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸುತೆ ಕಲಿಯಾಗಿ |
 ಕೌತುಕದಿ ಕುತ್ತಿ ಕೊಂಡರು ಸಾವ ಭರದಿಂದ ಕಯ್ಯಕುಂಚದ ಕೊನೆಯಲೀ
 || ೫೭ ||

ಹೊಡೆಹೊಡೆದು ಕೊಂಡು ದುರ್ಮರಣದಿಂ ತಾವೆಲ್ಲ |
 ಮಡಿದಲ್ಲಿ ಫಲವೇನು ? ವದವಿತಲೆಯೆತ್ತುವೀ |
 ಮೃಡಸಮಯಮಂ ಕೆಡಿಸಿ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರಂ ಕೊಂದಿಗಳೊಗೆದಿಹ ಬಸದಿಯಾ||
 ನಡುವಿದ್ದ ದೇವರನಮಂಗಳಂ ಮಾಡದಿ |
 ದೊಡೆ ಮುಂದೆ ತಮಗೆ ಹೊಲ್ಲೆಂದು ಸವಣರುಮಾರಿ |
 ಕಡೆಗೆಹಿಂಸಾಪರಮಧರ್ಮವೆಂತೆಂಬ ನೀತಿಯಬೇರ್ಗಿಹುಳುವಾದರೂ ||೫೮||

ಮೂಗು ಹೋದಾಬಳಿಕ ಮೂಗುತಿಯ ಮೇಲೇವು |
 ದೋಗಾಯ್ತು ಮಸುವಳದ ಬಳಕೊಡಲಮೇಲೇವು |
 ದೋಗಾಯ್ತು ಕಂಪಳದ ಬಳಕೆಕುಸುಮಾವಳಯಮೇಲೇವುದೋಗಾಯಿತಂ||
 ಮೇಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನೀವನಮ್ಮ ನಚ್ಚಿನ ವೀತ |
 ರಾಗ ಮಡಿಹಿದ ಬಳಕೆ ಸರ್ವಧರ್ಮದ ಮೇಗ |
 ಣಾಗಾಯ್ತು ವಿಸ್ತೇವುದರಸನಂ ಕರೆಸಿಕದನವನೆಸಗಬೇಕೆಂದರೂ || ೫೯ ||

ಕರಿಯಿಂದ ಕದದೇರೆಯದಿರಲು ಬಂದಪ್ಪನೆಂ |
 ಬರಸನಂಕದಗಜಂ ಮಾಡಿಯೆ ತನ್ನಯ ಬಸದಿ |
 ಯರುಹಂತ ನೋಡೆಯೆ ನಾವೆಲ್ಲರುಂ ಹಿರಿಯಗುರುಗಳನು ಮುಂದಿಟ್ಟು
 ಭರದಿ ನಮ್ಮೊಡನಂದು ಹಿರಿಯಬಸದಿಗೆ ಬಂದು | (ನಡೆಯೇ ||
 ದುರುಳನಾದಯ್ಯನಂ ಹೆಡೆಗೆಯ್ವರಸಿ ತಂದು |
 ಪರಿಭವಿಸದಿರನೆಂದು ನೆರೆದ ಸಮುದಾಯ ವಾಮಲಧಾರಿಗಳಿಗುಲಿದುಡೂ

|| ೬೦ ||

ನಡೆಯೆನಲನಂತತಂಡದ ಜೈನರೆಲ್ಲ ಪೊರ |
 ಮಡೆ ಗಾಳುಮೇಳೆಂದು ಗೂಳೆಯಂಗೊಂಡು ಬರೆ |
 ನಡುವೆ ಮಲಧಾರಿಗಳು ಕೋಪದಿಂ ದುರಿಯನುಗುಳುತ್ತಲತಿರಭಸದಿಂದಾ ||
 ಎಡೆಗೋಲು ಸಮಯಾಸಮಯವೆಂಬುದಿಲ್ಲದಾ |
 ಪೊಡವಿಪತಿಯರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕರಸನೋಲಗಕೆ |
 ಸಿಡಿಲು ಬಪ್ಪಂತೆ ಬಂದರ್ ಮುಂದಣವಶಕುನವೊಂದುವಂ ಬಗೆಗೊಳ್ಳದೇ

|| ೬೧ ||

ಎಲ್ಲರೊಂದಾಗಿ ನಡೆತಂದು ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ |
 ವಲ್ಲಭನ ಕೂಡೆ ಗಜದಳವು ಮೊದಲನೆ ಕದನ |
 ಪಲ್ಲವಿಸಿದಾಕ್ರಮವ ನಭಿಮಾನದಳವ ನಪಕೀರ್ತಿಹಬ್ಬಿದಹದನನೂ ||
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಚೆತ್ತ ವರಿದು ಬಿನ್ನೈಸ ಭೂ |
 ವಲ್ಲಭಂ ಸಿಡಿಗಂಡ ಮದದಾನೆ ಸ್ಮರಣೆಯ |
 ನೊಲ್ಲದುರವಣಿಸಿ ಕಡುಮುಳವಂತೆ ಘಡುಘಡಿಸಿ ಘೂಮಿಸಿದನೇವೊಗಳ್ವೆ
 ನೂ || ೬೨ ||

ಬಡಲು ಕುಂಬಿಡೆ ಕರಂ ನಡುಗೆ ಭುಜರೋಮವಿದಿ |
 ರಡರೆ ಪುಬ್ಬಲುಗೆ ಮೊಗಕರ್ಪೂಗರನುಗುಳೆ ಕ |
 ಣಿ ಡಿಗೆದರೆ ನಿಟಲತಟವಾತತಸ್ವೇದಬಿಂದುವ ಸುರಿಯೆ ಕಡಗಿ ಬೆಳೆದಾ ||
 ನುಡಿ ಸಿಡಿಲ ಸಡಗರವನಿಳಿಸೆ ಮಿಸೆಯನಡ್ಡ |
 ಗಡಿದು ಖಡ್ಗವ ಜಡಿದು ತೊಡೆಯನಪ್ಪಳಿಸಿ ತಾ |
 ನಡರ್ಪಗದ್ದುಗೆ ಹೊಗೆಯಲೆದ್ದು ಕೋಪಾಗ್ನಿರೂಪಾದಂತೆ ಘೂಮಿಸಿದನೂ

|| ೬೩ ||

ಅರಸನಾಕಡುಗೋಪಮಂ ಕಂಡು ದಂಡವಾ |
 ಥರು ದೇವ ! ಚಿತ್ತೈಸಿ ನೀವು ಕೋಪವಮೊಗಕೆ |
 ತರಬೇಡಿ ಚಕ್ರೇಶ ನೀಂ ಮುನಿಯ ಭವ್ಯನರಾಜರೊಳಗಿ ಪ್ಪನಾವಾ ||
 ತರಳೇಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕೆಂಪೊಗೆಯಲರಿರಾಯರಿಂ |
 ಬರಿಸಿ ಸಪ್ತಾಂಗಮನದಂ ಮಾಣ್ಣು ಬಡಗೊರವ |
 ಹರದಂಗಿನಿಸಿದೇಕೆನುತ್ತ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಂದೊಡಂದು ನೃಪನಿಂತೆಂದನೊ || ೬೪ ||

ಬಡಗೊರವನಾದೊಡಾಸಾರಾಪ್ಪ ಸೋಮನಂ |
 ನುಡಿದಂತೆ ತಂದು ಸುರಹೊನ್ನೆಬಸದಿಯ ಜಿನನ |
 ನೊಡೆವನೆ ? ಕದಂದೆರೆಯಲಾರದಳಿದವುಕರಿಗಳದ ತೆರೆದು ಹೊಕ್ಕುಬಲ್ಪಾ ||
 ಪಿಡಿವನೆ ? ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಯೆಲ್ಲವಂ ಮುರಿದು ಹೊರ |
 ಗಿಡುವನೇ ? ಶಿವಭಕ್ತಿಯೆಚ್ಚ ರಲು ಜೈನಮಂ |
 ಕಡೆಮೆಟ್ಟುವನೆ ? ಯಿವನ ಮುರಿವಂದತನಗಹುದು ಪೆರರಿಗಳವಡೆಂದನೊ
 || ೬೫ ||

ಇದನುಪೇಕ್ಷಿಸಲು ತಮ್ಮಾರುಹತಕೆಲ್ಲ ಕುಂ |
 ದುದಯಿಪುದು ಹೇಳಿಕೆಯಲಾಗದಾನೇಹೋಗಿ |
 ಕದವಂ ತೆರಸಿ ಕಾಳುಗಾರ್ಯಮಂ ಕಂಡೆನಾದೊಡೆ ಬಳಿಕ್ಕದಕೆ ತಕ್ಕಾ ||
 ಹದನಮಾಡುವೆನೆನ್ನ ಪಟ್ಟದ ಗಜಂಮುಖ್ಯ |
 ಮದದಾನೆ ಮಡಿವವರುಹಪ್ರತಿಮೆಯೊಡೆದವೆಂ |
 ದೊದರಿಕೋಪಾಟೋಪದಿಂ ಮಿಸೆಯಂಕಡಿದು ಖಡ್ಗವಂಜಡಿದೆಂದನೊ
 || ೬೬ ||

ಸೊಕ್ಕಿದಾದಿಗನೆಂಬವನ ನಂತಕನ ಬಾಣ |
 ಸಕ್ಕೆಕಳುಹುವೆ ನಿಳೆಯೊಳುಳ್ಳ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಬಿ |
 ದ್ವಿಕ್ಕುವೆಂ ಮರೆದು ಬೂದಿಯ ನಾವನಿಟ್ಟವನ ನಿಜಭಾಳದಲಿ ಬರೆದಾ ||
 ಅಕ್ಕರವನಳವೆ ಸಿದ್ಧಿಂತಂದ ದೇವರಿಗೆ |
 ತಕ್ಕದಂ ಮಾಳ್ವೆ ನೆಂದೊಳ್ಳ ಭೂಭುಜನ ಮನ |
 ವಕ್ಕಳಿಸಿ ದುಗುಡಮಂ ತಳೆಯಲವಶಕುನಶತವಾಹೊತ್ತು ಕೈಮಿಕ್ಕವೊ
 || ೬೭ ||

ಮೂಡ ಸೀತರು ಗದ್ದುಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಕೋವುಳ |
 ದ್ವಾಡಿದವು ಬಳ್ಳುಕರೆದವು ಹಿಂದೆ ಹಲ್ಲಿ ಸರ |
 ಮಾಡಿದವು ವಾಮಭುಜಲೋಚನಂನಡುಗಿದವು ಮಣಿಮಾಡ ಜೇನನೋಣವ ||
 ಸೂಡಿದವು ಬಡ್ಗ ಮುರಿದವು ಹಗಲು ನಕ್ಷತ್ರ |
 ಮೂಡಿದವು ನೋಡುನೋಡವಶಕುನ ಕಾಳಗಂ |
 ಬೇಡ ಹದುಳರಬೇಕು ಯಿಂನೋಡೆದ ಬಸದಿಯೊಡೆಗೆಂದರಂದಾಸಚಿವರೂ
 || ೬೪ ||

ಅರಸ ! ಕಾಳಗಬೇಡ ವಾದಯ್ಯನುನ್ನತಿಯ |
 ಚರಿತಮಂ ನಾವರಿಯದಿರೆ ನೀವು ಪೇಳ್ಕೊರೆ |
 ಕರಿಗಸದಳದ ಕದವ ತೆರೆದರುಹನಂ ಮುರಿದು ಜೈನಮಂ ಹರಿದಂದವಾ ||
 ಗೊರವ ನಮ್ಮಳವಲ್ಲ ವವಶಕುನ ಕರಹೊಲ್ಲ |
 ಧುರದಲ್ಲಿ ಜಯವಿಲ್ಲ ಮನೆಯೊಳಿರಿ ಹದುಳೆಂದು |
 ನೆರೆದ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಂದು ನೀತಿಯಂ ಪೇಳ್ಕೊಡಾ ಭೂಪಾಲನಿಂತೆಂದನೂ
 || ೬೫ ||

ಈ ತೀವ್ರಮೆನಿಸುವವಶಕುನ ವಿಂತೀಮಹೋ |
 ತ್ವಾತ ವಪಜಯವನನುಕರಿಸುತಿವೆ ನಿಮ್ಮ ಬರಿ |
 ಮಾತಿನಲಿ ಹೋಹದೈವಿಕವಲ್ಲ ಕುರುಹಿಟ್ಟು ಬಂದುದಿದು ತನ್ನಮೇಲೆ ||
 ಭೀತಿಯೇಕೆನಗಪ್ಪುದೇಗೈದುವುಂ ತಪ್ಪ |
 ದಾತುರದಿ ಕಾದಿ ಸಮಯಾಚಾರಮಂ ಗೆಲಿಸಿ |
 ಭೂತಳಂ ಮೆಚ್ಚೆ ಕೀರ್ತಿಯನುಳುಹಿಕೊಂಬೆ ನಿನ್ನಡ್ಡೈಸಬೇಡೆಂದನೂ
 || ೬೬ ||

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವಾಂಕಮಹಾಕವಿರಚಿತಮಪ್ಪಶ್ರೀಸೋಮನಾಥಚರಿತ್ರಯೋಳಸಂಧಿ೫ ಮಂಗಳಮಹಾ ||

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

—ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ—

|| ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ||

ಸೂ || ಹರನ ಭವನವ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ದ್ವ ಹಗೆಗಳಂ |
ಧುರದೊಳಗೆ ಕಡಿಖಂಡಮಾಡಿ ರಣವಂ ಮಿಕ್ಕು |
ಶರಣೆಂದು ಬಂದರಂಕಾಯ್ದು ಸೋಮೇಶನಂ ಕಂಡನಾದಯ್ಯನೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಶ್ರೀಸೋಮನಾಥನ ಕುಮಾರನಾದಯ್ಯನೆಸೆ |
ವಾಸುರದ ಮಹಿಮೆ ಮನದೊಳ್ಳಾಂಟ ಬೇರೈದಿಮ |
ಕೇಸರಿಯವೊಲುಗಳಂ ದಳ್ಳಿರಿದು ಹೃದಯಮಂ ಸುಡೆಬೆಂದು ಕಂದಿನೊಂ
ಶ್ವಾಸದುರಿಯಿಂದ ಬಂಬಲುಗಿಡಿಯ ಗಡಣ ಹೊರ | (ದೂ||
ಸೂಸೆ ಮುಳಿಸಿದೆದ್ದು ಕದನುದುಡ್ಡೋಗದಿಂ |
ದಾಸಮಯದೊಳು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೆಸಸಲವರೊಡನೆನಿಮ್ಮ ಹವಣಲ್ಲೆಂದನೂ
|| ೧ ||

ತೆಗೆವ ಕದವೇತರಿಂ ತೆಗೆಯದಿರಲೊಬ್ಬನೇ |
ತೆಗೆದುದರಿ ನತುಳಬಲ ನವೆದರ್ಗಕಣ್ಣಾಲ |
ಮಗುಳತ್ತ ನದರಿಂದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಂತ ನಾದಯ್ಯ ನಾನಾತನೊಡನೇ ||
ಹೆಗೆಗೊಂಡೊಡಂ ಸೋತೊಡಂ ಬಿಟ್ಟೊಡಂ ಹಾನಿ |
ಹೊಗದು ಹಣ್ಣಲಿ ಕರಿಗಳಾಳ್ಳೈದುಗೊಳಲಿ ಕುದು |
ರೆಗಳು ಹಲ್ಲಣಿಸಲಿಂತೀಗ ನಿಸ್ಸಾಳಮಂ ಸೂಳೈಸಹೇಳೆಂದನೂ || ೨ ||

ಅಕ್ಕಳಸಧರೆ ಯುಕ್ಕೈಜಲಧಿ ಹಗೆಗಳು ಗಟ್ಟಿ |
ವಿಕ್ಕೈ ಕುಂಬಿಡೆ ನಗನಿಕಾಯವೆಲ್ಲಮುಂ ದಡ |
ದಿಕ್ಕುಗಳ ಕರ್ಣಕೋಟರದೊಳಗೆ ಭೋಂಕಾರರವವಡಸಿ ಬೀದಿವರಿಯೇ||
ಎಕ್ಕಸರದಿಂದ ನೂರಾರು ನಿಸ್ಸಾಳಂಗ |
ಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಲು ಮಹಾದೇವ ಗಗನಕ್ಕೆ ಸಾ |
ಲಿಕ್ಕಿಡೆ ಧಳಧಳಂಧಳಂಧಳಂಧಳರೆಂಬ ಧನಿಹಬ್ಬಿ ಹರಕಲಿಸಿತೂ || ೩ ||

ತತ್ತ ಕಾಳಗದ ಸೂಚನೆಯ ಸನ್ನೆಗೆ ರಭಸ |
 ವೆತ್ತ ಭೇರಿರವನ ಕೇಳ್ವು ಶಿವಶಿವ ಭಾಮಿ |
 ಹೆತ್ತುದೋ ನಭವೀದುದೋ ದೆಸೆಗಳುಗುಳ್ಳುವೋ ಭವನವೇಂತಾನಾದು
 ಬಿತ್ತ ರಿಸಲರಿದೆನಲು ನೆರೆಯಿತ್ತು ಘಣಿಪತಿಯ | (ದೋ ||
 ನೆತ್ತಿ ಕೊರಳೊಳು ಮುಳುಗಲಾದಿಕೂರ್ಮನ ಬೆನ್ನು |
 ಹತ್ತಿ ಬಸುರೆಡೆಯ ಪುಗೆ ಹಸ್ತೈಶ್ವರಥಪದಾತಿಗಳು ಕಣ್ಗಿದ್ದು ತದಲೀ || ೪ ||

ಸೇನೆ ನೆರೆಯಿತ್ತು ರಿಪುಕುಮುದಮಾರ್ತಾಂಡ ಪು |
 ಸ್ಯಾನೂನತಂಡ ಬಲಭರಿತದೋರ್ಧಂಡ ಭೂ |
 ಮಾನಿನಿಯ ಗಂಡ ವಿಜಯಾಂಗನೆಯ ಮಿಂಡ ರಣರಂಗಮುಖಕಾಲದಂಡ ||
 ದಾನಿ ! ಚಿತ್ತೈಸೆಂಬ ಭಟರ್ಗೆ ಹೊಸಪಸೆಯಲಾ |
 ದಾನಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಭೆಯಿಂದೆದ್ದು ನಡೆತಂದು |
 ನಾನಾವಿಧದ ಲಗ್ಗೆ ವರಿಯ ಸೌರಂಭದಿಂ ಗರುಡಿಯಂ ಪ್ರೂಜಿಸಿದನು || ೫ ||

ರಾಶಿಗೊಳಂ ಸುರಿದು ರಾಜರಾವೃತರು ಸಹಿ |
 ತಾಸುರದೊಳುಂಡು ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿ ಯತಿಬಲರ |
 ಭಾಷೆಯಂ ಬರೆಸಿ ವೀಳೆಯವಿತ್ತು ಪುಣ್ಯಸತಿಯರು ಕೈನೆಗಪಿನೀಡುವಾ ||
 ಸೂಸುವರಕೆಯನು ನಿಜಭುಜಪೂಜೆಯನು ವೀರ |
 ಸೇಸೆಯನು ವಿಜಯಾರತಿಯನು ಕೈಕೊಂಡು ಧರ |
 ಣೀಶ ಬಾಹಪ್ಪಳಸಿ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದೊಳಗೆ ಹೊರವಂಟನರಮನೆಯನೂ
 || ೬ ||

ತಳತ ಬೆಳುಗೊಡೆಯ ತುರುಗಿದ ಹೀಲಿದಳೆಯ ಮಂ |
 ಡಳಿಸಿದಣಕುಗಳ ತಂಪಿನೊಳೊಲೆವ ಚಾಮರಂ |
 ಗಳಸೀಗುರಿಗಳ ತಂಗಾಳಿಯಿಂ ಕೋಪಾಗ್ನಿಕೊಬ್ಬಿ ಕೊನೆವರಿವುತಿರಲು ||
 ಬಳಿಯ ಪಾಯವಧಾರುವನಲು ಗಜಮಸ್ತಕದೊ |
 ಳಳವಟ್ಟು ಕೈವೀಸ ಭೋರಂಬ ಲಗ್ಗೆ ವರ |
 ಗಳ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರಂಗಳೊಳು ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ ಮುತ್ತಿದ ಶಿವಾಲಯವನೂ
 || ೭ ||

ದಾವಾಗ್ನಿಯಂ ಕೆಡಿಸಲೆಂದು ತರಗೆಲೆ ಯುರಿವ |
 ದೀವಿಗೆಯ ಕೆಡಿಸಲೆಂದು ಪತಂಗ ರವಿಯ ಪ್ರ |
 ಭಾವನುಂ ಕೆಡಿಸಲೆಂದು ತನುಂದ ಬರಸಿಡಿಲ ದರ್ಪನುಂ ಕೆಡಿಸಲೆಂದೂ ||
 ಹಾವುಗಳು ಮುಳಿದು ಮುತ್ತುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದಲಾ |
 ದೇವ ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಸೋಮಯ್ಯಂಗೆ ಮುನಿದಧನು |
 ಭೂವರನ ಸೇನೆ ಕೈಗೊಂಡು ಮೂವ್ಯಳಸಿ ಮುತ್ತಿತಾಶಿವಸಾಲಯವನೂ
 || ೪ ||

ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದ ದನಿಗೇಳ್ವು |
 ಸತ್ತಂತೆ ಹಂಮದಂಬೋಗುತಾದಯ್ಯ ನನಿ |
 ಮಿತ್ತವೀಶಾಲಿಯಂ ಸುಕುಮಾರನಂ ಸುಭಗನಂ ಸುಖದ ಸುಮ್ಮಾನಿಯಂ ||
 ಇತ್ತಲೇನೆಂದು ತಂದೆನು ಪಾಪಿಯಾದೆ ನಿಂ |
 ನೆತ್ತಲೊಯ್ಯ ಡಗಿಸುವೆನೆಂಬ ಮೋಹದ ಚಿಂತೆ |
 ಸುತ್ತಿ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯಂ ತನ್ನ ಸತ್ಯಮಂ ಮರೆದು ಮರುಗಿದನಾಗಳೂ ||
 || ೫ ||

ಮಂದೈಸಿ ಬೆಳೆದ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ ಬಾರಿಗೇ |
 ನೆಂದು ಬಂದಂ ತರುಣರವಿಯೆಂದು ವಾರಿಜಂ |
 ನೊಂದವೇ ? ನಿಮ್ಮ ನುದ್ದರಿಸಬಂದೀಶಂಗೆ ನೀವುಂಮಳಸಲು ಮೇಲೇ ||
 ಕುಂದಾರಿಗಹುದು ? ನೀವಂಜದಿರಿ ನಾವಿದಂ |
 ಕೊಂದು ಕೂಗಿಡಿಸಿದಪೆವಮ್ಮವಡೆ ನೋಡುನೋ |
 ಡೆಂದೊಡನೆಯವರು ಮೂದಲಿಸಿ ಹೇವರಿಸಿ ಕೋಪವ ತಾಳ್ವ ನಾದಯ್ಯ
 (ನೂ || ೧೦ ||

ಮೊಳಗಿ ಮಾಡನಿಗಾಣದರಿಗಳಾನಿಳಯವನು |
 ತಳಮೇಲು ಮಾಡುವಂತಬ್ಬರಿಸೆ ಕೇಳ್ವು ಕರಿ |
 ಗಳ ದನಿಯ ನಾಲಿಸಿದ ಸಿಂಹದಂತತಿಮುಳಿದು ಮೂದಲಿಸಿ ಧರೆಯಮೇಲೆ ||
 ತಳವ ಮಾರೊಡ್ಡಿ ನಿಂದೆನುಗೆ ನಿಶಿತಾಸಿಯಂ |
 ಫಳಕಮಂ ಕರುಣಿಸಿದೊಡೀಬಲವ ನಂತಕನ |
 ನಿಳಯದೊಳು ಹೊಗಬಡುವೆನೆಂದುಮೇಶಂಗೆ ಭಾಷೆಯ ಕೊಟ್ಟರಾಮೂವ್ಯ
 (ರೂ || ೧೧ ||

ಹೊರಳ ನಡೆದಾಡಿತಿಂಬಹಿಗಳಿಗೆ ಗರಿಯನೊ |
 ಬ್ಬರಕ್ಕೆಯೊಳದೊರ್ಬ್ಬರಂ ಕೊಲುವ ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ |
 ಹರಣಮಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ತೆವಳ ಸುಡುವ ಕಿಚ್ಚಂಗೆ ಚರಣಮಂ ಕೊಡಲುಹದು
 ಇರಬಲ್ಲವೇ ? ನಿರಾಯುಧದೊಳರಿಗಂಗವಿಪ | (೪೫ ||
 ಬಿರುದರ್ಗ ನಿಶಿತಾಸಿ ಫಳಕಂಗಳೊಡನೆ ಭಾ |
 ಸುರ ವೀರಕಳ ಪರಾಕ್ರಮವ ನೀಶಂಕೊಟ್ಟ ನವರಿಗಿಂನರಿದಾವುದೊ || ೧೨ ||

ಮುಟ್ಟಿಸಾರಿದ್ಧಾ ಲಿಸಲು ಕೇಳಿಸದ ರವಾ |
 ಗೆಟ್ಟುಸುರನಾದರಿಸಿ ಕೊಂಬು ಕಹಳೆಯ ಮುಖದೊ |
 ಳೆಟ್ಟಿದಲದು ಯೋಜನಂ ಭೇರಿಯಂತಿಕ್ಕೆ ನೆರೆ ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ಯಿಂದಾ ||
 ಇಟ್ಟೊಡೊಂಮಾರು ಗಾಣಿಸದಂಬು ಬಿಲುವೆದೆಗೆ |
 ತೊಟ್ಟಿಸಲು ನೆನೆದನಿತು ಹರಿಯದೇಂ ? ಮೂನವರು |
 ನಿಟ್ಟಿಯಂ ಶಿವನ ಮೇಲಿಡಲಂತವರ್ಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಂದಣಿಪುದರಿದೇ || ೧೩ ||

ನುತಚೌಪಟಂ ಗೋಮುಖಂ ಮೇಘವಾದ್ಯ ಭೃಂ |
 ಹಿತಮೆ ಪಂಚಾಯಿತಮೆನಿಪ ಯಿದುನಿರಿಗೆಗಾ |
 ಯತ ಮಂಡಿ ದೂವ್ವಾಡವೆಕ್ಕ ಸರ ವಿಸರದುಲ್ಲಾ ಸದುಸ್ಸರಸವ್ವಡಿ ||
 ಗತಿಪಸರ ವಡ್ಡಾಯವಂಕತಿಗೆ ಭಾವನಿಜ |
 ಕಿತವಪ್ಪರಾ ಭಾಗ ಸಿಂಹನಖ ಚಟೆಯೆಂಬ |
 ಚತುರತಾಣದ ತರಹರದೊಳು ಹಲಗೆಯಮಗ್ಗು ಲೊಳು ಖಡ್ಗಮಂಜಡಿರೂ || ೧೪ ||

ದಿಟಮೂರುತಂನಡೆ ವೊಡಡವೆ ನಿಪ್ಪಮೂರುನಿ |
 ಸ್ವಟವಿಡಿತದೊಳು ಗಜವಿಧಂ ವರಾಹವಿಧಕು |
 ಕ್ಕುಟವಿಧಂ ಮರ್ಕಟವಿಧಂಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಂತೆರದ ಬಿಂನಣವನೂ ||
 ನಟಸಿಚಾರಣ ಚೂರಣಾದಿ ಚಂಮುಟವನು |
 ಜ್ವಟವಮನೆಯೊಳು ಕಡುಗಕಾರವಟ್ಟಂ ಚಂಕ |
 ತಟವದ್ಧಳಂ ಪೊರಗಂಗಳೆಂಬಡ್ಡ ವೊಯಲಿಂನಿವಾರಿಸುತಿರ್ದರೂ || ೧೫ ||

ಫಟಫುಲಕುಫಟ ಫುಲಕುಫಟ ಫುಲಕುಫಟ ಫುಲಕು |
 ಫಟಫುಲಕು ಫಟಫುಲಕು ಫುಲಕೆಂಬಭುಜನೀಟ |
 ನಟಸಿಮೇಲೆಗತ್ತಿ ಕುಕ್ಕುರಿಸಿ ನೆಲನಂ ಟೊಣೆದು ಹಲಗೆಯೊತ್ತಿ ನೊಳಸಿಯನೂ ||
 ಲಟಲಟಸಲಿಕ್ಕೆ ವಾಮಾಂಗಕುಸಿಯಲು ಬಲದ |
 ಕಟನೆಗೆಯೆ ಮುಂಗಾಲ್ಗೆ ಮೈದೆಗೆದು ನಿಂದನಿ |
 ಜ್ಞಟ ಕಲಿಗಳೋಸರಿಸದೀಶಂಗೆ ಭಾಷೆಯಂ ಸೂಸಿದರದೊಂವೊಗಳೈನೂ
 || ೧೬ ||

ಹೊರಗೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿಗಿರಿದು ತುರಿಗಿದರಿಗಳನು ಕುರಿ |
 ದರಿದು ತುಂಡಿಸಿ ಮಾರಿವೃತ್ತೃಗಳ ಸವಿವಾಯ |
 ಬರವನಾರಿಸಿ ಭೂತಭೇತಾಳರಂಕುಣಿಸಿದಣಧೀರರೆಂಬ ಹೆಸರಾ ||
 ಹೊರುವೆವೆನಲಿನಿತರಿಂದೇನಪ್ಪುದೀಗ ಹುಲಿ |
 ಗೆರೆಯ ನಡುವೆನಿತು ಬಸದಿಗಳುಂಟವೆಲ್ಲವಂ |
 ನೆರೆತೀರ್ಚಿ ಕಳೆಯೆಂದೊಡೆದು ನೀತಿಯಲ್ಲ ಚಿತ್ತೈಸು ಪುರಹರಯಂದನೂ
 || ೧೭ ||

ವಿಷವಿದುರ್ದಾಹಿ ಸುಧೆ ಬಿಸಿಯಿದುರ್ದಾಹಿ ಹಿಮ |
 ಹಸಿವಿದುರ್ದಾಹಿ ರುಚಿ ತೃಪ್ಪೆಯಿದುರ್ದಾಹಿ ಜಲ |
 ಹುಸಿಯಿದುರ್ದಾಹಿ ಸತ್ಯಂಸಾವಸುರರಿದುರ್ದಾಹಿ ನಿಮ್ಮಯ ನಿತ್ಯತೇ ||
 ಎಸದವಿಳೆಯೊಳಗಿವಿಲ್ಲದೊಡಾರು ಬಲ್ಲರೀ |
 ಬಸದಿಯಿಲ್ಲದೆ ಶಿವಾಲಯ ಮೆರೆಯಲರಿಯದೆಲೆ |
 ಶಶಿಮಾಳ! ನೀಮಾಡಿದುದಕೆ ಶಾಸನವಿವರು ಹದುಳವಿರಬೇಕೆಂದನೂ || ೧೮ ||

ಎಂದುತನಕೀಜಿನಮತಂ ಹದುಳವಿಹುದು ಕಡೆ |
 ಗಂದುತನಕಂ ಕದನ ಮಾಣದೆನಲದಕೇನೋ |
 ಮುಂದದಂಕೆಡಿಸಲುಮಹೋಪಾಯವುಂಟೆಂದೊಡಾವುದದಹೇಳೆಂದೆನೇ ||
 ಇಂದಿನದಿನಂವೊದಲು ಮುಂದೆ ಕಾಳಗಕವರು |
 ಬಂದೊಡಾಬಂದನಿಬರಂ ಕಾದಿ ಕೆಡಿಸುವಂ |
 ತೊಂದುವೃಷಭನನೆರೆಡು ಜಂಗಮವನೀಹೊತ್ತು ಬೆಸಸಿ ಕರುಣಿಸುವುದೆನಲೂ
 || ೧೯ ||

ಅದಕುಮಾವರನೊಡಂಬಟ್ಟು ವೃಷಭೇಶ್ವರನ |
 ವದನಮಂ ನೋಡಿ ನೀನಿಂದಿನದಿನಂಮೊದಲು |
 ತುದಿತನಕ ತತ್ತಾ ಗನಿಸ್ತಂಶವಾದೊಂದುವೃಷಭನು ಕಳುಹಿ ಕಳುಹೀ ||
 ಕದನಮಂ ಗೆಲಬೇಹುದೆನೆ ದೇವ ನೀವು ಬೆಸ |
 ಸಿದೊಡೊಲ್ಲೆ ನೆನಬಾರದೀಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ |
 ಮುದದೊಳೆನಗೊಂದು ತೇಜವಸಲಿಸಿದೊಡೆಮಾಳ್ವೆನೆ ಹೇಳದಾವುದೆನಲೂ

|| ೨೦ ||

ವರವಸ್ತು ಸಂಕಲ್ಪನಾಪೊತ್ತು ನೆನದೊಡವೆ |
 ದೊರಕಿದಾ ಪೊತ್ತೈಸೆ ಸಲೆ ದೇವನಾಸನ್ನ |
 ವರರೂಪಿನಿಂದಿಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ವಾಹನವಾಗಿ ಬಂದು ಬಂದನುವರವನೂ ||
 ಚರಿತದಿಂ ಗೆಲ್ಲು ನೆಲೆಯಾಗಿರ್ಪೆ ನಿನ್ನಿದರ |
 ಪರಿ ಸೂತ್ರದೊಳೇಸು ಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ |
 ವಿರಚಿಸಿಹರಾಯೆಡೆಯೊಳೆನ್ನ ರೂಪಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವಂತೆ ಕರುಣಿಸೆನಲೂ

|| ೨೧ ||

ಅದನೊಡಂಬಟ್ಟವಕಾಲಮುಂ ನಿನ್ನವೇ |
 ಪದ ವೃಷಭನಿಂದು ಕಣ್ಣಂ ಕಾಲ ಪಡೆದೀರ್ವ |
 ರಿದಕೆ ಕಾಹಾಗಿ ಸಲೆ ತತ್ತಾ ಗ ಗೆಲತ ಬರಲೆಂದು ಕರುಣಿಸುತಂದಿನಾ ||
 ಕದನಮಂ ಗೆಲಬೇಹುದೇಳೆಂದು ಶೂಲಿ ಬೆಸ |
 ಸಿದೊಡಾಗ ನಂದಿಕೇಶಂ ವೃಷಭನಂ ತನ್ನ |
 ವದನದಿಂತೆಗೆದು ಹೊರಮಡಿಸಿದಂ ಪುರಹರನ ತೊಡೆಮಡದ ಸುಕುಮಾರನೂ

|| ೨೨ ||

ಪೊರಮಟ್ಟು ನಿಂದು ಕೊರಳತ್ತಿ ಕುಸಿದುಬ್ಬಿ ಬಾ |
 ಯೆ ರೆಯೆ ಧರೆಬಿರಿಯೆ ದೆಸೆಯುಬ್ಬು ಸಂಬಡೆ ವನಧಿ |
 ನೆರೆ ಕುದಿಯೆ ಗಗನಮಾರ್ದನಿಗೊಡೆ ಚರಾಚರಂ ಹೆದರಿ ನಡೆನಡುಗೆನೆರೆದೂ ||
 ಹೊರಗಿದರ್ ದೂಷಕರು ಝಲ್ಲೆಂದು ಕೆದರೆ ಶಿವ |
 ಬೆರಗಾಗೆ ಲಣಲೆಂದು ಮಲೆಯಿತ್ತು ಕೆಲೆಯಿತ್ತು |
 ನೆರೆತೂಳಿ ಮುಕ್ತಿ ವನಿತೆಯತಾಳಿ ರಿಪುತೂಳಿಗಾಳಿ ಯಭವನ ಗೊಳೆಯೂ

|| ೨೩ ||

ಏಗೈದುವೀಸೊಂದು ದನಿಯುಳ್ಳ ಗೂಳಿ ದಿಟ |
 ವಾಗಿ ಹೊರವಂಟೊಡಿದು ನೆಲನೆಲ್ಲ ತೆರಹಿಲ್ಲ |
 ವೇಗೈಯದಡಿವಿಡಿದು ಬಲವ ಮೇಳ್ಳೈಸಿಕೊಂಡನುವಾಗಿ ಸಿಂದಿಪ್ಪುದೂ ||
 ತಾಗಿದಾಬಳಕ ನಾವಾದುದವರಾದುದ |

ಕ್ರೋಗಾಡಲೇಕೆಂದು ಹೆರತೆಗೆದು ತರದೊಳನು |
 ವಾಗಿಬಿಡದೊಡ್ಡ ನೊಡ್ಡಿ ದರು ಶಿವಶಿವ ಬಲದ ಬಹಳತೆಯನ್ನೇವೊಗಳೈಯನೂ
 || ೨೪ ||

ನೀಲದೊಯ್ಯಾರ ಪಚ್ಚೆಯಪಚ್ಚು ಪಾರಿವದ |
 ಸಾಲೊದವು ಕೆಂಗಟ್ಟು ನೋಳಿ ಪವಳದಪಸರ |
 ಕಾಳಕೆಯ ಮೇಳ ಶಂಕದ ತಟ್ಟುನೊತ್ತು ಹಳದಿಯ ಹಾದಿಹಲವಂದದಾ ||
 ಮೇಲೆ ರನ್ನದವಟ್ಟು ಹೊನ್ನತಾರಕಿಗರುಡ |
 ಸೂಳಗಜ ಮುಖಶರಭ ಭೇರುಂಡ ಹುಲಿಹನುಮ |
 ಗೂಳತೊಲಗದ ಕಂಠಬಿರುದಿನಗ್ಗದ ಹರಿಗೆಹಬ್ಬದವು ಮುಮ್ಮೊಗದಲೀ
 || ೨೫ ||

ಹಿಳಕು ಕವಲಂಬು ಬೇಳೆವಿವಿರಲೆ ಮಿಟ್ಟ |
 ಮೊಳತೊಡಕುನಾರಾಜಕಣಿಗಿಲೆ ಸಿಲುಕುಬಳ |
 ತಳುಕಚ್ಚಿದಾರದಸಿ ಬಿಸುಗದಿರು ಸವಿವಾಯನೆಂಬ ನಾನಾಸರಳನೂ ||
 ಸೆಳೆದು ನೀಡಡಿಯಿಟ್ಟು ಹೆದ್ದೊಡೆಗೆ ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟ |
 ಕೆಳಗೊಳಲು ಮೈದೆಗೆದು ನಾರಿಯಂ ಕಿವಿಯ ಕಡೆ |
 ಗೆಳೆದು ಬಿಲ್ಲಗಲಿಗಳುರೆ ತೆಗೆನೆಗೆದು ಸಬಳಿಗರುಕೋಡು ಕೈಯ್ಯೊಳುನಿಂದರು
 || ೨೬ ||

ಖಡುಗತೋಮರ ಯಿಟ್ಟುಬಟ್ಟೀರು ಕೊಂತ ಕ |
 ಕ್ಕಡೆ ಸಬಳ ಸೆಲ್ಲ ಹಂಕಾಜಿನಕ ಸುರಗಿ ದಡಿ |
 ಬಡಿಕೋಲ್ವಿಗಂ ಪರಕುಭಿಡಿವಾಳಂ ವಜ್ರಮುಷ್ಣಿಹತ್ತೊಳ ಮುದ್ದರಾ ||
 ಕಡಿತಲೆ ಕತಾರಿಬಲಭದ್ರಚಕ್ರಂ ಮೂಡು |
 ನಿಡುಸುರಗಿ ಸೂರಕತ್ತಿಗೆಯೆಂಬ ಕೈದುನಂ |
 ಹಿಡಿದು ಕಾಲಾಳ್ಗಳೋವದೆ ಮೆರೆದುದಮ್ಮಮ್ಮ ಭೂಮಿಬೆಸಲಾದಂತಿರೇ
 || ೨೭ ||

ಹರಿಣಮಂ ಹಳವ ಮಾರುತನ ನೇಳಸುವ ಹರಿ |
 ಸರಳನಿಳಿಕ್ಕೈವ ದೃಷ್ಟಿಗಳನಣಕಿಸುವ ಮನ |
 ದುರವಣೆಯ ನಲ್ಲಂಬ ನಿಗ್ಗಮದ ಲಾಗುವೇಗಂಗಳ ಸಘಾಡಿಕೆಗಳಾ ||
 ಸರಸನ್ನೆ ತೊಡೆಮಡಂ ಕಸೆಕಬ್ಬಿಕಡಿಯಾಣ |
 ಸರಸಮಂ ಸ್ಮರಿಸದಚಳಬಳಕೆಗಳ ಚಾರು |
 ತುರಗಕುಲವನುವಾಗಿ ನಿಂದ ವ್ರೊಡ್ಡಿ ಬಲಿದದೆಸೆದೆಯ ಹಾಹೆಗಳಲೀ || ೨೭ ||

ಬವರಿದಿರುಗುವ ತಿರುಗಿ ನಡೆವನಡೆದೊಡಲುಬ್ಬಿ |
 ಥವರಿಸುವ ಥವರಿಸಿ ಕುಸಿವ ಕುಸಿದುಧವರಿಬೀ |
 ಸುವ ಬೀಸಿಕೈವಿಡಿದು ಸೇದುವ ಸೇದಿಕಡಹಿನೋಡುವ ನೋಡುತಾ ||
 ಕವಿದುಮೆಟ್ಟುವ ಮೆಟ್ಟಿಸೀಳ್ವಸೀಳ್ವ ಡುವಿಡು |
 ತ್ತುವೆ ಹರಿವ ಹರಿದೆರಗಿ ಕಾಂಬಕಂಡೊದೆವಕರಿ |
 ನಿವಹವತ್ಯಾಡಂಬರಂಮಿಕ್ಕು ಹಂಣಿನಿಂದವು ಬಲವನಟ್ಟನಡುವೇ || ೨೮ ||

ಬಲಿದಪಜ್ಜೆಯ ತಿವುರು ಬರೆದಲತೆ ಸಿಂಧುರದ |
 ತಿಲಕ ವೆಳಲುವ ಘಂಟೆ ಕೋಡು ಹರಿಮುಖದಹೊಂ |
 ಬಳೆ ಪಟ್ಟುನೂಲಬಲುವೊರೆಜೆ ಮೊಗರಂಬ ಬರಿಕ್ಕೈಯಪಟ್ಟೆಯಪೇರಿದ ||
 ಗುಳ ಬಿಗಿದ ರಂಜೆಯಂ ಮೊಗವರಿಕೆ ಕದಳಿಕೆಯ |
 ಗಳೆನಿಂದ ಸಬಳಗರು ಜೋಧಸಂಕುಳಹೀಲಿ |
 ದಳೆ ಸುತ್ತಿ ದಾರೆ ಗಾರರು ವೀರಡಾಡೆಗಳುವೆರಸಿ ನಿಂದವು ಕರಿಗಳಾ || ೨೯ ||

ಥಳಥಳಪ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಸಂತತಿಯ ಬೆಳಗು ಮಿಾ |
 ನ್ಗಳು ಗಜಘಟಾಘಳಕ ಕರಿಮಕರ ಕೈಗೈದ |
 ಬಿಳಿಯಚಮರಿಗಳು ನೊರೆತರತರವಿಡಿದ ಥಟ್ಟುಗಳು ತೆರೆತೆಯಬಳಗಾ ||
 ಮೊಳಗುವ ಮಹಾಲಗ್ಗೆ ವರೆಯ ನಾನಾಧ್ಯಾನ |
 ಘುಳುಘುಳುಧ್ವನಿಗಳಾಗಿರಲು ರಿಪುಬಲ ಜಲಧಿ |
 ಮುಳಿದಾದಿಮಯ್ಯನೆಂದೆಂಬ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಂ ಮುತ್ತ ಬಂದಂತೆಸೆದುದೂ || ೩೦ ||

ಜೆಂಬಕನಘಡಕ್ಕೆ ಪಟಹಂಮುರುಜೆವೀರ |
 ಬೊಂಬುಳಿಯ ಬೊಗ್ಗಿ ನೊಗ್ಗುಗಳ ನೆರೆ |
 ಕುಂಬಿಡುವಕೊಂಬುಗಳ ರಣದಿತ್ತಿರಿಯ ಮಾರಿಹಲಹಲವು ರೀತಿರೀತಿಯ
 ತಂಬಟದ ನಾನಾವಿಧದ ಕಹಳೆಗಳ ಮಹಾ | (ಚಿಂತದಾ ||
 ಡಂಬರದ ಲಗ್ಗೆ ವರೆಗಳ ರಭಸವಡಸಿ ಬೆಳೆ |
 ದಂಬರವ ನಿಂಬುಗೊಳುತಿರಲು ನಿಸ್ಸೌಳವಳ್ಳಿರಿದುದದ್ಭುತದಲೀ || ೩೨ ||

ಪೊರಗೊಡ್ಡ ನೊಡ್ಡಿ ದರಿನೈಪಬಲವ ವೃಷಭೇಂದ್ರ |
 ನೆರೆಕಂಡು ಕಡುಮುಳಿದು ಯಿನಿತುಮಂ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ |
 ಬರಿಕೈವೆನೊಲ್ಲ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ನಿಷ್ಕುರಧ್ಯಾನದಿಂ ಕೆಲೆದು ಮಲೆದೂ ||
 ಕರೆಗೊರಳನಡಿಗರೆಗಿ ಕದನದುದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ |
 ಪೊರಮಡಲ್ತೆಂದಿದುರ್ದಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುರಿ |
 ನೆರೆದಿದುರ್ದದ ಬ್ಬರಿಪ ಪರಸಮಯಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನಿಬ್ಬರವದೇವೊಗಳೈನೂ || ೩೩ ||

ಘಡುಘಡಿಸಿ ಗುಹೆಯಿಂದ ಹುಲಿಯಿಕ್ಕೆಯಿಂ ಸಿಂಹ |
 ವಡಸಿಗಹ್ವರದಿಂದ ಶರಭನುರೆಕಾಮೋಡ |
 ದೆಡೆಯಿಂದ ಬರಸಿಡಿಲು ಪೊರಮಡುವತೆರದೊಳಾದಯ್ಯ ಸಹಿತಾನಿಳಯನಾ ||
 ಹಡಿದೆರೆದು ಕೆಲೆವುತ್ತು ಮಲೆವುತೊಲವುತ್ತು ಪೊರ |
 ಮಡೆ ಕಂಡಿರದೆ ಯೆಲೆಲೆಗೊಳಿಯಾ ಬಂದುದೊ |
 ಗೊಡೆಯದನುವಾಗೆಂಬ ಪರಬಲದ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರವನಾಲಿಸಿನೋಡಿತೂ
 || ೩೪ ||

ಅಲುಗದಂಗಂ ನೆಗೆದ ಬಾಲ ಮಂಡಿಸಿದ ಕಿವಿ |
 ಯೊಲದುಕೆಲಕೊತ್ತಿದ ಮೊಗಂ ನೀಡಿ ನಿಮಿರ್ದಬೆ |
 ನೈಲುವೆ ಬಿಡದುಬ್ಬಿ ಸುರುಕಿಡುವನಾಸಿಕಪುಟದ ಕಬ್ಬೊಗರನುಗುಳ್ಳ ಕೋ
 ಬಲಿದು ಕೆಕ್ಕಿಳಿಸಿ ನೋಡುವ ಕಣ್ಣಳೆಡೆವಿಡದೆ | (ಪಾ ||
 ನೆಲನ ಹೊಡೆವೆಡಗಾಲ್ವಿರಾಜಿಸಲು ಲೆಣಲೆಂದು |
 ಕೆಲೆದು ಕೆಂಗಲಿಸಿ ಕೈಕೊಂಡು ಕವಿದುದುವೃಷಭನೇನೆಂಬಿನದರೊಕ್ಕಿಲಾ
 || ೩೫ ||

ಶಿವಶಿವ ನುಹಾದೇವ ಕೋಣಕಿಟ್ಟು ಹರಿಯತ್ತು |
 ಕವಿಯಿತ್ತು ಮುಳಿಯಿತ್ತು ತುಳಿಯಿತ್ತು ಮೆಟ್ಟಿತ್ತು |
 ಜವಗಡಿಸಿ ತಟ್ಟಿತ್ತು ಮುಟ್ಟಿತ್ತು ಕುಟ್ಟಿತ್ತು ಕೋಡೆತ್ತಿ ಕೋಡಿನ ಕೊನೆಯ
 ಡವರಿಸಿತು ಕುಸುಬಿತ್ತು ಕೆಡಹಿತ್ತು ಕೆಲಬಲ | (೨೯ ||
 ಕ್ಕನಚಟದೊಳಾದಿ ಗೊಂಡುರುಬಿತ್ತು ಹೊಂತಲೆಯ |
 ತವಕಿಗಳ ನಸುವಳಯೆ ಹೊಸಯಿತ್ತು ಬಸವನಲ್ಲಿ ಒಳಕ್ಕೆ ವೋಗಳ್ವನೊ
 || ೩೬ ||

ಕತ್ತಲೆಯ ಮೋಹರಕ್ಕಿನಕಿರಣ ಮೇಘಂ |
 ಳೊತ್ತೊತ್ತೆ ಗುಗ್ರಾನಿಲಂ ಸೂಕ್ತಿದಾನೆಗಳ |
 ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ಕಂಠೀರವಂ ಕಡಗಿಕವಿದು ಧಾಳಿಕ್ಕು ವಂತತುಳಕೋಪಾ ||
 ವೆತ್ತಿದಾದಯ್ಯ ಹೊಸತಾಗಿ ಕಣ್ಣಾಲ್ಬಂದ |
 ಮತ್ತಿಬ್ಬರುಂ ಮಿರಿಕ್ಕೊಗೊಂಡೊಡಿದೆ ಕೆದ |
 ರಿತ್ತು ಝಲ್ಲೆಂದೆಯ್ದೆ ಪರಬಲಂ ಬಳಕವರ ಭುಜಬಲವ ನೇವೋಗಳ್ವನೊ
 || ೩೭ ||

ಹರಿಹರಿದು ಹಣೆಬಿರಿಯೆ ತಲೆಹರಿಯೆ ಹಲುಸಿಡಿಯೆ |
 ಬರಿಮುರಿಯೆ ಬಸುರುಜೊಗಹೆನೆ ಬೆನ್ನಬೀಡೆ ಬಿಡ |
 ಲುರ ಬಾದಣಂಬೊಗೆಬೆರಳುದುರೆ ಕೈಬೀಳೆಹೆಗಲುಭೋಂ ಕೆಂದುಜರಿಯೆ ||
 ಕರುಳುಕುಪ್ಪಳಿಸೆ ಕಾಲುಡಿಯೆ ಹೆದ್ದೊಡೆ ಕಡಿದು |
 ಫಿರಿಲೆಂದು ಸೆಕ್ಕೆವಿಡೆ ಮುಂಡ ದುಡುಹನೆ ಬೀಳೆ |
 ಧುರದೊಳಗೆ ಚಾರಿವರಿದಾಡಿಹೊಡೆದಾಡಿ ಹೊಯ್ದರುಮೂವ್ವರೇವೋಗಳ್ವ
 ನೊ || ೩೮ ||

ಹೊಕ್ಕುಹೊಡೆದಾದಯ್ಯ ನಿರಿವಾಗಲಲ್ಲಲ್ಲಿ |
 ಚಕ್ಕೆಂಬ ಚಟಲೆಂಬ ಸರ್ರೆಂಬ ಬೊರ್ರೆಂಬ |
 ಬೊಕ್ಕೆಂಬಬೊಗಹೆಂಬ ಖಣಲೆಂಬ ಖಟಲೆಂಬ ಸೌಳೆಂಬ ಸರಿವೊಯ್ಲಲಿ ||
 ನೆಕ್ಕುನೆರೆ ನಿಳಿನಿಟಲು ತಡದುಡುಹು ದುಂಮುದಡ |
 ಡೊಕ್ಕು ಫಿರಿಫಿರಿಫೊರು ಘುಂಮೆಂಬ ನಿಷ್ಕುರರ |
 ವಕ್ಕೆನಿಲ್ಲದೆ ಚಲ್ಲಿಬೆಂಗೊಟ್ಟು ದಧಮಬಲ ಜಗಕೆ ನಗೆಗೆಡೆಯಾಗಲೂ
 || ೩೯ ||

ತಂಬಟದಲಿರಿ ಬಿಲ್ಲಲಿಡು ಸಬಳವಂ ಬಾರಿ |

ಸಂಬನೂದೊಟ್ಟೆಯಂ ನೆಗಹು ಹರಿಗೆಯಹೊಡು |

ಬೊಂಬುಳಿಯಲಿಸು ಕಹಳೆಯಲ್ಲಿಕ್ಕು ಹರಿಗೆಗಳ ನೊರೆಯುಳ್ಳು ಹೊತ್ತುಗೆಡೆ
ಬೊಂಬನೇರಲಗ ಹೊಡೆ ಚಂಮಟಗೆಯಂ ಮರಚು | (ದೇ ||

ಚಂಬಕನ ಹಲ್ಲಣಿಸಿ ಕರಿಗಳಂ ಹೊತ್ತುಕೊ |

ಳ್ಳೆಂಬವಿಕಳ ಸ್ವರಂ ಹುಟ್ಟುತ್ತು ಕೆಟ್ಟಪರಬಲದೊಳದನೇನೊರೆವೆನೂ

|| ೪೦ ||

ಗೊಳಿಯೊಂದೆಸೆಯೊಳಾದಯ್ಯನೊಂದೆಸೆಯೊಳರ |

ಡಾಳೊಂದೆಸೆಯೊಳಗರೆಯಟ್ಟು ಕೈಗೊಂಬಹೊ |

ತ್ತಾಳೋಕಿಸುವ ಧೀರನಾವನೊಳಪೊಕ್ಕು ಕೆಡೆಗುತ್ತಿ ತಡೆಗೆಡಹುವಾಗಾ ||

ಗೊಳಸಾವಿರ ಗೊಳಯಾಗಿ ಯರೆಯಟ್ಟುವೆರ |

ಡಾಳು ಲಕ್ಕಾಳಾಗಿ ಮೊರಿದೊಬ್ಬಾದಯ್ಯ |

ನೇಳೆಂಟುಲಕ್ಕಾದಿಮಯ್ಯಂಗಳಾಗಿ ತೋರಿತ್ತು ಪರಬಲದಕಣ್ಣೇ || ೪೧ ||

ಮುನ್ನಮೂದಲಿಸಿ ಪಾರಿಸೆಕೆಟ್ಟು ನುಡಿದನಿತು |

ಮನ್ನೆರೆಯೆ ಮಾಡದಿದೊಡೆ ಭಾಷೆ ಸಲ್ಲದಿ |

ನ್ನುನ್ನಿರಾಯುಧರಾದೊಡಂ ದೂಷಕರಕೊಲುವು ದೋಸರಿಸಲಾಗದೆಂದೂ ||

ತನ್ನಮನದೊಳು ಸೋಮನಾಥಬಂದರುಹನುಂ |

ಭಿನ್ನವಾದಂ ಸವಣರೊಳು ಕೆಲಬರಂನಿರಿದೊ |

ಡೆನ್ನಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನೆರೆಸಂದುದೆಂದಾದಯ್ಯನಂದು ಮುನಿಸಂತಾಳ್ವನೂ || ೪೨ ||

ನೇಮಿಯಂ ಕೆಡೆಕುತ್ತಿ ಮಲಧಾರಿಗಳನರಿದು |

ಹೇಮಚಂದ್ರನ ನೊರಸಿ ಮಾಘನಂದಿಯ ಕೊಂದು |

ಶ್ರೀಮತಿಗಳಂಪಿಡಿದುತ್ಯೈವಿಂದ್ಯರಂ ತಂದುತಾರುಕುಂಡೆಯಹಾಯಿಸಿ ||

ಭೂಮಿಗೊರಗಿಸಿ ವರ್ಧಮಾನರಂ ಶ್ರುತಿಕೀರ್ತಿ |

ನಾಮಮಂ ತೊಡೆದು ಪಾರಿಸಮಾವನೆಂದು ಕಾ |

ಯ್ದಾ ಮೂಲಸಂಘವಾ ಪುಲಿಸಂಘವೆಂಬುಭಯಸಂಘಮಂ ಭಂಗಿಸಿದನೂ

|| ೪೩ ||

ನಡೆಯಿತ್ತು ಸುಮುಖಕೆ ಸಕಳರ್ಷಿಸಂಕುಳಂ |
 ಮಡಿಯಿತ್ತು ಸುರಹೊನ್ನೆಬಸದಿಯರುಹತ್ತುತಿವೆ |
 ಯುಡಿಯಿತ್ತು ಜೈನಸಮಯಂ ಭಂಗವಡೆಯಿತ್ತು ಸದ್ವೃಷ್ಟಿಯರಸನಬ
 ಮಡಿಯಿತ್ತು ಪುರದೊಳಗೆ ಮರುಳ ಪಡೆ ರಕ್ತಮಂ | (೮೦ ||
 ಕುಡಿಯಿತ್ತು ಗೊರವನಾಡಿತೆ ಕಡೆಪರಿಯಂತ |
 ನಡೆಯಿತ್ತು ತಾವೊಡಲುವಿಡಿದು ಫಲವೇನೆಂದು ನುಡಿಯಿತ್ತು ಪುರಜನವದೂ
 || ೪೪ ||

ಹುಲಿಗೆರೆಯ ನಗರಮುಂ ಮುರಿದಂಡವಿಂಡಗು |
 ದ್ವಲಿಸಮಯ ಮಂತ್ರಿಸಾಮಂತ ಪಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ |
 ಗಳುಭಲದನೆಲೆಯೆಂದೆನಿಪ್ಪೆತುಳಬಲಘನಿಸಮಕ್ಕಳುಗಳಾದಿಯಾದ ||
 ಹಲರುಹದಿನೆಂಟು ಸಮಯವದೆಯ್ದೆ ಜೈನನಾ |
 ಹೊಳಲೆಲ್ಲ ತೊಡಗಿತ್ತು ಕಾಳಗವನೆಂದು ಮನ |
 ವಳುಕದಾದಯ್ಯನಾಂತಧಟರಂ ಧುರದೊಳಗೆ ಮರುಳಗುಣಿಸಾಗಿಸಿದನೂ
 || ೪೫ ||

ಅತಿಬಾಷೆಯಿಂ ಬಂದಚಾತುರ್ಬಲವದೆಯ್ದೆ |
 ಹತನಾದುದವಿಳಮುನಿಗಳ ಮಡಿಹಿತಂ ಕಂಡು |
 ವ್ರತಧಾರಿಗಳು ಸಕಲಪುರಜನಂ ಸಮಯಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಳಗವ ಮಾಡೀ ||
 ಸಿತಗನಾದಯ್ಯನಿಂ ಲಯವೈದಿತರಸಿನೀ |
 ನತಿಬಲನೊಳಾಂತು ಭಂಗಂ ಬಡೆಯಬೇಡೆಂದು |
 ಹಿತಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಲವು ತೆರಬುದ್ಧಿಯಂ ಪೇಳಲತಿವಾದಿಯಿಂತೆಂದನೂ
 || ೪೬ ||

ಬಸದಿಯುಳಿದುದು ಸಕಲಸಾಮರ್ಥ್ಯಯುತರಪ್ಪ |
 ರುಷಿಕುಲಂ ಮಡಿಯಿತ್ತು ಚಾತುರ್ಬಲಂ ಸತ್ತು |
 ದಸುವಳಿದುದವಿಳಪುರಜನ ಭಂಗಹಿಂಗದೆನ್ನನ್ವಯಕ್ಕೆಂದು ಮುಳಿದೂ ||
 ದೆಸೆಗೆ ಬಲಿಗೊಡುವೆನಾದಯ್ಯನಂ ಮೋಣತ |
 ನ್ನಸುವಂ ಬಿಡುವೆನೆಂದು ತರಿಸಿದು ಪಡೆಯನೇರ |
 ಹಿಸಿ ಮೋಳವಾಮಾಡಿ ಹಲವುನಿಸ್ಸೂಳವಂ ಸೊಳ್ಳೆಸಪೇಳೆಂದನೂ
 || ೪೭ ||

ಅರನೆಯೊಳಿರ್ದು ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯಭೂಪಾಲ |
 ನೆರಡು ದೆಸೆಯೊಳು ಗಜಾಸ್ವಾರೂಢರಪ್ಪಪಲ |
 ವರಸುಗಳನಾಪ್ತ ಬಲಮಂ ನೋಡಿ ನಾಡೆಯುಂ ಮುನಿಸು ಮೊಗಕ್ಕೆ ತಂದೂ ||
 ಗೊರವನು ಹೆಡೆಗೈಯಗಟ್ಟು ಗೊಳಿಯಹೊಡೆದು |
 ತರಬೇಕೆನುತ್ತಯ್ಗೆ ಬೈದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತ |
 ಪರಬಲಾಹರಿಗೂಡಿ ಬರುತಿರಬ್ಬಂಡು ಖತಿಗೊಡನಾದಾದಯ್ಯನೂ || ೪೮ ||

ಫೋಳೆಂದು ತೆರಳಿದ ಚತುರ್ಬಲ ಮತ್ತೆ ಭೂ |
 ಪಾಳನಾಜ್ಞೆಯೊಳು ತರಹರಿಸಿ ಭಯವಂ ಬಿಟ್ಟು |
 ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಕವಿದಿಸುವಿರಿದಿಡುವ ಹೊಡೆವಕೆಡೆ ಕುತ್ತಿ ಪ್ರೊತ್ತಿತಿವಿನಾ ||
 ಕಾಳಗದೊಳಾದಯ್ಯ ನೆಣ್ಣೆ ಸೆಯೊಳಗ್ಗದಿರ |
 ಡಾಳು ನಡೆಯಲು ಬಲದಬಾಹೆಯೊಳು ಸಿಡಿಲಂತೆ |
 ಗೊಳಬರೆಮೂರು ಮೊನೆಯುಂ ಪರಬಲಕ್ಕೆ ಕೈದೊರಿದರದೇವೊಗಳೈನೂ || ೪೯ ||

ಜೊಣಿಹೊಂತಲೆ ಪಂತಿಕೋಡಕ್ಕೆ ಮೈದೆಗೆದು |
 ಹೂಣಿಗರ ಮೂದಲಿಸಿಯರೆಯಟ್ಟು ಕೊಲ್ವುಬಿಂ |
 ನಾಣಮಂ ಕಂಡುಭಯಗೊಂಡು ಚಾತುರ್ಬಲಂ ಭೀತಿಯಿಂದಳಿದುಳಿದು
 ಕೇಣದಿಂ ಹರಣವುಳ್ಳೊಡೆ ಹಾಡಿಕೊಂಡುಂಬ | (ದೂ ||
 ಜಾಣುಗೆಟ್ಟಲ್ಲಿ ಸಾಯಲದೇಕೆನುತ್ತಲಾ |
 ದ್ವೇಷೇಣಶನಪ್ಪ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ ಭೂಪನು ಬಿಟ್ಟು ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೋಡಿತೂ || ೫೦ ||

ಮುಟ್ಟುಮೂದಲಿಸಿ ಬಪ್ಪರಸುಮೋಹರವಕಂ |
 ಡಟ್ಟು ಕವಿದಾದಯ್ಯನನಿಬರಂ ತವೆ ಕೊಂದೊ |
 ಡಟ್ಟುಯಾಡುವ ಧರದೊಳಿರಲಂಜಿಸಪ್ತಾಂಗವಳಿಯುತೇ ಕಾಂಗವುಳಿಯೇ ||
 ಹಿಟ್ಟುನೊಳಗಕ್ಕೆ ಗಾಣದೊಳೆಳ್ಳುಳವ ತೆರದಿ |
 ಪಟ್ಟದಧಿರಾಜ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯಭೂಪಾಲ |
 ನಿಟ್ಟೋಟದಿಂಬಾಯಬಿಟ್ಟು ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೋಡಿ ನಟ್ಟಡವಿಯುಂ ಮೊಕ್ಕನೂ || ೫೧ ||

ಹುತ್ತೇರಿ ಹಲುಗಿರಿದು ಹುಲುಗಚ್ಚೆ ಹಸಗೆಟ್ಟು |
 ಸುತ್ತಳಿದು ಬತ್ತಳಿಸಿ ಹಿರಿದುಮಂಡೆಯಬಿಟ್ಟು |
 ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರದಿವರತಿಕರುಣೆಗಳು ಭಸಿತಮಂಪೂಸಕಾಯ್ವರಂದೂ ||
 ಎತ್ತಿ ತಿಪ್ಪೆಯ ಬೂದಿಯಂ ಪೂಸಿ ಬೂದಿಲ್ಲ |
 ದತ್ತಿತ್ತ ಹರಿದರಸಿ ಕಾಣದೆ ವಿಭೂತಿಯಂ |
 ಹೆತ್ತ ತಾಯ್ ಸಗಣೆಯೆಂದದನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡರೊಡಲಾ ಸೆಯೇಂವಿಧಿಮಾಡದೋ || ೫೨ ||

ತಟ್ಟು ಸರನೆ ಸೀಳಿ ಕಿರಿದನದರೊಳುಕಾಪು |
 ಗಟ್ಟು ಗುಂಡಿಗೆಯನಾಧಾರಗುಂಡಿಗೆಮಾಡಿ |
 ಮೆಟ್ಟು ಕುಂಜವ ಮುರಿದು ಹೀಲಿಯಂಬಿಸುಟು ಕಾವಂಲಾಕುಳವನುಮಾ
 ಮುಟ್ಟು ಸರ್ವಾಂಗದೊಳು ಭಸಿತಮಂ ಪೂಸಿ ಶಿವ | (ಡಿ ||
 ದಿಟ್ಟು ಹರಹರ ನಮೋಹೃಂದಾಣೆಯೆಂದೆರಡು |
 ಗೆಟ್ಟುಭೀತಿಯ ಭಕ್ತ ಸವಣರಂ ನೋಡಿನಗುರ್ತಿದನಂದಾದಯ್ಯನೂ - || ೫೩ ||

ನಸುನಗುತ್ತಿನ್ನು ಸಾಕೆಂದು ಕೊಲೆಗೈಯಮಾ |
 ಮಸಕವೆತ್ತಿದ ಮನದಗರುವ ಕೊಳುಗುಳದ ಕೊ |
 ಗೆ ಸರುಗಾಲಧಟ ಹೊಸಹೊಯ್ಲು ರಾಯಂ ರಣಕ್ರೀಡೆಯೊಳಗಾಲಿಂಗಿಸೇ ||
 ಬಸೆದು ಜಯವಧು ತೆಗೆದ ನಖರೇಖೆಯಂತೆಸವ |
 ಮಸೆಗಳ ಮನೋಜ ನಾದಯ್ಯ ನೈತರ್ಪಾಗ |
 ವಿಶಸನದ ವೀರಭೋಜನದ ಮರುಳುಗಳಪಡೆಯಿದ್ದು ದೆನಲೇವೊಗಳೈಯನೂ || ೫೪ ||

ಆಸುರದೊಳಾನೆದೊಗಲಂ ಬಿಚ್ಚೆ ಹರಕಲಿಸಿ |
 ಪಾಸಿ ಕಿರಿದಾಗಿ ಕೊಬ್ಬಿದ ಕುಸುರಿಗಂಡದಿಂ |
 ರಾಸಿಗೊಳಂಸುರಿದು ತಲೆಯೋಡುಗಳಲಿ ತಿಳಿನೆತ್ತರಂಹಿಡಿದು ಹಿಳಿದೂ ||
 ಸಾಸಿಗಳ ಕಂಠಾಲಿಗಳ ಸೊಡರನೆತ್ತಿ ಸಂ |
 ತೋಪದಿಂ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಚಾಮುಂಡಿಗಳೆರೆಗಿ |
 ಮಿಸಲಂಸಲಿಸಿ ಚಾಕದ ಭೂತವೇತಾಳರುಂಡರೇವಣ್ಣಿ ಸುವೆನೋ || ೫೫ ||

ಇಂದ್ರಿಗಳೆಮ್ಮಳ್ಳೆ ಹೊಳ್ಳುವಾರುವಮಾದ |
 ವಿಂದ್ರಿಗಳೆಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹಸಿವು ನೆರೆಹೋದ |
 ವಿಂದ್ರಿಗಳೆಮ್ಮ ಬಾಯ್ ಬರನಳಿದುಹೋದವೆಂದೆಡೆವಿಡದೆ ಬಿದ್ದಿ ಕ್ಕಿದಾ ||
 ತಂದೆಯನಿಪಾದಿಮಯ್ಯನ ನೀಶನೋವಲಿಂ |
 ದೆಂದೊಲಿದು ಹರಸುವ ಮಹಾಭೂತವೇತಾಳ |
 ವೃಂದಮುನೋಡುತ್ತ ನಸುನಗುತ್ತ ಬಂದನಲ್ಲಿಮುಂದೊಂದೆಡೆಯಲೀ ||೫೬||

ಕರುಳಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕಿ ಖಂಡದಿಂಡೆಯ ಮುಡಿದು |
 ಕರಿಯ ಹಸಿದೊವಲುಟ್ಟು ನೆತ್ತರಂ ಬೊಟ್ಟುಟ್ಟು |
 ಅರಿದತಲೆಯಂಹಿಡಿದುಕಡಿದಕ್ಕೈಗಳನೆತ್ತಿ ಹಲವುರಿಂಗಣಗುಣವನ್ನೊ ||
 ಅರುಣಜಲದೋಕುಳಿಯ ನಾಡುವವು ಕೆಲಕೆಲವು |
 ಹರಿದು ಮೆದೆವೆಣನೇರಿ ದುಮ್ಮಿಕ್ಕುವವು ಕೆಲವು |
 ಹರುಷದಿಂದಾದಯ್ಯ ಬಾಳ್ಗೊಂದು ಹರಸುವವು ಕೆಲವು ಮರುಳಾರಣದೊ
 (೪೫ ||೫೭||

ಧುರದೊಳಗೆ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಚಾಮುಂಡಿಕಂಕಾಳ |
 ಯರು ಭೂತಗಣಸಹಿತರುಧಿರದೋಕುಳಿಯನಾ |
 ಸುರದೊಳೊಲಿದಾಡುವಾಗಲು ಚೆಲ್ಲಿನೆನೆದುಕೆಂಪಾದುದೋಂಬಂದದಂ ||
 ಬರದಮೇಘಾಳ ಕೆಂಪಾದುದೊದವಿದ ಹಗಲು |
 ಹರದುದಾದಯ್ಯಂಗೆ ಕಾಳಗಕೆ ನೆರವಾಗಿ |
 ಮರಳಮನೆಹೊಕ್ಕ ಪನೊಂಬಂತೆ ಕೆಂಗಲಿಸುತಿನನಬ್ಬಿಯಂ ಹೊಕ್ಕನೊ
 || ೫೮ ||

ಕುತ್ತಿ ಬಿಸುಡಲು ಬೆನ್ನೊಳಂಡಲಿಸಿ ಕೆಲರು ಕೋ |
 ಡೆತ್ತಿ ಧವರಿಸ ಜಡಿದು ಹೆನರಂ ಸಿಕ್ಕಿ ನೇ |
 ಲುತ್ತ ಕೆಲರಿರಿದಿದು ನೆಗೆಪೆಬಿಡದಡಿಸಿಬರಲಡ್ಡಗೆಡೆದಾಗ ಕೆಲರೊ ||
 ತೊತ್ತಳೆಂದುಳಿದು ಹರಿವಾಗ ಕರುಳ್ಳಳುಕಾಲ |
 ಸುತ್ತಿ ಕೊಳಗಿನ ಬಾಯೊಳೆಳವುತ್ತು ಕೆಲಬರು ಬ |
 ರುತ್ತಿ ರಲು ಜವನಜಕ್ಕಂದೊಳಲಿಯಂದದಿಂಬಂದುದಾವೃಷಭೇಂದ್ರನೊ
 || ೫೯ ||

ವಿಶಸನದೆ ಮೈರಿನಿಜಯವ್ರಣಜಲಿಪ್ತರಾ |
 ಗಸಮಗ್ರಸರ್ವಾಂಗದಲಿಖಂಡಮಂಡಿತಾ |
 ಸ್ಯಸಮಂತರೈತಂದು ಶಿವನಿಳಯಮಂಪೊಕ್ಕು ಪುರಮೈರಿಗೆರಗುವಾಗ ||
 ಹಸಿದು ದನುಜರ ಪುರತ್ರಯವ ನಾಹುತಿಗೊಂಡು |
 ರಸೆ ಹೂಗಳುತಿರೆ ಮಗುಳ್ಳದ ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರಂಗೆ |
 ಬೆಸನನೊಪ್ಪಿಸಬಹ ತ್ರೇತಾಗ್ನಿಯಂದದಿಂ ಮೆರೆದರಂದಾಮೂವರೂ || ೬೦ ||

ರಾಗದಿಂ ರಣವಿಜಯರೈತಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕು |
 ವಾಗ ನಾಗಾಭರಣ ನತುಳಸಂತೋಷಮನ |
 ನಾಗಿ ಕರುಣವನವರಮೇಲೆ ತಾಹೊನಲ್ವರಿಸಿನಲಿದುತಲೆದಡವಿನೋಡಿ ||
 ಈಗೂಳಿಯಾಯಿಬ್ಬರೆಮ್ಮನಿಳಯದೊಳುಕಾ |
 ಹಾಗಿ ಮಾಯಾರೂಪಿನಿಂದಿರ್ದು ಕದನವೆ |
 ದ್ವಾ ಗಮೈದೋರಿಹಗೆಯಂಗಿಲುತ ಬರಲೆಂದುನುಡಿದನಾದಯ್ಯನೊಡನೇ || ೬೧ ||

ಕರುಣಿಸಿದ ಕೈದುವಿವೆಕೋ ದೇವ!ನಲೆಂನ |
 ಪರಿಸೂತ್ರದಪರಭಾಗದೊಳಿರ್ದ ತೀರ್ಥದೊಳ |
 ಗಿರಿಸುಹೋಗಿನಲಿದಂಹತ್ತಿ ದ್ವ ಸರಮಾಂಸಮಾಜ್ಞೆಮಿಡುಳೊರಸಿರುಧಿರಾ ||
 ಬೆರಸಿದೊಡೆ ತೀರ್ಥವಪುನೀತತೆಯ ನೈದಿ ಹರ |
 ವರಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮಸುಳಿಸುವುದಲೆ ಯೆನಲುಕೇ |
 ಳ್ಳರುಳಮೂಜಗದ ದೋಷವನಳವುದಕ್ಕಿನಿತುಭಾರವೇ ಹೋಗಿಂದನೂ || ೬೨ ||

ನಿಶಿತಖಡ್ಗದ ಮೈಯ್ಯ ರಕ್ತ ವದರೊಳು ಸಂಕ್ರ |
 ಮಿಸ ಜಲಂ ದುರ್ವರ್ಣವಾಗೆ ಹೇಸಿಕೆಯ ಹು |
 ಟ್ಟಿಸಿದೊಡೆಲೆಸ್ಸಾನಪಾನವಂಮಾಡಲನುವಲ್ಲೆ ನಲುಪುರಕಿನ್ನ ಕದವಾ ||
 ಮಸಗುವೊಡೆ ದಿಟಮಹಾಸಾವು ಕೇಡುಗಳು ಸಂ |
 ದಿಸುವೊಡೆನ್ನುಂ ರಕ್ತವರ್ಣವಾದಪುದು ಸಂ |
 ತಸದೊಳಿರಿಸಂಜಬೇಡನೆ ಖಡ್ಗವಂ ತಂದುಬಿಸುಟನಾತೀರ್ಥದೊಳಗೇ || ೬೩ ||

ಧುರದೊಳಗನೇಕರಂ ಕೊಲಲು ತನ್ನೊಳ್ಳೆರೆದು |
 ಪರಿತರ್ಪ ರುಧಿರಮುನು ನಾತೀರ್ಥದಿಂ ತೊಳವ |
 ಪರಿಯೋವನಿಪ್ಪಂತೆ ಖಡ್ಗವಾತೀರ್ಥದೊಳು ಮುಳುಗಲದಕಂದುತೊಡಗೀ ||
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಖಡ್ಗತೀರ್ಥವೆನಿಪ್ಪನಾಮವ |

ಚ್ಚು ರಿಯಾದುದಾದಯ್ಯನೊಡನೆ ಬಂದವರಗಲ |
 ದಿರಲು ಬಾಹತ್ತರನಿಯೋಗಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಸೋಮಯ್ಯನುತ್ಸಾಹದಿಂದಾ

|| ೬೪ ||

ನೆರೆಯೂರ ನಾಡಗ್ರಹಾರದೊಳಗುಳ್ಳ ಶರ |

ಣರು ಕೇಳ್ವ ಬಂದಾದಿಮಯ್ಯನಂ ಕಂಡು ಭ |

ಕ್ತರನಿಧಿಯೆ ! ಶಿವಸಮಯ ಶರಧಿಗೆ ಶಶಾಂಕನಾದೆಯೆಲಾ ! ಎನುತ್ತೆ ಹೊಗ
 ಧರೆಯರಿಯೆ ಗಣಪರ್ವವಂ ನೆರೆದು ಮಾಡಿ ಭಾ |

(೪ ||

ಸುರಜಲಕ್ರೀಡೆಗಳ ನಾಡಿ ಕಣ್ಣೆ ಸವ ದೇ |

ವರದೇವನಂಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾರದೆ ಪುರಗಳೆಮಾಡಿ ಸುಖಮಿರ್ದರೂ

|| ೬೫ ||

ಹಗೆಹೋಯ್ತು ತನರಕೆಯಾಯ್ತು ಸೋಮಯ್ಯತಂ |

ದೇಗೆ ಮಾಣದೀಸಕಲ ಮಾದಂಗಳೋಗಂಗೆ |

ಳೊಗೆದವೆಲ್ಲಾ ಜನಂ ಭಕ್ತರಾಗಲು ತೊಡಗಿತಲ್ಲಿ ಶಿವಪುರವಾದವೊ ||

ಜಗದೊಳೆನ್ನಿಂದೆ ಕೃತಕತ್ಯುರಿಲ್ಲೆಂಬ ನಂ |

ಬುಗೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಪದ್ಮಾ ವತೀದೇವಿಸತಿ |

ತಗಲದುತ್ಸವಿಸುತಿಸ್ಪಾದಿಮಯ್ಯನಜಸಂಸುಳಿಯತೊಡಗಿತ್ತಿಳೆಯೊಳೂ

|| ೬೬ ||

ಅತ್ತ ಸಾರಾಪ್ಪ ದೊಳಗಾದಯ್ಯ ತಡೆದನೆಂ |

ದತ್ಯುಮ್ಮಳಿಪ ಜನನಿಸಿತ ರಿದ್ದೆಡೆಗೆ ತನ್ನ |

ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪ ಮಾನಿಸರಂ ಸುಖಾಸನವಕಳುಹಿಸತಿದಂತೆಯಾ ||

ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರೊಳಗಾದೆಲ್ಲರಂ ಬರಿಸಿ |

ಚಿತ್ತ ಜಾರಿಯ ನಿಬಂಧಕ್ಕೆ ಹುಲಿಗರೆಗೆ ದೊರೆ |

ವೆತ್ತ ಮುಖ್ಯರಮಾಡಿನಡೆಸಿಹರುಷಂಬಡಿಸಿ ಸುಖಮಿರ್ದನಾದಯ್ಯನೂ

|| ೬೭ ||

ವೀರಶತ್ರುಘ್ನನಾಗಿಯು ರಾಮನೊಪ್ಪುವ |
 ಕ್ರೂರನಾಗಿಯು ಖಳವಿಭೀಷಣಂ ಲೋಕಕ್ಕೆ |
 ಸಾರಸುಗ್ರೀವನಾಗಿಯು ರಾಜಿಪಂಗದಂಸಲೆಧರ್ಮರಾಜನಾಗಿ ||
 ಚಾರುತರಸೋಮಧರ ನಿಳೆಯರಿವುತಿರೆ ಕುಮುದ |
 ವೈರಿಯಾಗಿಯು ಕಳಾ ಧಾರಿ ಯತ್ಯಂತಗಂ |
 ಭೀರಗುಣಿಯಾದಯ್ಯನೆಂದು ಕೀರ್ತಿವಧುಜಗದೊಳಗೆ ಡಂಗುರವೊಯ್ದಳೊ
 || ೬೮ ||

ತಿಳಿಯಾದಿಮಯ್ಯಬಪ್ಪುದಕೆ ಮುಂನಂದಿಬ್ಬ |
 ವಳದಮಾತಂಗಡಿಗೆ * * * * *
 ಗಳಯೆನಿಪ್ಪುದು ವನಕ್ಕ ಪಶಬ್ದ ಗೊಟ್ಟಿ (?) ವಿಜಾತಿಸೇವೆತಟಾಕಕ್ಕೆ ||
 ತಳೆದಸಿದ್ಧ ಪದಂ ಪರಾಂಗವಾಸಂಗಯತಿ |
 ಗಳಗೆಕ್ಕತಕಂಗಳಂಗನೆಯರಿಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ |
 ಹಳಸಿಕೊಳುತಿರ್ದು ಮತ್ತಾ ಹೆಸರೆಲ್ಲೆ ಸನಿಸಿಕೊಂಡವಾಹುಲಿಗೆರೆಯೊಳೊ
 || ೬೯ ||

ಆದಯ್ಯನಾಂತಜನಸಮಯಮಂ ಹೂದಯ್ಯ |
 ನಾದಯ್ಯನೆಯ್ದ ಜನಿಯಿಸುವದಂ ಮಾದಯ್ಯ |
 ನಾದಯ್ಯ ನಖಿಳಗುರುವಾದಯ್ಯನಾದಯ್ಯನರತಿರಂಗೋದಯ್ಯನೊ ||
 ಆದಯ್ಯನಿಂದುಧರಸಮಯಮಂ ಕಾದಯ್ಯ |
 ನಾದಯ್ಯನಿಳೆಯರಿಯೆಕಡೆಗೆ ಹರನಾದಯ್ಯ |
 ನಾದಯ್ಯನೋಡೆಂದು ಕೀರ್ತಿಲತೆಮಡಲಿರಿದು ಹಬ್ಬಿತ್ತು ದಿಕ್ಕು ಟದೊಳೊ
 || ೭೦ ||

ಮಾಳವನು ಕೇರಳನು ವಂಗನು ಕಳಿಂಗನು ವ |
 ರಾಳನು ಮತಂಗನು ಮಗಧನುಘೋರ್ಜರನು ನೇ |
 ಪಾಳನುತೆಲುಂಗಮಲೆಯಾಳಕೊಂಕಣನು ಕಾಶ್ಮೀರನಾಹೊಯ್ಯಳೆಯ
 ಚೋಳಪಾಂಡ್ಯಾದಿಗಳು ಪಟ್ಟ ಪದಕಂಮಕುಟ | (ನೂ ||
 ಜಾಲನಾನಾಪಟ್ಟಕರ್ಮ ನೇಳೆಯವರ್ಗ |
 ದೋಳಿಮುತ್ತಿನ ತಳೆಗಜಾದಿವಾಹನವ ಕಾಣಿಕೆಯಕಳುಹುತ್ತಿ ದರೂ
 || ೭೧ ||

ಈವಿಭವವೀರ್ಣೋಗವೀರ್ಣೀರ್ಣಿ ಯೀರಚನೆ |

ಈ ವಿಳಾಸಂ ಸತ್ಯವೀಸಂಪದಂಗೀತ |

ವೀವಾದ್ಯವೀಸೃತ್ಯವೀಜ್ಞೇತ್ರ ವಾಸಿಜನವೀತಪೋಧನರೀಸುಖಾ ||

ಈವಿದ್ಯವೀ ವಿವಿಧನೀಯೋಗಂಗಳೆಲ್ಲಂ |

ದೇವಪತಿ ಸೋಮಯ್ಯನಿನ್ನರಮನೆಯೊಳಲ್ಲ |

ದೀವಸುಧೆಯೊಳಗಿಲ್ಲ ಬದುಕಿದೊ ಬದುಕಿದೊ ಕೇಳೆಂದನಾದಯ್ಯನೂ

|| ೨೨ ||

ನಿನ್ನಯಮನೋರಥಂ ಸಂದುದೆಲೆ ಮಗನೆ ! ನೀ |

ನಿನ್ನ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗೆನಲು ಶಿವಶಿವ ಯಿ |

ದಂನುಡಿವರೇ ? ದೇವನೀನೊಲಿದು ನೆಲಸಿದೆಡೆಯೆನಗೆ ಕೈಲಾಸವತ್ತೇ ||

ಮುನ್ನನಿಮ್ಮಡಿಯ ಬಲದಿಂದಿನಿತುಜಸವಡೆದೆ |

ನಿನ್ನನಿಮ್ಮಡಿಯಬಲದೊಳು ಮಾಣದನವರತ |

ನಿನ್ನನರ್ಚಿಸುತಭಜಿಸುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಸುಖವಿಹೆನೆಂದನಾದಯ್ಯನೂ

|| ೨೩ ||

ನೀನೆನ್ನ ಶೈವಾಭಿಮಾನಸಂಪತ್ತಿಂಗಿ |

ನೀನೆನ್ನ ಸಮಯದ ಸಮುದ್ಧರಣತಾಗುಣಕೆ |

ನೀನೆನ್ನ ಕೀರ್ತಿಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ನೀನೆನ್ನಭಕ್ತ ಜನದಾನಂದಕೇ ||

ನಾನರಿಯಲು ಸ್ತಂಭವಾದೆಯಲ ! ಯಿದಕ್ಕೇಳು |

ಯೀನೆಲದೊಳೆಲ್ಲರರಿವಂತೆನ್ನ ದಕ್ಷಿಣಾ |

ಸ್ಥಾನದ ಸ್ತಂಭದೊಳಗಿರು ಸುಖದೊಳೆಂದೊಡೆ ಹಸಾದವೆಂದಾದಯ್ಯನೂ

|| ೨೪ ||

ಅಣಿಯರದಿ ಕೈದಣಿಯೆ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬಾಯ್ |

ದಣಿಯೆ ನಾನಾತೆರದಿ ಪಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕಣ್ |

ದಣಿವಂತೆ ನೋಡಿ ತೋಳ್ವ ಣಿವಂತಿರಪ್ಪಿ ತನುದಣಿವಂತಿರೆರಗಿ ಚರಣಾ ||

ದಣಿವಂತೆ ರಿಂಗಣಂ ಗುಣಿದು ಮಾಣದೆ ಮನಂ |

ದಣಿವಂತೆ ಹಾರೈಸಿ ಹರುಷಂದಳೆದು ಚಿತ್ತ |

ದಣಿವಂತೆ ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದವ ಧರಿಸಿದಂಧನ್ಯನಾದಯ್ಯನೂ

|| ೨೫ ||

ಈ ಸೊಡ್ಡಳಯ್ಯನು ಪಥಾವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸ |
 ನ್ಯಾಸಿತತಿಯಾದೊಡೇ ಹುತರಾದ ಸುಷ್ಣೇತ್ರ |
 ವಾಸಿಸಂಕುಳವಾದ ದೇವಪುತ್ರಿಕರಾದರಲ್ಲಿಯ ನಿಯೋಗಿಗಳಿಗೇ ||
 ಬೇಸರದೆ ಸಲಿಸಾವ್ಯವಂತರಾದಗ್ಗದಗ |
 ಣೇಶರಂಕರದು ಹೇಳಿದನೀ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರ |
 ದಾಸೆಯಂ ಬಿಡದಿರನ್ನ ಜ್ಞೇತ್ರಮಂ ಬಯಸದಿರಿಯೆಂದ ನಾದಯ್ಯನೂ

|| ೨೬ ||

ಕಡುವೋಕ್ಷವಂ ಪಡೆವರಾರವರು ತಂಮೊಡಲ |
 ಬಿಡದಿದೋಡಿಯೆ ನೋರಂತೆನ್ನೊಳುಪವಾಸ |
 ವಿಡಿದುನಡೆಯದೊಡಿಯನುಳ್ಳೊಡವೆಗಳನೆನ್ನೊಳೀಯದಿದೋಡಿಯಾಯೆ
 ಬಿಡದೆ ಕಾಲ್ಗಪ್ಪಡಂಗಟ್ಟ ಬಂದೆನ್ನ ನೋಡ | (ನೂ ||
 ದೊಡಿಯೆನೆನುತ್ತಿಹಕ್ಷೇತ್ರವೇ ತೊಲಗು ಸಡಿ |
 ಪಡಮಾಣದಿದೊಡೆಯೊಳದುರ್ಗನೆನೆಯಲು ಬೇಡಿತಿವಪುಲಿಕರಪುರವಿದೂ

|| ೨೭ ||

ವ್ರತಿಗಳು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರು ಗುರುನಿಷ್ಠರತಿಥಿಗಳು |
 ಹಿತರು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು ಶಿವಾರ್ಚಕರು ಶಾಂತಮಂ |
 ಡಿತರು ಸನ್ಮಾರ್ಗಿಗಳು ಸತ್ಯರೊಲವಿಂದ ತನ್ನೊಳಗೆ ಪುಗಲಂತವರ್ಗೇ ||
 ವಿತತಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತು ಬಯಲಬರಿಮಾತಿನು |
 ನ್ನತಮಹಿಮೆಗೆದರುವಾಕ್ಷೇತ್ರವೆಸದಿಪ್ಪುವೀ |
 ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಂತವರು ಮುನ್ನವೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಂತವರೀವುದರಿದೇ || ೨೮ ||

ಪ್ರಕಟಪಾತಕರು ನಿರ್ದೋಷರತಿಧರ್ಮಗಂ |
 ಟಕರು ಭೂತದ್ರೋಹರಧಿಕಗುರುದೈವನಿಂ |
 ದಕರು ದುರ್ನೀತರಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮರೆದೊಂಮೆ ತನ್ನೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕವರ್ಗೇ ||
 ಸುಕರಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಗಳಮೋಕ್ಷವನು ತಂ |
 ದು ಕರತಳದಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಮಹಾಪು |
 ಲಿಕರಪುರವಮಳಮೂರ್ತಿವಿಳಾಸಸೋಮನಾಥನ ಸಕಲಸುಖನಿಳಯವೊ

|| ೨೯ ||

ಕಂಗೊಳಿಪ ತನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯನು ಕಣ್ಣೀರಿನೊಳೆ |
 ಕೃಂಗೆ ಪೂಜಿಸುವಂಗೆ ಭೋಗದಂಗವ ಮಾಡು |
 ವಂಗತೇಜಾಭಿಮಾನವನಿತ್ತು ನಡೆಸುವಾತಂಗೆ ಕೀರ್ತಿಸುವವಂಗೆ ||
 ಮಂಗಳೋತ್ಸವವನಖಿಲಾಯುವನನಂತಭೋ |
 ಗಂಗಳಂ ಚಲಿಯಿಸದೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮವೋ |
 ಹೊಗಳಂಸಲಿಸುನೀಂ ಸೋಮೇಶಯೆಂದಾದಿಮಯ್ಯನು ದೊಡ್ಡನೊ

|| ೪೦ ||

ವಸುಧಾತಳಾಗ್ರದೊಳು ಸೋಮನಾಥನ ಕೀರ್ತಿ |
 ಪಸರಿಸಲಿ ಸರ್ವಭೋಗಂಗಳಳವಡಲಿ ಭ |
 ಕ್ತಸಮೂಹದ ಮನೋರಥಂ ಸಲಿಸೈವಸಮಯಾಚಾರ ದಿಕ್ಪಟವನೊ ||
 ಮುಸುಕಲಿ ಸಮಸ್ತ ಜೀವರು ಸುಖವನಾಂತು ಸಂ |
 ತಸವನೈದಲಿಯೆನುತ ತನ್ನರಸಿಪದುಮಾವ |
 ತಿಸಹಿತೊಳಹೊಕ್ಕ ನಂದಾದಯ್ಯನೋಮನಾಥನ ಬಲದಕಂಭದೊಳಗೇ

|| ೪೧ ||

ಸತತವೀಕ್ಯತಿಯ ನೋಡುವ ಕೇಳುವರ್ಗೆ ಸ |
 ನ್ನುತಸುಖಂ ಸಂಪದಂ ಹರ್ಷವರ್ಷಂ ನಿರೋ |
 ಗತೆ ನಿತ್ಯವಿಭವ ವಖಿಲಾನೂನಭಳಭರಿತವಹ ಮಹೋತ್ಸವಸಂತತೀ ||
 ಕ್ಷಿತಿಯಜನವಂ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಮೂವಳಸಿ ಸಂ |
 ತತವಗಲದಿಪಂತೆ ಕರುಣಿಸುಗೆ ಗಿರಿಜಾಧಿ |
 ಪತಿ ಸಹಜಸುಲಭಮೂರ್ತಿವಿಳಾಸ ಪುಲಿಕರ ಪುರಾಧೀಶಸೋಮೇಶನೊ

|| ೪೨ ||

ನುತಕಾಯಜೆ ತಮಾಯಪುರಮಥನ ವರಕಥನ |
 ಧೃತಸೋಮಗತಕಾಮ ಚಿರಲಿಂಗ ವರಸಂಗ |
 ಶ್ರುತಿದೂರ ಮತಿಸಾರ ಗಿರಿಜೇಶಸ್ತುರನಾಶ ದುರಿತಹರಕರುಣಾಕರ ||
 ಪ್ರತಿರಹಿತಗತಿನಿಹಿತ ಶರಣಜಯ ಭರಣಜಯ |
 ವಿತತಗಣ ಚತುರಗುಣ ಸುರರಾಜ ವರತೇಜ |
 ಸಿತಗಳನೆ ಯತಿಬಳನೆ ಶರಣಾಗು ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಪುಲಿಗೆರಯ ಸೋಮೇಶ
 (ಶ್ವರ || ೪೩ ||

ಅಂತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥ ಚರಿತ್ರಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

|| ಶ್ರೀ ಸೋಮನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು. ||

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA

JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR

LIBRARY.

Jangamwadi Math, VARANASI.

Acc. No. 524

